

7.1. Directivele UE

Директивы ЕС

- 7.1.1. Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniului apei.
- 7.1.2. Директива Европейского Парламента и Совета 2000/60/ЕС от 23 октября 2000г., которой устанавливаются рамки действий сообщества относительно политики в сфере водного хозяйства.
- 7.1.3. Directiva 98/83/CE a consiliului din 3 noiembrie 1998 privind calitatea apei destinate consumului uman.
- 7.1.4. Директива 98/83/ЕС Совета от 3 ноября 1998г. о качестве воды, предназначенной для употребления людьми.
- 7.1.5. Directiva consiliului din 21 mai 1991, privind tratarea apelor urbane reziduale (91/271/CEE).
- 7.1.6. Директива Совета 91/271/ЕЕС от 21 мая 1991г. об очистке городских стоков, дополненная Директивой 98/15/ЕС.

Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

► **B** **DIRECTIVA 2000/60/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**
din 23 octombrie 2000
de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei
(JO L 327, 22.12.2000, p. 1)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
► <u>M1</u>	Decizia nr. 2455/2001/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2001	L 331	1	15.12.2001
► <u>M2</u>	Directiva 2008/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2008	L 81	60	20.3.2008

DIRECTIVA 2000/60/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 23 octombrie 2000

de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 175 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽³⁾,

în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽⁴⁾,
având în vedere proiectul comun aprobat de Comitetul de conciliere
la 18 iulie 2000,

întrucât:

- (1) Apa nu este un bun comercial oarecare, ci un patrimoniu care trebuie protejat, apărut și tratat ca atare.
- (2) Concluziile seminarului ministerial privind politica comunitară a apei, desfășurat la Frankfurt, în 1988, au subliniat necesitatea unei legislații comunitare privind calitatea ecologică. În Rezoluția sa din 28 iunie 1988 ⁽⁵⁾, Consiliul a solicitat Comisiei să înainteze propuneri pentru îmbunătățirea calității ecologice a apelor de suprafață în cadrul Comunității.
- (3) Declarația publicată la încheierea seminarului ministerial privind apele subterane, desfășurat la Haga, în 1991, a subliniat necesitatea unei acțiuni pentru a evita deteriorarea pe termen lung a calității și cantității de apă dulce și solicita lansarea unui program de acțiune care să fie realizat până în anul 2000 și care să urmărească gestionarea viabilă din punct de vedere ecologic și protecția resurselor de apă dulce. În rezoluțiile sale din 25 februarie 1992 ⁽⁶⁾ și din 20 februarie 1995 ⁽⁷⁾, Consiliul a cerut un program de acțiune privind apele subterane și o revizuire a Directivei 80/68/CEE a Consiliului din 17 decembrie 1979 privind protecția apelor subterane împotriva poluării cauzate de anumite substanțe periculoase ⁽⁸⁾, în cadrul unei politici globale de protecție a apelor dulci.
- (4) Apele în cadrul Comunității se află sub o presiune tot mai mare, având în vedere creșterea continuă a cererii de apă de bună calitate în cantități suficiente pentru toate tipurile de utilizări.

⁽¹⁾ JO C 184, 17.6.1997, p. 20,
JO C 16, 20.1.1998, p. 14 și
JO C 108, 7.4.1998, p. 94.

⁽²⁾ JO C 355, 21.11.1997, p. 83.

⁽³⁾ JO C 180, 11.6.1998, p. 38.

⁽⁴⁾ Avizul Parlamentului European din 11 februarie 1999 (JO C 150, 28.5.1999, p. 419), confirmat la data de 16 septembrie 1999, și Poziția comună a Consiliului din 22 octombrie 1999 (JO C 343, 30.11.1999, p. 1). Decizia Parlamentului European din 7 septembrie 2000 și Decizia Consiliului din 14 septembrie 2000.

⁽⁵⁾ JO C 209, 9.8.1988, p. 3.

⁽⁶⁾ JO C 59, 6.3.1992, p. 2.

⁽⁷⁾ JO C 49, 28.2.1995, p. 1.

⁽⁸⁾ JO L 20, 26.1.1980, p. 43. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/692/CEE (JO L 377, 31.12.1991, p. 48).

▼B

La 10 noiembrie 1995, în „Raportul său privind mediul în Uniunea Europeană - 1995”, Agenția Europeană de Mediu a prezentat un nou raport cu privire la starea mediului, confirmând necesitatea unei acțiuni pentru protecția apelor Comunității atât din punct de vedere calitativ, cât și din punct de vedere cantitativ.

- (5) La 18 decembrie 1995, Consiliul adoptă concluzii care cereau, între altele, elaborarea unei noi directive-cadru de stabilire a principiilor de bază ale unei politici durabile a apei în Uniunea Europeană și care să invite Comisia să prezinte o propunere.
- (6) La 21 februarie 1996, Comisia adoptă o comunicare destinată Parlamentului European și Consiliului, cu privire la „politica comunitară în domeniul apei”, care stabilește principiile unei politici comunitare a apei.
- (7) La 9 septembrie 1996, Comisia a prezentat o propunere de Decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind un program de acțiune pentru protecția și gestionarea integrată a apelor subterane ⁽¹⁾. În acea propunere, Comisia a subliniat necesitatea de a stabili proceduri de control al captărilor de apă dulce și de supraveghere a calității și cantității de apă dulce.
- (8) La 29 mai 1995, Comisia adoptă o comunicare destinată Parlamentului European și Consiliului cu privire la utilizarea rațională și conservarea zonelor umede, recunoscând funcțiile importante pe care acestea le exercită în protecția resurselor de apă.
- (9) Este necesar să se elaboreze o politică comunitară integrată în domeniul apei.
- (10) Comisia a fost invitată de către Consiliu la 25 iunie 1996, de către Comitetul Regiunilor la 19 septembrie 1996, de către Comitetul Economic și Social la 26 septembrie 1996 și de către Parlamentul European la 23 octombrie 1996 să prezinte o propunere de Directivă a Consiliului de stabilire a unui cadru pentru politica europeană în domeniul apei.
- (11) În conformitate cu articolul 174 din tratat, politica comunitară referitoare la mediu trebuie să contribuie la îndeplinirea obiectivelor de conservare, protecție și îmbunătățire a calității mediului, precum și de utilizare prudentă și rațională a resurselor naturale și trebuie să fie bazată pe principiile precauției și prevenirii și pe principiul corectării, cu prioritate la sursă, a daunelor aduse mediului, precum și pe baza principiului „poluatorul plătește”.
- (12) În conformitate cu articolul 174 din tratat, la elaborarea politicii de mediu, Comunitatea trebuie să aibă în vedere datele științifice și tehnice disponibile, condițiile de mediu din diferitele regiuni ale Comunității, dezvoltarea economică și socială a Comunității în ansamblu și dezvoltarea echilibrată a regiunilor sale, precum și avantajele și costurile care pot rezulta de pe urma acțiunii sau a lipsei de acțiune.
- (13) Condițiile și nevoile diverse existente în cadrul Comunității necesită soluții specifice. La planificarea și punerea în aplicare a măsurilor care asigură protecția și utilizarea viabilă din punct de vedere ecologic a apelor în cadrul bazinului hidrografic, trebuie să se țină seama și de această diversitate. Deciziile trebuie luate cât mai aproape posibil de locul în care apa este utilizată sau deteriorată. Prin elaborarea de programe de acțiune adaptate condițiilor locale și regionale, trebuie să se acorde prioritate acțiunilor care țin de responsabilitatea statelor membre.
- (14) Succesul prezentei directive se bazează pe o cooperare strânsă și pe acțiuni coerente la nivelul Comunității, al statelor membre și al

⁽¹⁾ JO C 355, 25.11.1996, p. 1.

▼B

autorităților locale, precum și pe informarea, consultarea și participarea publicului, inclusiv a utilizatorilor.

- (15) Aprovizionarea cu apă constituie un serviciu de interes general, în conformitate cu definiția din Comunicarea Comisiei privind serviciile de interes general din Europa ⁽¹⁾.
- (16) Este necesară o continuare a integrării protecției și gestionării viabile din punct de vedere ecologic a apei în celelalte politici comunitare, cum ar fi cele în domeniile energiei, transportului, agriculturii, pescuitului, politicii regionale și turismului. Prezenta directivă trebuie să asigure baza unui dialog permanent și să permită elaborarea de strategii vizând acest obiectiv de integrare. Prezenta directivă poate aduce, de asemenea, o contribuție importantă și în alte domenii de cooperare între statele membre, cum ar fi, între altele, Perspectiva dezvoltării spațiului european.
- (17) O politică a apei eficientă și coerentă trebuie să aibă în vedere vulnerabilitatea ecosistemelor acvatice situate în apropierea coastei și a estuarelor sau în golfuri sau mări parțial închise, echilibrul acestora fiind puternic influențat de calitatea apelor interioare care se varsă în ele. Protecția stării apei în interiorul bazinelor hidrografice va aduce beneficii economice, contribuind la protecția populațiilor piscicole din apele respective, inclusiv a celor din apele de coastă.
- (18) Politica comunitară a apei necesită un cadru legislativ transparent, eficient și coerent. Comunitatea trebuie să definească principii comune și un cadru global de acțiune. Prezenta directivă trebuie să stabilească acest cadru și să asigure coordonarea, integrarea și, pe termen lung, dezvoltarea principiilor generale și a structurilor care să permită protecția și utilizarea viabilă din punct de vedere ecologic a apei în Comunitate, cu respectarea principiului subsidiarității.
- (19) Prezenta directivă urmărește să asigure menținerea și îmbunătățirea mediului acvatic al Comunității. Acest obiectiv este în principal legat de calitatea apelor respective. Controlul cantității este un alt element suplimentar pentru asigurarea unei bune calități a apei, fiind în consecință necesară stabilirea de măsuri referitoare la cantitate care să servească și obiectivului asigurării unei bune calități.
- (20) Starea cantitativă a unui corp de apă subterană poate avea impact asupra calității ecologice a apelor de suprafață și a ecosistemelor terestre asociate cu respectivul corp de apă subterană.
- (21) Comunitatea și statele membre sunt părți la diferite acorduri internaționale care conțin obligații importante referitoare la protecția apelor marine împotriva poluării, în special la Convenția privind protecția mediului marin din regiunea Mării Baltice, semnată la Helsinki, la 9 aprilie 1992 și aprobată prin Decizia 94/157/CE a Consiliului ⁽²⁾, Convenția privind protecția mediului marin din regiunea de nord-est a Oceanului Atlantic, semnată la Paris, la 22 septembrie 1992 și aprobată prin Decizia 98/249/CE a Consiliului ⁽³⁾ și Convenția privind protecția Mării Mediterane împotriva poluării, semnată la Barcelona, la 16 februarie 1976 și aprobată prin Decizia 77/585/CEE a Consiliului ⁽⁴⁾ și Protocolul acesteia privind protecția Mării Mediterane împotriva poluării din surse terestre, semnat la Atena, la 17 mai 1980 și aprobat prin Decizia 83/101/CEE a Consiliului ⁽⁵⁾. Prezenta

⁽¹⁾ JO C 281, 26.9.1996, p. 3.

⁽²⁾ JO L 73, 16.3.1994, p. 19.

⁽³⁾ JO L 104, 3.4.1998, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 240, 19.9.1977, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 67, 12.3.1983, p. 1.

▼B

directivă urmărește să sprijine Comunitatea și statele membre în îndeplinirea acestor obligații.

- (22) Prezenta directivă urmărește să contribuie la reducerea progresivă a evacuărilor de substanțe periculoase în apă.
- (23) Este necesară definirea unor principii comune pentru a coordona eforturile făcute de statele membre pentru îmbunătățirea protecției apelor Comunității din punct de vedere calitativ și cantitativ, pentru a promova o utilizare viabilă din punct de vedere ecologic a apei, pentru a contribui la controlul problemelor trans-frontaliere privind apa, pentru a proteja ecosistemele acvatice și cele terestre, precum și zonele umede care depind direct de acestea și pentru a proteja și dezvolta utilizările potențiale ale apelor Comunității.
- (24) O bună calitate a apei va garanta aprovizionarea populației cu apă potabilă.
- (25) Se impune elaborarea de definiții comune pentru starea apei din punct de vedere al calității și, dacă este relevant pentru protecția mediului, din punct de vedere al cantității. Obiectivele ecologice trebuie stabilite astfel încât să se asigure obținerea unei stări bune a apelor de suprafață și a apelor subterane în întreaga Comunitate și să se evite deteriorarea stării apelor la nivel comunitar.
- (26) Statele membre trebuie să urmărească atingerea cel puțin a obiectivului referitor la o stare bună a apelor, prin definirea și punerea în aplicare a măsurilor necesare în cadrul programelor de măsuri integrate, luând în considerare cerințele comunitare existente. Dacă există deja o stare bună a apelor, aceasta trebuie menținută. În cazul apelor subterane, pe lângă cerințele referitoare la o stare bună, trebuie identificată și inversată orice tendință de creștere semnificativă și durabilă a concentrației oricărui poluant.
- (27) Obiectivul ultim al prezentei directive este de a asigura eliminarea substanțelor periculoase prioritare și de a contribui la obținerea, în mediul marin, de concentrații apropiate de valorile de bază pentru substanțele de origine naturală.
- (28) Apele de suprafață și apele subterane sunt, în general, surse care se reînnoiesc permanent și garantarea unei stări bune a apelor subterane presupune, în special, acțiuni rapide și o planificare stabilă, pe termen lung, a măsurilor de protecție, dat fiind intervalul natural necesar pentru formarea și reînnoirea acestor ape. Acest interval trebuie luat în considerare la stabilirea calendarelor pentru măsurile de realizare a unei îmbunătățiri a stării apelor, precum și la inversarea oricărei tendințe de creștere semnificativă și durabilă a concentrației conținutului oricărui poluant în apele subterane.
- (29) Pentru atingerea obiectivelor stabilite de prezenta directivă și pentru elaborarea unui program de măsuri în acest scop, statele membre pot structura pe etape punerea în aplicare a programului de măsuri, pentru a putea defalca costurile aferente.
- (30) Pentru a asigura punerea în aplicare a prezentei directive în mod complet și coerent, orice extindere a termenelor aferente trebuie efectuată pe baza unor criterii adecvate, evidente și transparente și trebuie justificată de statele membre în planurile de gestionare a bazinelor hidrografice.
- (31) În cazul în care un corp de apă este atât de afectat de activitățile umane sau condițiile sale naturale sunt de așa natură încât obținerea unei stări bune ar fi imposibil de realizat sau exagerat de costisitoare, se poate dovedi necesară stabilirea unor obiective ecologice mai puțin stricte pe baza unor criterii adecvate, evidente și transparente și trebuie adoptate toate măsurile posibile pentru a preveni continuarea deteriorării stării apelor respective.

▼B

- (32) Pot exista motive pentru exceptarea de la cerința de a preveni continuarea deteriorării sau de a obține o stare bună în condiții specifice, dacă nerespectarea acestei cerințe este rezultatul unor împrejurări neprevăzute sau excepționale, în special inundații sau perioade de secetă sau, din motive de interes public superior, al unor noi modificări în ceea ce privește caracteristicile fizice ale unui corp de apă de suprafață sau al unor modificări ale nivelurilor acviferelor subterane, cu condiția adoptării tuturor măsurilor realizabile necesare atenuării impactului negativ asupra stării acviferului respectiv.
- (33) Trebuie urmărit obiectivul realizării unei stări bune a apelor pentru fiecare bazin hidrografic, astfel încât măsurile luate cu privire la apele de suprafață și la apele subterane care aparțin aceluiași sistem ecologic, hidrologic și hidrogeologic să fie coordonate.
- (34) În scopul protecției mediului, este necesară o mai mare integrare a aspectelor calitative și cantitative atât în ceea ce privește apele de suprafață, cât și în ceea ce privește apele subterane, luând în considerare condițiile naturale de debit în ciclul hidrologic.
- (35) Într-un bazin hidrografic în cazul căruia utilizarea apei poate avea efecte transfrontaliere, cerințele pentru realizarea obiectivelor ecologice stabilite în temeiul prezentei directive, în special toate programele de măsuri, trebuie coordonate pentru întregul district hidrografic. Pentru bazinele hidrografice care se întind dincolo de granițele Comunității, statele membre trebuie să facă eforturi pentru a asigura o coordonare adecvată cu statele terțe în cauză. Este important ca prezenta directivă să contribuie la respectarea obligațiilor care revin Comunității în temeiul convențiilor internaționale referitoare la protecția și gestionarea apelor, în special în temeiul Convenției Organizației Națiunilor Unite privind protecția și utilizarea cursurilor de apă transfrontaliere și a lacurilor internaționale, aprobată prin Decizia 95/308/CE a Consiliului ⁽¹⁾, precum și în temeiul acordurilor ulterioare cu privire la punerea sa în aplicare.
- (36) Este necesar să se efectueze o analiză a caracteristicilor unui bazin hidrografic și a impactului activității umane, precum și o analiză economică a utilizării apei. Evoluția stării apelor trebuie monitorizată de statele membre în mod sistematic și comparabil în ansamblul Comunității. Aceste informații sunt necesare pentru a oferi statelor membre o bază solidă pentru elaborarea unor programe de măsuri în vederea realizării obiectivelor stabilite de prezenta directivă.
- (37) Statele membre trebuie să identifice apele utilizate pentru captarea apei potabile și să asigure respectarea dispozițiilor Directivei 80/778/CEE a Consiliului din 15 iulie 1980 privind calitatea apei destinate consumului uman ⁽²⁾.
- (38) Utilizarea de instrumente economice de către statele membre se poate dovedi adecvată în cadrul unui program de măsuri. Este necesar ca principiul recuperării costurilor serviciilor de utilizarea apei, inclusiv costurile de mediu și cele legate de resurse asociate deteriorării sau impactului negativ asupra mediului acvatic, trebuie luat în considerare, în special în conformitate cu principiul „poluatorul plătește”. În acest scop, este necesară o analiză economică a serviciilor de gestionare a apelor, pe baza previziunilor pe termen lung cu privire la cererea și oferta de apă din districtul hidrografic.

⁽¹⁾ JO L 186, 5.8.1995, p. 42.

⁽²⁾ JO L 229, 30.8.1980, p. 11. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/83/CE (JO L 330, 5.12.1998, p. 32).

▼B

- (39) Este necesar să se prevină sau să se reducă consecințele poluărilor accidentale. În programul de măsuri trebuie incluse măsuri care să urmărească acest lucru.
- (40) În ceea ce privește prevenirea și controlul poluării, politica comunitară în domeniul apei trebuie să se bazeze pe o abordare combinată vizând reducerea poluării la sursă prin stabilirea unor valori limită de emisie și a unor standarde de calitate a mediului.
- (41) În ceea ce privește cantitățile de apă disponibile, se impune stabilirea unor principii generale de control al captărilor și al îndiguirii, pentru a asigura viabilitatea ecologică a sistemelor hidrologice în cauză.
- (42) Se impune stabilirea, ca cerințe minime în legislația comunitară, a unor standarde de calitate a mediului și a unor valori limită de emisie comune în cazul anumitor grupe sau familii de poluanți. Se impune prevederea unor dispoziții cu privire la adoptarea acestor standarde la nivel comunitar.
- (43) Se impune stoparea sau eliminarea treptată a poluării rezultate din evacuări, emisii sau pierderi de substanțe periculoase prioritare. La propunerea Comisiei, Parlamentul European și Consiliul trebuie să convină asupra substanțelor avute în vedere pentru o acțiune prioritară și asupra măsurilor speciale care urmează a fi luate împotriva poluării apelor cu respectivele substanțe, luând în considerare toate sursele de poluare importante și identificând nivelurile și combinațiile rentabile și proporționale ale controalelor.
- (44) La identificarea substanțelor periculoase prioritare, trebuie avut în vedere principiul precauției, în special pe baza identificării efectelor potențial negative ale produsului și pe o evaluare științifică a gradului de risc.
- (45) Statele membre ar trebui să adopte măsuri pentru eliminarea poluării apelor de suprafață cu substanțele prioritare și pentru eliminarea treptată a poluării cu alte substanțe; în absența acestor măsuri, statele membre nu pot atinge obiectivele stabilite pentru corpurile de apă de suprafață.
- (46) Pentru a permite participarea publicului în general, în special a utilizatorilor de apă, la întocmirea și actualizarea planurilor de gestionare a bazinelor hidrografice, este necesară furnizarea de informații corespunzătoare cu privire la măsurile preconizate și raportarea cu privire la evoluția punerii în aplicare a acestora, astfel încât publicul să poată interveni înainte de adoptarea deciziilor finale referitoare la măsurile necesare.
- (47) Este necesar ca prezenta directivă să prevadă mecanisme destinate să facă față obstacolelor în calea îmbunătățirii stării apelor, atunci când acestea nu țin de domeniul de aplicare a legislației comunitare referitoare la ape, în vederea elaborării de strategii comunitare adecvate pentru eliminarea acestora.
- (48) Comisia trebuie să prezinte anual un plan actualizat de inițiative pe care intenționează să le propună în domeniul apei.
- (49) Trebuie definite specificații tehnice pentru a asigura o abordare coerentă la nivel comunitar în cadrul prezentei directive. Criteriile pentru evaluarea stării apelor constituie un pas important. Se impune adaptarea, prin procedură de comitet, a anumitor elemente la progresul tehnic, precum și la standardizarea metodelor de monitorizare, prelevare de probe și analiză. Pentru a favoriza o înțelegere profundă și o aplicare coerentă a criteriilor stabilite pentru caracterizarea districtelor hidrografice și pentru evaluarea stării apelor, Comisia poate adopta orientări cu privire la aplicarea acestor criterii.

▼B

- (50) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului act se adoptă în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor privind exercitarea atribuțiilor de punere în aplicare conferite Comisiei ⁽¹⁾.
- (51) Prin punerea în aplicare a prezentei directive se urmărește obținerea unui nivel de protecție a apelor cel puțin echivalent cu cel asigurat de anumite anterioare, care trebuie, prin urmare, abrogate imediat după aplicarea pe deplin a dispozițiilor relevante ale prezentei directive.
- (52) Dispozițiile prezentei directive reiau cadrul de combatere a poluării cu substanțe periculoase stabilit în temeiul Directivei 76/464/CEE a Consiliului privind poluarea cauzată de anumite substanțe periculoase evacuate în mediul acvatic al Comunității ⁽²⁾. Prin urmare, respectiva directivă trebuie abrogată în momentul aplicării pe deplin a dispozițiilor relevante ale prezentei directive.
- (53) Trebuie asigurată aplicarea pe deplin și respectarea legislației de mediu existente în domeniul protecției apelor. Este necesar să se asigure aplicarea corectă a dispozițiilor de punere în aplicare a prezentei directive, în ansamblul Comunității, prin sancțiuni adecvate prevăzute de legislația statelor membre. Aceste sancțiuni trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectul

Obiectul prezentei directive este de a stabili un cadru pentru protecția apelor interioare de suprafață, a apelor de tranziție, a apelor de coastă și a apelor subterane, urmărind:

- (a) prevenirea deteriorărilor ulterioare, conservarea și îmbunătățirea stării ecosistemelor acvatice și, în ceea ce privește necesitățile de apă ale acestora, a ecosistemelor terestre și a zonelor umede care depind în mod direct de ecosistemele acvatice;
- (b) promovarea utilizării durabile a apei pe baza unei protecții pe termen lung a resurselor de apă disponibile;
- (c) asigurarea unei protecții sporite și a îmbunătățirii mediului acvatic, în special prin măsuri speciale de reducere progresivă a evacuărilor, emisiilor și pierderilor de substanțe prioritare și prin stoparea sau eliminarea treptată a evacuărilor, emisiilor și pierderilor de substanțe periculoase prioritare;
- (d) asigurarea reducerii treptate a poluării apelor subterane și prevenirea poluării ulterioare a acestora și
- (e) contribuția la atenuarea efectelor inundațiilor și ale perioadelor de secetă

și contribuind la:

- asigurarea unei aprovizionări suficiente cu apă de suprafață și subterană de bună calitate, aceasta fiind necesară pentru o utilizare durabilă, echilibrată și echitabilă a apei;
- o reducere semnificativă a poluării apelor subterane;
- protecția apelor marine și teritoriale și

⁽¹⁾ JO C 184, 17.7.1999, p. 23.

⁽²⁾ JO L 129, 18.5.1976, p. 23. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/692/CEE (JO L 377, 31.12.1991, p. 48).

▼B

- realizarea obiectivelor stabilite în acorduri internaționale corespunzătoare, inclusiv în acordurile care urmăresc prevenirea și eliminarea poluării mediului marin, printr-o acțiune comunitară în temeiul articolului 16 alineatul (3), stoparea sau eliminarea treptată a evacuărilor, emisiilor și pierderilor de substanțe periculoase prioritare prezentând un risc inacceptabil pentru sau prin intermediul mediului acvatic, cu scopul ultim de a obține, în mediul marin, concentrații apropiate de nivelurile de bază pentru substanțele de origine naturală și a unor concentrații apropiate de zero pentru substanțele sintetice artificiale.

*Articolul 2***Definiții**

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „ape de suprafață”: înseamnă apele interioare, cu excepția apelor subterane; apele de tranziție și apele de coastă și, în ceea ce privește starea chimică, apele teritoriale;
2. „ape subterane”: înseamnă toate apele care se găsesc sub suprafața solului în zona de saturație și în contact direct cu solul sau cu subsolul;
3. „ape interioare”: înseamnă toate apele stătătoare sau curgătoare de pe suprafața solului și toate apele subterane situate în amonte față de linia de bază care servește la măsurarea întinderii apelor teritoriale;
4. „râu”: înseamnă un corp de apă interioară care curge în mare parte pe suprafața solului, dar care poate curge și în subsol pe o parte a cursului său;
5. „lac”: înseamnă un corp de apă interioară de suprafață stătătoare;
6. „ape de tranziție”: înseamnă corpurile de apă de suprafață aflate în vecinătatea gurilor de râu care au un caracter parțial salin ca urmare a învecinării cu apele de coastă, dar care sunt puternic influențate de fluxurile de apă dulce;
7. „ape de coastă”: înseamnă apele de suprafață situate în partea interioară a unei linii care are fiecare punct situat la o distanță de o milă marină față de punctul cel mai apropiat de linia de bază de la care se măsoară întinderea apelor teritoriale și care, acolo unde este cazul, se extinde până la limita exterioară a unei ape de tranziție;
8. „corp de apă artificial”: înseamnă un corp de apă de suprafață creat de o activitate umană;
9. „corp de apă puternic modificat”: înseamnă un corp de apă de suprafață al cărui caracter, ca urmare a modificărilor fizice cauzate de activitatea umană, este fundamental modificat, după cum a fost stabilit de statele membre în conformitate cu dispozițiile din anexa II;
10. „corp de apă de suprafață”: înseamnă o parte distinctă și semnificativă a unei ape de suprafață, cum ar fi un lac, un rezervor, un curent de apă, un râu sau un canal, o parte a unui curent de apă, râu sau canal, o apă de tranziție sau un segment din apele de coastă;
11. „acvifer”: înseamnă unul sau mai multe straturi subterane de rocă sau alte tipuri de straturi geologice cu o porozitate și o permeabilitate suficiente pentru a permite fie trecerea unui curent semnificativ de apă subterană, fie captarea de cantități importante de apă subterană;
12. „corp de apă subterană”: înseamnă un volum distinct de apă subterană din interiorul unuia sau mai multor acvifere;

▼B

13. „bazin hidrografic”: înseamnă orice zonă în care toate scurgerile de apă converg, printr-o rețea de râuri, fluvii și, eventual, lacuri, către mare, în care se varsă printr-o singură gură de vărsare, un singur estuar sau o singură deltă;
14. „sub-bazin”: înseamnă orice zonă în care toate scurgerile de apă converg, printr-o rețea de râuri, fluvii și, eventual, lacuri, către un anumit punct al unui curs de apă (în mod normal, un lac sau o confluență de râuri);
15. „district hidrografic”: înseamnă zona terestră și marină constituită din unul sau mai multe bazine hidrografice, precum și din apele subterane și apele de coastă asociate, identificată în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) ca fiind principala unitate pentru gestionarea bazinelor hidrografice;
16. „autoritate competentă”: înseamnă autoritatea sau autoritățile desemnate în aplicarea articolului 3 alineatul (2) sau (3);
17. „starea unei ape de suprafață”: este expresia generală a stării unui corp de apă de suprafață, determinată pe baza celei mai nefavorabile valori a stării sale ecologice și chimice;
18. „starea bună a unei ape de suprafață”: înseamnă starea unui corp de apă de suprafață, atunci când atât starea sa ecologică, cât și cea chimică sunt cel puțin „bune”;
19. „starea unei ape subterane”: este expresia generală a stării unui corp de apă subterană, determinată pe baza celei mai nefavorabile valori a stării sale cantitative și chimice;
20. „starea bună a unei ape subterane”: înseamnă starea unui corp de apă subterană, atunci când atât starea sa cantitativă, cât și cea chimică sunt cel puțin „bune”;
21. „stare ecologică”: este expresia calității structurii și a funcționării ecosistemelor acvatice asociate apelor de suprafață, clasificată în conformitate cu anexa V;
22. „stare ecologică bună”: este starea unui corp de apă de suprafață, clasificată astfel în conformitate cu anexa V;
23. „potențial ecologic bun”: este starea unui corp de apă puternic modificat sau a unui corp de apă artificial, clasificate astfel în conformitate cu dispozițiile aplicabile din anexa V;
24. „stare chimică bună a unei ape de suprafață”: înseamnă starea chimică necesară pentru a atinge obiectivele de mediu stabilite în articolul 4 alineatul (1) litera (a) pentru apele de suprafață, și anume starea chimică a unui corp de apă de suprafață în cazul căreia valorile concentrațiilor de poluanți nu depășesc standardele de calitate a mediului stabilite în anexa IX și în aplicarea articolului 16 alineatul (7), precum și în cadrul altor texte legislative comunitare aplicabile care stabilesc standarde de calitate a mediului la nivel comunitar;
25. „stare chimică bună a unei ape subterane”: este starea chimică a unui corp de apă subterană care îndeplinește toate condițiile prevăzute în tabelul 2.3.2 din anexa V;
26. „stare cantitativă”: reprezintă gradul în care un corp de apă subterană este afectat de captările directe și indirecte;
27. „resursă disponibilă de apă subterană”: înseamnă rata medie anuală pe termen lung de realimentare a corpului de apă subterană minus rata anuală pe termen lung a debitului necesară pentru a atinge obiectivele de calitate ecologică a apelor de suprafață asociate stabilite în articolul 4 pentru a evita orice diminuare semnificativă a stării ecologice a acestor ape și pentru a evita orice deteriorare adusă ecosistemelor terestre asociate;

▼B

28. „stare cantitativă bună”: este starea definită în tabelul 2.1.2 din anexa V;
29. „substanțe periculoase”: înseamnă substanțele sau grupele de substanțe care sunt toxice, persistente și bioacumulabile, precum și alte substanțe sau grupe de substanțe care dau naștere unui nivel similar de îngrijorare;
30. „substanțe prioritare”: înseamnă substanțele definite în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) și menționate în anexa X. Printre aceste substanțe, există „substanțe periculoase prioritare”, prin care se înțelege substanțele definite în conformitate cu articolul 16 alineatele (3) și (6), pentru care se impune luarea de măsuri în conformitate cu articolul 16 alineatele (1) și (8);
31. „poluant”: înseamnă orice substanță care ar putea constitui factor de poluare, în special cele care figurează pe lista din anexa VIII;
32. „evacuare directă în apele subterane”: înseamnă evacuarea poluanților în apele subterane, fără ca aceștia să mai treacă prin sol sau subsol;
33. „poluare”: înseamnă introducerea directă sau indirectă de substanțe sau căldură în aer, apă sau sol ca rezultat al activității umane și care poate prezenta riscuri pentru sănătatea umană sau pentru calitatea ecosistemelor acvatice sau a ecosistemelor terestre care depind în mod direct de ecosistemele acvatice, aceasta ducând la deteriorarea bunurilor materiale sau deteriorând sau afectând negativ domeniul agrementului sau alte utilizări legitime ale mediului;
34. „obiective de mediu”: înseamnă obiectivele prevăzute la articolul 4;
35. „standard de calitate a mediului”: înseamnă concentrația unui poluant sau a unui grup de poluanți în apă, sedimente sau biota, care nu trebuie depășită pentru a asigura protecția sănătății umane și a mediului;
36. „abordare combinată”: înseamnă controlul evacuărilor și al emisiilor în apele de suprafață în conformitate cu abordarea prezentată în articolul 10;
37. „apă destinată consumului uman”: are același înțeles ca și în cazul Directivei 80/778/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/83/CE;
38. „servicii legate de utilizarea apei”: înseamnă totalitatea serviciilor care acoperă, în cazul gospodăriilor individuale, al instituțiilor publice sau al oricărei activități economice:
 - (a) captarea, îndiguirea, depozitarea, tratarea și distribuția apei de suprafață sau a apei subterane;
 - (b) instalații de colectare și tratare a apelor uzate care urmează a fi evacuate în apele de suprafață;
39. „utilizarea apei”: înseamnă serviciile legate de utilizarea apei și orice alte activități identificate în temeiul articolului 5 și al anexei II, care pot avea un impact semnificativ asupra stării apelor.
 Acest concept se aplică în sensul articolului 1 și în vederea analizei economice efectuate în conformitate cu articolul 5 și cu anexa III litera (b).
40. „valori limită de emisie”: înseamnă masa, exprimată în funcție de anumiți parametri specifici, concentrația și/sau nivelul unei emisii care nu pot fi depășite pe durata unei sau mai multor perioade date. Valorile limită de emisie pot fi stabilite și pentru anumite grupe, familii sau categorii de substanțe, în special pentru cele determinate în aplicarea articolului 16.

▼B

Valorile limită de emisie pentru substanțe se aplică, în mod normal, în punctul în care emisiile părăsesc instalația, fără a se lua în calcul gradul de diluare. În cazul evacuărilor indirecte în apă, efectul unei stații de epurare poate fi luat în considerare la determinarea valorilor limită de emisie ale instalației, cu condiția garantării unui nivel echivalent de protecție a mediului în ansamblu și cu condiția ca aceasta să nu ducă la creșterea nivelului de poluare a mediului.

41. „controlul emisiilor”: înseamnă controalele care necesită o limitare specifică a emisiilor, de exemplu o valoare limită de emisie sau orice impunere de limite sau de condiții pentru efectele, natura sau alte caracteristici ale unei emisii sau pentru condițiile de funcționare care afectează emisiile. Utilizarea expresiei de „control al emisiilor” în cadrul prezentei directive cu referire la dispozițiile oricărei alte directive nu poate fi în nici un caz considerată ca o reinterpretare a respectivelor dispoziții.

Articolul 3

Coordonarea măsurilor administrative în cadrul districtelor hidrografice

(1) Statele membre identifică bazinele hidrografice care se află pe teritoriul lor național și, în sensul prezentei directive, le alocă unor districte hidrografice. Dacă este necesar, bazinele hidrografice mici pot fi combinate cu bazine hidrografice mai mari sau pot fi grupate cu alte bazine hidrografice mici învecinate pentru a forma un district hidrografic. Dacă apele subterane nu se încadrează în totalitate într-un anumit bazin hidrografic, acestea sunt identificate și alocate celui mai apropiat sau celui mai adecvat district hidrografic. Apele de coastă sunt identificate și alocate celui sau celor mai apropiate sau celui mai adecvat district hidrografic.

(2) Statele membre adoptă măsurile administrative adecvate, inclusiv desemnarea autorității competente corespunzătoare, în aplicarea normelor prezentei directive în cadrul fiecărui district hidrografic situat pe teritoriul lor.

(3) Statele membre se asigură de faptul că un bazin hidrografic care se află pe teritoriul mai multor state membre este alocat unui district hidrografic internațional. La cererea statelor membre respective, Comisia adoptă măsurile necesare pentru a facilita operațiunea de creare a unui district hidrografic internațional.

Statele membre adoptă măsurile administrative adecvate, inclusiv desemnarea autorității competente corespunzătoare, în aplicarea normelor prezentei directive în cadrul acelei porțiuni din districtul hidrografic internațional care se află pe teritoriul său.

(4) Statele membre asigură coordonarea cerințelor prezentei directive care urmăresc realizarea obiectivelor de mediu stabilite în temeiul articolului 4, în special a tuturor programelor de măsuri, pentru întregul district hidrografic. În cazul districtelor hidrografice internaționale, statele membre respective asigură împreună coordonarea și pot utiliza în acest scop structurile existente care derivă din acordurile internaționale. La cererea statelor membre respective, Comisia intervine pentru a facilita întocmirea programelor de măsuri.

(5) În cazul în care un district hidrografic se extinde în afara teritoriului Comunității, statul membru sau statele membre respective trebuie să facă eforturile necesare pentru a stabili o coordonare adecvată împreună cu țările terțe în cauză cu scopul de a realiza obiectivele prezentei directive în întregul district hidrografic. Statele membre garantează aplicarea normelor prezentei directive pe teritoriul lor.

(6) În sensul prezentei directive, statele membre pot desemna un organism național sau internațional ca autoritate competentă.

▼B

(7) Statele membre desemnează autoritatea competentă până la data menționată la articolul 24.

(8) Statele membre prezintă Comisiei o listă cu autoritățile competente naționale și cu autoritățile competente ale tuturor organismelor internaționale la care participă, în termen de cel mult șase luni de la data menționată la articolul 24. Pentru fiecare autoritate competentă se furnizează informațiile indicate în anexa I.

(9) Statele membre informează Comisia cu privire la orice modificare a datelor furnizate în aplicarea alineatului (8) în termen de cel mult trei luni de la data la care a fost pusă în aplicare modificarea respectivă.

*Articolul 4***Obiective de mediu**

(1) La punerea în aplicare a programelor de măsuri prevăzute în planul de gestionare a districtului hidrografic:

(a) în ceea ce privește apele de suprafață

- (i) statele membre pun în aplicare măsurile necesare pentru a preveni deteriorarea stării tuturor corpurilor de apă de suprafață, sub rezerva aplicării alineatelor (6) și (7) și fără a aduce atingere alineatului (8);
- (ii) statele membre protejează, îmbunătățesc și refac toate corpurile de apă de suprafață, sub rezerva aplicării punctul (iii) în ceea ce privește corpurile de apă artificiale și corpurile de apă puternic modificate cu scopul de a obține o stare bună a apelor de suprafață în termen de cel mult 15 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, în conformitate cu dispozițiile prevăzute în anexa V, sub rezerva aplicării prelungirilor determinate în conformitate cu alineatul (4) și a aplicării alineatelor (5), (6) și (7), fără a aduce atingere alineatului (8);
- (iii) statele membre protejează și îmbunătățesc toate corpurile de apă artificiale și corpurile de apă puternic modificate cu scopul de a obține un potențial ecologic bun și o stare chimică bună pentru apele de suprafață în termen de cel mult 15 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, în conformitate cu dispozițiile prevăzute în anexa V, sub rezerva aplicării prelungirilor determinate în conformitate cu alineatul (4) și a aplicării alineatelor (5), (6) și (7), fără a aduce atingere alineatului (8);
- (iv) statele membre pun în aplicare măsurile necesare în temeiul articolului 16 alineatul (1) și alineatul (8) cu scopul de a reduce treptat poluarea cu substanțe prioritare și de a stopa sau elimina treptat emisiile, evacuările și pierderile de substanțe periculoase prioritare,

fără a aduce atingere acordurilor internaționale corespunzătoare menționate la articolul 1 pentru părțile în cauză;

(b) în ceea ce privește apele subterane

- (i) statele membre pun în aplicare măsurile necesare pentru a preveni sau a limita evacuarea poluanților în apele subterane și pentru a preveni deteriorarea stării tuturor corpurilor de apă subterană, sub rezerva aplicării alineatelor (6) și (7), fără a aduce atingere alineatului (8) și sub rezerva aplicării articolului 11 alineatul (3) litera (j);
- (ii) statele membre protejează, îmbunătățesc și refac toate corpurile de apă subterană, asigură un echilibru între captările și realimentarea pânzei freatice cu scopul de a obține o stare bună a apelor subterane, în conformitate cu dispozițiile prevăzute în anexa V, în termen de cel mult 15 ani de la data intrării în

▼B

vigoare a prezentei directive, sub rezerva aplicării prelungirilor determinate în conformitate cu alineatul (4) și a aplicării alineatelor (5), (6) și (7), fără a aduce atingere alineatului (8) și sub rezerva aplicării articolului 11 alineatul (3) litera (j);

- (iii) statele membre pun în aplicare măsurile necesare pentru a inversa orice tendință de creștere, semnificativă și durabilă, a nivelului concentrației oricărui poluant ca urmare a impactului activităților umane, pentru a reduce în mod treptat poluarea apelor subterane;

Măsurile necesare pentru a obține o inversare a acestei tendințe sunt puse în aplicare în conformitate cu alineatele (2), (4) și (5) din articolul 17, având în vedere standardele aplicabile prevăzute de legislația comunitară aplicabilă, sub rezerva aplicării alineatelor (6) și (7), fără a aduce atingere alineatului (8);

(c) în ceea ce privește zonele protejate

Statele membre asigură respectarea tuturor standardelor și obiectivelor în termen de cel mult 15 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare în legislația comunitară pe baza căreia a fost stabilită fiecare zonă protejată.

- (2) În cazul în care pentru un anumit corp de apă sunt valabile mai multe obiective prevăzute la alineatul (1), se aplică obiectivul cel mai strict.

- (3) Statele membre pot desemna un corp de apă de suprafață ca fiind artificial sau puternic modificat, dacă:

- (a) modificarea caracteristicilor hidromorfologice ale corpului de apă respectiv, necesare pentru a obține o stare ecologică bună ar avea un impact negativ semnificativ asupra:

- (i) mediului în general;
- (ii) navigației, inclusiv asupra instalațiilor portuare sau asupra activităților de recreere;
- (iii) activităților pentru care este necesară stocarea apei, cum ar fi alimentarea cu apă potabilă, generarea de curent electric sau irigațiile;
- (iv) reglării nivelului apelor, protecției împotriva inundațiilor și drenării solurilor;
- (v) altor activități de dezvoltare umană durabilă la fel de importante;

- (b) din motive care țin de fezabilitatea tehnică sau de costuri disproporționate, obiectivele benefice urmărite de caracteristicile artificiale sau modificate ale corpului de apă nu pot fi atinse în mod rezonabil prin alte mijloace care să constituie o opțiune mult mai bună din punct de vedere ecologic.

Alegerea făcută și motivele care au stat la baza ei trebuie menționate în mod specific în planurile de gestionare a bazinelor hidrografice solicitate în temeiul articolului 13 și revizuite la fiecare șase ani.

- (4) Termenele limită stabilite în temeiul alineatului (1) pot fi prelungite în scopul realizării treptate a obiectivelor pentru corpurile de apă, cu condiția ca starea corpului de apă afectat să nu fie înrăutățită și sub rezerva îndeplinirii următoarelor condiții:

- (a) Statele membre constată faptul că îmbunătățirile care trebuie aduse corpului de apă nu pot fi realizate în intervalul de timp prevăzut de alineatul respectiv din cel puțin unul dintre următoarele motive:

▼B

- (i) gama îmbunătățirilor necesare poate fi realizată numai în mod treptat, într-un interval care depășește programul stabilit, din motive de fezabilitate tehnică;
 - (ii) realizarea îmbunătățirilor necesare în termenele indicate ar determina costuri disproporționate;
 - (iii) condițiile naturale nu permit îmbunătățirea la timp a stării corpului de apă.
- (b) Prelungirea termenului limită și motivele care stau la baza acestei prelungiri sunt expuse în mod expres și explicate în planul de gestionare a districtului hidrografic, solicitat în temeiul articolului 13.
- (c) Prelungirile sunt limitate la cel mult două actualizări ale planului de gestionare a districtului hidrografic, cu excepția cazului în care condițiile naturale împiedică realizarea la timp a obiectivelor stabilite.
- (d) În planul de gestionare a districtului hidrografic trebuie incluse: un rezumat al măsurilor solicitate în temeiul articolului 11, care sunt considerate necesare pentru a aduce în mod treptat corpurile de apă la starea dorită până la termenul limită prelungit, motivele pentru orice întârziere importantă în aplicarea acestor măsuri și calendarul prevăzut pentru punerea lor în aplicare. În planul actualizat de gestionare a districtului hidrografic se include o revizuire a modului de punere în aplicare a acestor măsuri și un rezumat al tuturor măsurilor suplimentare.
- (5) Statele membre pot urmări realizarea unor obiective de mediu mai puțin stricte decât cele stabilite la alineatul (1) pentru anumite corpuri de apă, dacă acestea sunt afectate de activitatea umană, determinată în conformitate cu articolul 5 alineatul (1), sau dacă starea lor naturală face ca realizarea acestor obiective să fie imposibilă sau disproporționată din punctul de vedere al costurilor și dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (a) necesitățile ecologice și socio-economice satisfăcute de activitatea umană nu pot fi realizate prin alte mijloace care să constituie o opțiune ecologică mult mai bună, fără a determina costuri disproporționate;
 - (b) statele membre se asigură că:
 - pentru apele de suprafață, se obține cea mai bună stare posibilă din punct de vedere ecologic și chimic, având în vedere impactul care nu ar fi putut fi evitat în mod rezonabil, dată fiind natura activităților umane sau a poluării;
 - pentru apele subterane, starea bună a apelor subterane se modifică cât mai puțin posibil, având în vedere impactul care nu ar fi putut fi evitat în mod rezonabil, dată fiind natura activităților umane sau a poluării;
 - (c) starea corpurilor de apă afectate nu suferă deteriorări ulterioare;
 - (d) obiectivele ecologice mai puțin stricte sunt indicate și motivate explicit în planul de gestionare a bazinului hidrografic solicitat în temeiul articolului 13, iar obiectivele sunt revizuite la fiecare șase ani.
- (6) Deteriorarea temporară a stării corpurilor de apă nu încalcă cerințele prezentei directive, dacă acest lucru este rezultatul unor cauze naturale sau de forță majoră excepționale sau care nu au putut fi prevăzute, în special inundații majore sau perioade prelungite de secetă sau sunt rezultatul unor accidente care nu au putut fi prevăzute, dacă se îndeplinesc toate condițiile de mai jos:
- (a) se iau toate măsurile necesare pentru a preveni deteriorarea în continuare a stării apei și pentru a nu compromite realizarea obiec-

▼B

tivelor prezentei directive în cazul altor corpuri de apă care nu au fost afectate de aceste împrejurări;

- (b) condițiile în care pot fi declarate împrejurările excepționale sau imposibil de prevăzut, inclusiv adoptarea indicatorilor adecvați, sunt indicate în planul de gestionare a districtului hidrografic;
- (c) măsurile care trebuie luate în aceste împrejurări excepționale sunt incluse în programul de măsuri și nu trebuie să împiedice refacerea calității corpului de apă, după dispariția acestor împrejurări;
- (d) efectele unor împrejurări excepționale sau imposibil de prevăzut sunt analizate anual și, sub rezerva motivelor enunțate la alineatul (4) litera (a), se iau toate măsurile practice cu scopul de a readuce corpul de apă la starea anterioară efectelor acelor împrejurări în cel mai scurt timp posibil și
- (e) în următoarea versiune revizuită a planului de gestionare a districtului hidrografic se include un rezumat al efectelor împrejurărilor și măsurilor luate sau care urmează a fi luate în conformitate cu literele (a) și (d).

(7) Statele membre nu încalcă dispozițiile prezentei directive în cazul în care:

- nu reușesc să obțină o stare bună a apelor subterane, o stare ecologică bună sau, acolo unde este cazul, un potențial ecologic bun sau nu reușesc să prevină deteriorarea stării unui corp de apă de suprafață sau subterană ca urmare unor noi modificări ale caracteristicilor fizice ale corpului de apă de suprafață sau a schimbării nivelului corpurilor de apă subterană sau
- nu reușesc să prevină deteriorarea stării unui corp de apă de la foarte bună la bună, ca urmare a desfășurării unor noi activități de dezvoltare umană durabilă

și sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) sunt luate toate măsurile practice pentru a atenua impactul negativ asupra stării corpului de apă;
- (b) motivele pentru modificările sau schimbările respective sunt indicate și motivate explicit în planul de gestionare a districtului hidrografic, solicitat în temeiul articolului 13, iar obiectivele sunt revizuite la fiecare șase ani;
- (c) motivele care stau la baza acestor modificări sau schimbări sunt de interes public major și/sau beneficiile pe care realizarea obiectivelor enunțate la alineatul (1) le aduce mediului și societății sunt mai mici decât beneficiile noilor modificări sau schimbări pentru sănătatea umană, menținerea securității umane sau pentru dezvoltarea durabilă și
- (d) din motive de fezabilitate tehnică sau de costuri disproporționate, obiectivele benefice urmărite prin modificările sau schimbările aduse corpului de apă nu pot fi realizate prin alte mijloace care să constituie o opțiune mult mai bună din punct de vedere ecologic.

(8) La aplicarea alineatelor (3), (4), (5), (6) și (7), statele membre se asigură că aplicarea nu împiedică sau nu compromite realizarea obiectivelor prezentei directive în cazul altor corpuri de apă din același district hidrografic și este în conformitate cu punerea în aplicare a altor dispoziții legale comunitare în materie de mediu.

(9) Se impune luarea de măsuri pentru ca aplicarea noilor dispoziții, inclusiv aplicarea alineatelor (3), (4), (5), (6) și (7), să garanteze cel puțin același nivel de protecție ca și în cazul legislației comunitare în vigoare.

Articolul 5

Caracteristici ale districtelor hidrografice, analiza impactului activităților umane asupra mediului și analiza economică a utilizării apei

(1) Fiecare stat membru trebuie să se asigure de faptul că pentru fiecare district hidrografic sau pentru porțiunea unui district hidrografic internațional care se află pe teritoriul său se efectuează:

- o analiză a caracteristicilor acesteia;
- o analiză a impactului activităților umane asupra stării apelor de suprafață și a apelor subterane și
- o analiză economică a utilizării apei;

în conformitate cu specificațiile tehnice enunțate în anexele II și III și că acestea sunt finalizate în termen de cel mult patru ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

(2) Analizele și revizuirile menționate la alineatul (1) sunt revizuite și, dacă este necesar, actualizate în termen de cel mult 13 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive și, ulterior, la fiecare șase ani.

Articolul 6

Registrul zonelor protejate

(1) Statele membre asigură întocmirea în fiecare district hidrografic a unui registru sau a mai multor registre care să cuprindă toate zonele situate în districtul respectiv, pentru care s-a stabilit că este necesară o protecție specială în cadrul unei legislații comunitare speciale privind protecția apelor de suprafață și a apelor subterane sau conservarea habitatelor și a speciilor care depind în mod direct de apă. Statele membre se asigură că aceste registre să fie întocmite în termen de cel mult patru ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

(2) Registrul sau registrele trebuie să includă toate corpurile de apă desemnate la articolul 7 alineatul (1) și toate zonele protejate care fac obiectul anexei IV.

(3) În fiecare district hidrografic, registrul sau registrele zonelor protejate trebuie revizuite și actualizate periodic.

Articolul 7

Apele utilizate la captarea apei potabile

(1) În cadrul fiecărui district hidrografic, statele membre identifică:

- toate corpurile de apă utilizate pentru captarea apei potabile destinate consumului uman, care furnizează în medie cel puțin 10 m³ pe zi sau deservește cel puțin 50 de persoane și
- corpurile de apă destinate unei astfel de utilizări în viitor.

Statele membre monitorizează, în conformitate cu anexa V, corpurile de apă care, în conformitate cu anexa respectivă, furnizează în medie peste 100 m³ de apă pe zi.

(2) Pentru fiecare corp de apă identificat în aplicarea alineatului (1), statele membre se asigură de faptul că, pe lângă îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 4 în conformitate cu cerințele prezentei directive pentru corpurile de apă de suprafață, inclusiv cu standardele de calitate stabilite la nivel comunitar în temeiul articolului 16, apa obținută îndeplinește cerințele Directivei 80/778/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/83/CE, pe baza regimului prevăzut pentru tratarea apelor și în conformitate cu legislația comunitară.

▼B

(3) Statele membre asigură protecția necesară în cazul corpurilor de apă identificate pentru a preveni deteriorarea calității acestora, cu scopul de a reduce nivelul tratamentului de purificare necesar pentru producerea apei potabile. Statele membre pot stabili zone de protecție pentru corpurile de apă respective.

*Articolul 8***Monitorizarea stării apelor de suprafață, a apelor subterane și a zonelor protejate**

(1) Statele membre asigură elaborarea de programe de monitorizare a stării apelor cu scopul de a obține o viziune coerentă și completă asupra stării apelor din cadrul fiecărui district hidrografic:

— în cazul apelor de suprafață, aceste programe se referă la:

(i) volumul și nivelul sau rata debitului, în măsura în care acesta prezintă importanță pentru starea ecologică și chimică, și potențialul ecologic și

(ii) starea ecologică și chimică și potențialul ecologic;

— în cazul apelor subterane, aceste programe se referă la monitorizarea stării chimice și cantitative;

— în cazul zonelor protejate, programele de mai sus sunt completate cu specificațiile conținute în legislația comunitară pe baza căreia s-a stabilit fiecare zonă protejată.

(2) Aceste programe devin operaționale în termen de cel mult șase ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, cu excepția cazului în care legislația corespunzătoare conține dispoziții contrare. Monitorizarea respectivă se efectuează în conformitate cu cerințele stabilite în anexa V.

▼M2

(3) Se stabilesc specificațiile tehnice și metodele standardizate de analiză și monitorizare a stării apelor. Aceste măsuri destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, completând-o, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 21 alineatul (3).

▼B*Articolul 9***Recuperarea costurilor serviciilor legate de utilizarea apei**

(1) Statele membre iau în considerare principiul recuperării costurilor serviciilor legate de utilizarea apei, inclusiv a costurilor legate de mediu și de resurse, având în vedere analiza economică efectuată în conformitate cu anexa III și, în special, cu principiul „poluatorul plătește”.

Până în anul 2010, statele membre se asigură de faptul că:

— politica de stabilire a prețului apei constituie o motivație adecvată pentru ca utilizatorii să utilizeze resursele de apă în mod eficient, contribuind astfel la realizarea obiectivelor de mediu incluse în prezenta directivă;

— diferitele tipuri de destinații finale ale apei, clasificate cel puțin în funcție de sectorul industrial, gospodării și agricultură, contribuie în mod adecvat la recuperarea costurilor serviciilor de alimentare cu apă, pe baza analizei economice realizate în conformitate cu anexa III și luând în considerare principiul „poluatorul plătește”.

În acest sens, statele membre pot avea în vedere efectele sociale, ecologice și economice ale recuperării costurilor, precum și condițiile geografice și climatice existente în regiunea sau regiunile afectate.

▼B

(2) În planul de gestionare a districtului hidrografic, statele membre raportează cu privire la măsurile prevăzute pentru punerea în aplicare a alineatului (1), care vor contribui la realizarea obiectivelor de mediu prevăzute de prezenta directivă, precum și cu privire la contribuția diferitelor tipuri de utilizări ale apei la recuperarea costurilor serviciilor legate de apă.

(3) Prezentul articol nu împiedică în nici un fel finanțarea anumitor măsuri de prevenire sau de remediere în vederea realizării obiectivelor prevăzute de prezenta directivă.

(4) Statele membre nu încalcă dispozițiile prezentei directive în cazul în care decid, pe baza practicilor stabilite, să nu aplice dispozițiile prevăzute la alineatul (1) a doua teză și, în acest sens, dispozițiile aplicabile prevăzute la alineatul (2) pentru o anumită activitate de utilizare a apei, dacă acest lucru nu repune în discuție scopurile prezentei directive și nu compromite realizarea acestor obiective. Statele membre includ în planurile de gestionare a districtului hidrografic motivele pentru care nu au aplicat în totalitate alineatul (1) a doua teză.

*Articolul 10***Abordarea combinată a surselor punctiforme și a surselor difuze**

(1) Statele membre se asigură că toate evacuările în apele de suprafață menționate la alineatul (2) sunt controlate în conformitate cu abordarea combinată prevăzută de prezentul articol.

(2) Statele membre asigură stabilirea și/sau punerea în aplicare:

- (a) a controlării emisiilor pe baza celor mai bune tehnici disponibile sau
- (b) a valorilor limită de emisie relevante sau
- (c) în cazul impacturilor difuze, a controalelor, inclusiv, dacă este necesar, a celor mai bune practici ecologice

prevăzute de

- Directiva 96/61/CE a Consiliului din 24 septembrie 1996 privind prevenirea și controlul integrat al poluării ⁽¹⁾;
- Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale ⁽²⁾;
- Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole ⁽³⁾;
- directivele adoptate în temeiul articolului 16 din prezenta directivă;
- directivele enumerate în anexa IX;
- orice altă legislație comunitară relevantă,

în termen de cel mult 12 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, cu excepția cazului în care legislația corespunzătoare conține dispoziții contrare.

(3) În cazul în care un obiectiv sau un standard de calitate, întocmit în aplicarea prezentei directive, a directivelor enumerate în anexa IX sau a oricărei alte dispoziții legale comunitare, impune condiții mai stricte decât cele care rezultă din aplicarea alineatului (2), se stabilesc controale ale emisiilor mai stricte în consecință.

⁽¹⁾ JO L 257, 10.10.1996, p. 26.

⁽²⁾ JO L 135, 30.5.1991, p. 40. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/15/CE a Comisiei (JO L 67, 7.3.1998, p. 29).

⁽³⁾ JO L 375, 31.12.1991, p. 1.

*Articolul 11***Programul de măsuri**

(1) Pentru fiecare district hidrografic sau pentru acea parte a unui district hidrografic internațional situat pe teritoriul său, fiecare stat membru asigură întocmirea unui program de măsuri care să țină seama de rezultatele analizelor prevăzute la articolul 5, în vederea realizării obiectivelor stabilite la articolul 4. Aceste programe de măsuri se pot referi la măsurile care rezultă din legislația adoptată la nivel național și care acoperă întreg teritoriul unui stat membru. Dacă este necesar, un stat membru poate adopta măsuri aplicabile tuturor districtelor hidrografice și/sau acelor părți ale districtelor hidrografice internaționale care se află pe teritoriul său.

(2) Fiecare program de măsuri include măsurile „de bază” indicate la alineatul (3) și, dacă este necesar, măsuri „suplimentare”.

(3) Măsurile „de bază” constituie cerințele minime care trebuie respectate și includ:

- (a) măsurile necesare pentru aplicarea legislației comunitare privind protecția apei, inclusiv măsurile necesare în cadrul legislației menționate la articolul 10 și în partea A din anexa VI;
- (b) măsurile considerate adecvate în sensul articolului 9;
- (c) măsurile care promovează utilizarea apei în mod eficient și durabil pentru a evita compromiterea realizării obiectivelor menționate la articolul 4;
- (d) măsurile necesare pentru a îndeplini cerințele articolului 7, în special măsurile pentru conservarea calității apei, cu scopul de a reduce nivelul tratamentului de purificare necesar pentru obținerea apei potabile;
- (e) măsurile de control al captărilor de apă dulce din apele de suprafață și din apele subterane și al îndiguirilor de apă dulce de suprafață, inclusiv întocmirea unui sau a mai multor registre privind activitățile de captare a apei și instituirea unei autorizații prealabile pentru captare și îndiguire a apei. Controalele trebuie revizuite periodic și, dacă este necesar, actualizate. Statele membre pot scuti de efectuarea controalelor acele activități de captare și de îndiguire care nu au un impact semnificativ asupra stării apelor;
- (f) controale, inclusiv obligativitatea unei autorizații prealabile pentru realimentarea sau sporirea artificială a corpurilor de apă subterane. Apa utilizată poate proveni din orice apă de suprafață sau subterană, cu condiția ca utilizarea acelei surse să nu compromită realizarea obiectivelor de mediu stabilite pentru acea sursă sau pentru acel corp de apă realimentat sau sporit. Controalele trebuie revizuite periodic și, dacă este necesar, actualizate;
- (g) pentru evacuările din surse punctiforme care pot cauza poluare, este necesară o reglementare prealabilă, cum ar fi interzicerea introducerii poluanților în apă sau o autorizație prealabilă ori o înregistrare pe baza unor norme generale obligatorii, care definesc controalele de emisie pentru poluanții respectivi, inclusiv controalele efectuate în conformitate cu articolele 10 și 16. Controalele trebuie revizuite periodic și, dacă este necesar, actualizate;
- (h) pentru sursele difuze care pot cauza poluarea, măsuri destinate prevenirii sau controlului cantității de poluanți. Controalele pot fi structurate sub forma unei cerințe de reglementare prealabilă, de exemplu interzicerea introducerii poluanților în apă, o unei cerințe de autorizare prealabilă sau de înregistrare pe baza unor norme generale obligatorii, dacă legislația comunitară nu prevede o astfel de cerință. Controalele trebuie revizuite periodic și, dacă este necesar, actualizate;

▼B

- (i) pentru orice alt impact negativ semnificativ asupra stării apelor identificate în temeiul articolului 5 și al anexei II, în special, măsuri prin care condițiile hidromorfologice ale corpului de apă să permită atingerea stării ecologice necesare sau un potențial ecologic bun pentru corpurile de apă desemnate ca fiind artificiale sau puternic modificate. Controalele efectuate în acest scop pot lua forma unei cerințe de autorizare prealabilă sau a unei înregistrări pe baza unor norme generale obligatorii, dacă legislația comunitară nu prevede o astfel de cerință. Controalele trebuie revizuite periodic și, dacă este necesar, actualizate;
- (j) interzicerea evacuărilor directe de poluanți în apele subterane, sub rezerva următoarelor dispoziții:

Statele membre pot autoriza reinjectarea în același acvifer a apei utilizate în scopuri geotermale.

Specificând condițiile necesare, statele membre pot autoriza și:

- injectarea substanțelor cu conținut de apă care rezultă în urma operațiilor de exploatare și extragere a hidrocarburilor sau în urma activităților miniere, precum și injectarea apelor, din motive tehnice, în formațiunile geologice din care au fost extrase hidrocarburile sau alte substanțe sau în formațiunile geologice care, din motive naturale, sunt permanent inadecvate pentru alte întrebuințări. Aceste injectări nu conțin decât substanțele care rezultă din operațiile menționate anterior;
- reinjectarea apelor subterane pompate din mine și cariere sau care provin din activități de construcții sau de întreținere a lucrărilor de inginerie civilă;
- injectarea gazelor naturale sau a gazului petrolier lichefiat (GPL) în scopul depozitării, în formațiunile geologice care, din motive naturale, sunt permanent inadecvate pentru alte întrebuințări;
- injectarea gazelor naturale sau a gazului petrolier lichefiat (GPL) în scopul depozitării, în alte formațiuni geologice, dacă există o nevoie imperioasă de aprovizionare cu gaze și injectarea este efectuată astfel încât previne orice pericol prezent sau viitor de deteriorare a calității apelor subterane receptoare;
- activități de construcție, inginerie civilă și lucrări publice, precum și alte activități similare pe sau în sol, care intră în contact cu apa subterană. În acest scop, statele membre pot stabili faptul că aceste activități trebuie considerate ca fiind autorizate, cu condiția să fie desfășurate în conformitate cu normele generale obligatorii elaborate de statele membre pentru activitățile respective;
- evacuările în scopuri științifice, de cantități mici de substanțe pentru caracterizarea, protecția și refacerea corpurilor de apă, aceste evacuări fiind limitate la cantitatea strict necesară pentru scopurile respective,

cu condiția ca aceste evacuări să nu compromită realizarea obiectivelor de mediu stabilite pentru respectivul corp de apă subterană;

- (k) în conformitate cu măsurile adoptate în temeiul articolului 16, măsuri pentru eliminarea poluării apelor de suprafață cu substanțele enumerate în lista de substanțe prioritare adoptată în aplicarea articolului 16 alineatul (2) și pentru reducerea treptată a poluării cu alte substanțe care ar putea împiedica statele membre să realizeze obiectivele ecologice stabilite în articolul 4 pentru corpurile de apă de suprafață;
- (l) orice măsuri necesare pentru a preveni pierderile importante de poluanți din instalațiile tehnice și pentru a preveni și/sau reduce apariția poluării accidentale, de exemplu ca urmare a inundațiilor, în special prin intermediul sistemelor de detectare sau de avertizare a acestor evenimente, inclusiv, în cazul accidentelor care nu ar fi

▼B

putut fi prevăzute, toate măsurile necesare pentru reducerea riscului pentru ecosistemele acvatice.

(4) Măsuri „suplimentare” sunt acele măsuri concepute și puse în aplicare pe lângă măsurile de bază cu scopul de a realiza obiectivele stabilite în temeiul articolului 4. Partea B a anexei VI conține o listă neexhaustivă a acestor măsuri.

Statele membre pot adopta, de asemenea, alte măsuri suplimentare pentru a spori gradul de protecție și pentru o îmbunătățire a apelor care fac obiectul prezentei directive, în special în cadrul aplicării acordurilor internaționale corespunzătoare menționate la articolul 1.

(5) Atunci când informațiile obținute din controale sau din alte surse arată că obiectivele menționate la articolul 4 pentru corpurile de apă nu pot fi realizate, statele membre se asigură că:

- se investighează cauzele posibilului eșec;
- permisele și autorizațiile relevante sunt examinate și, după caz, revizuite;
- programele de monitorizare sunt revizuite și modificate după caz și
- se elaborează măsurile suplimentare care pot fi necesare pentru realizarea obiectivelor respective, inclusiv, dacă este necesar, instituirea unor standarde de calitate a mediului mai stricte, în conformitate cu procedurile prevăzute în anexa V.

Atunci când cauzele respective sunt rezultatul unor cauze naturale sau situații de forță majoră excepționale sau care nu ar fi putut fi prevăzute, în special inundații puternice și perioade de secetă prelungită, statele membre pot stabili faptul că adoptarea măsurilor suplimentare este imposibilă, sub rezerva articolului 4 alineatul (6).

(6) La punerea în aplicare a măsurilor prevăzute la alineatul (3), statele membre adoptă toate dispozițiile pentru a nu spori poluarea apelor marine. Fără a aduce atingere legislației existente, aplicarea măsurilor adoptate în temeiul alineatului (3) nu poate, sub nici o formă, duce, în mod direct sau indirect, la creșterea poluării apelor de suprafață. Această cerință nu se aplică în cazul în care ar duce la creșterea poluării mediului în ansamblu.

(7) Programele de măsuri sunt stabilite în termen de cel mult nouă ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive și toate măsurile devin operaționale în termen de cel mult 12 ani de la aceeași dată.

(8) Programele de măsuri sunt revizuite și, dacă este necesar, actualizate în termen de cel mult 15 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive și, ulterior, la fiecare șase ani. Toate măsurile noi sau revizuite elaborate în cadrul unui program actualizat devin operaționale în termen de cel mult trei ani de la data adoptării lor.

Articolul 12

Probleme care nu pot fi tratate la nivelul unui stat membru

(1) În cazul în care un stat membru identifică o problemă care are un impact asupra gestionării apelor sale, dar care nu poate fi rezolvată de către statul membru respectiv, acesta poate raporta problema Comisiei și oricărui alt stat membru interesat și poate formula recomandări cu privire la rezolvarea acesteia.

(2) Comisia răspunde tuturor rapoartelor sau recomandărilor statelor membre în termen de șase luni.

Articolul 13

Planurile de gestionare a districtelor hidrografice

- (1) Statele membre se asigură că, pentru fiecare district hidrografic aflat în întregime pe teritoriul său, se elaborează un plan de gestionare.
- (2) În cazul unui district hidrografic internațional situat în întregime pe teritoriul Comunității, statele membre asigură coordonarea acestuia, cu scopul de a elabora un singur plan internațional de gestionare a districtului hidrografic internațional. În absența unui astfel de plan, statele membre elaborează un plan de gestionare a districtului hidrografic care să acopere cel puțin acele părți ale districtului hidrografic internațional care se află pe teritoriul lor, în vederea realizării obiectivelor prezentei directive.
- (3) În cazul unui district hidrografic internațional care se întinde dincolo de granițele Comunității, statele membre depun eforturi pentru a elabora un singur plan de gestionare a districtului hidrografic și, dacă acest lucru nu este posibil, planul acoperă cel puțin acea porțiune a districtului hidrografic internațional care se află pe teritoriul statului membru respectiv.
- (4) Planul de gestionare a districtului hidrografic cuprinde informațiile prezentate în detaliu în anexa VII.
- (5) Planurile de gestionare a districtului hidrografic pot fi suplimentate prin elaborarea unor programe și planuri de gestionare mult mai detaliate, pentru un sub-bazin, un sector, o problemă sau un tip de apă, care să abordeze aspectele particulare ale gestionării apelor respective. Punerea în aplicare a acestor măsuri nu scutește statele membre de la îndeplinirea obligațiilor care le revin în temeiul celorlalte dispoziții ale prezentei directive.
- (6) Planurile de gestionare a districtului hidrografic sunt publicate în termen de cel mult nouă ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.
- (7) Planurile de gestionare a districtului hidrografic sunt revizuite și actualizate în termen de cel mult 15 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive și, ulterior, la fiecare șase ani.

Articolul 14

Informarea și consultarea publicului

- (1) Statele membre încurajează participarea activă a tuturor părților interesate de punerea în aplicare a prezentei directive, în special de elaborarea, revizuirea și actualizarea planurilor de gestionare a districtului hidrografic. Statele membre se asigură că, pentru fiecare district hidrografic, publică și pune la dispoziția publicului, inclusiv a utilizatorilor, pentru comentarii:
 - (a) un calendar și un program de lucru pentru elaborarea planului, inclusiv declararea măsurilor care trebuie luate în materie de consultare, cu cel puțin trei ani înainte de începutul perioadei de referință a planului;
 - (b) o sinteză provizorie a problemelor importante identificate în legătură cu bazinul hidrografic în materie de gestionare a apelor, cu cel puțin doi ani înainte de începutul perioadei de referință a planului;
 - (c) un proiect al planului de gestionare a districtului hidrografic, cu cel puțin un an înainte de începutul perioadei de referință a planului;

La cerere, sunt puse la dispoziție documentele de referință și informațiile utilizate la elaborarea proiectului planului de gestionare.

▼B

(2) Statele membre prevăd un termen de cel puțin șase luni pentru formularea în scris a observațiilor cu privire la aceste documente, pentru a permite o consultare și o participare active.

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică și versiunii actualizate a planului.

*Articolul 15***Notificarea**

(1) Statele membre trimit copii ale planurilor de gestionare a districtului hidrografic și ale tuturor actualizărilor ulterioare Comisiei și celorlalte state membre interesate în termen de trei luni de la data publicării acestora:

(a) pentru districtele hidrografice aflate în totalitate pe teritoriul unui stat membru, toate planurile de gestionare care acoperă teritoriul național respectiv și care au fost publicate în conformitate cu articolul 13;

(b) pentru districtele hidrografice internaționale, cel puțin acea parte a planului de gestionare care acoperă teritoriul statului membru.

(2) Statele membre prezintă rapoarte de sinteză privind:

— analizele cerute în temeiul articolului 5 și

— programele de monitorizare menționate la articolul 8,

realizate în scopul primului plan de gestionare a districtului hidrografic, în termen de trei luni de la data finalizării acestora.

(3) În termen de trei ani de la data publicării fiecărui plan de gestionare a districtului hidrografic sau a fiecărei versiuni actualizate în temeiul articolului 13, statele membre prezintă un raport interimar care descrie progresele înregistrate în punerea în aplicare a programului de măsuri prevăzut.

*Articolul 16***Strategii de combatere a poluării apei**

(1) Parlamentul European și Consiliul adoptă măsuri speciale împotriva poluării apelor cu poluanți individuali sau cu grupuri de poluanți care prezintă un risc important pentru sau prin intermediul mediului acvatic, inclusiv riscuri pentru apele utilizate la captarea apei potabile. Măsurile trebuie să urmărească reducerea treptată a acestor poluanți și, pentru substanțele prioritare cu un grad ridicat de risc definite la articolul 2 alineatul (30), trebuie să urmărească stoparea sau eliminarea treptată a evacuărilor, emisiilor și pierderilor. Aceste măsuri sunt adoptate pe baza propunerilor prezentate de Comisie în conformitate cu procedurile prevăzute de tratat.

(2) Comisia prezintă o propunere de stabilire a unei liste a substanțelor prioritare selectate dintre substanțele care prezintă un risc semnificativ pentru sau prin intermediul mediului acvatic. Prioritățile referitoare la măsurile care trebuie luate cu privire la aceste substanțe se stabilesc pe baza riscului pentru sau prin intermediul mediului acvatic, prin:

(a) evaluarea riscului în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 793/93 al Consiliului ⁽¹⁾, Directiva 91/414/CEE a Consiliului ⁽²⁾ și Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ sau

⁽¹⁾ JO L 84, 5.4.1993, p. 1.

⁽²⁾ JO L 230, 19.8.1991, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 98/47/CE (JO L 191, 7.7.1998, p. 50).

⁽³⁾ JO L 123, 24.4.1998, p. 1.

▼B

- (b) evaluare specifică în funcție de risc [în conformitate cu metodologia stabilită de Regulamentul (CEE) nr. 793/93], axată exclusiv pe ecotoxicitatea acvatică și pe toxicitatea pentru om prin intermediul mediului acvatic.

Dacă este necesar în vederea respectării calendarului stabilit la alineatul (4), prioritățile referitoare la măsurile care trebuie luate cu privire la aceste substanțe se stabilesc pe baza riscului pentru sau prin intermediul mediului acvatic, determinat printr-o procedură simplificată de evaluare în funcție de risc, pe baza principiilor științifice, luând în considerare:

- datele referitoare la pericolul intrinsec al substanței respective și, în special, la ecotoxicitatea acvatică și toxicitatea sa pentru om prin intermediul căilor de expunere acvatice;
- date obținute din monitorizarea contaminării mediului pe scară extinsă și
- alți factori dovediți care pot indica posibilitatea unei contaminări extinse a mediului, cum ar fi volumul de producție sau volumul utilizat al substanței în cauză și tipurile de utilizare.

(3) Propunerea Comisiei identifică, de asemenea, substanțele periculoase prioritare. La identificarea acestor substanțe, Comisia ia în considerare selectarea substanțelor cu grad de risc, efectuată în legislația comunitară relevantă privind substanțele periculoase sau în acordurile internaționale relevante.

(4) În termen de cel mult patru ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive și, ulterior, cel puțin la fiecare patru ani, Comisia revizuieste lista substanțelor prioritare adoptată, și prezintă, dacă este necesar, propuneri.

(5) La pregătirea propunerii, Comisia ia în considerare recomandările Comitetului științific pentru toxicitate, ecotoxicitate și mediu, ale statelor membre, ale Parlamentului European, ale Agenției Europene de Mediu, ale programelor de cercetare comunitară, ale organizațiilor internaționale din care face parte Comunitatea, ale organizațiilor de afaceri europene, inclusiv cele care reprezintă întreprinderile mici și mijlocii, ale organismelor europene în domeniul mediului, precum și de alte informații pertinente care îi sunt aduse la cunoștință.

(6) Pentru substanțele prioritare, Comisia prezintă propuneri de măsuri de control pentru:

- reducerea progresivă a evacuărilor, emisiilor și pierderilor de substanțe în cauză și, în special;
- stoparea sau eliminarea treptată a evacuărilor, emisiilor și pierderilor de substanțe identificate în conformitate cu alineatul (3), inclusiv un calendar adecvat. Calendarul nu depășește o perioadă de 20 de ani după data adoptării acestor propuneri de către Parlamentul European și Consiliu, în conformitate cu dispozițiile prezentului articol.

În acest scop, Comisia identifică nivelul și combinația adecvate, rentabile și proporționale ale produselor și procedurilor atât pentru sursele punctiforme, cât și pentru sursele difuze și ia în considerare valorile limită uniforme ale emisiilor, în vigoare pe întreg teritoriul Comunității în ceea ce privește controalele procedurilor. Dacă este necesar, acțiunea la nivel comunitar privind controalele aplicabile procedurilor poate fi organizată pe sectoare. În cazul în care controalele produselor includ o revizuire a autorizațiilor relevante eliberate în aplicarea Directivei 91/414/CEE și a Directivei 98/8/CE, aceste revizuiuri sunt efectuate în conformitate cu dispozițiile directivelor respective. Fiecare propunere de control specifică normele de revizuire, actualizare și evaluare a eficienței acestora.

(7) Comisia prezintă propuneri privind standardele de calitate aplicabile concentrațiilor substanțelor prioritare în apele de suprafață, sedimente sau biota.

▼B

(8) În conformitate cu alineatele (6) și (7), Comisia prezintă propuneri și, cel puțin pentru controlul emisiilor din surse punctiforme și pentru standarde de calitate a mediului, în termen de doi ani de la data includerii substanței respective pe lista de substanțe prioritare. Pentru substanțele incluse pe prima listă de substanțe prioritare, în absența unui acord la nivel comunitar după șase ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, statele membre stabilesc standarde de calitate a mediului aplicabile acestor substanțe în toate apele de suprafață afectate de evacuările acestor substanțe, precum și de limitarea principalelor surse ale acestor evacuări, bazate, între altele, pe analizarea tuturor opțiunilor tehnice de reducere. Pentru substanțele incluse ulterior pe lista substanțelor prioritare, în absența unui acord la nivel comunitar, statele membre iau aceste măsuri după cinci ani de la data includerii pe listă.

(9) Comisia poate elabora strategii de combatere a poluării apei cu orice alt poluant sau grup de poluanți, inclusiv de combatere a poluării accidentale.

(10) La elaborarea propunerilor sale menționate la alineatele (6) și (7), Comisia revizuieste, de asemenea, toate directivele enumerate în anexa IX. În termenul prevăzut la alineatul (8), Comisia propune revizuirea controalelor stabilite în anexa IX pentru toate substanțele care figurează pe lista substanțelor prioritare și propune măsurile adecvate, inclusiv posibila abrogare a controalelor, prevăzută în anexa IX pentru toate celelalte substanțe.

Orice control prevăzut în anexa IX pentru care se propune o revizuire se abrogă la data intrării în vigoare a acestei revizui.

(11) Lista substanțelor prioritare pentru substanțele menționate la alineatele (2) și (3), propusă de Comisie, devine, după adoptarea de către Parlamentul European și Consiliu, anexa X la prezenta directivă. Revizuirea listei menționate la alineatul (4) va face obiectul aceleiași proceduri.

Articolul 17

Strategii de prevenire și control ale poluării apelor subterane

(1) Parlamentul European și Consiliul adoptă măsuri speciale pentru prevenirea și controlul poluării apelor subterane. Aceste măsuri urmăresc realizarea obiectivului referitor la o bună stare a apelor subterane din punct de vedere chimic în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (b) și sunt adoptate de Comisie, pe baza propunerii prezentate în termen de maximum doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, în conformitate cu procedurile prevăzute de tratat.

(2) La propunerea măsurilor, Comisia ia în considerare analiza efectuată în conformitate cu articolul 5 și anexa II. Aceste măsuri sunt propuse mai devreme, dacă informațiile sunt disponibile și includ:

- (a) criterii pentru evaluarea stării bune a apelor subterane din punct de vedere chimic, în conformitate cu anexa II punctul 2.2 și anexa V punctele 2.3.2 și 2.4.5;
- (b) criterii pentru identificarea unor tendințe de creștere semnificativă și durabilă și pentru definirea punctelor de pornire a inversării tendințelor, care să fie utilizate în conformitate cu anexa V punctul 2.4.4.

(3) Măsurile care rezultă din aplicarea alineatului (1) sunt incluse în programele de măsuri impuse în aplicarea articolului 11.

(4) În absența criteriilor adoptate la nivel comunitar în temeiul alineatului (2), statele membre stabilesc criteriile adecvate în termen de cel mult cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

▼B

(5) În absența criteriilor adoptate la nivel comunitar în temeiul alineatului (4), inversarea tendințelor va avea ca punct de pornire cel mult 75 % din nivelul de calitate stabilit în legislația comunitară în vigoare aplicabilă apelor subterane.

*Articolul 18***Raportul Comisiei**

(1) Comisia publică un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive în termen de cel mult 12 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive și, ulterior, la fiecare șase ani, pe care îl prezintă Parlamentului European și Consiliului.

(2) Raportul include cel puțin următoarele elemente:

- (a) o analiză a progresului obținut în punerea în aplicare a prezentei directive;
- (b) o prezentare a stării apelor de suprafață și a apelor subterane în Comunitate, efectuată în coordonare cu Agenția Europeană de Mediu;
- (c) o trecere în revistă a planurilor de gestionare a districtului hidrografic, înaintate în aplicarea articolului 15, inclusiv sugestii pentru îmbunătățirea planurilor viitoare;
- (d) un rezumat al răspunsului primit de fiecare dintre rapoartele sau recomandările înaintate Comisiei de către statele membre în aplicarea articolului 12;
- (e) un rezumat al tuturor propunerilor, măsurilor de control și strategiilor elaborate în aplicarea articolului 16;
- (f) un rezumat al răspunsurilor primite la observațiile formulate de Parlamentul European și Consiliu pe marginea rapoartelor de punere în aplicare anterioare.

(3) Comisia publică și un raport privind progresul înregistrat la punerea în aplicare, pe baza rapoartelor de sinteză pe care statele membre le prezintă în temeiul articolului 15 alineatul (2), pe care îl înaintează Parlamentului European și statelor membre în termen de cel mult doi ani de la datele menționate la articolele 5 și 8.

(4) În termen de trei ani de la data publicării fiecărui raport prevăzut la alineatul (1), Comisia publică un raport interimar care descrie progresul înregistrat la punerea în aplicare, pe baza rapoartelor interimare ale statele membre, prevăzute la articolul 15 alineatul (3). Acest raport este prezentat Parlamentului European și Consiliului.

(5) Atunci când este oportun, Comisia convoacă, în conformitate cu ciclul de raportare, o conferință a părților interesate de politica comunitară în domeniul apelor, la care participă toate statele membre, pentru a face comentarii pe marginea rapoartelor de punere în aplicare întocmite de Comisie și pentru a face schimb de experiență.

La această conferință ar trebui să participe și reprezentanți ai autorităților competente, ai Parlamentului European, ai ONG-urilor, ai partenerilor sociali și economici, ai organizațiilor consumatorilor, oameni de știință și alți experți.

*Articolul 19***Planuri pentru viitoare măsuri comunitare**

(1) O dată pe an, Comisia prezintă comitetului menționat la articolul 21, în scopuri informative, un plan orientativ de măsuri cu impact asupra legislației în domeniul apei, pe care intenționează să o propună în viitorul apropiat, inclusiv măsurile care derivă din propuneri,

▼B

măsurile de control și strategiile elaborate în aplicarea articolului 16. Comisia prezintă primul plan orientativ în termen de cel mult doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

(2) Comisia revizuieste prezenta directivă în termen de cel mult 19 ani de la data intrării sale în vigoare și propune orice modificare considerată necesară.

▼M2*Articolul 20***Adaptările tehnice ale directivei**

(1) Anexele I și III, precum și punctul 1.3.6 din anexa V pot fi adaptate la progresul tehnic și științific având în vedere termenele menționate la articolul 13 pentru revizuirea și actualizarea planurilor de management al bazinelor hidrografice. Aceste măsuri destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 21 alineatul (3).

Dacă este necesar, Comisia poate adopta orientări pentru aplicarea anexelor II și V în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 21 alineatul (2).

(2) În scopul transmiterii și al prelucrării datelor, inclusiv a datelor statistice și cartografice, pot fi adoptate formate tehnice, în sensul alineatului (1), în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 21 alineatul (2).

*Articolul 21***Procedura comitetului**

(1) Comisia este asistată de un comitet.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8.

Termenul prevăzut la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8.

▼B*Articolul 22***Abrogări și dispoziții tranzitorii**

(1) Următoarele directive și decizii se abrogă după șapte ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive:

- Directiva 75/440/CEE din 16 iunie 1975 privind cerințele de calitate pentru apa de suprafață destinată preparării apei potabile în statele membre ⁽¹⁾;
- Decizia 77/795/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1977 de stabilire a unei proceduri comune pentru schimbul de informații privind calitatea apei dulci de suprafață de pe teritoriul Comunității ⁽²⁾;

⁽¹⁾ JO L 194, 25.7.1975, p. 26. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 91/692/CEE.

⁽²⁾ JO L 334, 24.12.1997, p. 29. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 1994.

▼B

— Directiva 79/869/CEE a Consiliului din 9 octombrie 1979 privind metodele de măsurare și frecvența prelevării de probe și a analizării apei de suprafață destinate preparării apei potabile în statele membre ⁽¹⁾.

(2) Următoarele directive se abrogă în termen de treisprezece ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive:

— Directiva 78/659/CEE a Consiliului din 18 iulie 1978 privind calitatea apelor dulci care trebuie să fie protejate sau îmbunătățite pentru a se întreține viața piscicolă ⁽²⁾;

— Directiva 79/923/CEE a Consiliului din 30 octombrie 1979 privind cerințele de calitate pentru apele conchilicole ⁽³⁾;

— Directiva 80/68/CEE a Consiliului din 17 decembrie 1979 privind protecția apelor subterane împotriva poluării cauzate de anumite substanțe periculoase;

— Directiva 76/464/CEE, cu excepția articolului 6, care este abrogat la data intrării în vigoare a prezentei directive.

(3) Următoarele dispoziții tranzitorii se aplică Directivei 76/464/CEE:

(a) lista substanțelor prioritare adoptată în temeiul articolului 16 din prezenta directivă înlocuiește lista de substanțe prioritare din comunicarea Comisiei adresată Consiliului din 22 iunie 1982;

(b) în sensul articolului 7 din Directiva 76/464/CEE, statele membre pot aplica principiile prevăzute de prezenta directivă pentru identificarea problemelor de poluare și a substanțelor care le determină, stabilirea standardelor de calitate și adoptarea măsurilor.

(4) Obiectivele de mediu prevăzute la articolul 4 și standardele ecologice de calitate a mediului stabilite în anexa IX și în aplicarea articolului 16 alineatul (7), precum și de către statele membre în cadrul anexei V pentru substanțele care nu figurează pe lista substanțelor prioritare și în aplicarea articolului 16 alineatul (8), în ceea ce privește substanțele prioritare pentru care nu există încă standarde comunitare, sunt considerate ca standarde de calitate a mediului în sensul articolului 2 punctul 7 și articolului 10 din Directiva 96/61/CE.

(5) Atunci când o substanță indicată pe lista substanțelor prioritare adoptată în cadrul articolului 16 nu figurează în anexa VIII la prezenta directivă sau în anexa III la Directiva 96/61/CE, aceasta trebuie adăugată pe această listă.

(6) În cazul corpurilor de apă de suprafață, obiectivele de mediu stabilite în cadrul primului plan de gestionare a districtului hidrografic, impus de prezenta directivă, determină cel puțin standarde de calitate la fel de stricte sau mai stricte decât cele prevăzute de Directiva 76/464/CEE.

Articolul 23

Sancțiuni

Statele membre determină regimul sancțiunilor aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor de drept intern adoptate în aplicarea prezentei directive. Sancțiunile astfel prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

⁽¹⁾ JO L 271, 29.10.1979, p. 44. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 1994.

⁽²⁾ JO L 222, 14.8.1978, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 1994.

⁽³⁾ JO L 281, 10.11.1979, p. 47. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/692/CEE.

Articolul 24

Punerea în aplicare

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 22 decembrie 2003. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă. Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta.

Articolul 25

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 26

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

*ANEXA I***INFORMAȚII NECESARE PENTRU LISTA AUTORITĂȚILOR
COMPETENTE**

În aplicarea articolului 3 alineatul (8), statele membre furnizează următoarele informații pentru toate autoritățile competente din cadrul fiecăreia dintre districtele sale hidrografice, precum și din acea porțiune a districtului hidrografic care se află pe teritoriul lor.

- (i) **Denumirea și adresa autorității competente** – denumirea și adresa oficială a autorității definite în aplicarea articolului 3 alineatul (2).
- (ii) **Zona geografică a districtului hidrografic** – denumirea principalelor râuri din districtul hidrografic, precum și o descriere precisă a granițelor districtului hidrografic. Pe cât posibil, aceste informații trebuie comunicate într-un format care să permită introducerea lor într-un sistem de informații geografice (GIS) și/sau în sistemul de informații geografice al Comisiei (GISCO).
- (iii) **Statutul juridic al autorității competente** – indicarea statutului juridic al autorității competente și, dacă este necesar, un rezumat sau o copie a statutului acesteia, a actului de constituire sau a unui document legal echivalent.
- (iv) **Responsabilități** – descrierea responsabilităților juridice și administrative ale fiecărei autorități competente și a rolului acestora în cadrul fiecărui district hidrografic.
- (v) **Apartenență** – când autoritatea competentă funcționează ca organ de coordonare pentru alte autorități competente, este necesară o listă cu aceste autorități, însoțită de un rezumat al relațiilor instituționale stabilite pentru asigurarea coordonării.
- (vi) **Relații internaționale** – când un district hidrografic se întinde pe teritoriul mai multor state membre sau pe teritoriul unei țări terțe, este necesar un rezumat al relațiilor instituționale stabilite pentru asigurarea coordonării.

ANEXA II

(1) APELE DE SUPRAFAȚĂ

1.1. Caracterizarea tipurilor de corpuri de apă de suprafață

Statele membre identifică situarea și granițele corpurilor de apă de suprafață și efectuează o caracterizare inițială a acestor corpuri în conformitate cu metodologia descrisă în continuare. În vederea acestei caracterizări, statele membre pot regrupa corpurile de apă de suprafață.

- (i) Corpurile de apă de suprafață din interiorul unui district hidrografic sunt definite ca aparținând uneia dintre următoarele categorii de ape de suprafață – râuri, lacuri, ape de tranziție sau de coastă – sau ca fiind corpuri de apă de suprafață artificiale sau corpuri de apă de suprafață puternic modificate.
- (ii) Pentru fiecare categorie de ape de suprafață, corpurile de apă de suprafață din cadrul districtului hidrografic respectiv sunt clasificate în funcție de tip. Aceste tipuri sunt definite fie pe baza „sistemului A”, fie pe baza „sistemului B”, definite la punctul 1.2.
- (iii) Dacă se utilizează sistemul A, corpurile de apă de suprafață din interiorul districtului hidrografic sunt mai întâi repartizate în ecoregiuni în conformitate cu ariile geografice definite la punctul 1.2 și indicate pe harta corespunzătoare din anexa XI. Corpurile de apă din fiecare ecoregiune sunt apoi repartizate pe tipuri de ape de suprafață în funcție de descriptorii indicați în tabelele pentru sistemul A.
- (iv) Dacă se utilizează sistemul B, statele membre trebuie să obțină cel puțin același nivel de clasificare pe care l-ar obține folosind sistemul A. În mod corespunzător, corpurile de apă de suprafață din districtul hidrografic sunt clasificate pe tipuri utilizând valorile pentru descriptorii obligatorii și pentru acei descriptori sau acele combinații de descriptori opționali care sunt necesari pentru a se asigura îndeplinirea condițiilor de referință biologice specifice fiecărui tip.
- (v) Pentru corpurile de apă de suprafață artificiale sau puternic modificate, repartizarea se efectuează în conformitate cu descriptorii pentru acea categorie de ape de suprafață care este cea mai apropiată de corpul de apă de suprafață artificial sau puternic modificat respectiv.
- (vi) Statele membre prezintă Comisiei o hartă sau hărți (în format SIG) a situării geografice a tipurilor corespunzătoare nivelurilor de clasificare cerute pe baza sistemului A.

1.2. Ecoregiuni și tipuri de corpuri de apă de suprafață

1.2.1. Râuri

Sistemul A

Tipologie stabilită	Descriptori
Ecoregiune	Ecoregiuni ilustrate pe harta A din anexa XI
Tip	Tipologia altitudinii întaltă: > 800 m altitudine medie: 200 - 800 m zonă depresionară: < 200 m Tipologia dimensiunii pe baza zonei de captare mică: 10 – 100 km² medie: > 100 – 1 000 km² mare: > 1 000 – 10 000 km² foarte mare: > 10 000 km² Geologie calcaroasă

▼ B

Tipologie stabilită	Descriptori
	silicioasă organică

Sistemul B

Caracterizare alternativă	Factori fizici și chimici care determină caracteristicile râului sau ale unui tronson al râului și, în consecință, structura și compoziția populației biologice
Factori obligatorii	altitudine latitudine longitudine geologie dimensiune
Factori opționali	distanța față de izvoare energia debitului (în funcție de debit și de pantă) lățimea medie a cursului de apă adâncimea medie a cursului de apă panta medie a cursului de apă forma și structura patului principal al râului categoria debitului râului forma văii transportul materialelor solide capacitatea de neutralizare a acizilor compoziția medie a substraturilor cloruri gama de temperaturi ale aerului temperatura medie a aerului precipitații

1.2.2. Lacuri

Sistemul A

Tipologie stabilită	Descriptori
Ecoregiune	Ecoregiuni ilustrate pe harta A din anexa XI
Tip	Tipologia altitudinii zonă depresionară înaltă: > 800 m altitudine medie: 200 - 800 m zonă depresionară: < 200 m Tipologia adâncimii pe baza adâncimii medii < 3 m 3-15 m > 15 m Tipologia dimensiunii pe baza suprafeței 0,5-1 km² 1-10 km² 10-100 km² > 100 km² Geologie calcaroasă silicioasă organică

▼ B*Sistemul B*

Caracterizare alternativă	Factori fizici și chimici care determină caracteristicile lacului și, în consecință, structura și compoziția populației biologice
Factori obligatorii	altitudine latitudine longitudine adâncime geologie dimensiune
Factori opționali	adâncimea medie a apei forma lacului timpul de rezidență temperatura medie a aerului interval de temperatura a aerului caracteristici de amestec (de exemplu, monomictic, dimictic, polimictic) capacitatea de neutralizare a acizilor situația de fond a nutrienților compoziția substraturilor medii fluctuația nivelului apei

1.2.3. Ape de tranziție

Sistemul A

Tipologie stabilită	Descriptori
Ecoregiune	Următoarele ecoregiuni identificate pe harta B din anexa XI: Marea Baltică Marea Barents Marea Norvegiei Marea Nordului Oceanul Atlantic de Nord Marea Mediteraneană
Tip	Pe baza salinității anuale medii < 0,5 ‰: apă dulce 0,5 - < 5 ‰: oligominerală 5 - < 18 ‰: mezominerală 18 - < 30 ‰: poliminerală 30 - < 40 ‰: euminerală Pe baza scalei medii a mareelor < 2 m: micromaree 2 – 4 m: mezomaree > 4 m: macromaree

Sistemul B

Caracterizare alternativă	Factori fizici și chimici care determină caracteristicile apei de tranziție și, în consecință, structura și compoziția populației biologice
Factori obligatorii	latitudine longitudine scala mareelor salinitate

▼ B

Caracterizare alternativă	Factori fizici și chimici care determină caracteristicile apei de tranziție și, în consecință, structura și compoziția populației biologice
Factori opționali	adâncime viteza curentului expunerea la valuri timpul de rezidență temperatura medie a apei caracteristici de amestecare turbiditate compoziția medie a substraturilor formă scala temperaturilor apei

1.2.4. Ape de coastă*Sistemul A*

Tipologie stabilită	Descriptori
Ecoregiune	Următoarele ecoregiuni identificate pe harta B din anexa XI: Marea Baltică Marea Barents Marea Norvegiei Marea Nordului Oceanul Atlantic de Nord Marea Mediteraneană
Tip	Pe baza salinității medii anuale < 0,5 ‰: apă dulce 0,5 - < 5 ‰: oligominerală 5 - < 18 ‰: mezominerală 18 - < 30 ‰: poliminerală 30 - < 40 ‰: euminerală Pe baza adâncimii medii ape puțin adânci: < 30 m intermediare: (30 – 200 m) adânci: > 200 m

Sistemul B

Caracterizare alternativă	Factori fizici și chimici care determină caracteristicile apelor de coastă și, în consecință, structura și compoziția populației biologice
Factori obligatorii	latitudine longitudine scala mareelor salinitate
Factori opționali	viteza curentului expunerea la valuri temperatura medie a apei caracteristici de amestecare turbiditate timpul de retenție (al golfurilor închise) compoziția medie a substraturilor scala temperaturilor apei

1.3. Stabilirea condițiilor de referință specifice pentru tipurile de corpuri de apă de suprafață

- (i) Pentru fiecare tip de corp de apă de suprafață caracterizat în conformitate cu punctul 1.1, se stabilesc condiții fizico-chimice și hidromorfologice specifice care reprezintă valorile elementelor calitative fizico-chimice și hidromorfologice menționate la punctul 1.1 din

▼B

anexa V pentru tipul respectiv de corp de apă de suprafață cu o stare ecologică foarte bună, în conformitate cu tabelul adecvat de la punctul 1.2 din anexa V. Se stabilesc condiții de referință biologice specifice reprezentând valorile elementelor calitative biologice menționate la punctul 1.1 din anexa V pentru tipul respectiv de corp de apă de suprafață cu o stare ecologică foarte bună, în conformitate cu tabelul adecvat de la punctul 1.2 din anexa V.

- (ii) La aplicarea procedurii prevăzute de prezentul punct pentru corpurile de apă de suprafață puternic modificate sau artificiale, trimerile la starea ecologică foarte bună sunt interpretate ca trimeri la potențialul ecologic maxim definit în tabelul 1.2.5 din anexa V. Valorile potențialului ecologic maxim pentru corpurile de apă sunt revizuite la fiecare șase ani.
- (iii) În sensul punctului (i) și (ii), condițiile specifice fiecărui tip și condițiile de referință biologice specifice fiecărui tip pot avea fie o bază spațială, fie un model sau pot deriva dintr-o combinație a acestor metode. Dacă aceste metode nu pot fi utilizate, statele membre pot solicita opinia unui expert pentru a stabili aceste condiții. La definirea stării ecologice foarte bune în raport cu concentrațiile anumitor poluanți sintetici, limitele de detecție sunt cele care pot fi obținute în conformitate cu tehnicile disponibile la momentul la care trebuie stabilite condițiile specifice fiecărui tip.
- (iv) Pentru condițiile de referință biologice specifice fiecărui tip, bazate pe criterii spațiale, statele membre elaborează o rețea de referință pentru fiecare tip de corp de apă de suprafață. Rețeaua conține un număr suficient de situri în stare foarte bună pentru a oferi un nivel de încredere suficient cu privire la valorile prevăzute pentru condițiile de referință, dată fiind variabilitatea valorilor elementelor calitative care corespund unei stări ecologice foarte bune pentru respectivul tip de corp de apă de suprafață și tehnicile bazate pe modele care trebuie aplicate conform punctului (v).
- (v) Condițiile de referință biologice specifice fiecărui tip, bazate pe modele, pot fi stabilite utilizând fie modele de prognoză, fie metode de reconstituire prin calcul. Metodele utilizează date istorice, date paleologice și alte date disponibile și oferă un nivel de încredere suficient cu privire la valorile condițiilor de referință pentru a garanta coerența și valabilitatea condițiilor astfel stabilite pentru fiecare tip de corp de apă de suprafață.
- (vi) Dacă este imposibilă stabilirea unor condiții de referință specifice valabile pentru un element calitativ aparținând unui tip de corpuri de apă de suprafață, având în vedere gradul ridicat de variabilitate naturală a elementului respectiv și nu doar ca urmare a variațiilor sezoniere, elementul respectiv poate fi exclus de la evaluarea stării ecologice pentru tipul de apă de suprafață respectiv. În acest caz, statele membre indică motivul excluderii în planul de gestionare a districtului hidrografic.

1.4. **Identificarea presiunilor**

Statele membre colectează și actualizează informații referitoare la tipul și la amploarea presiunilor antropice importante care pot apărea în corpurile de apă de suprafață din fiecare district hidrografic, în special:

Estimarea și identificarea poluărilor semnificative din surse punctiforme, în special cu substanțele enumerate în anexa VIII, care rezultă din instalațiile și activitățile urbane, industriale, agricole și de alt tip, bazate, între altele, pe informații adunate în temeiul:

- (i) articolelor 15 și 17 din Directiva 91/271/CEE;
 - (ii) articolelor 9 și 15 din Directiva 96/61/CE ⁽¹⁾
- și, în cadrul planului inițial de gestionare a districtului hidrografic:
- (iii) articolul 11 din Directiva 76/464/CEE și

⁽¹⁾ JO L 135, 30.5.1991, p. 40. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 98/15/CE (JO L 67, 7.3.1998, p. 29).

▼B

- (iv) Directivele 75/440/CE, 76/160/CEE ⁽¹⁾, 78/659/CEE și 79/923/CEE ⁽²⁾.

Estimarea și identificare poluărilor semnificative din sursele difuze, în special cu substanțele enumerate în anexa VIII, care rezultă din instalațiile și activitățile urbane, industriale, agricole și de alt tip, bazate, între altele, pe informații adunate în temeiul:

- (i) articolelor 3, 5 și 6 din Directiva 91/676/CEE ⁽³⁾;
- (ii) articolelor 7 și 17 din Directiva 91/414/CEE;
- (iii) Directivei 98/8/CE

și, în cadrul planului inițial de gestionare a districtului hidrografic:

- (iv) Directivele 75/440/CEE, 76/160/CEE, 76/464/CEE, 78/659/CEE și 79/923/CEE.

Estimarea și identificarea captărilor importante de apă pentru utilizări urbane, industriale și agricole și de alt tip, inclusiv variațiile sezoniere și cererea anuală totală, precum și pierderile de apă din rețelele de distribuție.

Estimarea și identificarea impactului regularizării semnificative a debitului de apă, inclusiv transferul și devierea apei, asupra caracteristicilor generale ale debitului și asupra echilibrului hidrologic.

Identificarea modificărilor morfologice importante aduse corpurilor de apă.

Estimarea și identificarea celorlalte impacturi antropice importante asupra stării apelor de suprafață și

Estimarea structurilor de utilizare a terenurilor, inclusiv identificarea principalelor zone urbane, industriale și agricole și, după caz, a zonelor de pescuit și a pădurilor.

1.5. **Evaluarea impactului**

Statele membre evaluează comportamentul apei de suprafață la presiunile menționate anterior.

Statele membre utilizează informațiile colectate conform descrierii anterioare și orice alte informații pertinente, inclusiv datele de monitorizare a mediului existente, pentru a efectua o evaluare a probabilității ca un corp de apă de suprafață din districtul hidrografic respectiv să nu îndeplinească obiectivele de calitate a mediului stabilite pentru corpurile respective în temeiul articolului 4.

Pentru corpurile identificate ca prezentând un risc de nerespectare a obiectivelor de calitate a mediului, se efectuează, dacă este necesar, o caracterizare suplimentară pentru a optimiza concepția programelor de monitorizare cerute în temeiul articolului 8 și a programelor de măsuri cerute în temeiul articolului 11.

(2) **APE SUBTERANE**

2.1. **Caracterizare inițială**

Statele membre efectuează o caracterizare inițială a tuturor corpurilor de apă subterană pentru a evalua utilizările acestora și măsura în care există riscul ca acestea să nu îndeplinească obiectivele stabilite pentru fiecare corp de apă subterană în conformitate cu articolul 4. În vederea acestei caracterizări inițiale, statele membre pot grupa corpurile de apă subterană în categorii. Această analiză poate utiliza datele hidrologice, geologice, pedologice existente, datele referitoare la utilizarea terenurilor, evacuări, captări și alte date, dar trebuie să definească:

- situarea și granițele corpului sau corpurilor de apă subterană;
- presiunile la care pot fi supuse corpurile de apă, inclusiv:
 - sursele difuze de poluare;

⁽¹⁾ JO L 31, 5.2.1976, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 1994.

⁽²⁾ JO L 281, 10.11.1979, p. 47. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/692/CEE (JO L 377, 31.12.1991, p. 48).

⁽³⁾ JO L 375, 31.12.1991, p. 1.

▼B

- sursele punctiforme de poluare;
- captarea;
- realimentarea artificială;
- caracterul general al straturilor superioare în zona de captare din care se realimentează corpul de apă subterană;
- acele corpuri de apă subterană pentru care există ecosisteme terestre sau de apă de suprafață direct dependente.

2.2. Caracterizare suplimentară

Pe baza acestei caracterizări inițiale, statele membre efectuează o caracterizare suplimentară a acelor corpuri sau grupuri de corpuri de apă care au fost identificate ca prezentând un risc pentru a stabili o evaluare mai precisă a importanței acestui risc și pentru a identifica orice măsură necesară în temeiul articolului 11. În consecință, această caracterizare trebuie să cuprindă informații pertinente cu privire la impactul activității umane și, dacă este necesar, informații pertinente referitoare la:

- caracteristicile geologice ale corpului de apă subterană, inclusiv întinderea și tipul unităților geologice;
- caracteristicile hidrogeologice ale corpului de apă subterană, inclusiv conductivitatea hidrolică, porozitatea și gradul de închidere;
- caracteristicile depozitelor superficiale și ale solurilor din zona de captare din care corpul de apă subterană se realimentează, inclusiv grosimea, porozitatea, conductivitatea hidrolică, precum și proprietățile absorbante ale depozitelor și solurilor;
- caracteristicile de stratificare ale apei subterane din corpul de apă subterană;
- un inventar al sistemelor de suprafață asociate, inclusiv ecosistemele terestre și corpurile de apă de suprafață cu care corpul de apă subterană este în legătură dinamică;
- estimările direcțiilor și a ratelor de schimb de apă între corpul de apă subterană și sistemele de suprafață asociate;
- date suficiente pentru a calcula rata medie anuală pe termen lung a realimentărilor generale;
- caracterizarea compoziției chimice a apelor subterane, inclusiv specificarea contribuțiilor activităților umane. Statele membre pot utiliza tipologii pentru caracterizarea apelor subterane la stabilirea nivelurilor naturale pentru aceste corpuri de apă subterană.

2.3. Analiza impactului activității umane asupra apelor subterane

Pentru acele corpuri de apă subterană care traversează granițele între două sau mai multe state membre sau care sunt identificate pe baza caracterizării inițiale efectuate în conformitate cu punctul 2.1 ca prezentând riscul de a nu îndeplini obiectivele stabilite pentru fiecare corp de apă în temeiul articolului 4, pentru fiecare corp de apă subterană se colectează și se actualizează, dacă este necesar, următoarele informații:

- (a) amplasamentul punctelor în corpul de apă subterană utilizate la captarea apei, cu excepția:
 - punctelor de captare a apei din care se obține o medie mai mică de 10 m³ pe zi sau
 - punctelor de captare a apei destinate consumului uman din care se obține o medie mai mică de 10 m³ pe zi sau care deservesc mai puțin de 50 de persoane;
- (b) ratele medii anuale de captare din aceste puncte;
- (c) compoziția chimică a apei captate din corpul de apă subterană;
- (d) amplasamentul punctelor în corpul de apă subterană în care apa este evacuată direct;
- (e) ritmul de evacuare în astfel de puncte;
- (f) compoziția chimică a evacuărilor în corpul de apă subterană și

▼B

- (g) utilizarea terenurilor în zona sau zonele de captare din care corpul de apă subterană se realimentează, inclusiv evacuările de poluanți și modificările antropice aduse caracteristicilor de realimentare, cum devierea apei de ploaie și a scurgerilor prin impermeabilizarea solului, realimentare artificială, îndiguire sau drenare.

2.4. Analiza impactului modificărilor în nivelul apelor subterane

Statele membre identifică și acele corpuri de apă subterană pentru care trebuie specificate obiective inferioare în conformitate cu articolul 4, inclusiv rezultatul analizei efectelor stării corpului de apă asupra:

- (i) apelor de suprafață și ecosistemelor terestre asociat;
- (ii) regularizării debitului apelor, protecției împotriva inundațiilor și drenării solurilor;
- (iii) dezvoltării umane.

2.5. Analiza impactului poluării asupra calității apelor subterane

Statele membre identifică corpurile de apă subterană pentru care trebuie specificate obiective inferioare în conformitate cu articolul 4 alineatul (5), în cazul în care, ca urmare a efectelor activității umane, determinate în conformitate cu articolul 5 alineatul (1), corpul de apă subterană este atât de poluat, încât obținerea unei stări bune a apelor subterane din punct de vedere chimic este imposibilă sau presupune costuri disproporționate.

*ANEXA III***ANALIZA ECONOMICĂ**

Analiza economică trebuie să conțină informații suficiente și suficient de detaliate (luând în considerare costurile asociate colectării de date relevante) pentru:

- (a) a face calculele relevante necesare pentru a lua în considerare, în temeiul articolului 9, principiul recuperării costurilor serviciilor legate de utilizarea apei, având în vedere prognozele pe termen lung referitoare la furnizarea și cererea de apă în districtele hidrografice și, acolo unde este cazul:
 - estimarea volumului, prețurilor și costurilor asociate serviciilor legate de utilizarea apei și
 - estimarea investițiilor relevante, inclusiv prevederea unor astfel de investiții;
- (b) a identifica, pe baza costului potențial, cea mai eficientă combinație de măsuri privind utilizările apei care să fie inclusă în programul de măsuri stabilit în conformitate cu articolul 11.

*ANEXA IV***ZONE PROTEJATE**

1. Registrul zonelor protejate prevăzut la articolul 6 include următoarele tipuri de zone protejate:
 - (i) zonele desemnate pentru captarea apei destinate consumului uman în aplicarea articolului 7;
 - (ii) zonele desemnate pentru protecția speciilor acvatice cu importanță economică;
 - (iii) corpurile de apă desemnate ca ape pentru recreere, inclusiv zonele desemnate ca ape de înbăiere în temeiul Directivei 76/160/CEE;
 - (iv) zonele sensibile la nutrienți, inclusiv zonele desemnate ca vulnerabile în temeiul Directivei 91/676/CEE și zonele desemnate ca sensibile în temeiul Directivei 91/271/CEE, precum și
 - (v) zonele desemnate pentru protecția habitatelor sau a speciilor, în care menținerea sau îmbunătățirea stării apelor este un factor important al acestei protecții, inclusiv siturile Natura 2000 relevante desemnate în temeiul Directivei 92/43/CEE ⁽¹⁾ și al Directivei 79/409/CEE ⁽²⁾.
2. Versiunea prescurtată a registrului care trebuie inserată în planul de gestionare a districtului hidrografic trebuie să includă hărți care să indice situarea fiecărei zone protejate, precum și indicarea legislației comunitare, interne sau locale, pe baza căreia au fost desemnate aceste zone.

⁽¹⁾ JO L 206, 22.7.1992, p. 7. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 97/62/CE (JO L 305, 8.11.1997, p. 42).

⁽²⁾ JO L 103, 25.4.1979, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 97/49/CE (JO L 223, 13.8.1997, p. 9).

ANEXA V

1. STAREA APELOR DE SUPRAFAȚĂ
 - 1.1. **Elemente calitative pentru clasificarea stării ecologice**
 - 1.1.1. Râuri
 - 1.1.2. Lacuri
 - 1.1.3. Ape de tranziție
 - 1.1.4. Ape de coastă
 - 1.1.5. Corpuri de apă de suprafață artificiale sau puternic modificate
 - 1.2. **Definiții normative ale clasificărilor stării ecologice**
 - 1.2.1. Definiții ale stării ecologice „foarte bună”, „bună” și „medie” a râurilor
 - 1.2.2. Definiții ale stării ecologice „foarte bună”, „bună” și „medie” a lacurilor
 - 1.2.3. Definiții ale stării ecologice „foarte bună”, „bună” și „medie” a apelor de tranziție
 - 1.2.4. Definiții ale stării ecologice „foarte bună”, „bună” și „medie” a apelor de coastă
 - 1.2.5. Definiții ale potențialului ecologic „maxim”, „bun” și „acceptabil” al corpurilor de apă puternic modificate sau artificiale
 - 1.2.6. Procedură pentru stabilirea standardelor de calitate chimică de către statele membre
 - 1.3. **Monitorizarea stării ecologice și chimice a apelor de suprafață**
 - 1.3.1. Conceperea controalelor de monitorizare
 - 1.3.2. Conceperea controalelor operaționale
 - 1.3.3. Conceperea controalelor de anchetă
 - 1.3.4. Frecvența controalelor
 - 1.3.5. Controale suplimentare necesare pentru zonele protejate
 - 1.3.6. Standarde pentru controlul elementelor calitative
 - 1.4. **Clasificarea și prezentarea stărilor ecologice**
 - 1.4.1. Comparabilitatea rezultatelor controalelor biologice
 - 1.4.2. Prezentarea rezultatelor controalelor și clasificarea calității ecologice și a potențialului ecologic
 - 1.4.3. Prezentarea rezultatelor controalelor și clasificarea calității chimice
2. APE SUBTERANE
 - 2.1. **Starea cantitativă a apelor subterane**
 - 2.1.1. Parametrii pentru clasificarea stării cantitative
 - 2.1.2. Definirea stării cantitative
 - 2.2. **Monitorizarea stării cantitative a apelor subterane**
 - 2.2.1. Rețeaua de monitorizare a nivelului apelor subterane
 - 2.2.2. Densitatea siturilor de monitorizare
 - 2.2.3. Frecvența controalelor
 - 2.2.4. Interpretarea și prezentarea stării cantitative a apelor subterane
 - 2.3. **Starea chimică a apelor subterane**
 - 2.3.1. Parametrii pentru determinarea stării chimice a apelor subterane
 - 2.3.2. Definirea stării chimice bune a apelor subterane
 - 2.4. **Monitorizarea stării chimice a apelor subterane**

▼B

- 2.4.1. Rețeaua de monitorizare a apelor subterane
- 2.4.2. Controalele de monitorizare
- 2.4.3. Controale operaționale
- 2.4.4. Identificarea tendințelor poluanților
- 2.4.5. Interpretarea și prezentarea stării chimice a apelor subterane
- 2.5. **Prezentarea stării apelor subterane**

- 1. STAREA APELOR DE SUPRAFAȚĂ

- 1.1. **Elemente calitative pentru clasificarea stării ecologice**

- 1.1.1. Râuri

- Parametri biologici*

- Compoziția și abundența florei acvatice

- Compoziția și abundența faunei bentonice nevertebrate

- Compoziția, abundența și structura pe vârste a faunei piscicole

- Parametri hidromorfologici care susțin parametrii biologici*

- Regim hidrologic:

- cantitatea și dinamica debitului

- legături cu corpurile de apă subterană

- Continuitatea râului

- Condiții morfologice:

- variații în adâncimea și deschiderea râului

- structura și substratul patului râului

- structura zonei riverane

- Parametri chimici și fizico-chimici care susțin parametrii biologici*

- Parametri generali*

- Condiții termice

- Condiții de oxigenare

- Salinitate

- Nivel de acidifiere

- Concentrațiile nutrienților

- Poluanți specifici*

- Poluarea cu toate substanțele prioritare identificate ca fiind evacuate în corpul de apă

- Poluarea cu alte substanțe identificate ca fiind evacuate în cantități importante în corpul de apă

- 1.1.2. Lacuri

- Parametri biologici*

- Compoziția, abundența și biomasa fitoplanctonului

- Compoziția și abundența florei acvatice (alta decât fitoplanctonul)

- Compoziția și abundența faunei bentonice nevertebrate

- Compoziția, abundența și structura pe vârste a faunei piscicole

- Parametri hidromorfologici care susțin parametrii biologici*

- Regim hidrologic:

- cantitatea și dinamica debitului

- timpul de rezidență

▼B

legături cu corpurile de apă subterană

Condiții morfologice:

variații în adâncimea lacului

cantitatea, structura și substratul patului lacului

structura malului lacului

Parametri chimici și fizico-chimici care susțin parametrii biologici

Parametri generali

Transparență

Condiții termice

Condiții de oxigenare

Salinitate

Nivel de acidifiere

Concentrația nutrienților

Poluanți specifici

Poluarea cu toate substanțele prioritare identificate ca fiind evacuate în corpul de apă

Poluarea cu alte substanțe identificate ca fiind evacuate în cantități importante în corpul de apă

1.1.3. Ape de tranziție

Parametri biologici

Compoziția, abundența și biomasa fitoplanctonului

Compoziția și abundența florei acvatice (alta decât fitoplanctonul)

Compoziția și abundența faunei bentonice nevertebrate

Compoziția, abundența și structura pe vârste a faunei piscicole

Parametri hidromorfologici care susțin parametrii biologici

Condiții morfologice:

variații în adâncime

cantitatea, structura și substratul patului

structura zonei delimitate de maree

Regimul mareelor:

fluxul de apă dulce

expunerea la valuri

Parametri chimici și fizico-chimici care susțin parametrii biologici

Parametri generali

Transparență

Condiții termice

Condiții de oxigenare

Salinitate

Concentrația nutrienților

Poluanți specifici

Poluarea cu toate substanțele prioritare identificate ca fiind evacuate în corpul de apă

Poluarea cu alte substanțe identificate ca fiind evacuate în cantități importante în corpul de apă

▼B

1.1.4. Ape de coastă

Parametri biologici

Compoziția, abundența și biomasa fitoplanctonului

Compoziția și abundența florei acvatice (alta decât fitoplanctonul)

Compoziția și abundența faunei bentonice nevertebrate

Parametri hidromorfologici care susțin parametrii biologici

Condiții morfologice:

variații în adâncime

structura și substratul patului de coastă

structura zonei delimitate de maree

Regimul mareelor:

direcția curenților dominanți

expunerea la valuri

*Parametri chimici și fizico-chimici care susțin parametrii biologici**Parametri generali*

Transparență

Condiții termice

Condiții de oxigenare

Salinitate

Concentrația nutrienților

Poluanți specifici

Poluarea cu toate substanțele prioritare identificate ca fiind evacuate în corpul de apă

Poluarea cu alte substanțe identificate ca fiind evacuate în cantități importante în corpul de apă

1.1.5. Corpuri de apă de suprafață artificiale și puternic modificate

Elementele calitative care se aplică corpurilor de apă de suprafață artificiale sau puternic modificate sunt cele care se aplică acelei categorii de apă de suprafață naturală (din cele patru descrise anterior) care se aseamănă cel mai bine cu corpul de apă de suprafață artificial sau puternic modificat respectiv.

1.2. Definiții normative ale clasificărilor stării ecologice

Tabelul 1.2. Definiții generale pentru râuri, lacuri, ape de tranziție și ape de coastă

Textul de mai jos oferă o definiție generală a calității ecologice. În vederea clasificării, valorile elementelor calitative ale stării ecologice pentru fiecare categorie de apă de suprafață sunt cele indicate în tabelele 1.2.1-1.2.4 de mai jos.

Element	Stare foarte bună	Stare bună	Stare medie
În general	Nu există modificări antropice ale valorilor elementelor calitative fizico-chimice și hidro-morfologice pentru tipul de corpuri de apă de suprafață sau acestea sunt foarte mici în comparație cu valorile asociate în mod normal cu tipul respectiv în condiții neper-turbate. Valorile elementelor calitative biologice pentru corpul de apă de suprafață reflectă valorile asociate în mod normal cu tipul respectiv în condiții neper-turbate și defor-mările indicate sunt nule sau foarte mici. Acestea sunt condiții și comunități specifice fiecărui tip.	Valorile elementelor calitative biologice pentru corpul de apă de suprafață reflectă un nivel de deformare redus în urma ac-tivității umane și care deviază extrem de puțin de la valorile asociate în mod normal cu tipul respectiv în condiții neper-turbate.	Valorile elementelor calitative biologice pentru corpul de apă de suprafață reflectă un nivel moderat de abatere de la valorile asociate în mod normal cu tipul respectiv în condiții neper-turbate. Valorile indică o deformare moderată care rezultă din ac-tivitatea umană și sunt mult mai deformate decât în cazul condițiilor de bună calitate.

Apele care au o stare inferioară celei medii sunt clasificate ca având o calitate slabă sau foarte slabă.

Apele care prezintă modificări majore ale valorilor elementelor calitative biologice pentru tipul de corpuri de apă de suprafață și în cazul cărora comunitățile biologice relevante diferă substanțial față de cele asociate în mod normal cu tipul respectiv de corpuri de apă de suprafață în condiții neper-turbate sunt clasificate ca având o calitate slabă.

Apele care prezintă modificări importante ale valorilor elementelor calitative biologice pentru tipul de corpuri de apă de suprafață și în cazul cărora lipsesc părți importante ale comunităților biologice relevante asociate în mod normal cu tipul de corp de apă de suprafață respectiv în condiții neper-turbate sunt clasificate ca având o calitate foarte slabă.

1.2.1. Definiții ale stărilor ecologice „foarte bună”, „bună” și „medie” a râurilor

Elemente calitative biologice

Element	Stare foarte bună	Stare bună	Stare medie
Fitoplancton	Compoziția taxonomică a fitoplanctonului corespunde în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate. Abundența medie a fitoplanctonului este în întregime în concordanță cu condițiile fizico-chimice specifice acestui tip și nu modifică în mod semnificativ condițiile de transparență specifice tipului. Eflorescența planctonului apare cu o frecvență și o intensitate care sunt în concordanță cu condițiile fizico-chimice specifice acestui tip.	În comparație cu comunitățile specifice acestui tip, în compoziția și abundența taxonomică a planctonului există ușoare modificări. Aceste modificări nu indică o creștere accelerată a algelor care să ducă la deformări nedorite ale echilibrului organismelor prezente în corpul de apă sau ale calității fizico-chimice a apei sau a sedimentelor. Poate apărea o ușoară creștere a frecvenței și intensității eflorescențelor planctonului specifice tipului respectiv.	Compoziția taxonomică a planctonului diferă moderat față de comunitățile specifice acestui tip. Abundența este deformată moderat și poate produce o deformare nedorită semnificativă a valorilor altor elemente biologice și fizico-chimice. Poate apărea o creștere moderată a frecvenței și intensității eflorescențelor planctonului. În lunile de vară pot apărea eflorescențe persistente ale planctonului.
Vegetație macrofită și fitobentonică	Compoziția taxonomică a fitoplanctonului corespunde în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate. Nu există modificări detectabile în abundența macrofită și fitobentonică medie.	În comparație cu comunitățile specifice acestui tip, în compoziția și abundența taxonomică fitobentonică și macrofită există ușoare modificări. Aceste modificări nu indică o creștere accelerată a vegetației fitobentonice sau a unor forme superioare de plante care să ducă la deformări nedorite ale echilibrului organismelor prezente în corpul de apă sau ale calității fizico-chimice a apei sau a sedimentelor. Comunitatea fitobentonică nu este afectată negativ de fasciculele sau de învelișurile bacteriene prezente ca urmare a activității antropice.	Compoziția taxonomică fitobentonică și macrofită diferă moderat față de comunitățile specifice acestui tip și este mult mai deformată decât în cazul unei situații bune. Apar modificări moderate în abundența macrofită și fitobentonică medie. Comunitatea fitobentonică este combinată și, în anumite zone, înlocuită cu fasciculele sau învelișurile bacteriene prezente ca urmare a activității antropice.
Fauna nevertebrată bentonică	Compoziția și abundența taxonomică corespund în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate. Raportul dintre categoriile taxonomice sensibile la modificări și cele insensibile nu este deteriorat față de nivelurile neperturbate. Nivelul diversității taxonomice pentru nevertebrate nu indică nici o deteriorare față de nivelurile neperturbate.	În comparație cu comunitățile specifice acestui tip, în compoziția și abundența taxonomică la nevertebrate există ușoare modificări. Raportul dintre categoriile taxonomice sensibile la modificări și cele insensibile arată ușoare schimbări față de nivelurile neperturbate. Nivelul diversității taxonomice pentru nevertebrate indică ușoare semne de modificare față de nivelurile specifice acestui tip.	Compoziția și abundența taxonomică pentru nevertebrate diferă moderat față de comunitățile specifice acestui tip. Grupurile taxonomice majore ale comunității specifice acestui tip sunt absente. Raportul dintre categoriile taxonomice sensibile la modificări și cele insensibile, precum și nivelul diversității sunt substanțial mai scăzute decât nivelurile specifice acestui tip și net inferioare nivelurilor unei stări bune.

Element	Stare foarte bună	Stare bună	Stare medie
Fauna piscicolă	Compoziția și abundența speciilor corespund în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate. Toate speciile sensibile la modificări specifice acestui tip sunt prezente. Structurile pe vârste ale comunităților piscicole indică semne minore de modificări antropice și nu prezintă tulburări de reproducere sau de dezvoltare a unei anumite specii.	În comparație cu comunitățile specifice acestui tip, în compoziția și abundența speciilor există ușoare modificări datorate impacturilor antropice asupra elementelor calitative fizico-chimice și hidromorfologice. Structurile pe vârste ale comunităților piscicole indică modificări datorate impacturilor antropice asupra elementelor calitative fizico-chimice și hidromorfologice și, în câteva cazuri, prezintă tulburări de reproducere sau de dezvoltare a unei anumite specii, ducând chiar la lipsa unor categorii de vârstă.	Compoziția și abundența speciilor piscicole diferă moderat față de comunitățile specifice acestui tip din cauza impacturilor antropice asupra elementelor calitative fizico-chimice și hidromorfologice. Structurile pe vârste ale comunităților piscicole indică modificări antropice importante care duc la absența sau prezența extrem de redusă a unei proporții moderate din speciile specifice acestui tip.

Elemente calitative hidromorfologice

Element	Stare foarte bună	Stare bună	Stare medie
Regim hidrologic	Cantitatea și dinamica debitului și legătura cu apele subterane reflectă în totalitate sau aproape în totalitate condițiile neperturbate.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.
Continuitatea râului	Continuitatea râului nu este întreruptă de activitățile antropice și nu perturbă migrarea organismelor acvatice și transportul sedimentelor.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.
Condiții morfologice	Tipurile de canale, variațiile de lățime și de adâncime, viteza de curgere, starea substratului, precum și structura și starea zonelor riverane corespund în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.

Elemente calitative fizico-chimice ⁽¹⁾

Element	Stare foarte bună	Stare bună	Stare medie
Condiții generale	Valorile elementelor fizico-chimice corespund în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate. Concentrațiile nutrienților rămân în limitele asociate în mod normal condițiilor neperturbate. Nivelul salinității, pH-ul, condițiile de oxigenare, capacitatea de neutralizare a acizilor și temperatura nu indică modificări antropice și se mențin în limitele asociate în mod normal condițiilor neperturbate.	Temperatura, condițiile de oxigenare, pH-ul, capacitatea de neutralizare a acizilor și nivelul salinității nu depășesc standardele stabilite pentru a asigura funcționarea ecosistemului specific acestui tip și pentru a obține valorile specificate anterior pentru elementele calitative biologice. Concentrațiile nutrienților nu depășesc standardele stabilite pentru a asigura funcționarea ecosistemului specific acestui tip și pentru a obține valorile specificate anterior pentru elementele calitative biologice.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.
Poluanți sintetici specifici	Valori ale concentrațiilor apropiate de zero și cel puțin sub limitele de detecție ale celor mai avansate tehnici analitice de uz general.	Concentrațiile nu depășesc standardele stabilite în conformitate cu procedura menționată la punctul 1.2.6, fără a aduce atingere Directivelor 91/414/CE și 98/8/CE (<SEC).	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.
Poluanți nesintetici specifici	Concentrațiile se mențin în limitele asociate în mod normal condițiilor neperturbate (nivel de fond = nf).	Concentrațiile nu depășesc standardele stabilite în conformitate cu procedura menționată la punctul 1.2.6 ⁽²⁾ fără a aduce atingere Directivelor 91/414/CE și 98/8/CE (<SEC).	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.

⁽¹⁾ Se utilizează următoarele abrevieri: nf = nivel de fond, SEC = standard ecologic de calitate.

⁽²⁾ Aplicarea standardelor care derivă din acest protocol nu necesită reducerea concentrațiilor poluanților sub nivelurile de fond: (SEC>nf).

1.2.2. Definiții ale stărilor ecologice „foarte bună”, „bună” și „medie” a lacurilor

Elemente calitative biologice

Element	Stare foarte bună	Stare bună	Stare medie
Fitoplancton	Compoziția taxonomică și abundența fitoplanctonului corespunde în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate. Biomasa medie a fitoplanctonului este în concordanță cu condițiile fizico-chimice specifice acestui tip și nu modifică în mod semnificativ condițiile de transparență specifice tipului. Eflorescența planctonului apare cu o frecvență și o intensitate care sunt în concordanță cu condițiile fizico-chimice specifice acestui tip.	În comparație cu comunitățile specifice acestui tip, în compoziția și abundența taxonomică a planctonului există ușoare modificări. Aceste modificări nu indică o creștere accelerată a algelor care să ducă la deformări nedorite ale echilibrului organismelor prezente în corpul de apă sau ale calității fizico-chimice a apei sau a sedimentelor. Poate apărea o ușoară creștere a frecvenței și intensității eflorescențelor planctonului specifice tipului respectiv.	Compoziția și abundența taxonomică a planctonului diferă moderat față de comunitățile specifice acestui tip. Biomasa este deformată moderat și poate produce o deformare nedorită semnificativă a situației altor elemente calitative biologice și a calității fizico-chimice a apei sau a sedimentelor. Poate apărea o creștere moderată a frecvenței și intensității eflorescențelor planctonului. În lunile de vară pot apărea eflorescențe persistente ale planctonului.
Vegetație macrofită și fitobentonită	Compoziția taxonomică corespunde în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate. Nu există modificări detectabile în abundența macrofită și fitobentonită medie.	În comparație cu comunitățile specifice acestui tip, în compoziția și abundența taxonomică fitobentonită și macrofită există ușoare modificări. Aceste modificări nu indică o creștere accelerată a vegetației fitobentonice sau a unor forme superioare de plante care să ducă la deformări nedorite ale echilibrului organismelor prezente în corpul de apă sau ale calității fizico-chimice a apei. Comunitatea fitobentonită nu este afectată negativ de fasciculele sau de învelișurile bacteriene prezente ca urmare a activității antropice.	Compoziția taxonomică fitobentonită și macrofită diferă moderat față de comunitățile specifice acestui tip și este mult mai deformată decât în cazul unei stări bune. Apar modificări moderate în abundența macrofită și fitobentonită medie. Comunitatea fitobentonită poate fi combinată și, în anumite zone, înlocuită cu fasciculele sau învelișurile bacteriene prezente ca urmare a activității antropice.
Fauna nevertebrată bentonică	Compoziția și abundența taxonomică corespund în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate. Raportul dintre categoriile taxonomice sensibile la modificări și cele insensibile nu arată nici o schimbare față de nivelurile neperturbate. Nivelul diversității taxonomice pentru nevertebrate nu indică nici o modificare față de nivelurile neperturbate.	În comparație cu comunitățile specifice acestui tip, în compoziția și abundența taxonomică la nevertebrate există ușoare modificări. Raportul dintre categoriile taxonomice sensibile la modificări și cele insensibile arată ușoare schimbări față de nivelurile neperturbate. Nivelul diversității taxonomice pentru nevertebrate indică ușoare semne de modificare față de nivelurile specifice acestui tip.	Compoziția și abundența taxonomică pentru nevertebrate diferă moderat față de comunitățile specifice acestui tip. Grupurile taxonomice majore ale comunității specifice acestui tip sunt absente. Raportul dintre categoriile taxonomice sensibile la modificări și cele insensibile, precum și nivelul diversității sunt substanțial mai scăzute decât nivelurile specifice acestui tip și net inferoare față de nivelurile unei stări bune.

Element	Stare foarte bună	Stare bună	Stare medie
Fauna piscicolă	Compoziția și abundența speciilor corespund în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate. Toate speciile sensibile specifice acestui tip sunt prezente. Structurile pe vârste ale comunităților piscicole indică semne minore de modificări antropice și nu prezintă tulburări de reproducere sau de dezvoltare a unei anumite specii.	În comparație cu comunitățile specifice acestui tip, în compoziția și abundența speciilor există ușoare modificări datorate impacturilor antropice asupra elementelor calitative fizico-chimice și hidromorfologice. Structurile pe vârste ale comunităților piscicole indică modificări datorate impacturilor antropice asupra elementelor calitative fizico-chimice și hidromorfologice și, în câteva cazuri, prezintă tulburări de reproducere sau de dezvoltare a unei anumite specii, ducând chiar la lipsa unor categorii de vârstă.	Compoziția și abundența speciilor piscicole diferă moderat față de comunitățile specifice acestui tip din cauza impacturilor antropice asupra elementelor calitative fizico-chimice și hidromorfologice. Structurile pe vârste ale comunităților piscicole indică modificări importante din cauza impacturilor antropice asupra elementelor calitative fizico-chimice sau hidromorfologice, care duc la absența sau prezența extrem de redusă a unei proporții moderate din speciile specifice acestui tip.
<i>Elemente calitative hidromorfologice</i>			
Element	Stare foarte bună	Stare bună	Stare medie
Regim hidrologic	Cantitatea și dinamica debitului, nivelul, timpul de rezidență și legătura cu apele subterane reflectă în totalitate sau aproape în totalitate condiții neperturbate.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.
Condiții morfologice	Variațiile de adâncimea lacului, calitatea și structura substratului, precum și structura și starea malurilor lacului corespund în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.

Elemente calitative fizico-chimice ⁽¹⁾

Element	Stare foarte bună	Stare bună	Stare medie
Condiții generale	Valorile elementelor fizico-chimice corespund în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperurbate. Concentrațiile nutrienților rămân în limitele asociate în mod normal condițiilor neperurbate. Nivelul salinității, pH-ul, condițiile de oxigenare, capacitatea de neutralizare a acizilor, transparența și temperatura nu indică modificări antropice și se mențin în limitele asociate în mod normal condițiilor neperurbate.	Temperatura, condițiile de oxigenare, pH-ul, capacitatea de neutralizare a acizilor, transparența și nivelul salinității nu depășesc limita stabilită pentru a asigura funcționarea ecosistemului specific acestui tip și pentru a obține valorile specificate anterior pentru elementele calitative biologice. Concentrațiile nutrienților nu depășesc nivelurile stabilite pentru a asigura funcționarea ecosistemului specific acestui tip și pentru a obține valorile specificate anterior pentru elementele calitative biologice.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.
Poluanți sintetici specifici	Valori ale concentrațiilor apropiate de zero și cel puțin sub limitele de detecție ale celor mai avansate tehnici analitice de uz general.	Concentrațiile nu depășesc standardele stabilite în conformitate cu procedura menționată la punctul 1.2.6, fără a aduce atingere Directivelor 91/414/CE și 98/8/CE. ($<SEC$)	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.
Poluanți nesintetici specifici	Concentrațiile se mențin în limitele asociate în mod normal condițiilor neperurbate (nivel de fond = nf).	Concentrațiile nu depășesc standardele stabilite în conformitate cu procedura menționată la punctul 1.2.6 ⁽²⁾, fără a aduce atingere Directivelor 91/414/CE și 98/8/CE. ($<SEC$)	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.

⁽¹⁾ Se utilizează următoarele abrevieri: nf = nivel de fond, SEC = standarde ecologice de calitate.

⁽²⁾ Aplicarea standardelor care derivă din acest protocol nu necesită reducerea concentrațiilor poluanților sub nivelurile de fond: (SEC>nf).

1.2.3. Definiții ale stărilor ecologice „foarte bună”, „bună” și „medie” a apelor de tranziție

Elemente calitative biologice

Element	Stare foarte bună	Stare bună	Stare medie
Fitoplancton	Compoziția și abundența taxonomică a fitoplanctonului corespunde condițiilor neper-turbate. Biomasa medie a fitoplanctonului este în concordanță cu condițiile fizico-chimice specifice acestui tip și nu modifică în mod semnificativ condițiile de transparență specifice tipului. Eflorescența planctonului apare cu o frecvență și o intensitate care sunt în concordanță cu condițiile fizico-chimice specifice acestui tip.	În compoziția și abundența taxonomică a fitoplanctonului apar ușoare modificări. În comparație cu condițiile specifice acestui tip, în biomasa există ușoare modificări. Aceste modificări nu indică o creștere accelerată a algelor care să ducă la deformări nedorite ale echilibrului organismelor prezente în corpul de apă sau ale calității fizico-chimice a apei. Poate apărea o ușoară creștere a frecvenței și intensității eflorescențelor planctonului specifice tipului respectiv.	Compoziția și abundența taxonomică a planctonului diferă moderat față de condițiile specifice acestui tip. Biomasa este deformată moderat și poate produce o deformare nedorită semnificativă a valorilor altor elemente calitative biologice. Poate apărea o creștere moderată a frecvenței și intensității eflorescențelor planctonului. În lunile de vară pot apărea eflorescențe persistente ale planctonului.
Macroalge	Compoziția taxonomică a macroalgelor corespunde condițiilor neper-turbate. Nu există modificări detectabile în învelișul macroalgelor ca urmare a activităților antropice.	În comparație cu comunitățile specifice acestui tip, în compoziția și abundența taxo-nomică a macroalgelor există ușoare modi-ficări. Aceste modificări nu indică o creștere accelerată a vegetației fitobentonice sau a unor forme superioare de plante care să ducă la deformări nedorite ale echilibrului organismelor prezente în corpul de apă sau ale calității fizico-chimice a apei.	Compoziția taxonomică a macroalgelor diferă moderat față de comunitățile specifice acestui tip și este mult mai deformată decât în cazul unei stări bune. Apar modificări moderate în abundența medie a macroalgelor care pot duce la deformări nedorite ale echilibrului organismelor prezente în corpul de apă.
Angiosperme	Compoziția taxonomică corespunde în totalitate condițiilor neper-turbate. Nu există modificări detectabile în abundența angiospermelor ca urmare a activităților antropice.	În comparație cu comunitățile specifice acestui tip, în compoziția taxonomică a angiospermelor există ușoare modificări. Abundența angiospermelor indică ușoare modificări.	Compoziția taxonomică a angiospermelor diferă moderat față de comunitățile specifice acestui tip și este substanțial mai modificată decât în cazul unei stări bune. Există modificări moderate în abundența taxo-nomică a angiospermelor.
Fauna nevertebrată bentonică	Gradul de diversitate și abundența taxo-nomică a nevertebratelor se situează în limitele asociate în mod normal condițiilor neper-turbate. Sunt prezente toate categoriile taxonomice sensibile la modificări asociate condițiilor neper-turbate.	Gradul de diversitate și abundența taxo-nomică a nevertebratelor depășesc ușor limitele asociate în mod normal condițiilor neper-turbate. Sunt prezente majoritatea categoriilor taxo-nomice ale comunităților specifice acestui tip.	Gradul de diversitate și abundența taxonomică a nevertebratelor depășesc moderat limitele asociate în mod normal condițiilor neper-turbate. Sunt prezente categorii taxonomice care indică prezența poluanților. Sunt absente multe dintre categoriile taxo-nomice ale comunităților specifice acestui tip.

Element	Stare foarte bună	Stare bună	Stare medie
Fauna piscicolă	Compoziția și abundența speciilor corespund condițiilor neperturbate.	Abundența speciilor sensibile la modificări indică ușoare modificări față de condițiile specifice acestui tip datorate impacturilor antropice asupra elementelor calitative fizico-chimice și hidromorfologice.	O proporție moderată a speciilor sensibile la modificări specifice acestui tip sunt absente ca urmare a impacturilor antropice asupra elementelor calitative fizico-chimice și hidromorfologice.
<i>Elemente calitative hidromorfologice</i>			
Element	Stare foarte bună	Stare bună	Stare medie
Regimul mării	Regimul fluxului de apă dulce corespunde în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.
Condiții morfologice	Variațiile de adâncime, starea substratului, precum și structura și starea zonelor delimitate de mare corespund în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.
<i>Elemente calitative fizico-chimice (*)</i>			
Element	Situație superioară	Situație bună	Situație moderată
Condiții generale	Valorile elementelor fizico-chimice corespund în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate. Concentrațiile nutrienților rămân în limitele asociate în mod normal condițiilor neperturbate. Temperatura, condițiile de oxigenare și transparența nu indică modificări antropice și se mențin în limitele asociate în mod normal condițiilor neperturbate.	Temperatura, condițiile de oxigenare și transparența nu depășesc limitele stabilite pentru a asigura funcționarea ecosistemului și pentru a obține valorile specificate anterior pentru elementele calitative biologice. Concentrațiile nutrienților nu depășesc nivelurile stabilite pentru a asigura funcționarea ecosistemului și pentru a obține valorile specificate anterior pentru elementele calitative biologice.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.
Poluanți sintetici specifici	Valori ale concentrațiilor apropiate de zero și cel puțin sub limitele de detecție ale celor mai avansate tehnici analitice de uz general.	Concentrațiile nu depășesc standardele stabilite în conformitate cu procedura menționată la punctul 1.2.6, fără a aduce atingere Directivelor 91/414/CE și 98/8/CE. (<SEC)	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.

▼B

Element	Situație superioară	Situație bună	Situație moderată
Poluanți nesintetici specifici	Concentrațiile se mențin în limitele asociate în mod normal condițiilor neperturbate (nivel de fond = nf).	Concentrațiile nu depășesc standardele stabilite în conformitate cu procedura menționată la punctul 1.2.6 ⁽¹⁾ , fără a aduce atingere Directivelor 91/414/CE și 98/8/CE. (<SEC)	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.
⁽¹⁾ Se utilizează următoarele abrevieri: nf = nivel de fond, SEC = standarde ecologice de calitate.			
⁽²⁾ Aplicarea standardelor care derivă din acest protocol nu necesită reducerea concentrațiilor poluanților sub nivelurile de fond: (SEC>nf).			

1.2.4. Definiții ale stării ecologice „foarte bună”, „bună” și „medie” a apelor de coastă

Elemente calitative biologice

Element	Stare foarte bună	Stare bună	Stare medie
Fitoplancton	Compoziția și abundența taxonomică a fitoplanctonului corespunde condițiilor neper-turbate. Biomasa medie a fitoplanctonului este în concordanță cu condițiile fizico-chimice specifice acestui tip și nu modifică în mod semnificativ condițiile de transparență specifice tipului. Eflorescența planctonului apare cu o frecvență și o intensitate care sunt în concordanță cu condițiile fizico-chimice specifice acestui tip.	În compoziția și abundența taxonomică a fitoplanctonului apar ușoare modificări. În comparație cu condițiile specifice acestui tip, în biomasa există ușoare modificări. Aceste modificări nu indică o creștere accelerată a algelor care să ducă la deformări nedorite ale echilibrului organismelor prezente în corpul de apă sau ale calității apei. Poate apărea o ușoară creștere a frecvenței și intensității eflorescențelor planctonului specifice tipului respectiv.	Compoziția și abundența taxonomică a planctonului diferă moderat. Biomasa depășește substanțial limitele asociate condițiilor specifice acestui tip și poate avea influență asupra altor elemente calitative biologice. Poate apărea o creștere moderată a frecvenței și intensității eflorescențelor planctonului. În lunile de vară pot apărea eflorescențe persistente ale planctonului.
Macroalge și angiosperme	Sunt prezente toate categoriile taxonomice ale angiospermelor și macroalgelor sensibile la modificări asociate cu condițiile neper-turbate. Nivelurile învelișului macroalgelor și abundența angiospermelor corespund condițiilor neper-turbate.	Sunt prezente majoritatea categoriilor taxonomice ale angiospermelor și macroalgelor sensibile la modificări asociate cu condițiile neper-turbate. Nivelurile învelișului macroalgelor și abundența angiospermelor indică ușoare modificări.	Lipsește un număr moderat din categoriile taxonomice ale angiospermelor și macroalgelor sensibile la modificări asociate condițiilor neper-turbate. Apar modificări moderate în învelișul macroalgelor și în abundența angiospermelor care pot duce la deformări nedorite ale echilibrului organismelor prezente în corpul de apă.
Fauna nevertebrată bentonică	Compoziția și abundența taxonomică corespund în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neper-turbate. Raportul dintre categoriile taxonomice sensibile la modificări și cele insensibile nu arată nici o schimbare față de nivelurile neper-turbate. Nivelul diversității taxonomice pentru nevertebrate nu indică nici o modificare față de nivelurile neper-turbate.	În comparație cu comunitățile specifice acestui tip, în compoziția și abundența taxonomică la nevertebrate există ușoare modificări. Raportul dintre categoriile taxonomice sensibile la modificări și cele insensibile arată ușoare schimbări față de nivelurile neper-turbate.	Nivelul diversității taxonomice pentru nevertebrate indică ușoare semne de modificare față de nivelurile specifice acestui tip. Compoziția și abundența taxonomică pentru nevertebrate diferă moderat față de comunitățile specifice acestui tip. Grupurile taxonomice majore ale comunității specifice acestui tip sunt absente. Raportul dintre categoriile taxonomice sensibile la modificări și cele insensibile, precum și nivelul diversității sunt substanțial mai scăzute decât nivelurile specifice acestui tip și net inferioare față de nivelurile unei stări bune.

Elemente calitative hidromorfologice

Element	Stare foarte bună	Stare bună	Stare medie
Regimul mării	Regimul fluxului de apă dulce și direcția și viteza curenților dominanți corespund în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.
Condiții morfologice	Variațiile de adâncime, structură și substratul patului din zona de coastă, precum și structura și starea zonelor delimitate de maree, corespund în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.

Elemente calitative fizico-chimice ⁽¹⁾

Element	Stare foarte bună	Stare bună	Stare medie
Condiții generale	Valorile elementelor fizico-chimice corespund în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate. Concentrațiile nutrienților rămân în limitele asociate în mod normal condițiilor neperturbate. Temperatura, condițiile de oxigenare și transparența nu indică modificări antropice și se mențin în limitele asociate în mod normal condițiilor neperturbate.	Temperatura, condițiile de oxigenare și transparența nu depășesc limitele stabilite pentru a asigura funcționarea ecosistemului și pentru a obține valorile specificate anterior pentru elementele calitative biologice. Concentrațiile nutrienților nu depășesc nivelurile stabilite pentru a asigura funcționarea ecosistemului și pentru a obține valorile specificate anterior pentru elementele calitative biologice.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.
Poluanți sintetici specifici	Valori ale concentrațiilor apropiate de zero și cel puțin sub limitele de detecție ale celor mai avansate tehnici analitice de uz general.	Concentrațiile nu depășesc standardele stabilite în conformitate cu procedura menționată la punctul 1.2.6, fără a aduce atingere Directivelor 91/414/CE și 98/8/CE (<SEC).	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.
Poluanți nesintetici specifici	Concentrațiile se mențin în limitele asociate în mod normal condițiilor neperturbate (nivel de fond = nf).	Concentrațiile nu depășesc standardele stabilite în conformitate cu procedura menționată la punctul 1.2.6 ⁽²⁾ , fără a aduce atingere Directivelor 91/414/CE și 98/8/CE (<SEC).	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.

⁽¹⁾ Se utilizează următoarele abrevieri: nf = nivel de fond, SEC = standarde ecologice de calitate.

⁽²⁾ Aplicarea standardelor care derivă din acest protocol nu necesită reducerea concentrațiilor poluanților sub nivelurile de fond: (SEC>nf).

1.2.5. Definiții ale potențialului ecologic „maxim”, „bun” și „acceptabil” al corpurilor de apă puternic modificate sau artificiale

Element	Potențial ecologic maxim	Potențial ecologic bun	Potențial ecologic mediu
Elemente calitative biologice	Valorile elementelor calitative biologice relevante reflectă, pe cât posibil, valorile asociate celui mai asemănător tip de corp de apă de suprafață, având în vedere condițiile fizice care rezultă din caracteristicile artificiale sau puternic modificate ale corpului de apă.	Apar ușoare modificări în valorile elementelor calitative biologice pertinente în raport cu valorile stabilite pentru potențialul ecologic maxim.	Apar modificări moderate ale valorilor pentru elementele calitative biologice relevante în comparație cu valorile stabilite pentru potențialul ecologic maxim. Valorile sunt mult mai modificate decât cele specifice unui potențial ecologic bun.
Elemente hidromorfologice	Condițiile hidromorfologice corespund condițiilor normale, singurele impacturi asupra corpului de apă de suprafață fiind cele care rezultă din caracteristicile artificiale sau puternic modificate ale corpului de apă după ce au fost luate toate măsurile practice de atenuare a efectelor pentru a asigura cea mai bună aproximare a continuuului ecologic, mai ales cu privire la migrarea faunei și la arealele adecvate de depunere a ouălor și de înmulțire.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.
Elemente fizico-chimice			
Condiții generale	Elementele fizico-chimice corespund în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperurbate asociate tipului de corp de apă de suprafață cel mai asemănător cu corpul de apă artificial sau puternic modificat respectiv. Concentrațiile nutrienților rămân în limitele asociate în mod normal acestor condițiilor neperurbate. Nivelul temperaturii, condițiile de oxigenare sunt în concordanță cu nivelurile stabilite pentru cel mai asemănător tip de corp de apă de suprafață în condiții neperurbate.	Valorile elementelor fizico-chimice nu depășesc limitele stabilite pentru a asigura funcționarea ecosistemului și pentru a obține valorile specificate anterior pentru elementele calitative biologice. Temperatura și pH-ul nu depășesc nivelurile stabilite pentru a asigura funcționarea ecosistemului și pentru a obține valorile specificate anterior pentru elementele calitative biologice. Concentrațiile nutrienților nu depășesc nivelurile stabilite pentru a asigura funcționarea ecosistemului și pentru a obține valorile specificate anterior pentru elementele calitative biologice.	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.

▼B

Element	Potențial ecologic maxim	Potențial ecologic bun	Potențial ecologic mediu
Poluanți sintetici specifici	Valori ale concentrațiilor apropiate de zero și cel puțin sub limitele de detecție ale celor mai avansate tehnici analitice de uz general.	Concentrațiile nu depășesc standardele stabilite în conformitate cu procedura menționată la punctul 1.2.6, fără a aduce atingere Directivelor 91/414/CE și 98/8/CE (<SEC).	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.
Poluanți nesintetici specifici	Concentrațiile se mențin în limitele asociate în mod normal condițiilor neperurbate stabilite în cazul tipului de corp de apă de suprafață cel mai asemănător cu corpul de apă artificial sau puternic modificat respectiv (nivel de fond = nf).	Concentrațiile nu depășesc standardele stabilite în conformitate cu procedura menționată la punctul 1.2.6 ⁽¹⁾ , fără a aduce atingere Directivelor 91/414/CE și 98/8/CE (<SEC).	Condiții adecvate atingerii valorilor specificate anterior pentru elementele calitative biologice.

(1) Aplicarea standardelor care derivă din acest protocol nu necesită reducerea concentrațiilor poluanților sub nivelurile de fond: (SEC>nf).

▼B

1.2.6. Procedură pentru stabilirea standardelor de calitate chimică de către statele membre

La determinarea standardelor de calitate a mediului pentru poluanții enumerați la punctele 1-9 din anexa VIII pentru protecția elementelor de biota acvatice, statele membre acționează în conformitate cu dispozițiile care urmează. Standardele pot fi stabilite pentru apă, sedimente sau biota.

Dacă este posibil, este necesar să se obțină atât datele acute, cât și cele cronice pentru categoriile taxonomice menționate mai jos, care sunt pertinente pentru tipul de corp de apă respectiv, precum și pentru orice alte categorii taxonomice acvatice pentru care există date. „Setul de bază” pentru categoriile taxonomice este format din:

- alge și/sau vegetație macrofită;
- *Daphnia* sau organisme reprezentative pentru apele saline;
- pești.

Stabilirea standardelor de calitate a mediului

La stabilirea limitei maxime pentru concentrația medie anuală, se aplică următoarea procedură:

- (i) statele membre stabilesc, în fiecare caz, factorii de siguranță adecvați în funcție de natura și de calitatea datelor disponibile și de orientările de la punctul 3.3.1 din partea a II-a a „Documentului de orientare tehnică pentru Directiva 93/67/CEE a Comisiei referitoare la evaluarea riscurilor pentru substanțe notificate noi și pentru Regulamentul (CE) nr. 1488/94 al Comisiei privind evaluarea riscurilor prezentate de substanțele existente”, precum și factorii de securitate indicați în tabelul următor:

	Factor de siguranță
Cel puțin o valoare $L(E)C_{50}$ acut pentru fiecare dintre cele trei niveluri trofice din setul de bază	1 000
O valoare NOEC cronică (fie pești, fie <i>Daphnia</i> sau un organism reprezentativ pentru apele saline)	100
Două valori NOEC cronice pentru specii reprezentând două niveluri trofice (pești și/sau <i>Daphnia</i> sau un organism reprezentativ pentru apele saline și/sau alge)	50
Valori NOEC cronice pentru cel puțin trei specii (în mod normal pești, <i>Daphnia</i> sau un organism reprezentativ pentru apele saline și alge) reprezentând trei niveluri trofice	10
Alte situații, inclusiv date de teren sau ecosisteme model care permit calcularea și aplicarea unor factori de securitate mai exacți.	Evaluare de la caz la caz

- (ii) dacă există date referitoare la persistență și bioacumulare, acestea sunt luate în considerare la determinarea valorii finale a standardului de calitate a mediului;
- (iii) standardul astfel determinat trebuie comparat cu toate probele din studiile de teren. Când apar anomalii, se revizuește derivarea, pentru a permite calcularea unui factor de siguranță mai precis;
- (iv) standardul determinat este revizuit de alți specialiști și prezentat publicului pentru consultare, inclusiv pentru a permite calcularea unui factor de siguranță mai precis.

▼B**1.3. Monitorizarea stării ecologice și chimice a apelor de suprafață**

Rețeaua de monitorizare a apelor de suprafață este stabilită în conformitate cu cerințele articolului 8. Rețeaua de monitorizare este astfel concepută încât să ofere o privire de ansamblu coerentă și completă asupra stării ecologice și chimice din fiecare district hidrografic și să permită clasificarea corpurilor de apă în cinci clase conforme definițiilor normative de la punctul 1.2. În planul de gestionare a districtului hidrografic, statele membre furnizează una sau mai multe hărți ale rețelei de monitorizare a apelor de suprafață.

Pe baza analizei caracteristicilor și a studierii impactului în conformitate cu articolul 5 și anexa II, statele membre întocmesc, pentru fiecare perioadă la care se referă planul de gestionare a districtului hidrografic, un program de control al monitorizării și un program de controale operaționale. În unele cazuri, există necesitatea ca statele membre să întocmească, de asemenea, programe de controale de investigare.

Statele membre monitorizează parametrii care indică starea fiecărui element calitativ pertinent. La selectarea parametrilor pentru elementele calitative biologice, statele membre identifică nivelul taxonomic adecvat pentru a obține un grad suficient de fiabilitate și de precizie, necesar pentru clasificarea elementelor calitative. Valorile estimative ale nivelurilor de fiabilitate și precizie ale rezultatelor obținute pe baza programelor de monitorizare sunt indicate în plan.

1.3.1. Conceperea controlului de monitorizare*Obiectiv*

Statele membre întocmesc programe de control de monitorizare pentru a furniza informații în vederea:

- completării și validării procedurii de studiere a impactului descrisă în anexa II;
- conceperii eficiente și efective a viitoarelor programe de monitorizare;
- evaluării modificărilor pe termen lung ale condițiile naturale și
- evaluării modificărilor pe termen lung care rezultă dintr-o activitate antropică răspândită.

Rezultatele acestor controale sunt revizuite și utilizate, împreună cu procedura de studiere a impactului descrisă în anexa II, pentru a determina cerințele pentru programele de monitorizare din planurile de gestionare a bazinelor hidrografice actuale și viitoare.

Selectarea punctelor de control

Pentru a oferi o evaluare a stării generale a apelor de suprafață din fiecare zonă de captare sau sub-zonă de captare din bazinul hidrografic respectiv, se monitorizează un număr suficient de corpuri de apă de suprafață. La selectarea acestor corpuri, statele membre se asigură că, după caz, monitorizarea se efectuează în puncte unde:

- rata debitului este reprezentativă pentru districtul hidrografic în ansamblu, inclusiv punctele de pe râurile mari în care zona de captare depășește 2 500 km²;
- volumul de apă prezent este reprezentativ pentru districtul hidrografic, inclusiv în cazul lacurilor sau al rezervoarelor întinse;
- corpuri de apă semnificative depășesc granița statului membru;
- sunt identificate situri în conformitate cu Decizia 77/795/CEE privind schimbul de informații și

în alte situri necesare pentru a estima cantitatea de poluanți transferată peste granițele statului membru și care pătrunde în mediul maritim.

Selectarea elementelor calitative

Controlul de monitorizare este efectuat pentru fiecare sit de monitorizare pe o perioadă de un an, pe parcursul perioadei acoperite de planul de gestionare a districtului hidrografic pentru:

▼B

- parametri indicatori pentru toate elementele calitative biologice;
- parametri indicatori pentru toate elementele calitative hidromorfologice;
- parametri indicatori pentru toate elementele calitative fizico-chimice;
- poluanți incluși pe lista de substanțe prioritare care sunt evacuați în bazinul sau sub-bazinul hidrografic și
- alți poluanți evacuați în cantități semnificative în bazinul sau sub-bazinul hidrografic,

cu excepția cazului în care exercițiul anterior de control de monitorizare a demonstrat că respectivul corp de apă era într-o stare bună și că studierea impactului activității umane în conformitate cu anexa II nu indică în nici un fel modificarea impacturilor asupra corpului de apă. În aceste cazuri, controlul de supraveghere este efectuat o dată la fiecare trei planuri de gestionare a districtului hidrografic.

1.3.2. Conceperea controalelor operaționale

Controalele operaționale sunt întreprinse în vederea:

- stabilirii stării acelor corpuri de apă identificate ca prezentând riscul de a nu-și îndeplini obiectivele de mediu și
- a evaluării modificărilor suferite de starea corpurilor ca urmare a programului de măsuri.

Programul poate fi modificat pe perioada acoperită de planul de gestionare a districtului hidrografic pe baza informațiilor obținute în cadrul cerințelor din anexa II sau din prezenta anexă, în special pentru a permite o reducere a frecvenței controalelor atunci când un impact se dovedește a nu fi semnificativ sau când presiunea în cauză este înlăturată.

Selectarea siturilor de control

Controalele operaționale sunt efectuate pentru toate corpurile de apă care, fie pe baza unui studiu de impact efectuat în conformitate cu anexa II, fie pe baza unui control de monitorizare, sunt identificate ca prezentând riscul de a nu-și îndeplini obiectivele de mediu prevăzute la articolul 4 și pentru acele corpuri de apă în care sunt evacuate substanțe incluse pe lista de substanțe prioritare. Pentru substanțele incluse pe lista de substanțe prioritare, punctele de control sunt selectate în conformitate cu dispozițiile legale care stabilesc standardul de calitate a mediului pentru substanțele în cauză. În toate celelalte cazuri, inclusiv pentru substanțe incluse pe lista de substanțe prioritare pentru care legislația nu oferă indicații specifice, punctele de control sunt selectate după cum urmează:

- pentru corpurile amenințate de presiuni considerabile ale unor surse punctiforme, puncte de control în număr suficient pentru a evalua amploarea și impactul sursei punctiforme. Dacă un corp de apă este supus mai multor presiuni din surse punctiforme, punctele de control pot fi selectate în vederea evaluării amplitudinii și impactului acestor presiuni în ansamblu;
- pentru corpurile amenințate de presiuni considerabile ale unor surse difuze, puncte de control în număr suficient, în cadrul unor corpuri de apă selectate, pentru a evalua amploarea și impactul sursei difuze. Corpurile sunt selectate astfel încât să fie reprezentative pentru riscurile relative de apariție a presiunii din sursele difuze și pentru riscurile relative de a nu obține o stare bună a apelor de suprafață;
- pentru corpurile amenințate de presiuni considerabile ale unor surse hidromorfologice, puncte de control în număr suficient, în cadrul unor corpuri selectate, pentru a evalua amploarea și impactul presiunilor hidromorfologice. Selectarea corpurilor trebuie să ofere indicii despre impactul global al presiunilor hidromorfologice la care sunt supuse toate corpurile de apă.

Selectarea elementelor calitative

Pentru a evalua amploarea presiunii la care sunt supuse corpurile de apă, statele membre controlează acele elemente calitative care permit

▼B

identificarea presiunilor la care este supus corpul sau corpurile de apă respective. Pentru a evalua impactul acestor presiuni, statele membre controlează, după caz:

- parametri care permit identificarea elementului calitativ biologic sau a elementelor calitative biologice cel(e) mai sensibil(e) la presiunile la care sunt supuse corpurile de apă;
- toate substanțele prioritare evacuate și alți poluanți evacuați în cantități semnificative;
- parametri care permit identificarea elementului calitativ hidromorfologic cel mai sensibil la presiunea identificată.

1.3.3. Conceperea controalelor de investigare

Obiectiv

Controalele de investigare sunt efectuate:

- atunci când nu se cunoaște motivul depășirii parametrilor;
- atunci când controlul de monitorizare arată că obiectivele menționate în articolul 4 pentru un corp de apă nu pot fi realizate și nu a fost încă stabilit un control operațional pentru a determina cauzele pentru care un corp de apă nu îndeplinește obiectivele de mediu sau
- pentru a identifica amploarea și impactul poluărilor accidentale.

Aceste controale furnizează informațiile necesare pentru întocmirea unui program de măsuri în vederea realizării obiectivelor de mediu și de măsuri speciale de remediere a efectelor poluării accidentale.

1.3.4. Frecvența controalelor

Pe perioada controlului de monitorizare, se aplică parametrilor indicatori ai elementelor calitative fizico-chimice frecvențele de control menționate în continuare, cu excepția cazului când se justifică intervale mai mari pe baza cunoștințelor tehnice și a avizului experților. Pentru elementele calitative biologice sau hidromorfologice, controlul este efectuat cel puțin o dată pe durata perioadei controlului de monitorizare.

Pentru controalele operaționale, frecvența controalelor necesară pentru oricare dintre parametri este determinată de statele membre astfel încât să ofere date suficiente pentru o evaluare sigură a stării elementului calitativ relevant. Cu titlu orientativ, controalele trebuie efectuate la intervale care să nu depășească perioadele indicate în tabelul de mai jos, cu excepția cazului când se justifică intervale mai mari pe baza cunoștințelor tehnice și a avizului experților.

Frecvențele sunt alese astfel încât să se obțină un nivel de fiabilitate și de precizie acceptabil. Evaluarea fiabilității și preciziei atinse de sistemul de control utilizat este indicată în planul de gestionare a districtului hidrografic.

Sunt alese frecvențe de control care să aibă în vedere variabilitatea parametrilor care rezultă din condițiile naturale și antropice. Momentele la care se efectuează controalele sunt stabilite astfel încât să minimizeze impactul variațiilor sezoniere asupra rezultatelor și astfel să se asigure că rezultatele reflectă modificările apărute în corpul de apă ca urmare a variației presiunilor antropice. Pentru realizarea acestui obiectiv, acolo unde este cazul, se efectuează controale suplimentare în diferite anotimpuri ale aceluiași an.

Element calitativ	Râuri	Lacuri	Ape de tranziție	Ape de coastă
Biologic				
Fitoplancton	6 luni	6 luni	6 luni	6 luni
Altă floră acvatică	3 ani	3 ani	3 ani	3 ani
Macronevertebrate	3 ani	3 ani	3 ani	3 ani
Pești	3 ani	3 ani	3 ani	

Element calitativ	Râuri	Lacuri	Ape de tranziție	Ape de coastă
Hidromorfologic				
Continuitate	6 ani			
Hidrologie	continuu	1 lună		
Morfologie	6 ani	6 ani	6 ani	6 ani
Fizico-chimic				
Condiții termice	3 luni	3 luni	3 luni	3 luni
Oxygenare	3 luni	3 luni	3 luni	3 luni
Salinitate	3 luni	3 luni	3 luni	
Nutrienți	3 luni	3 luni	3 luni	3 luni
Acidifiere	3 luni	3 luni		
Alți poluanți	3 luni	3 luni	3 luni	3 luni
Substanțe prioritare	1 lună	1 lună	1 lună	1 lună

1.3.5. Controale suplimentare pentru zonele protejate

Programele de control prevăzute anterior sunt completate în vederea îndeplinirii următoarelor cerințe:

Puncte de captare a apei potabile

Corpurile de apă de suprafață definite în temeiul articolului 7 (captarea apei potabile), care furnizează o medie zilnică mai mare de 100 m³ sunt desemnate ca puncte de control și fac obiectul controalelor suplimentare necesare pentru a îndeplini cerințele articolului respectiv. Controalele efectuate asupra acestor corpuri se referă la toate substanțele prioritare evacuate și restul substanțelor evacuate în cantități semnificative care ar putea afecta starea corpului de apă și care sunt controlate în temeiul dispozițiilor directivei privind apa potabilă. Controalele sunt efectuate cu următoarea frecvență:

Populația deservită	Frecvență
< 10 000	de 4 ori pe an
10 000-30 000	de 8 ori pe an
> 30 000	de 12 ori pe an

Zone de habitat și zone de protecție a speciilor

Corpurile de apă care formează aceste zone sunt incluse în programul de controale operaționale menționat anterior, dacă, pe baza evaluării impactului și a controlului de monitorizare, acestea sunt identificate ca prezentând riscul de a nu îndeplini obiectivele de mediu prevăzute la articolul 4. Controalele au rolul de a evalua amploarea și impactul tuturor presiunilor semnificative relevante la care sunt supuse aceste corpuri și, acolo unde este cazul, de a evalua modificările care apar în starea acestor corpuri ca urmare a programului de măsuri. Controalele continuă până când zonele se conformează cerințelor referitoare la apă ale legislației pe baza căreia sunt desemnate și îndeplinesc obiectivele prevăzute la articolul 4.

1.3.6. Standarde pentru controlul elementelor calitative

Metodele utilizate pentru controlul parametrilor tip sunt în conformitate cu standardele internaționale enumerate mai jos sau cu alte standarde naționale sau internaționale care asigură furnizarea de date echivalente în ceea ce privește calitatea științifică și comparabilitatea.

▼B*Eșantionarea macronevertebratelor*

ISO 5667-3:1995	Calitatea apei – Eșantionare - Partea a 3-a: Îndrumări pentru conservarea și manevrarea probelor
EN 27828:1994	Calitatea apei – Metode de eșantionare biologică: Îndrumări pentru eșantionarea manuală a macronevertebratelor bentonice
EN 28265:1994	Calitatea apei – Metode de eșantionare biologică: Îndrumări pentru proiectarea și utilizarea instrumentelor pentru eșantionare cantitativă a macronevertebratelor bentonice pe substraturi pietroase în ape puțin adânci
EN ISO 9391:1995	Calitatea apei – Eșantionarea macronevertebratelor în ape adânci: Îndrumări pentru utilizarea instrumentelor de eșantionare a colonizării, cantitativă și calitativă
EN ISO 8689-1:1999	Clasificarea biologică a râurilor - Partea I: Îndrumări pentru interpretarea datelor calitative biologice din monitorizarea macronevertebratelor bentonice în apele curgătoare
EN ISO 8689-2:1999	Clasificarea biologică a râurilor - Partea II: Îndrumări pentru prezentarea datelor calitative biologice din monitorizarea macronevertebratelor bentonice în apele curgătoare

Eșantionarea vegetației macrofite

Standarde CEN/ISO relevante, dacă există.

Eșantionarea peștilor

Standarde CEN/ISO relevante, dacă există.

Eșantionarea diatomeei

Standarde CEN/ISO relevante, dacă există.

Standarde pentru parametri fizico-chimici

Oricare standarde CEN/ISO relevante.

Standarde pentru parametri hidromorfologici

Oricare standarde CEN/ISO relevante.

1.4. Clasificarea și prezentarea stărilor ecologice**1.4.1. Comparabilitatea rezultatelor monitorizării biologice**

- (i) Statele membre stabilesc sisteme de control pentru a estima valorile elementelor calitative biologice specificate pentru fiecare categorie de apă de suprafață sau pentru corpurile de apă de suprafață artificiale și puternic modificate. La aplicarea procedurii prezentate în continuare corpurilor de apă artificiale sau puternic modificate, trimerile la starea ecologică trebuie interpretate ca trimeri la potențialul ecologic. Aceste sisteme pot utiliza anumite specii sau grupuri de specii reprezentative pentru elementul calitativ în ansamblu.
- (ii) Pentru a asigura comparabilitatea sistemelor de control, rezultatele sistemelor utilizate de fiecare stat membru se exprimă ca indici de calitate ecologice în scopul clasificării stării ecologice. Acești indici reprezintă relația dintre

▼B

valorile parametrilor biologici înregistrați pentru un anumit corp de apă de suprafață și valorile acestor parametri în condițiile de referință aplicabile corpului respectiv. Indicele este exprimat ca valoare numerică între zero și unu, starea ecologică foarte bună fiind reprezentată de valorile apropiate de unu, iar starea ecologică deteriorată de valorile apropiate de zero.

- (iii) Fiecare stat divide scala indicilor de calitate ecologică din propriul sistem de control, pentru fiecare categorie de ape de suprafață, în cinci clase variind de la o stare ecologică foarte bună la o stare deteriorată, în conformitate cu punctul 1.2, alocând o valoare numerică fiecărei delimitări dintre clase. Valoarea delimitării între clasele de stare ecologică „foarte bună” și „bună”, precum și valoarea delimitării între clasele de stare ecologică „bună” și „medie” sunt stabilite prin exercițiul de intercalibrare descris mai jos.
- (iv) Comisia facilitează exercițiul de intercalibrare pentru a asigura stabilirea coerentă a delimitărilor între clase în conformitate cu definițiile normative de la punctul 1.2 și pentru a asigura comparabilitatea între statele membre.
- (v) În cadrul acestui exercițiu, Comisia facilitează schimbul de informații între statele membre care duc la identificarea unei serii de situri în fiecare ecoregiune de pe teritoriul Comunității; aceste situri formează o rețea de intercalibrare. Rețeaua cuprinde siturile selectate dintr-o serie de tipuri de corpuri de apă de suprafață prezente în fiecare ecoregiune. Pentru fiecare tip de corp de apă de suprafață selectat, rețeaua cuprinde cel puțin două situri corespunzând limitei dintre definițiile normative ale stării „foarte bună” și „bună” și cel puțin două situri corespunzând limitei dintre definițiile normative ale stării „bună” și „medie”. Siturile sunt selectate cu avizul experților, pe baza unor inspecții mixte și a oricăror informații disponibile.
- (vi) Fiecare sistem de control al unui stat membru se aplică acelor situri din rețeaua de intercalibrare care se află în ecoregiune și care, în același timp, aparțin tipului de corpuri de apă de suprafață pentru care sistemul se aplică în conformitate cu cerințele prezentei directive. Rezultatele acestei aplicări sunt utilizate pentru a stabili valorile numerice pentru delimitările între clase în fiecare sistem de control al unui stat membru.

▼M2

- (vii) Comisia elaborează un proiect de registru al siturilor pentru a forma rețeaua de intercalibrare. Registrul final al siturilor este stabilit în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 21 alineatul (2).

▼B

- (viii) Comisia și statele membre încheie exercițiul de intercalibrare în termen de 18 luni de la data publicării registrului final.

▼M2

- (ix) Rezultatele exercițiului de intercalibrare și valorile pentru clasificările sistemului de monitoring al statelor membre stabilite în conformitate cu punctele (i)-(viii) și destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, completând-o, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 21 alineatul (3) și se publică în termen de șase luni de la încheierea exercițiului de intercalibrare.

▼B

1.4.2. Prezentarea rezultatelor controalelor și clasificarea stărilor ecologice și a potențialului ecologic

- (i) Pentru categoriile de ape de suprafață, clasificarea stării ecologice a corpurilor de apă este reprezentată de cea mai mică valoare a rezultatelor controalelor biologice și fizico-chimice pentru elementele calitative relevante clasificate în

▼B

conformitate cu prima coloană a tabelului de mai jos. Statele membre furnizează o hartă pentru fiecare district hidrografic, ilustrând clasificarea stării ecologice pentru fiecare corp de apă, cu ajutorul culorilor indicate în a doua coloană a tabelului de mai jos, pentru a reflecta clasificarea stării ecologice a corpului de apă:

Clasificarea stării ecologice	Cod culoare
Foarte bună	Albastru
Bună	Verde
Medie	Galben
Mediocră	Portocaliu
Deteriorată	Roșu

- (ii) Pentru corpurile de apă artificiale și puternic modificate, clasificarea stării ecologice pentru corpul de apă respectiv este reprezentată de cea mai mică valoare a rezultatelor controalelor biologice și fizico-chimice pentru elementele calitative relevante clasificate în conformitate cu prima coloană a tabelului de mai jos. Statele membre furnizează o hartă pentru fiecare district hidrografic, ilustrând clasificarea stării ecologice pentru fiecare corp de apă, cu ajutorul culorilor indicate în a doua coloană a tabelului de mai jos, pentru corpurile de apă artificiale, și a culorilor indicate în a treia coloană a tabelului de mai jos, pentru corpurile de apă puternic modificate:

Clasificarea potențialului ecologic	Cod culoare	
	Corpuri de apă artificiale	Corpuri de apă puternic modificate
Bun și superior	Fâșii egale de culoare verde și gri deschis	Fâșii egale de culoare verde și gri închis
Mediu	Fâșii egale de culoare galbenă și gri deschis	Fâșii egale de culoare galbenă și gri închis
Mediocră	Fâșii egale de culoare portocalie și gri deschis	Fâșii egale de culoare portocalie și gri închis
Slab	Fâșii egale de culoare roșie și gri deschis	Fâșii egale de culoare roșie și gri închis

- (iii) Statele membre indică, printr-un punct negru pe hartă, și acele corpuri de apă în cazul cărora imposibilitatea de a obține o stare bună sau un potențial ecologic bun se datorează nerespectării unuia sau mai multor standarde de calitate care au fost stabilite pentru corpul de apă respectiv cu privire la anumiți poluanți sintetici și nesintetici specifici (în conformitate cu regimul de conformitate stabilit de statul membru).

1.4.3. Prezentarea rezultatelor controalelor și clasificarea stării chimice

Dacă un corp de apă respectă toate standardele de calitate a mediului stabilite în anexa IX articolul 16 și în alte dispoziții legale comunitare de stabilire a unor standarde de calitate a mediului, corpul respectiv este înregistrat ca având o stare chimică bună. În caz contrar, corpul respectiv este înregistrat ca nereușind să atingă o stare chimică bună.

Statele membre furnizează o hartă pentru fiecare district hidrografic, ilustrând starea chimică pentru fiecare corp de apă, cu ajutorul

▼B

culorilor indicate în a doua coloană a tabelului de mai jos, pentru a reflecta clasificarea stării chimice a corpului de apă:

Clasificarea stării chimice	Cod culoare
Bună	Albastru
Deteriorată	Roșu

2 APE SUBTERANE

2.1. Starea cantitativă a apelor subterane

2.1.1. Parametri pentru clasificarea stării cantitative a apelor subterane

Regimul nivelului de apă subterană

2.1.2. Definiția stării cantitative bune

Elemente	Stare bună
Nivelul apei subterane	Nivelul apei subterane în corpul de apă subterană este astfel încât rata anuală medie de captare pe termen lung să nu depășească resursele de apă subterană disponibile. În consecință, nivelul apei subterane nu este supus modificărilor antropice rezultate, de exemplu, din: — imposibilitatea de a realiza obiectivele de mediu stabilite în articolul 4 pentru apele de suprafață asociate; — orice deteriorare semnificativă a stării acestor ape; — orice deteriorare semnificativă a ecosistemelor terestre care depind direct de corpul de apă subterană și modificări ale direcției de curgere rezultate din modificările de nivel pot apărea temporar sau continuu într-o zonă limitată ca întindere, dar aceste schimbări nu duc la pătrunderea apei sărate sau a altor intruziuni și nu indică o tendință indusă antropic, bine determinată și durabilă, în direcția de curgere, care să ducă la apariția unor astfel de intruziuni.

2.2. Monitorizarea stării cantitative a apelor subterane

2.2.1. Rețeaua de monitorizare a nivelului apelor subterane

Rețeaua de monitorizare a apelor subterane este realizată în conformitate cu cerințele articolelor 7 și 8. Rețeaua de monitorizare trebuie concepută astfel încât să ofere o estimare fiabilă a stării cantitative a tuturor corpurilor sau grupurilor de corpuri de apă subterane, inclusiv evaluarea resurselor de apă subterană disponibile. În planul de gestionare a districtului hidrografic, statele membre includ una sau mai multe hărți indicând rețeaua de monitorizare a apei subterane.

2.2.2. Densitatea punctelor de control

Rețeaua include suficiente puncte de monitorizare reprezentative pentru a evalua nivelul apei în fiecare corp sau grup de corpuri de ape subterane, luând în considerare variațiile de realimentare pe termen scurt și lung, în special:

- pentru corpurile de apă subterană identificate ca prezentând riscul de a nu atinge obiectivele de mediu prevăzute la articolul 4, asigură o densitate suficientă a punctelor de monitorizare

pentru a evalua impactul captărilor și al evacuărilor la nivelul apei subterane;

- pentru corpurile de apă subterană în care apa subterană traversează granița unui stat membru, asigură suficiente puncte de monitorizare pentru a evalua direcția și debitul apei subterane la traversarea graniței statului membru respectiv.

2.2.3. Frecvența monitorizării

Observațiile se efectuează cu o frecvență suficientă pentru a permite evaluarea stării cantitative a fiecărui corp sau grup de corpuri de ape subterane, luând în considerare variațiile de realimentare pe termen scurt și lung, în special:

- pentru corpurile de apă subterană identificate ca prezentând riscul de a nu atinge obiectivele de mediu prevăzute la articolul 4, asigură o frecvență suficientă a punctelor de monitorizare pentru a evalua impactul captărilor și al evacuărilor la nivelul apei subterane;
- pentru corpurile de apă subterană în care apa subterană traversează granița unui stat membru, asigură suficiente puncte de monitorizare pentru a evalua direcția și debitul apei subterane la traversarea graniței statului membru respectiv.

2.2.4. Interpretarea și prezentarea stării cantitative a apelor subterane

Rezultatele obținute din rețeaua de monitorizare pentru un corp sau un grup de corpuri de ape subterane sunt utilizate pentru a evalua starea cantitativă a corpului sau grupului de corpuri respective. Sub rezerva punctului 2.5, statele membre furnizează o hartă cu evaluarea respectivă a stării cantitative a corpului de apă subterană, indicată prin culorile următoare:

bună: verde

deteriorată: roșu

2.3. Starea chimică a apelor subterane

2.3.1. Parametri pentru examinarea stării chimice a apelor subterane

Conductivitate

Concentrația poluanților

2.3.2. Definirea stării chimice bune a apelor subterane

Elemente	Stare bună
În general	Compoziția chimică a corpului de apă subterană este astfel încât concentrațiile poluanților: — conform specificațiilor de mai jos, nu indică efecte ale unor intruziuni saline sau ale altor intruziuni; — nu depășesc standardele de calitate aplicabile în temeiul altor dispoziții legale comunitare aplicabile în conformitate cu articolul 17; — nu duc la nerealizarea obiectivelor de mediu prevăzute în temeiul articolului 4 pentru apele de suprafață asociate sau la diminuarea semnificativă a calității ecologice sau chimice a corpurilor respective și nici la deteriorarea semnificativă a ecosistemelor terestre care depind direct de corpul de apă subterană.

▼B

Elemente	Stare bună
Conductivitate	Modificările de conductivitate nu indică intruziuni saline sau de alt tip în corpul de apă subterană.

2.4. **Monitorizarea stării chimice a apelor subterane**2.4.1. **Rețeaua de monitorizare a apelor subterane**

Rețeaua de monitorizare a apelor subterane este realizată în conformitate cu cerințele articolelor 7 și 8. Rețeaua de monitorizare trebuie concepută astfel încât să ofere o imagine coerentă și globală asupra stării chimice a apelor subterane din fiecare district hidrografic și să permită detectarea prezenței tendințelor ascendente pe termen lung ale poluării induse antropice.

Pe baza caracterizării și a evaluării impactului efectuate în conformitate cu articolul 5 și anexa II, pentru fiecare perioadă la care se referă un plan de gestionare a districtului hidrografic, statele membre întocmesc un program de control de monitorizare. Rezultatele acestui program sunt utilizate pentru întocmirea unui program de controale operaționale, aplicabil pe perioada rămasă din plan.

Evaluarea nivelului de fiabilitate și de precizie a rezultatelor obținute pe baza programelor de control este indicată în plan.

2.4.2. **Controlul de monitorizare***Obiectiv*

Controlul de monitorizare este efectuat în vederea:

- completării și validării procedurii studiului de impact;
- furnizării de informații care să fie utilizate la evaluarea tendințelor pe termen lung, atât ca rezultat al modificării condițiilor naturale, cât și ca urmare a activității antropice.

Selectarea punctelor de control

Trebuie ales un număr suficient de puncte de control pentru fiecare din categoriile următoare:

- corpurile identificate ca prezentând un grad de risc ca urmare a exercițiului de caracterizare întreprins în conformitate cu anexa II;
- corpurile care traversează granița unui stat membru.

Selectarea parametrilor

Următorii parametri esențiali sunt controlați în toate corpurile de apă subterane selectate:

- conținutul în oxigen;
- valoarea pH-ului;
- conductivitatea;
- nitrați;
- amoniu.

În cazul corpurilor care sunt identificate în conformitate cu anexa II ca prezentând un risc semnificativ de a nu atinge o stare bună, se controlează și acei parametri care indică impactul acestor presiuni.

În cazul corpurilor transfrontaliere, se controlează acei parametri care sunt relevanți pentru protecția tuturor utilizărilor posibile ale cursului de apă subterană.

2.4.3. **Controale operaționale***Obiectiv*

Se efectuează controale operaționale în perioadele dintre programele de control de monitorizare în vederea:

▼B

- stabilirii stării chimice a tuturor corpurilor sau grupurilor de corpuri de apă subterană identificate ca prezentând un grad de risc;
- stabilirii prezenței oricărei tendințe ascendente pe termen lung induse antropic ale concentrației oricărui poluant.

Selectarea punctelor de control

Se efectuează controale operaționale pentru toate corpurile sau grupurile de corpuri de apă subterană care, pe baza studiului de impact efectuat în conformitate cu anexa II și a unui control de monitorizare, sunt identificate ca prezentând riscul de a nu atinge obiectivele prevăzute la articolul 4. Selectarea punctelor de control trebuie să reflecte, de asemenea, evaluarea măsurii în care datele obținute de la punctul de control respectiv sunt reprezentative pentru calitatea corpului sau corpurilor de apă subterană în cauză.

Frecvența controalelor

Controalele operaționale se efectuează în perioadele dintre programele de control de monitorizare, cu o frecvență suficientă pentru a detecta impactul presiunilor în cauză, dar cel puțin o dată pe an.

2.4.4. Identificarea tendințelor poluanților

Statele membre utilizează datele obținute prin monitorizare și controale operaționale pentru a identifica tendințele ascendente pe termen lung induse antropic ale concentrațiilor poluanților, precum și inversarea acestor tendințe. Se stabilește anul sau perioada de bază începând cu care se calculează identificarea tendinței. Calcularea tendințelor se face pentru un corp de apă sau, după caz, pentru un grup de corpuri de apă subterană. Inversarea unei tendințe trebuie demonstrată statistic, declarându-se și nivelul de fiabilitate asociat cu identificarea respectivă.

2.4.5. Interpretarea și prezentarea stării chimice a apelor subterane

Pentru evaluarea stării, rezultatele obținute din punctele individuale de monitorizare dintr-un corp de apă subterană sunt totalizate pentru corp ca întreg. Fără a aduce atingere directivelor în cauză, pentru a obține o stare bună a unui corp de apă subterană, trebuie, pentru acei parametri chimici pentru care legislația comunitară prevede standarde de calitate a mediului:

- să se calculeze valoarea medie a rezultatelor monitorizării în fiecare punct din corpul sau grupul de corpuri de apă subterană și
- în conformitate cu articolul 17, aceste valori medii să fie utilizate pentru a demonstra conformitatea cu o stare chimică bună a apelor subterane.

Sub rezerva punctului 2.5, statele membre furnizează o hartă care indică starea chimică a apelor subterane, indicată prin următoarele culori:

bună: verde

mediocră: roșu

Statele membre indică, de asemenea, printr-un punct negru pe hartă, acele corpuri de apă care sunt supuse unei tendințe ascendente durabile și bine definite a concentrației oricărui poluant care rezultă ca urmare a activității umane. Inversarea acestor tendințe este indicată printr-un punct albastru pe hartă.

Aceste hărți sunt incluse în planul de gestionare a districtului hidrografic.

2.5. Prezentarea stării apelor subterane

În planul de gestionare a districtului hidrografic, statele membre prevăd o hartă care să indice, pentru fiecare corp sau grup de corpuri de apă subterană, starea cantitativă și starea chimică a corpului sau grupului de corpuri în cauză, cu ajutorul culorilor, în conformitate cu cerințele stabilite la punctele 2.2.4 și 2.4.5. Statele membre pot alege să nu includă hărți separate pentru punctul 2.2.4 și

▼B

2.4.5., în acest caz indicând pe harta cerută la prezentul punct, în conformitate cu cerințele stabilite la punctul 2.4.5, acele corpuri care sunt supuse unei tendințe ascendente durabile și bine definite a concentrației oricărui poluant sau orice inversare a unei astfel de tendințe.

ANEXA VI

LISTA MĂSURILOR CE TREBUIE INCLUSE ÎN PROGRAMELE DE MĂSURI

PARTEA A

Măsurile impuse în aplicarea următoarelor directive:

- (i) Directiva 76/160/CEE referitoare la apele de îmbăiere;
- (ii) Directiva 79/409/CEE ⁽¹⁾ referitoare la păsările sălbatice;
- (iii) Directiva 80/778/CEE referitoare la apele potabile, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/83/CE;
- (iv) Directiva 96/82/CE ⁽²⁾ referitoare la riscurile de accidente majore („Seveso”);
- (v) Directiva 85/337/CEE ⁽³⁾ referitoare la evaluarea impactului asupra mediului;
- (vi) Directiva 86/278/CEE ⁽⁴⁾ referitoare la nămolurile de epurare;
- (vii) Directiva 91/271/CEE privind tratarea apelor urbane reziduale;
- (viii) Directiva 91/414/CEE referitoare la produsele fitofarmaceutice;
- (ix) Directiva 91/676/CEE referitoare la nitrați;
- (x) Directiva 92/43/CEE ⁽⁵⁾ referitoare la habitate;
- (xi) Directiva 96/61/CE privind prevenirea și controlul integrat al poluării.

PARTEA B

Următoarea listă neexhaustivă enumeră măsurile suplimentare pe care statele membre le pot include, pentru fiecare district hidrografic, în programul de măsuri prevăzut la articolul 11 alineatul (4):

- (i) instrumente legislative;
- (ii) instrumente administrative;
- (iii) instrumente economice sau fiscale;
- (iv) acorduri de mediu negociate;
- (v) valori limită de emisie;
- (vi) coduri de bune practici;
- (vii) recrearea și refacerea zonelor umede;
- (viii) controale ale captărilor;
- (ix) măsuri de gestionare a cererii, între altele, promovarea unei producții agricole adaptate, cum ar fi recoltele care necesită un volum scăzut de apă în zonele afectate de secetă;
- (x) măsuri privind eficacitatea și reciclarea, între altele, promovarea tehnologiilor care promovează o utilizare eficientă a apei în industrie, precum și a unor tehnici de irigare cu economie de apă;
- (xi) proiecte de construcție;
- (xii) uzine de desalinizare;
- (xiii) proiecte de refacere;
- (xiv) realimentarea artificială a acviferelor;
- (xv) proiecte educaționale;
- (xvi) proiecte de cercetare, dezvoltare și demonstrative;

⁽¹⁾ JO L 103, 25.4.1979, p. 1.

⁽²⁾ JO L 10, 14.1.1997, p. 13.

⁽³⁾ JO L 175, 5.7.1985, p. 40. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11/CE (JO L 73, 14.3.1997, p. 5).

⁽⁴⁾ JO L 181, 8.7.1986, p. 6.

⁽⁵⁾ JO L 206, 22.7.1992, p. 7.

▼B

(xvii) alte măsuri pertinente.

ANEXA VII

PLAN DE GESTIONARE A DISTRICTULUI HIDROGRAFIC

- A. Planurile de gestionare a districtului hidrografic includ următoarele elemente:
1. O descriere generală a caracteristicilor districtului hidrografic, impuse de dispozițiile articolului 5 și ale anexei II, incluzând:
 - 1.1. pentru apele de suprafață:
 - o hartă indicând situarea și limitele corpurilor de apă;
 - o hartă indicând ecoregiunile și tipurile de corpuri de apă de suprafață din cadrul districtului hidrografic;
 - identificarea condițiilor de referință pentru tipurile de apă de suprafață;
 - 1.2. pentru apele subterane:
 - o hartă indicând situarea și limitele corpurilor de apă.
 2. O scurtă prezentare a presiunilor importante și a impactului activității umane asupra stării apelor de suprafață și a apelor subterane, inclusiv:
 - o estimare a poluării din surse punctiforme;
 - o estimare a poluării din surse difuze, inclusiv o scurtă prezentare a utilizării solurilor;
 - o estimare a presiunilor asupra stării cantitative a apelor, inclusiv a captărilor;
 - o analiză a altor impacturi ale activității umane asupra stării apelor.
 3. Identificarea și reprezentarea cartografică a zonelor protejate prevăzute la articolul 6 și în anexa IV.
 4. O hartă a rețelelor de monitorizare realizate în sensul articolului 8 și al anexei V, precum și o reprezentare cartografică a rezultatelor programelor de monitorizare puse în aplicare în temeiul dispozițiilor menționate anterior cu privire la starea:
 - 4.1. apelor de suprafață (stare ecologică și stare chimică);
 - 4.2. apelor subterane (stare chimică și stare cantitativă);
 - 4.3. zonelor protejate;
 5. O listă a obiectivelor de mediu stabilite în temeiul articolului 4 pentru apele de suprafață, apele subterane și zonele protejate, inclusiv, în special, identificarea situațiilor în care s-a recurs la articolul 4 alineatele (4), (5), (6) și (7) și informațiile asociate impuse de articolul respectiv.
 6. O scurtă prezentare a analizei economice a utilizării apei, impusă de articolul 5 și de anexa III.
 7. O scurtă prezentare a programului sau a programelor de măsuri adoptate în temeiul articolului 11, inclusiv a modalităților de realizare a obiectivelor stabilite în temeiul articolului 4:
 - 7.1. o scurtă prezentare a măsurilor impuse pentru punerea în aplicare a legislației comunitare cu privire la protecția apei;
 - 7.2. un raport privind demersurile și măsurile practice întreprinse în aplicarea principiului recuperării costurilor utilizării apei în conformitate cu articolul 9;
 - 7.3. o scurtă prezentare a măsurilor luate pentru a îndeplini cerințele articolului 7;
 - 7.4. o scurtă prezentare a controalelor captării și îndiguirii apelor, inclusiv o trimitere la registrele și identificările cazurilor în care s-au acordat derogări în temeiul articolului 11 alineatul (3) litera (e);
 - 7.5. o scurtă prezentare a controalelor adoptate pentru evacuările din surse punctiforme și pentru alte activități cu impact asupra stării apelor în conformitate cu dispozițiile articolului 11 alineatul (3) literele (g) și (i);

▼B

- 7.6. o identificare a cazurilor în care evacuările directe în apele subterane au fost autorizate în conformitate cu dispozițiile articolului 11 alineatul (3) litera (j);
- 7.7. o scurtă prezentare a măsurilor luate în conformitate cu articolul 16 cu privire la substanțele prioritare;
- 7.8. o scurtă prezentare a măsurilor luate pentru a preveni sau a reduce impactul poluărilor accidentale;
- 7.9. o scurtă prezentare a măsurilor luate în temeiul articolului 11 alineatul (5) pentru corpurile de apă pentru care există probabilitatea să nu atingă obiectivele stabilite în articolul 4;
- 7.10. detalii privind măsurile suplimentare considerate necesare pentru îndeplinirea obiectivelor de mediu stabilite;
- 7.11. detalii privind măsurile luate pentru a evita intensificarea poluării apelor maritime în conformitate cu articolul 11 alineatul (6);
8. Un registru al celorlalte programe și planuri de gestionare mai detaliate adoptate pentru districtul hidrografic cu privire la sub-districte (sub-bazine), sectoare, probleme sau tipuri de apă speciale, precum și un rezumat al conținutului acestora.
9. O scurtă prezentare a măsurilor luate pentru informarea și consultarea publicului, a rezultatelor acestora și a modificărilor aduse în consecință planului.
10. O listă a autorităților competente în conformitate cu anexa I.
11. (1) Punctele de contact și procedurile pentru obținerea documentației de fond și a informațiilor menționate în articolul 14 alineatul (1), în special detalii cu privire la măsurile de control adoptate în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) literele (g) și (i) și datele reale de control colectate în conformitate cu articolul 8 și cu anexa V.
- B. Prima actualizare a planului de gestionare a bazinului, precum și actualizările ulterioare trebuie să includă și:
 1. o scurtă prezentare a oricărei modificări sau actualizări apărute după data publicării versiunii anterioare a planului, inclusiv o scurtă prezentare a revizuirilor care trebuie efectuate în temeiul articolului 4 alineatele (4), (5), (6) și (7);
 2. o evaluare a progreselor înregistrate în realizarea obiectivelor de mediu, inclusiv o reprezentare cartografică a rezultatelor monitorizării pentru perioada planului anterior, însoțită de explicații pentru orice obiectiv de mediu care nu au fost atinși;
 3. o scurtă prezentare motivată a oricărei măsuri prevăzute într-o versiune anterioară a planului, care nu a fost în final pusă în aplicare;
 4. o scurtă prezentare a oricărei măsuri tranzitorii adoptate în aplicarea articolului 11 alineatul (5) de la data publicării versiunii anterioare a planului.

*ANEXA VIII***LISTA ORIENTATIVĂ A PRINCIPALILOR POLUANȚI**

1. Compuși organohalogenati și substanțe care pot forma compuși de acest tip în mediul acvatic.
2. Compuși organofosforici.
3. Compuși organostanici.
4. Substanțe și preparate sau compuși de descompunere ai acestora, pentru care s-a demonstrat caracterul cancerigen sau mutagen sau proprietățile care pot afecta funcțiile steroidogene, tiroidiene, de reproducere sau alte funcții de tip endocrin în sau prin intermediul mediului acvatic.
5. Hidrocarburi persistente și substanțe organice toxice persistente și bioacumulabile.
6. Cianuri.
7. Metale și compuși ai acestora.
8. Arsenul și compuși ai acestuia.
9. Biocide și produse fitofarmaceutice.
10. Materii în suspensie.
11. Substanțe care contribuie la eutrofizare (în special nitrații și fosfații).
12. Substanțe care au o influență negativă asupra condițiilor de oxigenare (și pot fi măsurate utilizând parametri cum ar fi CBO, CCO etc.).

*ANEXA IX***VALORI LIMITĂ DE EMISIE ȘI STANDARDE DE CALITATE A MEDIULUI**

„Valorile limită” și „obiectivele de calitate” stabilite în cadrul directivelor adoptate pe baza directivei referitoare la substanțele periculoase (76/464/CEE) sunt considerate valori limită de emisie standarde de calitate a mediului în sensul prezentei directive. Aceste valori și obiective sunt stabilite în următoarele directive:

- (i) directiva referitoare la evacuările de mercur (82/176/CEE) ⁽¹⁾;
- (ii) directiva referitoare la evacuările de cadmiu (83/513/CEE) ⁽²⁾;
- (iii) directiva referitoare la mercur (84/156/CEE) ⁽³⁾;
- (iv) directiva referitoare la evacuările de hexaclorociclohexan (84/491/CEE) ⁽⁴⁾ și
- (v) directiva referitoare la evacuările de substanțe periculoase (86/280/CEE) ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ JO L 81, 27.3.1982, p. 29.

⁽²⁾ JO L 291, 24.10.1983, p. 1.

⁽³⁾ JO L 74, 17.3.1984, p. 49.

⁽⁴⁾ JO L 274, 17.10.1984, p. 11.

⁽⁵⁾ JO L 181, 4.7.1986, p. 16.

ANEXA X

LISTA SUBSTANTELOR PRIORITARE ÎN DOMENIUL APEI (*)

	Nr. CAS ⁽¹⁾	Nr. UE ⁽²⁾	Denumirea substanței prioritare	Identificată ca substanță periculoasă prioritară
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alaclor	
(2)	120-12-7	204-371-1	Antracen	(X) (**)
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazin	(X) (***)
(4)	71-43-2	200-753-7	Benzen	
(5)	Fără obiect	Fără obiect	Difenileteri bromurați (**)	(X) (***)
(6)	7440-43-9	231-152-8	Cadmium și compuși	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	Cloralcani C ₁₀ - C ₁₃ (**)	X
(8)	470-90-6	207-432-0	Clorfenvinfos	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Clorpirifos	(X) (***)
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-Diclorețan	
(11)	75-09-2	200-838-9	Diclorometan	
(12)	117-81-7	204-211-0	Di(2-etilhexil)ftalat (DEHP)	(X) (***)
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuron	(X) (***)
(14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfan	(X) (***)
	959-98-8	Fără obiect	(alfa-endosulfan)	
(15)	206-44-0	205-912-4	Fluoranten (****)	
(16)	118-74-1	204-273-9	Hexaclorbenzen	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Hexaclorbutadienă	X

	Nr. CAS ⁽¹⁾	Nr. UE ⁽²⁾	Denumirea substanței prioritare	Identificată ca substanță periculoasă prioritară
(18)	608-73-1	210-158-9	Hexaclorociclohexan	X
	58-89-9	200-401-2	(izomerul gama, Lindan)	
(19)	34123-59-6	251-835-4	Izoproturon	(X) (***)
(20)	7439-92-1	231-100-4	Plumb și compuși	(X) (***)
(21)	7439-97-6	231-106-7	Mercur și compuși	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Naftalină	(X) (***)
(23)	7440-02-0	231-111-4	Nichelși compuși	
(24)	25154-52-3	246-672-0	Nonil-fenoli	X
	104-40-5	203-199-4	[4-(para)-nonil-fenol]	
(25)	1806-26-4	217-302-5	Octil-fenoli	(X) (***)
	140-66-9	Fără obiect	(para-terț-octilfenol)	
(26)	608-93-5	210-172-5	Pentaclorbenzen	X
(27)	87-86-5	201-778-6	Pentaclorfenol	(X) (***)
(28)	Fără obiect	Fără obiect	Hidrocarburi aromatice policiclice	(X)
	50-32-8	200-028-5	(Benz-a-piren),	
	205-99-2	205-911-9	(Benz-b-fluoranten),	
	191-24-2	205-883-8	(Benz-g,h,i- perilen),	
	207-08-9	205-916-6	(Benz-k-fluoranten),	
	193-39-5	205-893-2	(Indeno-1,2,3-cd-piren)	
(29)	122-34-9	204-535-2	Simazin	(X) (***)
(30)	688-73-3	211-704-4	Compuși tributistanici	X
	36643-28-4	Fără obiect	(cation tributistanu)	

	Nr. CAS ⁽¹⁾	Nr. UE ⁽²⁾	Denumirea substanței prioritare	Identificată ca substanță periculoasă prioritară
(31)	12002-48-1	234-413-4	Triclorbenzen	(X) (***)
	120-82-1	204-428-0	(1,2,4-triclorbenzen)	
(32)	67-66-3	200-663-8	Triclorometan (Cloroform)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralin	(X) (***)

(*) În cazul în care s-au selectat grupe de substanțe, substanțe tipice reprezentative au fost incluse în listă ca parametri orientativi (între paranteze și fără număr). Controlurile instituite vor avea ca obiect aceste substanțe reprezentative, fără a prejudicia introducerea altor substanțe individuale reprezentative, atunci când este cazul.

(**) Aceste grupe de substanțe includ în general un număr semnificativ de compuși. În prezent, nu se pot indica parametri orientativi adecvați.

(***) Această substanță prioritară este supusă unei revizii pentru identificarea ca posibilă «substanță periculoasă prioritară». Comisia va adresa o propunere Parlamentului European și Consiliului pentru clasificarea finală a substanței, în termen de 12 luni de la adoptarea prezentei liste. Calendarul stabilit la articolul 16 din Directiva 2000/60/CE pentru propunerile Comisiei referitoare la controale nu este afectat de această revizuire.

(****) Numai pentabromdifetil eter (număr CAS 32534-81-9).

(*****): Fluorantenu a fost inclus pe listă ca indicator al altor hidrocarburi aromatice policiclice mai periculoase.

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstract Services.

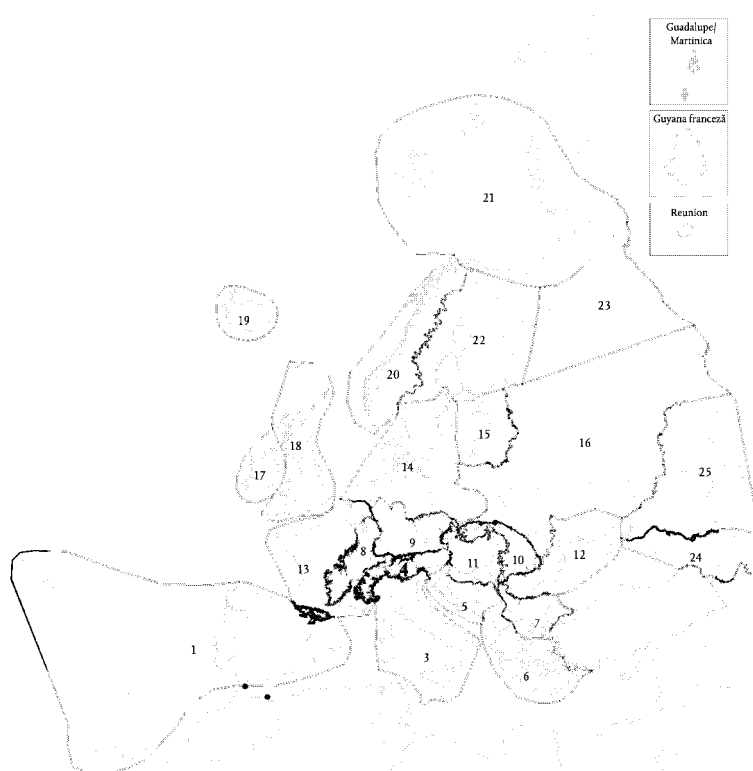
⁽²⁾ Număr UE: Inventarul european al substanțelor chimice existente introduse pe piață (IESCE) sau Lista europeană a substanțelor chimice notificate (ELINCS).

ANEXA XI

HARTA A

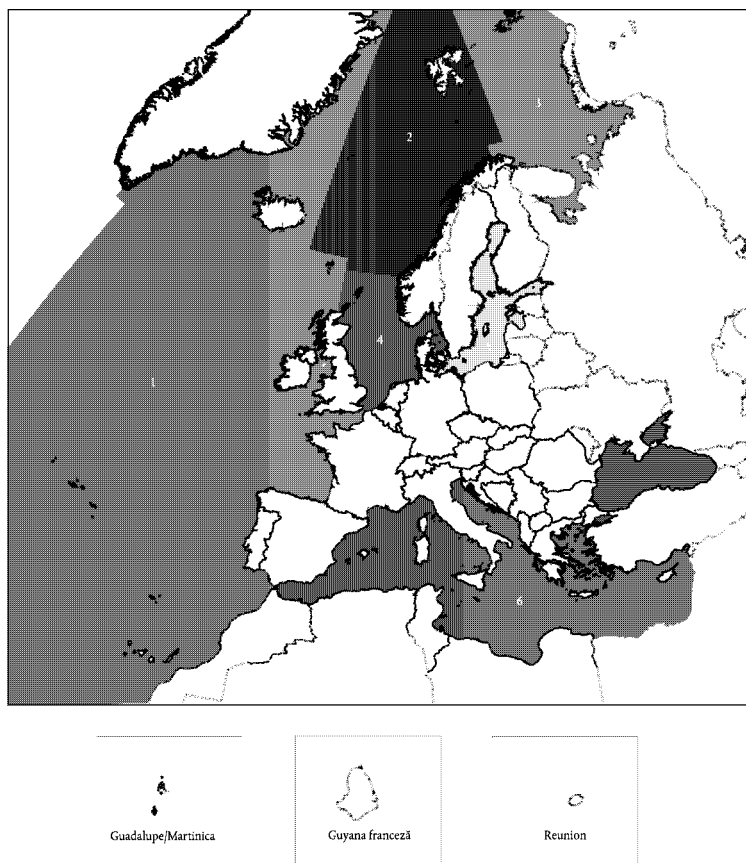
Sistemul A: Ecoregiuni pentru râuri și lacuri

- (1) Regiunea iberico-macaroneziană
- (2) Munții Pirinei
- (3) Italia, Corsica și Malta
- (4) Munții Alpi
- (5) Balcanii vestici dinarici
- (6) Balcanii vestici eleni
- (7) Balcanii estici
- (8) Podișurile vestice
- (9) Podișurile centrale
- (10) Munții Carpați
- (11) Pusta ungară
- (12) Regiunea pontică
- (13) Câmpiile vestice
- (14) Câmpiile centrale
- (15) Regiunea baltică
- (16) Câmpiile estice
- (17) Irlanda și Irlanda de Nord
- (18) Regatul Unit
- (19) Islanda

▼B

- (20) Regiunile înalte boreale
- (21) Tundra
- (22) Scutul fino-scandinav
- (23) Taigaua
- (24) Munții Caucaz
- (25) Depresiunea Caspică

▼ B**HARTA B****Sistemul A: Ecoregiuni pentru apele de tranziție și apele de coastă**

- (1) Oceanul Atlantic
- (2) Marea Norvegiei
- (3) Marea Barents
- (4) Marea Nordului
- (5) Marea Baltică
- (6) Marea Mediterană

▼B

NOTA COMISIEI

Comisia, în raportul său conform articolului 17 alineatul (3), cu ajutorul statelor membre, va include un studiu cost-profit.

Данный текст публикуется в справочных целях и не является официальным переводом Директивы. Вы можете ознакомиться с [полным английским текстом](#) Директивы.

**ЕВРОПЕЙСКИЙ СОЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИЙ ПАРЛАМЕНТ
СОВЕТ**

ДИРЕКТИВА ЕВРОПЕЙСКОГО ПАРЛАМЕНТА И СОВЕТА 2000/60/ЕС,

**КОТОРОЙ УСТАНАВЛИВАЮТСЯ РАМКИ ДЕЙСТВИЙ СООБЩЕСТВА
ОТНОСИТЕЛЬНО ПОЛИТИКИ В СФЕРЕ ВОДНОГО ХОЗЯЙСТВА**

Люксембург, 23 октября 2000 г.

1997/0067(COD) PE-CONS 3639/1/00
C5-0347/2000 REV 1
LEX 224 ENV 221
CODEC 513

Приложения к Директиве

ЕВРОПЕЙСКИЙ ПАРЛАМЕНТ И СОВЕТ ЕВРОПЕЙСКОГО СОЮЗА,

Учитывая Договор, которым основано Европейское Сообщество и, в частности, его Статью 175(1),

Учитывая предложение Комиссии,

Учитывая Вывод Комитета по экономическим и социальным вопросам,

Учитывая Вывод Комитета по вопросам регионов,

Действуя согласно процедуре, изложенной в Статье 251 Договора, и в свете сводного текста, утвержденного Комитетом по урегулированию споров 18 июля 2000 г.,

Поскольку:

(1) Вода — это не коммерческий товар подобно другим, а, скорее, наследство, которое следует защищать, охранять и обращаться надлежащим образом.

(2) В выводах семинара на уровне министров, посвященного вопросам политики Сообщества в сфере водного хозяйства, который состоялся во Франкфурте в 1988 г., большое значение придавалось потребности в законодательстве Сообщества, которое бы охватывало экологическое состояние вод. В своей Резолюции от 28 июня 1988 г. Совет обратился в Комиссию с просьбой предоставить предложения по улучшению экологического состояния поверхностных вод Сообщества.

(3) Декларацией семинара на тему грунтовых вод, проведенного на уровне министров в Гааге в 1991 г., была признана необходимость мер по предотвращению долгосрочного ухудшения качества и уменьшения количества пресной воды, а также призвано к реализации до 2000 г. программы действий, направленной на эффективное управление и защиту ресурсов пресной воды. В своих Резолюциях от 25 февраля 1992 г. и 20 февраля 1995 г. Совет сформулировал требования по разработке программы действий относительно грунтовых вод и просмотра Директивы Совета 80/68/ЕЭС от 17 декабря 1979 г. о защите грунтовых вод от загрязнения, вызванного определенными опасными веществами, как часть общей политики по защите пресной воды.

(4) Водные ресурсы Сообщества находятся под все большим давлением вследствие постоянного возрастания спроса на достаточное количество воды хорошего качества для всевозможных целей. 10 ноября 1995 г. в своем отчете "Окружающая среда в Европейском Союзе — 1995" Европейское агентство по вопросам окружающей среды представило отчет о состоянии окружающей среды, подтвердив необходимость действий для защиты вод Сообщества как в качественном, так и в количественном аспектах.

(5) 18 декабря 1995 г. Советом были приняты выводы с требованиями, рядом с другими, разработки новой рамочной директивы, которая бы установила основные принципы последовательной политики по водному хозяйству в Европейском Союзе. Совет также пригласил Комиссию предоставить соответствующие предложения.

(6) 21 февраля 1996 г. Комиссия утвердила Послание к Европейскому Парламенту и Совету "О политике Европейского Сообщества в сфере водного хозяйства", в котором были сформулированы принципы политики Сообщества в сфере водного хозяйства.

(7) 9 сентября 1996 г. Комиссией было представлено предложение относительно Решения Европейского Парламента и Совета о программе действий для интегрированной защиты и управления грунтовыми водами. В этом предложении Комиссия указала на необходимость установления соответствующих процедур для регулирования добычи пресной воды и мониторинга ее качества и количества.

(8) 29 мая 1995 г. Комиссия утвердила Послание к Европейскому Парламенту и Совету "О разумном использовании и сохранении заболоченных территорий", чем признала их значение для защиты водных ресурсов.

(9) Необходимо разработать интегрированную политику Сообщества относительно воды.

(10) Совет 25 июня 1996 г., Комитет по вопросам регионов 19 сентября 1996 г., Комитет по экономическим и социальным вопросам 26 сентября 1996 г., а также Европейский Парламент 23 октября 1996 г. обратились в Комиссию с просьбой разработать предложение относительно Директивы Совета, которой бы устанавливались рамки для европейской политики в сфере водного хозяйства.

(11) Как указано в Статье 174 Договора, политика Сообщества относительно окружающей среды должна способствовать достижению целей сохранения, защиты и улучшения качества окружающей среды, должна заключаться в рассудительном и рациональном использовании естественных ресурсов, исходить из принципа предусмотрительности, а также принципов, согласно которым следует принимать превентивные меры, устранять не следствия, а источник вреда для окружающей среды, причем платить должен тот, кто создал этот источник загрязнения.

(12) Соответственно статье 174 Договора, при подготовке политики относительно окружающей среды, Сообщество должно учитывать имеющиеся научно-технические данные, состояние окружающей среды в разных регионах Сообщества, экономическое и социальное развитие Сообщества в целом и сбалансированное развитие регионов, а также потенциальные преимущества и стоимость мероприятий или их отсутствия.

(13) В Сообществе неодинаковые условия и потребности, которые требуют разных конкретно приспособленных решений. Это разнообразие следует учесть при планировании и выполнении мер по обеспечению защиты и эффективного использования воды в пределах речного бассейна. Решение следует принимать, связывая их по возможности более тесно с той местностью, где вода используется или испытывает влияние от такого решения. Приоритет следует отдать мероприятиям в компетенции государств-членов путем разработки программ мероприятий, приспособленных к региональным и местным условиям.

(14) Успешность этой Директивы зависит от тесного сотрудничества и согласованной деятельности на уровне Сообщества, государств-членов и на местах, а также от информирования, консультирования и привлечения широкой общественности, в том числе пользователей.

(15) Как определено в Послании Комиссии о службах всеобщего значения в Европе, водоснабжение является услугой, которая имеет всеобщее значение.

(16) Необходимое дальнейшее интегрирование защиты и эффективного управления водным хозяйством в другие сферы политики Сообщества, такие как энергетика, транспорт, сельское хозяйство, рыболовство, региональная политика и туризм. Эта Директива может обеспечить почву для постоянного диалога и разработки стратегий с целью дальнейшей интеграции всех этих сфер политики. Эта Директива может также внести крупный вклад в другие сферы сотрудничества между государствами-членами, среди которых — перспективы планирования территории ЕС (European Spatial Development Perspective — ESDP).

(17) Эффективная и последовательная политика относительно водного хозяйства должна учитывать уязвимость водных экосистем, расположенных близ побережья, в устьях, заливах, относительно закрытых морях, поскольку на их равновесие существенно влияет качество внутренних вод, которые в них стекают. Защита состояния воды в речных бассейнах принесет и экономическую выгоду, ведь это будет способствовать защите популяций рыбы, в том числе прибрежной.

(18) Политика Сообщества в сфере водного хозяйства требует прозрачных, действенных и последовательных законодательных рамок; Сообщество должно обеспечить общие принципы и общие рамки для действий. Эта Директива должна предусмотреть такие рамки, скоординировать, интегрировать и, в более долгосрочной перспективе, дальше развить общие принципы и структуры для защиты и эффективного использования воды в Сообществе в соответствии с принципами субсидиарности.

(19) Эта Директива преследует цель поддержания и улучшения водной среды в Сообществе. Эта цель, прежде всего, касается качества соответствующих вод. Вспомогательным элементом в обеспечении хорошего качества воды является контроль количества. Поэтому на поддержку цели обеспечения надлежащего качества воды необходимо установить мероприятия и относительно количества.

(20) Количественное состояние грунтовых вод может иметь влияние на экологическое качество поверхностных вод и наземных экосистем, связанных с этими грунтовыми водами.

(21) Сообщество и государства-члены являются сторонами многочисленных международных соглашений, которые содержат важные обязательства относительно защиты морских вод от загрязнения. Это, в частности, Конвенция о защите морской окружающей среды территории Балтийского моря, подписанная в Хельсинки 9 апреля 1992 г. и принятая Решением Совета 94/157/ЕС, Конвенция о защите морской окружающей среды северо-восточной части Атлантического океана, подписанная в Париже 22 сентября 1992 г. и принятая Решением Совета 98/249/ЕС, Конвенция о защите Средиземного моря от загрязнения, подписанная в Барселоне 16 февраля 1976 г. и принятая Решением Совета 77/585/ЕЭС, и Протокол к ней о защите Средиземного моря от загрязнения из наземных источников, подписанный в Афинах 14 мая 1980 г. и принятый Решением Совета 83/101/ЕЭС. Эта Директива будет способствовать предоставлению Сообществу и государствам-членам возможности приблизиться к выполнению этих обязательств.

(22) Эта Директива будет способствовать постепенному уменьшению выбросов опасных веществ в воду.

(23) Необходимы общие принципы для координации усилий государств-членов, направленные на защиту вод Сообщества в количественном и качественном аспектах, содействие разумному использованию воды, контролю за проблемами трансграничных вод, защите водных и наземных экосистем и болотистых территорий, от которых они непосредственно зависят, а также обеспечение и развитие потенциального использования вод Сообщества.

(24) Благодаря хорошему качеству воды будет обеспечено снабжение питьевой воды для населения.

(25) Необходимо установить общие определения состояния воды с точки зрения ее качества и, где это имеет значение для охраны окружающей среды, и количества. Следует определить такие цели охраны окружающей среды, которые бы гарантировали, что по всему Сообществу достигнуто хорошее состояние поверхностных и грунтовых вод и что ухудшение их состояния упреждается на уровне Сообщества.

(26) Государства-члены должны поставить перед собой цель достижения, по крайней мере, доброго состояния воды, определяя и внедряя необходимые мероприятия в рамках интегрированных программ мероприятий и с учетом действующих требований Сообщества. Там, где состояние воды уже хорошее, его следует поддерживать. Что касается грунтовых вод, то наряду с требованиями хорошего состояния, необходимо своевременно замечать и исправлять ситуацию, когда имеет место значительное и постоянное возрастание концентрации любого загрязнителя.

(27) Конечная цель этой Директивы — достичь очищения морской среды от основных опасных веществ и способствовать уменьшению уровня концентрации в нем веществ естественного происхождения к фоновым показателям.

(28) В принципе, поверхностные и подземные воды являются возобновляемыми естественными ресурсами; в частности, задача обеспечения хорошего состояния грунтовых вод требует заблаговременных действий и стабильного долгосрочного

планирования защитных мероприятий, что связано с естественным временным лагом для формирования и возобновления грунтовых вод. Такой временной лаг необходимо учесть при разработке графиков мер по достижению хорошего состояния грунтовых вод и исправления ситуации, если имеет место значительное и постоянное возрастания концентрации любого загрязнителя в грунтовых водах.

(29) Стремясь достичь цели, изложенные в этой Директиве, и создавая для этого программу мероприятий, государства-члены могут разбить выполнение программы мероприятий на отдельные фазы, что поможет растянуть затраты на реализацию.

(30) Для обеспечения полного и последовательного выполнения этой Директивы, любые продолжения временных рамок должны базироваться на надлежащих, очевидных и прозрачных критериях и должны быть обоснованы государствами-членами в Планах управления речными бассейнами.

(31) В случаях, если водное пространство настолько испытало влияние от человеческой деятельности или если его естественные условия являются такими, что достичь хорошего состояния было бы нецелесообразно или неприемлемо дорого, можно установить менее масштабные цели охраны окружающей среды на основе надлежащих, очевидных и прозрачных критериев, причем необходимо принять все реальные меры для предупреждения дальнейшего ухудшения состояния вод.

(32) При определенных конкретных условиях могут быть основания для исключений из требования относительно предупреждения дальнейшего ухудшения или достижения хорошего состояния, если невыполнение требования — результат непредвиденных или исключительных обстоятельств, в частности, наводнений и засух, или по причине доминирующего общественного интереса, новых модификаций физических характеристик поверхностных вод или изменений в уровень грунтовых вод, при условии, если предприняты все реально возможные меры по смягчению отрицательного влияния на состояние вод.

(33) Цель достижения хорошего состояния воды следует ставить по каждому речному бассейну, чтобы были скоординированы мероприятия относительно поверхностных и грунтовых вод, принадлежащих к одной экологической, гидрологической и гидрогеологической системе.

(34) В целях охраны окружающей среды есть потребность в большей интеграции качественных и количественных аспектов как поверхностных, так и грунтовых вод, причем должны учитываться условия естественного потока воды в гидрологическом цикле.

(35) В речных бассейнах, где использование воды может иметь трансграничный эффект, требования относительно достижения целей охраны окружающей среды, сформулированных по этой Директиве и, в частности, во всех программах мероприятий, должны координироваться для всего района речного бассейна. Что касается речных бассейнов, которые выходят за пределы Сообщества, государства-члены должны прилагать все усилия для обеспечения надлежащей координации с соответствующими государствами – не членами. Эта Директива будет способствовать выполнению Сообществом своих обязательств по международным конвенциям об охране и управлении водными ресурсами, а именно Конвенции ООН об охране и использовании водотоков, которые протекают на территории нескольких государств, и международных озер,

утвержденной Решением Совета 95/308/ЕС, и любым последующим соглашениям на применение этой Конвенции.

(36) Необходимо провести анализы характеристик речных бассейнов и воздействий на них человеческой деятельности, а также экономические анализы водопользования. Развитие состояния воды должен осуществляться под систематическим надзором государств-членов и сопоставляться по всему Сообществу. Эта информация необходима государствам-членам для обеспечения надлежащей почвы для разработки программ мероприятий, направленных на достижение целей, изложенных в этой Директиве.

(37) Государства-члены должны определить воды, которые используются для получения питьевой воды, и обеспечить соблюдение Директивы Совета 80/778/ЕЭС от 15 июля 1980 г. относительно качества воды, предназначенной для потребления людьми.

(38) Как часть программы мероприятий, может быть целесообразным использование государствами-членами экономического инструментария. В частности, соответственно принципу "платит тот, кто загрязняет", необходимо учитывать принцип возмещения затрат на услуги водоснабжения, включая затраты на охрану окружающей среды и сохранение ресурсов, связанные с причинением вреда или отрицательным влиянием на водную среду. Для этого необходимо будет провести экономический анализ услуг водоснабжения, который будет базироваться на долгосрочном прогнозировании предложения и спроса воды в районе речного бассейна.

(39) Необходимо предупредить или уменьшить влияние инцидентов, если вода загрязняется случайно. Такие мероприятия тоже должны быть включены в Программу мероприятий.

(40) Что касается профилактики и контроля загрязнений, политика Сообщества в сфере водного хозяйства должна базироваться на комбинированном подходе с использованием контроля над загрязнением в его источнике путем установления максимально допустимых выбросов и стандартов качества окружающей среды.

(41) Что касается количества воды, то необходимо определить общие принципы контроля над добычей воды и созданием искусственных водоемов с целью обеспечения экологической стабильности соответствующих водных систем.

(42) В законодательстве Сообщества должны быть установлены как минимальные требования, общие стандарты качества охраны окружающей среда, так и максимально допустимые значения выбросов для определенных групп или видов загрязнителей. Необходимо обеспечить установление таких стандартов на уровне Сообщества.

(43) Должно быть прекращено ли постепенно уменьшено загрязнение посредством выбросов или утечек основных опасных веществ. Европейский Парламент и Совет, по предложению Комиссии, должны согласовать вещества, которые будут считаться основными при определении приоритетов мероприятий. Кроме того, должны быть согласованы конкретные мероприятия борьбы с загрязнением воды этими веществами с учетом всех существенных источников, определением уровней экономности и пропорциональности и комбинаций контрольных мероприятий.

(44) При определении перечня основных опасных веществ следует учесть принцип предусмотрительности, полагаясь, в частности, на определение любых потенциально опасных воздействий продукта и на научно обоснованную оценку риска.

(45) Государства-члены должны разработать меры по исключению загрязнения поверхностной воды основными опасными веществами, признанными как приоритетные, и постепенно снижать уровень загрязнения другими веществами, ведь в другом случае у них не будет возможности достичь целей относительно защиты поверхностных вод.

(46) Для обеспечения участия широких масс, в том числе водопользователей, в разработке и обновлении Планов управления речными бассейнами, необходимо, прежде чем будут приняты окончательные решения о необходимых мероприятиях, обеспечить предоставление достоверной информации о запланированных мероприятиях и отчет о выполненных работах в связи с привлечением широкой общественности.

(47) Эта Директива должна обеспечить механизмы для преодоления препятствий на пути к улучшению состояния воды, если такие препятствия не подпадают под водное законодательство Сообщества, с целью дальнейшей разработки соответствующих стратегий Сообщества для их преодоления.

(48) Комиссия должна ежегодно предоставлять обновленный план любых инициатив по водного сектору, с которыми она намеревается выступить.

(49) Частью этой Директивы может стать определение технических характеристик для обеспечения последовательности подхода к проблеме со стороны государств-членов. Важным шагом вперед является определение критериев оценки состояния воды. По процедуре комитета должны утверждаться приспособление определенных технических элементов к техническому развитию, а также стандартизация методов мониторинга, взятие проб и проведения анализа. Комиссия может разработать инструкции по применению этих критериев для обеспечения полного понимания и последовательного применения этих критериев для описания и определения параметров районов речного бассейна и оценки состояния воды.

(50) Мероприятия, необходимые для выполнения этой Директивы, должны быть утверждены в соответствии с решением Совета 1999/468/ЕС от 28 июня 1999 г., согласно которому определяются процедуры реализации полномочий по выполнению решений, которые возлагаются на Комиссию.

(51) Реализация этой Директивы нацелена на достижение уровня защиты вод по крайней мере равнозначного тому, что устанавливался в предшествующих актах, которые теряют силу как только соответствующие положения этой Директивы выполняются в полном объеме.

(52) Положения этой Директивы перенимают рамки контроля за загрязнением опасными веществами, определенные Директивой 76/464/ЕЭС. Та Директива теряет силу, как только соответствующие положения этой Директивы выполняются в полном объеме.

(53) Для защиты вод следует обеспечить полное выполнение действующего законодательства об охране окружающей среды. Необходимо также обеспечить надлежащее применение положений, имплементирующих эту Директиву, во всем Сообществе с помощью соответствующих санкций и штрафов, предусмотренных в законодательстве государств-членов. Такие санкции должны быть эффективными, зависеть от нарушения и нести соответствующую воспитательную функцию на будущее,

ПРИНЯЛИ ЭТУ ДИРЕКТИВУ:

Статья 1

Цель

Целью данной Директивы является установление таких рамок для защиты внутренних поверхностных вод, промежуточных вод, прибрежных вод, а также подземных вод, которые:

- a) предупреждают дальнейшее ухудшение, защищают и улучшают состояние водных экосистем и, в отношении их потребностей в воде, земных экосистем и заболоченных территорий, которые непосредственно зависят от водных экосистем;
- b) пропагандируют разумное использование воды, основанное на долгосрочной защите существующих водных ресурсов;
- c) нацелены на усовершенствованную защиту и улучшение водной среды путем, в частности, принятия мер для постепенного уменьшения выбросов и распространения веществ, борьба с загрязнением которое требует первоочередных мер, и немедленное или постепенное прекращение выбросов и распространения опасных веществ;
- d) обеспечивают прогрессивное уменьшение загрязнения подземных вод и предупреждают их дальнейшее загрязнение, а также
- e) содействуют смягчению последствий паводков и засух

и таким образом содействуют:

- обеспечению достаточного количества доброкачественной поверхностных и подземных вод в соответствии с постоянными и разумными потребностями в воде;
- значительному уменьшению загрязнения подземных вод;
- охране территориальных и морских вод, а также
- достижению целей соответствующих международных соглашений, включая и те, которые направлены на предупреждение и прекращение загрязнения морской среды, в соответствии со статьей 16(3) о немедленном или постепенном прекращении выбросов и распространения опасных веществ, борьба с загрязнением которыми требует первоочередных мер, с конечной целью достижения концентраций в морской среде, которые приближены к фоновым показателям для природных веществ и к нулевым показателям для искусственных синтетических веществ.

Статья 2

Определения

В данной Директиве используются такие определения:

- 1) Поверхностные воды — обозначают внутренние воды, кроме подземных вод, промежуточные и прибрежные воды, кроме тех, химический состав которых определяет их как территориальные воды.

- 2) Подземные воды — обозначают всю воду, которая находится под поверхностью земли в зоне насыщения в непосредственном контакте с грунтом или под-грунтом.
- 3) Внутренние воды — обозначают всю стоячую или текущую воду на поверхности земли, а также все подземные воды со стороны берега базисной линии, от которой измеряется ширина территориальных вод;
- 4) Река — обозначает массу внутренней воды, которая протекает, в основном, по поверхности земли, но в определенной своей части может протекать под землей;
- 5) Озеро — обозначает массу стоячей внутренней поверхностной воды;
- 6) Транзитные воды — обозначают массу поверхностной воды вблизи речных устьев, частично солончаковые по своей природе, что связано с их близостью к прибрежным водам, но на них также в значительной степени влияют пресноводные потоки;
- 7) Прибрежные воды — обозначают поверхностную воду со стороны береговой линии, каждая точка которой находится на расстоянии одной морской мили в сторону моря от ближайшей точки базисной линии, от которой идет отсчет территориальных вод, причем иногда, где это нужно, прибрежные воды выходят за рамки промежуточных вод;
- 8) Искусственный водный объект — обозначает объект поверхностной воды, образованной в результате человеческой деятельности;
- 9) Существенно видоизмененный водный объект — обозначает объект поверхностной воды, существенно видоизмененной в следствие физических изменений, вызванных человеческой деятельностью, как определено государством-членом в соответствии с положениями Дополнения II.
- 10) Объект поверхностной воды — обозначает отделенную и значительную часть поверхностной воды в виде озера, резервуара, рва, речки или канала, промежуточной воды или полосы прибрежных вод;
- 11) Водоносный грунт — обозначает подземный слой или слои горной породы или другой геологический пласт с такой пористостью и проницаемостью, которая есть достаточной для прохождения значительного потока подземных вод или для выделения значительного количества подземных вод;
- 12) Объект подземных вод — обозначает четко обозначенный объем подземных вод в рамках определенного водоносного грунта или грунтов;
- 13) Речной бассейн — обозначает территорию суши, с которой посредством рвов, рек, и, возможно, озер все поверхностные потоки идут в море или устье, эстуарий или дельту одной реки.
- 14) Под-бассейн — обозначает территорию суши, с которой посредством ручьев, рек, и, возможно, озер все поверхностные потоки идут в определенную точку водотока (как правило, озера или слияния рек).
- 15) Район речного бассейна — обозначает территорию на суше или море, которую составляют один или несколько речных бассейнов вместе с их подземными и

прибрежными водами, и которую по Статье 3(1) определено как основную единицу для управления речными бассейнами.

16) Компетентный орган — обозначает орган или органы власти, определены в соответствии со Статьей 3(2) или 3(3).

17) Состояние поверхностных вод — обозначает общее выражение состояния поверхностной воды, которое определяется по худшим из показателей экологического и химического состояния.

18) Хорошее состояние поверхностных вод — обозначает такое состояние поверхностного водоема, при котором его экологическое и химическое состояние можно назвать по меньшей мере "хорошим".

19) Состояние подземных вод — обозначает общее выражение состояния массы подземных вод, которое определяется по худшим показателям количественного и химического состояний.

20) Хорошее состояние подземных вод — обозначает такое состояние массы подземных вод, при котором его количественное и химическое состояние можно назвать по меньшей мере "хорошим".

21) Экологическое состояние — обозначает выражение качества структуры та функционирования водных экосистем, связанных с поверхностными водами, классифицированными в соответствии с Приложением V.

22) Хорошее экологическое состояние — обозначает такое состояние массы поверхностных вод, которое определяется как доброе в соответствии с Приложением V.

23) Хороший экологический потенциал — обозначает состояние существенно видоизмененного или искусственного водоема, которое классифицируется как таковое в соответствии с положениями Дополнения V.

24) Хорошее химическое состояние поверхностных вод — обозначает химическое состояние, которое должно соответствовать целям охраны окружающей среды относительно поверхностных вод, определенным в Статье 4(1)(a), то есть, это химическое состояние, которое приобретает масса поверхностных вод, при котором концентрации загрязнителей не превышают стандартов качества охраны среды, установленных в Дополнении IX и в соответствии со Статьей 16(7), а также в соответствии с другим законодательством Сообщества, которое определяет стандарты качества охраны окружающей среды на уровне Сообщества.

25) Хорошее химическое состояние подземных вод — обозначает такое химическое состояние массива подземных вод, которое соответствует всем условиям, изложенным в таблице 2.3.2 Дополнения V.

26) Количественное состояние является выражением степени влияния на объект подземных вод в результате непосредственной или опосредованной добычи воды.

27) Существующие ресурсы подземных вод — обозначают долгосрочный среднегодовой темп полного обновления запасов грунтовых вод, который является более длительным, чем долгосрочный среднегодовой темп потока, необходимый для достижения целей

экологического качества соответствующих поверхностных вод, определенных статьей 4, с целью предотвращения существенного ухудшения экологического состояния этих вод, а также для предупреждения любого ущерба соответствующим наземным экосистемам.

28) Хорошее качественное состояние — обозначает состояние, определенное в таблице 2.1.2 Дополнения V.

29) Опасные вещества — обозначает вещества или группы веществ, которые являются токсичными, стойкими и способными к био-аккумуляции, а также другие вещества или группы веществ, что вызывают обеспокоенность такого же уровня.

30) Приоритетные вещества — обозначают вещества, определенные в соответствии со статьей 16(2), и перечисленные в Приложении X. К ним относятся "приоритетные опасные вещества", которые обозначают вещества, определенные в соответствии со статьей 16(3) и (6), относительно которых необходимо принимать меры в соответствии со статьей 16(1) и 16(8).

31) Загрязнитель — обозначает любое вещество, способное вызвать загрязнение, в частности те вещества, которые перечислены в Приложении VIII.

32) Прямой сток в подземные воды — обозначает сток загрязнителей в подземные воды без их просачивания через грунт или подпочву.

33) Загрязнение — обозначает вызванные человеческой деятельностью непосредственные или опосредованные выбросы веществ или тепла в воздух, воду или землю, которые могут быть вредными для здоровья людей или для качества водных экосистем, что приводит к нанесению вреда материальной собственности, мешает или наносит вред бытовым удобствам и другому законному использованию среды.

34) Цели охраны среды — обозначают цели, изложенные в статье 4.

35) Стандарт качества охраны среды — обозначает концентрацию конкретного загрязнителя или группы загрязнителей в воде, наносных породах и флоре/фауне, которая не должна превышать в целях охраны здоровья и окружающей среды.

36) Комбинированный подход — обозначает контроль за стоками и выбросами в поверхностные воды в соответствии с подходом, изложенным в статье 10.

37) Вода, предназначенная для употребления — имеет такое же значение, как и в Директиве 80/778/ЕЭС с поправками Директивы 98/83/ЕС.

38) Службы водохозяйств — обозначают все службы, которые обеспечивают для домохозяйств, общественных учреждений или для любой хозяйственной деятельности:

a) Добычу, аккумуляцию стока, хранение, очистку и распределение поверхностных или грунтовых вод;

b) Забор сточных вод и очистительные сооружения, с которых очищенная вода попадает в поверхностные воды.

39) Водоиспользование — обозначает службы водохозяйства и любую другую деятельность, определенную в статье 5 и Приложении II, которые имеют значительное

влияние на состояние воды. Это понятие используется в целях статьи 1 и в экономическом анализе, который проводится в соответствии со статьей 5 и пункта (б) Приложения III.

40) Максимально допустимые значения выбросов — обозначают массу, выраженную в определенных конкретных параметрах, концентрацию и/или уровень, который не должен превышать в течение какого-то одного или больше периодов времени. Максимально допустимые значения выбросов могут также быть установлены для определенных групп, семейств или категорий веществ, в частности, для тех, которые подпадают под статью 16.

Максимально допустимые значения выбросов для веществ, как правило, используются тогда, когда выбросы выходят за пределы сооружений, причем при их определении уровень разреженности не берется во внимание. Относительно не прямых выбросов в воду, то при определении максимально допустимых значений выбросов для соответствующих сооружений, может приниматься во внимание эффект водоочистительной станции при условии, если гарантируется соответствующий уровень охраны окружающей среды в целом, и что это не приведет к повышению уровня загрязнения в окружающей среде.

41) Контроль за выбросами — это регулятивные нормы, которые требуют конкретного ограничения выбросов, например, определяют максимально допустимое значение выбросов, или другим способом устанавливают ограничение или условия относительно влияния, природы или других характеристик выброса, или условий эксплуатации, которые влияют на выбросы. Использование термина "контроль за выбросами" в данной Директиве относительно положений любой другой Директивы никоим образом не должно восприниматься как ре-интерпретация этих положений.

Статья 3

Координация административных мер в границах районов речных бассейнов

1. Государства-члены определяют отдельные речные бассейны в границах их государственной территории и в целях данной Директивы приписывают их к конкретным районам речных бассейнов. Там, где необходимо, небольшие речные бассейны могут объединяться с большими, или присоединяться к соседним малым речным бассейнам, формируя отдельные районы речных бассейнов. Если грунтовые воды не полностью соответствуют конкретному речному бассейну, они определяются и приписываются к ближайшему или наиболее целесообразному району речных бассейнов. Прибрежные воды определяются и приписываются к ближайшему или наиболее целесообразному району или районов речных бассейнов.

2. Государства-члены обеспечивают соответствующие административные меры, в том числе определение соответствующего компетентного органа для выполнения правил данной Директивы в границах каждого района речных бассейнов, которые находятся на территории.

3. Государства-члены обеспечивают, чтобы речной бассейн, который охватывает территории больше одного государства-члена, был приписан к международному району речных бассейнов. На запрос соответствующих государств-членов Комиссия принимает меры по облегчению определения таких международных районов речных бассейнов.

Каждое государство-член обеспечивает проведение соответствующих административных мер, в том числе определение надлежащего компетентного органа для применения правил данной Директивы в рамках той части международного района речных бассейнов, которая находится на его территории.

4. Государства-члены обеспечивают координацию для всего района речных бассейнов требований данной Директивы с целью достижения целей охраны среды, определенных в статье 4, и в частности, всех программ мер. Относительно международных районов речных бассейнов, соответствующие государства-члены вместе обеспечивают эту координацию и могут с этой целью использовать существующие структуры, которые возникли вследствие международных соглашений. На запрос соответствующих государств-членов Комиссия принимает меры для облегчения определения программ мер.

5. Если район речных бассейнов выходит за границы Сообщества, то соответствующее государство-член или государства-члены для достижения целей этой Директивы пытаются установить надлежащую координацию с соответствующими государствами — не членами относительно целого района речных бассейнов. Государства-члены обеспечивают применение правил данной Директивы в рамках своей территории.

6. Государства-члены могут определять существующий государственный или международный орган в качестве компетентного органа в целях выполнения данной Директивы.

7. Государства-члены определяют компетентный орган до даты, указанной в статье 24.

8. Государства-члены предоставляют Комиссии список своих компетентных органов и компетентных органов всех международных организаций, в которых они принимают участие, не позже чем через 6 месяцев с даты, определенной в статье 24. Относительно каждого компетентного органа предоставляется информация, указанная в Приложении I.

9. Государства-члены информируют Комиссию о всех изменениях в предоставленной информации в соответствии с пунктом 8 не позже, чем через три месяца после появления изменений.

Статья 4

Цели охраны окружающей среды

1. Чтобы обеспечить действенность программ мер, определенных в планах управления речными бассейнами:

а) для поверхностных вод

(i) государства-члены принимают необходимые меры по предупреждению ухудшения состояния всех поверхностных водоемов с применением пунктов 6 и 7 и без ущерба для пункта 8;

(ii) государства-члены защищают, увеличивают и возобновляют все массивы поверхностных вод с применением подпункта (iii) для искусственных и существенно видоизмененных водоемов с целью достижения хорошего состояния поверхностных вод, по меньшей мере, за 15 лет с момента вступления в силу данной Директивы, в

соответствии с положениями Приложения V, с применением расширений, определенных соответственно пункту 4 и с применением пунктов 5, 6 и 7 и без ущерба для пункта 8;

(iii) государства-члены защищают и увеличивают все искусственные и существенно видоизмененные водоемы с целью достижения хорошего экологического потенциала и хорошего химического состояния поверхностных вод, по меньшей мере, за 15 лет с момента ввода в действие данной Директивы, в соответствии с положениями Приложения V и с применением расширений, определенных в соответствии с пунктом 4 и с применением пунктов 5, 6 и 7, и без ущерба для пункта 8;

(iv) государства-члены применяют необходимые меры в соответствии со статьей 16(1) и 16 (8) с целью постепенного сокращения загрязнения, вызванного веществами, загрязнение которыми требует первоочередных мер, и прекращения либо поэтапного сокращения выбросов, стоков и потерь основных опасных веществ;

без ущерба для соответствующих международных соглашений, определенных в статье 1, относительно вовлеченных сторон.

b) для грунтовых вод

(i) государства-члены применяют необходимые меры по предупреждению или ограничению попадания загрязнителей в подземные воды и по предупреждению ухудшения состояния всех объектов подземных вод с применением пунктов 6 и 7 и без ущерба для пункта 8 данной статьи, а также с соблюдением статьи 11(3) (j);

(ii) государства-члены защищают, увеличивают и обновляют все объекты подземных вод, обеспечивают баланс между добычей подземных вод и их пополнением с целью достижения хорошего состояния грунтовых вод, хотя бы за 15 лет с момента вступления в силу данной Директивы. Эти действия должны проходить в соответствии с положениями Приложения V, с учетом расширений, определенных в соответствии с пунктом 4, а также использованием пунктов 5, 6 и 7, и без вреда для пункта 8 этой статьи, при этом соблюдая статью 11 (3)(j);

(iii) для постепенного уменьшения загрязнения подземных вод государства-члены предпринимают необходимые меры, направленные на устранение устойчивых и значительных тенденций роста концентрации какого-либо загрязнителя, являющегося отходом деятельности человека;

Меры, направленные на устранение этих тенденций, предпринимаются в соответствии с пунктами 2, 4 и 5 статьи 17, с учетом стандартов, изложенных в соответствующем законодательстве Сообщества, а также с применением пунктов 6 и 7, без вреда для пункта 8.

(c) для охраняемых территорий

Государства-члены достигают соответствия с какими-либо стандартами или целями, хотя бы за 15 лет с момента вступления в силу данной Директивы, если другое не предусмотрено законодательством Сообщества, по которому созданы некоторые защищенные территории.

1. Если к определенному водному объекту относится несколько мер, то, согласно пункту 1, применяется наиболее жесткая из них.

2. Государства-члены могут определять объект поверхностных вод как искусственно или значительно видоизмененный, если:

(a) изменения гидроморфологических характеристик данного объекта, необходимые для достижения хорошего экологического состояния, имели бы негативное влияние на:

(i) окружающую среду за пределами данного водоема;

(ii) навигацию, включая портовое оборудование, или рекреационную сферу;

(iii) деятельность, для которой сохраняется вода, такая как водоснабжение, выработка электроэнергии или орошение;

(iv) мелиорацию, защиту от наводнений, осушение земель, или

(v) другие виды деятельности, важные для устойчивого развития человечества.

(b) корыстные цели, которые осуществляются с помощью искусственных или видоизмененных характеристик водоемов, не способны по причинам технических возможностей исполнения или несоразмерности затрат быть достигнуты другими способами, что является лучшим вариантом с точки зрения охраны окружающей среды.

Такое определение и причины для этого должны быть специально указаны в Планах управления речными бассейнами, как и требуется по статье 13. Пересмотр этих вопросов должен проводиться каждые 6 лет.

3. Конечные сроки, установленные в соответствии с пунктом 1, могут быть продлены для постепенного достижения целей, касающихся водных объектов при условии, что не будет дальнейшего ухудшения состояния соответствующего водоема, и что выполняются все указанные ниже условия:

(a) государства-члены оговаривают, что все необходимые улучшения состояния водных массивов не возможно разумно достичь в установленные в данном пункте сроки, хотя бы по одной из следующих причин:

(i) улучшения необходимого масштаба могут быть достигнуты лишь поэтапно, с превышением установленного графика по причинам технических возможностей выполнения;

(ii) завершение мер по улучшению в установленные сроки потребовало бы слишком больших затрат;

(iii) своевременно завершить улучшение состояние водного массива не позволяют природные условия.

(b) Продление конечных сроков и причины на это специально указываются в планах управления речными бассейнами, как и требуется по статье 13;

(c) продление ограничивается максимум двумя последующими продлениями плана управления речными бассейнами за исключением случаев, когда из-за природных условий цели не могут быть достигнуты в установленные сроки;

(d) в Плане управления речными бассейнами дается краткое описание мер, требуемых в соответствии со статьей 11, которые необходимы для постепенного приведения водных массивов в необходимое состояние до истечения конечного срока, а также причины каких-либо значительных задержек в проведении этих мер и планируемый график их проведения. В пересмотренные варианты плана управления речными бассейнами включается анализ проведения этих мер и краткое описание каких-либо дополнительных мер.

3. Государства-члены могут поставить целью достижение менее жестких стандартов охраны окружающей среды нежели те, что требуются по пункту 1, для конкретных водных массивов, если они попадают под влияние деятельности человека, как определено в соответствии со статьей 5(1), или если их природные условия являются таковыми, что делают достижение данных целей нереальным или слишком дорогим. При этом должны выполняться следующие условия:

(a) потребности по охране окружающей среды и социо-экономические нужды, которые удовлетворяются такой деятельностью человека, и не могут быть удовлетворены другими способами, что является лучшим вариантом, с точки зрения охраны окружающей среды, который не требует больших затрат;

(b) государства-члены обеспечивают:

- для поверхностных вод: достижение наилучшего из возможных экологического и химического состояния вод при сохранении влияния, которого нельзя избежать по причине природы деятельности человека или загрязнения;
- для грунтовых вод: наименьшую вероятность ухудшения состояния грунтовых вод при сохранении влияния, которого нельзя избежать по причине природы деятельности человека или загрязнения;

(c) в состоянии соответственного водного массива не происходит дальнейшего ухудшения;

(d) установление менее жестких целей по охране окружающей среды и причины для этого должны быть специально указаны в планах управления речными бассейнами, как и требуется по статье 13. Пересмотр этих вопросов должен проводиться каждые 6 лет.

5. Временное ухудшение состояния водных массивов не рассматривается как нарушение требований данной Директивы, если это временное ухудшение наступило в результате последствий природных явлений или форс-мажорных обстоятельств, которые являются исключительными и не могли быть предусмотрены, например, чрезвычайные наводнения и долгие засухи, или несчастных случаев, которые невозможно было спрогнозировать, при выполнении таких условий:

(a) применяются все возможные меры по предупреждению дальнейшего ухудшения состояния водных массивов и избежания угрозы достижению целей данной Директивы в других водных массивах, которые не попали под влияние этих последствий и обстоятельств;

(b) условия, при которых обстоятельства являются чрезвычайными или таковыми, которые невозможно было спрогнозировать, включая утверждение соответственных показателей, определяются в Плане управления речными бассейнами;

(с) меры, которые необходимо принять при исключительных обстоятельствах, включаются в программу мер и не поставят под угрозу восстановление качества водных массивов после окончания действия таких обстоятельств;

(d) последствия обстоятельств, которые являются чрезвычайными или которые невозможно было спрогнозировать, пересматриваются ежегодно. По причинам, изложенным в пункте 4(a), применяются все возможные меры, направленные на наиболее быстрое восстановление водных массивов до состояния, в котором они находились до начала воздействия обстоятельств; и

(е) перечисление последствий и результатов мер, которые уже были приняты или их только планируется принять в соответствии с пунктами (a) и (d) включаются в следующую обновленную версию Плана управления речными бассейнами.

6. Государства-члены не нарушают положений данной Директивы при следующих обстоятельствах:

- когда неспособность достичь хорошего состояния грунтовых вод, нормальной экологии, хорошего экологического потенциала или предупредить ухудшение состояния водных массивов, или грунтовых вод является результатом изменения физических характеристик поверхностных водных массивов или внесения изменений в уровень водных грунтовых массивов, или
- когда неспособность предупредить снижение статуса поверхностных водных массивов с высокого до позитивного является результатом воздействия новых видов деятельности человека,

если выполняются условия:

(a) приняты все возможные меры для смягчения влияния на состояние водных массивов;

(b) причины внесения изменений рассматриваются отдельно и поясняются в плане управления речными бассейнами в соответствии со статьей 13, а цели пересматриваются каждые 6 лет;

(с) причины данных модификаций или изменений являются очень важными для общества и/или преимущества достижения этих целей для охраны окружающей среды, изложенных в пункте 1, менее важны, чем преимущества новых модификаций или изменений для здоровья человека, поддержания безопасности или стабильного развития; а также

(d) достижение целей, созданными данными модификациями или изменениями водных массивов не возможно другими способами по причинам технической реализации или слишком высокой стоимости.

7. При реализации пунктов 3, 4, 5, 6, и 7 государство-член гарантирует, что их применение не поставит под угрозу достижение целей данной Директивы в других водных массивах в рамках одного и того же района речного бассейна, а также соблюдения рамок реализации законодательства Сообщества в сфере охраны окружающей среды,

8. Необходимо принять меры для того, чтобы реализация новых положений, включая применение пунктов 3, 4, 5, 6 и 7, гарантировала хотя бы одинаковый уровень защиты окружающей среды, наравне с действующим законодательством Сообщества.

Статья 5

Характеристика района речного бассейна

Краткий обзор влияния деятельности человека на окружающую среду и экономический анализ использования водных ресурсов

1. Каждое государство-член обеспечивает проведение следующих мер согласно технических характеристик, изложенных в Приложениях II и III, по отношению к каждому району речного бассейна или части международного района речного бассейна на ее территории:

- анализ характеристик;
- анализ влияния деятельности человека на состояние поверхностных или грунтовых вод; и
- экономический анализ использования водных ресурсов.

Реализацию этих мер необходимо завершить не позднее четырех лет с момента вступления в силу этой Директивы.

2. Анализы и обзоры, упомянутые в пункте 1, должны быть пересмотрены и, при необходимости, обновлены не позднее 13 лет после вступления в силу данной Директивы и каждые последующие шесть лет.

Статья 6

Реестр охраняемых территорий

1. Государства-члены должны создать реестр или реестры всех территорий, находящихся в районе речного бассейна, которые были признаны как такие, которые требуют специальной защиты в соответствии с законодательством Сообщества, для охраны их поверхностных и грунтовых вод, или сохранения среды обитания видов, существование которых непосредственно зависит от воды. Государства-члены должны принять меры для завершения работы по созданию реестров не позднее четырех лет с момента вступления в силу этой Директивы.

2. Реестр или реестры должны включать все водные объекты, согласно определения в статье 7(1)Б и все охраняемые территории, упомянутые в Приложении IV.

3. Что касается каждого района речного бассейна, то реестр или реестры охраняемых территорий должны пересматриваться и обновляться.

Статья 7

Воды, используемые для забора питьевой воды

1. В каждом районе речного бассейна государства-члены определяют:

- все водные объекты, которые используются для забора воды, предназначенной для потребления человеком, и дают в среднем более 10 куб. м. воды, при обеспечении водой более пятидесяти человек; и

- водные объекты, которые планируется использовать для таких же целей в будущем.

В соответствии с Приложением V, все государства-члены должны наблюдать за состоянием всех водных объектов, которые поставляют в среднем более 100 куб. м. в день.

2. Для всех водных объектов, указанных в п. 1, вместе с осуществлением целей статьи 4, и согласно требованиям этой Директивы, государства-члены будут обеспечивать применение режима обработки воды, включая обеспечение стандартов качества, установленных на уровне Сообщества в соответствии со статьей 16 и законодательством Сообщества, получаемая вода должна будет соответствовать требованиям Директивы 80/778/ЕЕС с дополнениями и поправками Директивы 98/83/ЕС.

3. Государства-члены обеспечат необходимый уровень охраны обозначенных водных объектов с целью предупреждения дальнейшего ухудшения их качества в целях снижения уровня использования очистных средств, применение которых требуется для приготовления питьевой воды. Государства-члены могут устанавливать зоны безопасности по отношению к этим водным объектам.

Статья 8

Контроль состояния поверхностных и грунтовых вод и охраняемых территорий

1. Государства-члены будут создавать программы по контролю состояния вод с целью проведения последовательного и глубокого анализа состояния вод в каждом районе речного бассейна:

- по отношению к поверхностным водам такие программы будут охватывать:
 - (i) объем и уровень или скорость потока, который соответствует экологическому и химическому состоянию, а также экологическому потенциалу;
 - (ii) экологическое и химическое состояние, а также экологический потенциал;
- по отношению к грунтовым водам эти программы будут охватывать контроль за химическим и количественным состоянием;
- по отношению к защищенным территориям эти программы будут дополнены характеристиками, которые содержатся в законодательстве Сообщества и по которым определялись некоторые защищенные территории.

2. Такие программы будут реализовываться на протяжении шести лет с момента вступления в силу данной Директивы, если другое не указано в законодательной базе. Такой контроль будет осуществляться в соответствии с требованиями, изложенными в Приложении V.

3. Технические характеристики и стандартизированные методы анализа и контроля состояния воды формируются в порядке, указанном в Статье 21.

Статья 9

Возмещение затрат на службы водохозяйства

1. Принимая во внимание экономический анализ, проведенный в соответствии с Приложением III, и придерживаясь также принципа "платит тот, кто загрязняет", государства-члены учитывают принцип возмещения затрат на службы водохозяйства, включая затраты на охрану окружающей среды и ресурсы.

До 2010 года государства-члены должны обеспечить следующее:

- что ценовая политика в области воды создает соответствующие стимулы для эффективного использования водных ресурсов потребителями и, таким образом, помогать осуществлению целей охраны окружающей среды, указанным в этой Директиве;
- надлежащее участие потребителей воды, например, по отраслям промышленности, секторам домашних хозяйств и сельским хозяйством, в возмещении затрат на службы водохозяйства, которое бы базировалось на экономическом анализе, проведенном в соответствии с Приложением III, и учетом принципа "платит тот, кто загрязняет".

Выполняя это, государства-члены могут принимать во внимание социальные, экологические, экономические влияния такого возмещения, а также географические и климатические условия соответствующего региона или регионов.

2. В планах управления речными бассейнами государства-члены излагают запланированные шаги в исполнение п. 1, который содействует достижению целей этой Директивы в сфере охраны окружающей среды, а также участие различных потребителей воды в возмещении затрат на службы водохозяйства.

3. Эта статья не должна ни коим образом препятствовать финансированию конкретных превентивных или корригирующих мер для достижения целей этой Директивы.

4. Государства-члены не нарушат данную Директиву, если они решат в соответствии с установившейся практикой не применять положения второго предложения пункта 1, а с этой целью — и положений пункта 2, к некоторой деятельности, связанной с использованием водных ресурсов, если это не ставит под угрозу исполнение целей данной Директивы. Государства-члены должны указать причины неполного применения положений, сформулированных во втором предложении пункта 1 планов управления речными бассейнами.

Статья 10

Комбинированный подход к точечным и диффузным источникам

1. Государства-члены обеспечивают контроль стоков в поверхностные воды, согласно п. 2, в соответствии с комбинированным подходом, изложенным в данной статье.

2. Государства-члены обеспечивают установление и/или исполнение:

(а) контроля выбросов, осуществляемого на базе наилучших существующих методик; или

(b) соответствующих максимально допустимых значений выбросов; или

(c) в случае рассеянного влияния контроль включает, по необходимости, передовую практику по охране окружающей среды,

изложенную в:

- Директиве Совета 96/61/ЕС от 24 сентября 1996 г. о комплексной профилактике и контроле загрязнения,
- Директиве Совета 91/271/ЕЕС от 21 мая 1991 г. об обработке сточных вод в городах,
- Директиве Совета 91/676/ЕЕС от 12 декабря 1991 г. о защите вод от загрязнения нитратами из сельскохозяйственных источников,
- Директивах, принятых в исполнение статьи 16 данной Директивы,
- Директивах, перечисленных в приложении IX,
- Других соответствующих законодательных актах Сообщества

не позднее двадцати лет от момента вступления в силу данной Директивы, если другое не предусмотрено в соответствующем законодательстве.

3. Если цель или стандарт качества, установленные либо в исполнение данной Директивы, в директивах перечисленных в Приложении IX, или соответствующие какому-либо другому законодательству Сообщества, требуют более жестких условий, чем те, что устанавливаются при использовании пункта 2, соответственно устанавливается более жесткий контроль выбросов.

Статья 11

Программа мер

1. Каждое государство-член обеспечивает разработку программы мер для каждого района речных бассейнов или части международного района речных бассейнов на своей территории, принимая во внимание результаты анализов, которые требуются в соответствии со статьей 5, для достижения целей, сформулированных в статье 4. Такие программы мер могут содержать ссылки на меры, проистекающие из законодательства, принятого на национальном уровне, и которое охватывает всю территорию государства-члена. Если это целесообразно, государство-член может принимать меры, используемые на территории все речных бассейнов или для частей международных районов речных бассейнов на своей территории.

2. Каждая программа мер должна включать "основные" меры, предусмотренные в пункте 3 и, при необходимости, "вспомогательные" меры.

3. "Основные меры" - это минимальные требования, которые должны быть выполнены. Сюда входят:

a) меры, необходимые для выполнения законодательства Сообщества про охрану вод, в том числе меры, которые требуются по законодательству, указанному в статье 10 и части А Приложения VI;

b) меры, которые считаются целесообразными для целей статьи 9;

- с) меры по содействию эффективному использованию воды для предупреждения угроз невыполнения целей, сформулированных в статье 4;
- d) меры по выполнению требований статьи 7, в том числе меры по обеспечению качества воды, направленные на уменьшение затрат на очистку, необходимую для получения питьевой воды;
- e) контроль добычи пресной поверхностной воды и грунтовых вод, создание искусственных водоёмов с пресной водой, в том числе реестр или регистры объектов по добыче воды, и требование первоначального получения разрешений на добычу воды, а также создание искусственных водоемов. Эти контрольные меры периодически пересматриваются и, при необходимости, обновляются. Государства-члены могут не применять эти контрольные меры по отношению к объектам по добыче воды и искусственным водоемам, если они не существенно влияют на состояние воды;
- (f) контроль искусственного пополнения запасов грунтовых вод, в том числе требование первоначального получения соответственного разрешения. Вода для использования может быть получена из любого объекта поверхностных или грунтовых вод при условии, что использование данного источника не ставит под угрозу выполнение целей охраны окружающей среды, касающихся источника воды, пополненного или увеличенного массива грунтовых вод. Эти контрольные меры периодически пересматриваются и, при необходимости, обновляются;
- (g) что касается точечных стоков, которые могут стать причиной загрязнения — требование о предшествующем регулировании, таком как запрет на попадание загрязнителей в воду, или про предшествующее получение разрешения, или регистрацию на основе общих обязательных правил контроля выбросов соответственных загрязнителей, включая контрольные меры по Статьям 10 и 16. Эти контрольные меры периодически пересматриваются и, при необходимости, обновляются;
- (h) что касается диффузных источников, которые могут стать причиной загрязнения — меры для их предупреждения или контроля попадания загрязнителей в воду. Контрольные меры могут иметь форму требования более весомого регулирования, такого как запрет на попадание загрязнителей в воду, или предварительного получения разрешения, или регистрацию на основании общих обязательных правил, если другое требование не предусмотрено по законодательству Сообщества. Эти контрольные меры периодически пересматриваются и, при необходимости, обновляются;
- (i) что касается каких-либо других негативных влияний на состояние воды, определенных в соответствии со статьей 5 и Приложением II — особенно, меры, направленные на обеспечение того, чтобы гидроморфологические условия водного объекта отвечали достижению необходимого экологического состояния или хорошего экологического потенциала водоемов, которые характеризуются как искусственные или существенно видоизмененные. Контрольные меры могут принимать форму предварительного получения разрешения или регистрации на основе общих обязательных правил, если другое требование не предусмотрено в законодательстве Сообщества. Эти контрольные меры периодически пересматриваются и, при необходимости, обновляются;
- (j) запрет непосредственных стоков загрязнителей в грунтовые воды с выполнением следующих условий.

Государства-члены могут санкционировать повторные выбросы в водоносные слои грунта, которые используются в геотермальных целях.

Также, при некоторых обстоятельствах они могут санкционировать :

- инъекцию воды, которая содержит соединения, полученные в результате исследований и добычи углеводородов или горных разработок, а также инъекцию воды по техническим причинам в геологические образования, которые по естественным причинам не будут пригодны для других целей. Эти инъекции не должны содержать других веществ, кроме полученных в результате упомянутых выше операций;
- повторную инъекцию воды, выкачанной из шахт и карьеров, или полученной в результате строительных работ;
- инъекцию природного газа или разреженного нефтяного газа (LPG) для сохранения в геологических образованиях, которые, по естественным причинам, никогда не будут пригодны для других целей;
- инъекцию природного газа или разреженного нефтяного газа (LPG) для сохранения в другие геологические образования, если основной является потребность в безопасности поставки газа и если эта инъекция может предупредить какую-либо существующую или будущую опасность ухудшения качества принимающих грунтовых вод;
- конструкторские, строительные работы или подобную деятельность на или в слоях грунта, которые контактируют с грунтовыми водами. Для этих целей, государства-члены могут установить, что эти виды деятельности считаются такими, на которые дано разрешение, при условии, если они проводятся в соответствии с общими обязательными правилами, разработанными государством-членом для этого вида деятельности;
- стоки незначительного количества веществ в научных целях для замеров параметров, защиты и улучшения состояния водных объектов, если это количество четко ограничивается и не является большим, чем это необходимо для соответствующих целей;

при условии, что эти сроки не ставят под угрозу достижения целей охраны окружающей среды, касающихся соответственного массива грунтовых вод.

(k) Согласно с действиями, примененными в исполнение статьи 16, - меры, направленные на устранение загрязнения поверхностных вод веществами, перечисленными в списке веществ, загрязнение которыми требует первоочередных мер, согласованном в соответствии со статьей 16 (2), и постепенное снижение загрязнения другими веществами, которые в другом случае не дало бы государствам-членам возможности достичь целей в сфере поверхностных водных массивов, изложенных в Статье 4;

(l) Какие-либо меры, необходимые для предупреждения утечек загрязнителей из технических установок и/или уменьшения случайных инцидентов, например, в результате наводнений, в том числе, с помощью систем выявить и предупредить такие явления, как и в случае аварий, которые нельзя было бы предусмотреть, - все целесообразные меры по снижению риска для водных экосистем.

4. "Вспомогательные" меры — это меры, разрабатываемые и используемые вместе с основными мерами для достижения целей статьи 4. Не полный список этих мер находится в разделе В Приложения VI.

Государства-члены могут также принять дальнейшие вспомогательные меры для обеспечения дополнительной защиты или улучшения состояния вод, которых касается эта Директива, в том числе для выполнения соответствующих международных соглашений, упомянутых в статье 1.

5. Если мониторинг или другие данные свидетельствуют о незначительной вероятности достижения целей, установленных в статье 4 для водного массива, государство-член обеспечивает:

- анализ исследования причин вероятной неудачи;
- анализ и пересмотр, при необходимости соответствующих разрешений;
- анализ и адаптация, при необходимости, программ мониторинга, а также
- дополнительные меры, которые могут потребоваться для достижения поставленных целей, включая, если целесообразно, установление более жестких стандартов качества охраны окружающей среды в соответствии с процедурами, изложенными в Приложении V.

Если эти причины являются результатом природных или форс мажорных обстоятельств, которые являются исключительными и не могли бы быть предусмотрены, как, на пример, чрезвычайные наводнения и длительные засухи, государство-член может постановить, что дополнительные меры не выполнимы, в соответствии со статьей 4 (6).

6. При реализации мер в исполнение п. 3, государства-члены применяют все целесообразные шаги, чтобы не увеличить загрязнения морских вод. Применение мер на исполнение п. 3, без вреда для действующего законодательства, никаким образом не должно привести прямо или косвенно, к увеличению загрязнения поверхностных вод. Это условие не применяется, если оно приведет к увеличению загрязнения окружающей среды в целом.

7. Программы мер устанавливаются на протяжении не более чем 9 лет с момента вступления в силу данной Директивы. Все меры вводятся в действие в срок не более чем 12 лет с указанной выше даты.

8. Программы мер пересматриваются и, по необходимости, обновляются не позднее 15 лет с момента вступления в силу данной Директивы, после чего — каждые 6 лет. Любые новые или скорректированные методы, установленные по обновленной программе вводятся в действие на протяжении 3 лет с даты их установления.

Статья 12.

Вопросы, которые нельзя решить на уровне государства-члена.

1. Если государство-член обнаруживает вопрос, который влияет на управление его водными ресурсами, но не может быть решен этим государством-членом, оно может доложить о нем Комиссии и какому-либо государству-члену, которого это касается, и может дать рекомендацию по его решению.

2. Комиссия отвечает на какой-либо отчет или рекомендации от государств-членов на протяжении 6 месяцев.

Статья 13.

Планы управления речными бассейнами.

1. Государства-члены обеспечивают, для каждого района речных бассейнов, который полностью находится на ее территории, разработку плана управления речными бассейнами.
2. В случае, если международный район речного бассейна полностью находится на территории Сообщества, государства-члены обеспечивают координацию для разработки единого плана управления речными бассейнами. Если такой план управления речными бассейнами не разрабатывается, государства-члены разрабатывают план управления речными бассейнами хотя бы для тех участков международного района речных бассейнов, которые находятся на их территории и, таким образом, обеспечивают выполнение целей данной Директивы.
3. Если международный участок бассейна реки выходит за пределы территории общины, государства — члены ЕС должны разработать единый план управления бассейном реки, однако, если это невозможно, план должен как минимум охватывать участок международного бассейна реки, которая протекает через территорию данного государства — члена ЕС.
4. План управления бассейном должен содержать информацию, которая детально изложена в Приложении VII.
5. Планы управления бассейном могут сопровождаться более детально разработанными программами и планами управления под-бассейнами, участком, устьем или типом воды, они могут касаться определенных аспектов управления водными ресурсами. Внедрение таких мер не освобождает государства — члены ЕС от каких-либо других обязательств, изложенных в данной Директиве.
6. Планы управления бассейном подлежат публикации самое позднее через девять лет с момента вступления в силу данной Директивы.
7. Планы управления бассейном должны пересматриваться и обновляться самое позднее через 15 лет от даты вступления в силу Директивы и каждые шесть лет в последующем.

Статья 14

Информирование и консультации с общественностью

1. Государства — члены должны способствовать активному привлечению всех заинтересованных сторон к выполнению данной Директивы, особенно, в части разработки, пересмотра и обновления планов управления бассейном. Государства - члены с целью определения общественного мнения обеспечат публикацию и доступ к материалам по каждому участку бассейна, в том числе таких как :
 - а) график и рабочую программу разработки плана, с указанием того, какие консультации будут проведены, как минимум за три года до начала периода, который охватывает план;

б) предварительный анализ важных вопросов управления водными ресурсами установленными для данного бассейна, как минимум, за два года до начала периода, который охватывает план ;

в) проект плана как минимум за один год до начала периода , который охватывает план.

По требованию будет предоставляться доступ к документам и информации по истории вопроса, которые были использованы при разработке проекта плана.

2. Государства — члены должны предоставить как минимум шестимесячный срок для подачи письменных замечаний к этим документам для обеспечения активного обсуждения и консультаций.

3. Абзацы 1 и 2 в одинаковой степени применяются относительно обновленных Планов управления бассейном.

Статья 15

Предоставление отчетов

1. Государства — члены должны направлять копии Планов управления бассейнами рек и все последующие обновленные планы в Комиссию, а также государствам — членам, которых это касается, в течение трех месяцев от даты их публикации :

(а) относительно участков, которые полностью находятся на территории государства-члена, - все планы управления бассейнами на национальной территории и опубликованные во исполнение статьи 13;

(b) относительно международных участков бассейна — как минимум, часть плана, которая охватывает территорию государства-члена;

2. Государства — члены должны подавать итоговые отчеты :

- об анализе, проведение которого требует статья 5;
- о мониторинговых программах, разработанных согласно статьи 8,

в случае подачи первого Плана управления бассейном в течение 3 месяцев после их подготовки.

3. В течение трех лет с момента публикации каждого из Планов управления бассейнами или их обновления согласно статьи 13 государства — члены должны подавать промежуточный отчет о ходе внедрения запланированных программ мер.

Статья 16

Стратегия борьбы с загрязнением воды

1. Европейский Парламент и Совет должны принять специальные меры против загрязнения воды единичными или групповыми источниками загрязнения, которые представляют значительный риск для водной среды или посредством ее, в том числе для воды, предназначенной для забора питьевой воды. К таким источникам загрязнения применяются меры по постепенному уменьшению, а в случае содержания особо опасных

веществ, согласно статьи 2(30), - по полному прекращению и поэтапному исключению слива, выбросов и вытоков. Такие меры должны быть приняты по предложению Комиссии согласно процедуре, изложенной в Договоре.

2. Комиссия должна представить предложение, содержащее список приоритетных веществ, отобранных из тех, которые представляют значительную опасность для водной среды или посредством нее. Вещества должны быть изложены в приоритетном для внедрения мер порядке исходя из уровня опасности, которую они представляют для собственно водной среды или посредством нее, установленного :

(a) путем проведения оценки риска согласно Положению Совета (ЕЕС) № 793/93^[1], Директиве Совета 91/414/ЕЕС^[2] и Директиве 98/8/ЕС Европейского Парламента и Совета^[3] или

(b) путем целевой оценки рисков (по методологии Положения (ЕЕС) № 793/93) сконцентрированного исключительно на экотоксичности воды и токсичности водной среды для человека.

При необходимости в целях соблюдения временного графика, указанного в абзаце 4, приоритетность веществ для внедрения мер против них, будет определяться исходя из опасности, которую они представляют для водной среды или посредством нее, установленной упрощенным методом оценки рисков на основе научных принципов с учетом следующего:

- доказательств непосредственной опасности самого вещества, особенно относительно его токсичности для водной среды и токсичности для человека в результате возможного его поражения вследствие близости к водной среде;
- данных мониторинга общего загрязнения окружающей среды ;
- и других доказанных фактов, которые могут указывать на возможность распространения загрязнения окружающей среды, таких как объем производства и использования данного вещества и способов его использования.

3. В предложении Комиссии должна быть определена приоритетность опасных веществ. При этом Комиссия должна учесть, что отбор таких веществ должен проводиться с соблюдением положений законодательства об опасных веществах или соответствующих международных соглашений.

4. Комиссия должна провести пересмотр утвержденного списка веществ не позднее чем через четыре года от даты вступления в силу данной Директивы и далее проводить их каждые четыре года, а также , при необходимости, вносить определенные предложения.

5. В ходе разработки предложения Комиссия должна учитывать рекомендации Научного Комитета по токсичности, экотоксичности и охране окружающей среды, государств — членов, Европейского Парламента, Европейского Агентства охраны окружающей среды, исследовательских программ Сообщества, международных организаций, в состав которых входит Сообщество, Европейских бизнес ассоциаций, в том числе представляющих малые и средние предприятия, Европейских экологических организаций и прочую уместную информацию, которая доведена до ведома Комиссии.

6. Относительно приоритетности веществ Комиссия должна подать предложения по контролю за :

- постепенным уменьшением вытоков, выбросов и утрат данных веществ,
- и, в частности, по прекращению и недопущению выбросов, вытоков и утраты веществ, указанных в абзаце 3, в том числе, по возможности, с установлением графика проведения таких работ. Срок, указанный в графике, не может превышать 20 лет с момента принятия данных предложений Европейским Парламентом и Советом согласно положений данной статьи.

При этом они должны определять соответствующий пропорциональный и рентабельный уровень и объединения контроля за производством и процессом как для точечного так и для диффузного источника и как минимум учитывать принятые в Сообществе единые предельные объемы для контроля за процессом. Там, где это целесообразно, меры на уровне Сообщества по контролю за процессом могут внедряться в каждой отрасли. Там, где контроль за продукцией включает пересмотр соответствующего санкционирования согласно Директиве 91/414/ЕЕС и Директиве 98/8/ЕС, такой пересмотр должен проводиться в соответствии с положениями данных Директив. Каждое предложение по контролю должно подробно излагать схемы пересмотра, их обновление и оценку их эффективности.

7. Комиссия должна подавать предложения относительно стандартов качества, применимые к концентрациям приоритетных веществ в поверхностных водах, осадочных породах, флоре и фауне.

8. Комиссия должна подавать предложения согласно абзацев 6 и 7 и в частности относительно контроля за выбросами точечных источников и экологических стандартов, в течение 2 лет с момента внесения того или иного вещества в список приоритетных веществ. Касательно веществ, внесенных в список приоритетных, в случае, если на уровне Сообщества по ним не будет достигнуто соглашения в течение 6 лет от даты введения в действие данной Директивы, государства — члены должны установить стандарты качества для всех поверхностных вод, которые подвержены заражению такими веществами, и контролю главных источников их вытоков, на основе, среди прочих факторов, рассмотрения всех технически исполнимых вариантов уменьшения вытоков. Если относительно веществ, которые надлежащим образом были внесены в список приоритетных веществ, не было достигнуто на уровне Сообщества соглашения, государства-члены должны согласовать позиции по ним в течение пяти лет после внесения веществ в список.

9. Комиссия может разрабатывать стратегию борьбы с загрязнением воды какими-либо прочими веществами или группами веществ, в том числе с загрязнением, которое может стать последствием несчастных случаев.

10. При разработке своих предложений согласно абзацев 6 и 7 Комиссия должна пересмотреть все Директивы, указанные в Приложении IX. Она должна до крайнего срока, указанного в абзаце 8, внести предложение по пересмотру мер по контролю согласно Приложению IX относительно всех веществ, внесенных в список, и предложить соответствующие шаги, в том числе по отмене контроля согласно Приложению IX относительно всех веществ.

Все меры по контролю в Приложении IX, которые предлагается пересмотреть, должны быть отозваны до даты вступления в силу их пересмотренной версии.

11. Список веществ, указанный в абзацах 2 и 3 и представленный Комиссией, должен получить статус Приложения X к данной Директиве после его утверждения Европейским

Парламентом и Советом. Пересмотр его, как указано в абзаце 4, должен проводиться с соблюдением такой же процедуры.

Статья 17

Стратегия профилактики и контроля загрязнения грунтовых вод.

1. Европейский Парламент и Совет должны принять специальные меры для профилактики и контроля за загрязнением грунтовых вод. Такие меры должны быть направлены на достижение положительного химического состава грунтовых вод согласно статьи 4(1)(б) и должны быть утверждены на основе предложения, внесенного на рассмотрение с соблюдением процедуры, изложенной в соглашении, Комиссией в течение двух лет после вступления в силу данной Директивы.

2. При формулировании своего предложения Комиссия должна принимать во внимание анализ, проведенный согласно статьи 5 и Приложения II. Такие меры могут быть предложены ранее при наличии данных и должны содержать следующее:

а) критерии оценки положительного химического состава грунтовых вод согласно Приложения II.2.2 и Приложения V 2.3 и 2.4.5;

б) критерии определения важных и устойчивых тенденций роста и для определения исходных точек для придания обратного хода процессу, которые должны использоваться согласно Приложения V 2.4.4.

3. Меры, которые являются результатом применения положений абзаца 1, должны быть включены в программы мер, как указано в статье 11.

4. При отсутствии критериев, которые должны быть приняты согласно абзацу 2 на уровне Сообщества, государства — члены должны установить соответствующие критерии не позднее чем через пять лет от даты вступления в силу данной Директивы.

5. При отсутствии критериев, которые должны быть приняты согласно абзаца 4 на национальном уровне, пересмотр тенденции должен начинаться по достижении 75 % уровня стандартов качества грунтовых вод установленном действующим законодательством Сообщества.

Статья 18

Отчеты

1. Комиссия должна опубликовать отчет о ходе выполнения данной Директивы не позже чем через 12 лет после введения в действие Директивы и публиковать отчеты каждые шесть лет в дальнейшем, а также подавать их в Европейский Парламент и Совет.

2. Отчет должен содержать следующее :

(а) обзор хода выполнения Директивы ;

(б) проверку состояния поверхностных и грунтовых вод в Сообществе, проведенную совместно с Европейским экологическим Агентством;

(с) пересмотр планов управления бассейнами рек, представленных согласно статьи 15, которые содержат предложения по совершенствованию будущих планов;

(d) общий отзыв по каждому из отчетов или рекомендации Комиссии от государства-члена по статье 12;

(е) обобщение предложений, мер по контролю и стратегии согласно статьи 16 ;

(f) обобщение предложений относительно комментариев Европейского Парламента и Совета по поводу выполнения предыдущих планов;

3. Комиссия должна опубликовать отчет о ходе выполнения Директивы, подготовленный на основе общих отчетов государств — членов, которые они подают согласно статьи 15 (2), и представить его Европейскому Парламенту и государствам — членам, не позднее чем через 2 года после дат, на которые ссылаются статьи 5 та 8.

4. Комиссия должна в течение трех лет после публикации каждого отчета согласно абзаца 1, опубликовать промежуточный отчет о ходе выполнения Директивы, подготовленный на основе промежуточных отчетов государств — членов, как указано в статье 15 (3). Этот отчет должен быть подан в Европейский Парламент и Совет.

5. Комиссия должна при необходимости и в рамках периода отчетности созвать конференцию по вопросам политики относительно водных ресурсов Сообщества для заинтересованных сторон от каждого государства - члена для обсуждения отчетов Комиссии о ходе выполнения Директивы и обмена опытом .

Участниками конференции должны быть представители компетентных органов, Европейского Парламента, неправительственных организаций, социально-экономических партнеров, представителей потребителей, ученых и других специалистов.

Статья 19

Планы будущих мер Сообщества

1. Раз в год Комиссия с целью информирования должна подать в Комитет, указанный в статье 21, индикативный план мер, которые должны оказать влияние на будущее предлагаемое к принятию законодательство, в т.ч. какие — либо меры по контролю и стратегии согласно статьи 16. Первое представление таких мер Комиссия должна сделать не позднее чем через два года после вступления в силу данной Директивы.

2. Комиссия проведет пересмотр Директивы не позднее чем через 19 лет от даты введения в действие Директивы и предложит внести соответствующие поправки.

Статья 20

Адаптация технических аспектов к Директиве

1. Приложение I, III, и раздел 1.3.6. Приложения V должны быть адаптированы к научно-техническому прогрессу согласно процедуре статьи 21, с учетом периодов проведения пересмотра и обновления планов управления бассейнами, как указано в статье 13. При необходимости Комиссия может принять основные направления относительно выполнения положений Приложений II и V согласно процедуре статьи 21.

2. С целью передачи и обработки данных , в т.ч. статистических и картографических, технические форматы в исполнение абзаца 1 могут быть утверждены согласно процедуре статьи 21.

Статья 21

Комитет

1. Помощь Комиссии должен оказывать Комитет (далее — Комитет).
2. В случае ссылок на данную статью, должны применяться положения статей 5 и 7 Решения 1999/468/ЕС с учетом положения статьи 8 .

Период , указанный в статье 5(6) Решения 1999/468/ЕС, должен составлять три месяца.

3. Комитет должен принять правила и процедуры своей деятельности.

Статья 22

Положения об отмене и переходные положения.

1. Следующие документы должны быть отозваны через 7 лет от даты введения в действие данной Директивы :

- Директива 75/440/ЕЕС от 16.06.1975 о качестве поверхностных вод для забора питьевой воды в государствах-членах [\[4\]](#);
- Решение Совета 77/795/ЕЕС от 12.12.1977 об установлении общего порядка обмена информацией о качестве пресных поверхностных вод Сообщества [\[5\]](#)
- Директива Совета 79/869/ЕЕС от 9.10.1979 о методике измерений, частоте отбора проб и анализе поверхностных вод для забора питьевой воды в государствах-членах [\[6\]](#)

2. Следующие документы должны быть отозваны через 12 лет от даты введения в действие данной Директивы :

- Директива Совета 78/659/ЕЕС от 18.07.1978 о качестве пресной воды, ее охране и улучшении для поддержания жизнеспособности рыб [\[7\]](#)
- Директива Совета 79/923/ЕЕС от 30.10.1979 о качестве воды необходимым для поддержания жизнеспособности моллюсков [\[8\]](#)
- Директива Совета 80/68/ЕЕС от 17.12.1979 о защите грунтовых вод от загрязнения определенными опасными веществами
- Директива 76/464/ЕЕС за исключением статьи 6, которая будет отозвана по введении в действие данной Директивы

3. Следующие переходные положения касаются Директивы 74/464/ЕЕС :

(а) список приоритетных веществ, утвержденный согласно статьи 16 данной Директивы, должен заменить перечень веществ, признанных приоритетными в Обращении Комиссии к Совету от 22.06.1982

(b) в исполнение статьи 7 Директивы 76/464/ЕЕС государства-члены могут применять принципы определения проблем загрязнения и веществ, которые явились его причиной, установления стандартов качества и принятия мер, указанные в данной Директиве.

4. Экологические цели, указанные в статье 4 и стандарты экологического качества, установленные в Приложении IX и в исполнение статьи 16 (7) и государствами-членами согласно Приложения V для веществ, не входящих в список приоритетных веществ, и согласно статьи 16(8), относительно которых Сообществом не установлены стандарты, должны рассматриваться как экологические стандарты относительно пункта 7 статей 2 и 10 Директивы 96/61/ЕС.

5. Если вещество из списка приоритетных по статье 16 не внесено в Приложение VIII к данной Директиве или в Приложение III Директивы 96/61/ЕС, то оно должно быть туда внесено .

6. Для поверхностных вод, экологические цели , установленные первым планом управления бассейнами согласно требованиям Директивы, должны определять установление таких стандартов качества, которые не уступают в жесткости стандартам, которых требует исполнение Директивы 76/464/ЕЕС.

Статья 23

Штрафные санкции

Государства-члены должны установить штрафные санкции, применяемые в случае нарушения национальных положений, принятых в исполнение данной Директивы. Такие санкции должны быть эффективными, пропорциональными и убедительными.

Статья 24

Исполнение

1. Государства-члены должны не позднее 22 декабря 2003 г. ввести в действие законы, регулирующие и административные положения, необходимые для соблюдения данной Директивы. Об этом они должны уведомить Комиссию.

При принятии таких мер государства-члены должны ссылаться на данную Директиву или изложить ссылки в виде приложения в случае их официальной публикации. Методика ссылок будет определяться государствами-членами.

2. Государства-члены должны довести до ведома Комиссии тексты основных положений национальных законов, принятых в сфере действия данной Директивы. Об этом Комиссия должна информировать государства — члены.

Статья 25

Введение в действие

Данная Директива вводится в действие со дня опубликования ее в Официальном журнале Европейских Сообществ.

Статья 26

Данная Директива адресована государствам-членам

Составлено в Люксембурге

**От Европейского
Парламента: Президент**

От Совета: Президент

Приложения к Директиве

[\[1\]](#) OJL 84, 5.4. 1993, стр.1

[\[2\]](#) OJL 230, 19.8.1991, стр.1. Директива с поправками Директивы 98/47/EC (OJL 191, 7.7.1998, стр.50)

[\[3\]](#) OJL 123, 24.4.1998, стр.1

[\[4\]](#) OJL: 194, 25/7/1975 стр 26 Директива с поправками в Директиве 91/692/EEC

[\[5\]](#) OJL 334, 24.12.1977 стр.29 Решение с поправками в Акте о вступлении от 1994

[\[6\]](#) OJL 271, 29.10.1979 стр 44 Директива с поправками в Акте о вступлении от 1994

[\[7\]](#) OJL 222, 14.08.1978 стр 1 Директива с поправками в Акте о вступлении от 1994

[\[8\]](#) OJL 281, 10.11.1979 стр 47 Директива с поправками в Директиве 91/692/EEC

Перевод Директивы выполнен Украинско - Европейским Консультативным Центром по заказу проекта Tasis WW/SCR-E1/No.1 "Придунайские Озера, Украина: Устойчивое восстановление и сохранение естественного состояния и экосистем"

Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

► **B**

DIRECTIVA 98/83/CE A CONSILIULUI
din 3 noiembrie 1998
privind calitatea apei destinate consumului uman
(JO L 330, 5.12.1998, p. 32)

Astfel cum a fost modificată prin:

Jurnalul Oficial

		NR.	Pagina	Data
► <u>M1</u>	Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 septembrie 2003	L 284	1	31.10.2003

DIRECTIVA 98/83/CE A CONSILIULUI
din 3 noiembrie 1998
privind calitatea apei destinate consumului uman

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 130s alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽³⁾,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 189c din tratat ⁽⁴⁾,

- (1) întrucât este necesar ca Directiva 80/778/CEE a Consiliului din 15 iulie 1980 privind calitatea apei destinate consumului uman ⁽⁵⁾ să fie adaptată la progresul științific și tehnologic; întrucât experiența acumulată prin punerea în aplicare a directivei menționate arată că este necesar să se creeze un cadru juridic flexibil și transparent care să le permită statelor membre să reglementeze situațiile de nerespectare a standardelor; întrucât, în plus, directiva în cauză trebuie revizuită în temeiul Tratatului privind Uniunea Europeană și, în special, al principiului subsidiarității;
- (2) întrucât, în conformitate cu articolul 3b din tratat, în care se prevede că nici o măsură a Comunității nu trebuie să depășească ceea ce este necesar pentru a îndeplini obiectivele tratatului, este necesar să se revizuiască Directiva 80/778/CEE astfel încât accentul să cadă pe respectarea parametrilor esențiali de calitate și de salubritate a apelor, acordându-li-se statelor membre libertatea de a adăuga și alți parametri în cazul în care consideră că este necesar;
- (3) întrucât, în conformitate cu principiul subsidiarității, acțiunea Comunității trebuie să susțină și să completeze acțiunile întreprinse de autoritățile competente din statele membre;
- (4) întrucât, în conformitate cu principiul subsidiarității, diferențele naturale și socioeconomice dintre regiunile Uniunii impun ca majoritatea deciziilor privind monitorizarea, analiza și măsurile care urmează să fie luate pentru a remedia situațiile de nerespectare să fie luate la nivel local, regional sau național, în măsura în care diferențele în cauză nu împiedică instituirea cadrului pentru actele cu putere de lege și actele administrative prevăzute de prezenta directivă;
- (5) întrucât sunt necesare standarde comunitare privind parametrii de calitate esențiali și de prevenire referitori la salubritatea apei destinate consumului uman, în paralel cu alte măsuri comunitare, pentru definirea obiectivelor minime de calitate stabilite în domeniul mediului, astfel încât să se garanteze și să se promoveze exploatarea durabilă a apei destinate consumului uman;

⁽¹⁾ JO C 131, 30.5.1995, p. 5 și

JO C 213, 15.7.1997, p. 8.

⁽²⁾ JO C 82, 19.3.1996, p. 64.

⁽³⁾ JO C 100, 2.4.1996, p. 134.

⁽⁴⁾ Avizul Parlamentului European din 12 decembrie 1996 (JO C 20, 20.1.1997, p. 133), Poziția comună a Consiliului din 19 decembrie 1997 (JO C 91, 26.3.1998, p. 1) și Decizia Parlamentului European din 13 mai 1998 (JO C 167, 1.6.1998, p. 92).

⁽⁵⁾ JO L 229, 30.8.1980, p. 11. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 1994.

▼B

- (6) întrucât, având în vedere importanța calității apei destinate consumului uman pentru sănătatea umană, este necesar să se definească la nivel comunitar standardele esențiale de calitate pe care trebuie să le îndeplinească apa cu această destinație;
- (7) întrucât este necesar ca apa folosită în industria alimentară să fie inclusă în această categorie, cu excepția cazurilor în care se poate stabili că utilizarea apei vizate nu afectează salubritatea produsului finit;
- (8) întrucât, pentru a le permite întreprinderilor de furnizare a apei să îndeplinească standardele de calitate pentru apa potabilă, trebuie să se aplice măsuri adecvate de protecție a apei pentru a asigura puritatea apei subterane și de suprafață; întrucât același obiectiv poate fi atins prin măsuri adecvate de tratare a apei care se aplică înainte de furnizarea acesteia;
- (9) Întrucât, pentru a asigura coerența politicii europene privind apa, este necesar să se adopte o directivă-cadru corespunzătoare privind apa în timp util;
- (10) întrucât este necesar să se excludă din domeniul de aplicare a prezentei directive apele minerale naturale și apele medicinale, având în vedere faptul că s-au instituit norme speciale pentru respectivele tipuri de apă;
- (11) întrucât sunt necesare măsuri pentru toți parametrii cu relevanță directă pentru sănătate și pentru alți parametri, dacă survine o deteriorare a calității apei; întrucât, în plus, astfel de măsuri trebuie să fie atent coordonate cu punerea în aplicare a Directivei 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar ⁽¹⁾ și a Directivei 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 privind comercializarea produselor biodestructive ⁽²⁾;
- (12) întrucât este necesar să se stabilească, pentru substanțele importante la nivelul întregii Comunități, parametri valorici speciali suficient de stricți pentru a garanta că obiectivul prezentei directive poate fi atins;
- (13) întrucât parametrii valorici se bazează pe cunoștințele științifice disponibile, iar principiul precauției a fost, de asemenea, luat în considerare; întrucât valorile în cauză au fost selectate pentru a garanta că apa destinată consumului uman poate fi consumată în condiții de siguranță pe întreaga durată a vieții și, astfel, asigură un nivel ridicat de protecție a sănătății;
- (14) întrucât trebuie să se atingă un nivel de echilibru pentru a preveni atât riscurile microbiologice, cât și pe cele chimice; întrucât, în acest scop și având în vedere o viitoare revizuire a parametrilor valorici, stabilirea valorilor aplicabile apei destinate consumului uman trebuie să se bazeze pe considerente de sănătate publică și pe o metodă de evaluare a riscurilor;
- (15) întrucât în prezent nu există la nivel comunitar dovezi suficiente care să permită, la nivel comunitar, stabilirea parametrilor valorici pentru substanțele chimice care afectează negativ funcția endocrină, dar există o preocupare din ce în ce mai mare privind potențialul impact al efectelor substanțelor nocive asupra sănătății umane și asupra faunei;
- (16) întrucât, în special, standardele prevăzute la anexa I se bazează, în general, pe „Orientările privind calitatea apei potabile”, elaborate de Organizația Mondială a Sănătății, și pe avizul Comitetul științific consultativ al Comisiei pentru examinarea toxicității și a ecotoxicității compușilor chimici;

⁽¹⁾ JO L 230, 19.8.1991, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 96/68/CE a Comisiei (JO L 277, 30.10.1996, p. 25).

⁽²⁾ JO L 123, 24.4.1998, p. 1.

▼B

- (17) întrucât statele membre trebuie să stabilească valori și pentru alți parametri suplimentari care nu figurează la anexa I în cazurile în care acest lucru este necesar pentru a proteja sănătatea umană pe teritoriile lor;
- (18) întrucât statele membre pot stabili valori și pentru alți parametri suplimentari care nu figurează la anexa I, dacă se consideră că acest lucru este necesar în scopul asigurării calității a producției, a distribuției și controlului apei destinate consumului uman;
- (19) întrucât, în cazurile în care statele membre consideră că este necesar să adopte standarde mai stricte decât cele prevăzute la anexa I părțile A și B sau parametri suplimentari care nu figurează la anexa I, dar sunt necesari pentru protejarea sănătății umane, statele membre trebuie să notifice Comisiei standardele în cauză;
- (20) întrucât, la introducerea sau menținerea unor măsuri de protecție mai stricte, statele membre au obligația să respecte principiile și normele prevăzute de tratat, astfel cum au fost interpretate de către Curtea de Justiție;
- (21) întrucât respectarea parametrilor valorici trebuie asigurată în punctul în care apa destinată consumului uman este pusă la dispoziția consumatorului în cauză;
- (22) întrucât calitatea apei destinate consumului uman poate fi influențată de sistemul casnic de distribuție; întrucât, în plus, se recunoaște faptul că responsabilitatea pentru sistemul casnic de distribuție sau pentru întreținerea acestuia nu poate reveni statelor membre;
- (23) întrucât fiecare stat membru trebuie să instituie programe de control pentru a verifica dacă apa destinată consumului uman îndeplinește cerințele prevăzute de prezenta directivă; întrucât programele de control în cauză trebuie să fie adecvate nevoilor locale și trebuie să îndeplinească cerințele minime de control prevăzute de prezenta directivă;
- (24) întrucât metodele aplicate pentru a analiza calitatea apei destinate consumului uman trebuie să fie de natură să garanteze că rezultatele obținute sunt fiabile și comparabile;
- (25) întrucât, în cazul nerespectării cerințelor prezentei directive, statul membru vizat trebuie să investigheze cauza și să se asigure că se întreprind măsurile de remediere necesare cât mai curând posibil pentru a restabili calitatea apei;
- (26) întrucât este important ca apa contaminată să fie împiedicată să provoace un potențial pericol pentru sănătatea umană; întrucât furnizarea acestei ape trebuie să fie interzisă sau utilizarea acesteia să fie limitată;
- (27) întrucât, în cazul nerespectării unui parametru care îndeplinește funcția de indicator, statul membru vizat trebuie să analizeze dacă nerespectarea în cauză poate prezenta un risc pentru sănătatea umană; întrucât statul membru trebuie să întreprindă măsuri de remediere pentru a restabili calitatea apei, dacă acest lucru este necesar pentru a proteja sănătatea umană;
- (28) întrucât, dacă astfel de măsuri de remediere sunt necesare pentru a restabili calitatea apei destinate consumului uman, în conformitate cu dispozițiile articolului 130r alineatul (2) din tratat, trebuie să se acorde prioritate acțiunilor care soluționează problema la sursă;
- (29) întrucât statele membre trebuie să fie autorizate, în anumite condiții, să acorde derogări de la prezenta directivă; întrucât, în plus, este necesar să se instituie un cadru de reglementare adecvat pentru astfel de derogări, cu condiția ca acestea să nu reprezinte un pericol potențial pentru sănătatea umană și dacă alimentarea

▼B

cu apă destinată consumului uman în sectorul vizat nu poate fi menținută în alt mod prin orice alte mijloace rezonabile;

- (30) întrucât, având în vedere faptul că prepararea sau distribuția apei destinate consumului uman poate presupune folosirea anumitor substanțe sau materiale, sunt necesare norme care să reglementeze utilizarea acestora pentru a evita posibilele efecte nocive asupra sănătății umane;
- (31) întrucât progresul științific și tehnic poate impune o adaptare rapidă a cerințelor tehnice prevăzute la anexele II și III; întrucât, în plus, pentru a facilita aplicarea măsurilor necesare în acest scop, trebuie să se prevadă o procedură care să permită Comisiei să efectueze astfel de adaptări cu sprijinul unui comitet format din reprezentanți ai statelor membre;
- (32) întrucât consumatorii trebuie să fie informați în mod adecvat și corespunzător cu privire la calitatea apei destinate consumului uman, la orice derogări acordate de statele membre și la orice măsură de remediere întreprinsă de autoritățile competente; întrucât, în plus, trebuie avute în vedere atât nevoile tehnice și statistice ale Comisiei, cât și drepturile individului de a obține informații corespunzătoare privind calitatea apei destinate consumului uman;
- (33) întrucât, în cazuri excepționale și pentru zone delimitate din punct de vedere geografic, poate fi necesar să se acorde statelor membre un termen mai lung pentru a se conforma anumitor dispoziții ale prezentei directive;
- (34) întrucât prezenta directivă nu trebuie să aducă atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere și de aplicare în dreptul intern, indicate la anexa IV,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectivul

- (1) Prezenta directivă privește calitatea apei destinate consumului uman.
- (2) Obiectivul prezentei directive este de a proteja sănătatea umană împotriva efectelor nefaste ale contaminării apei destinate consumului uman, prin asigurarea salubrității și a purității acesteia.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive:

1. „apă destinată consumului uman” înseamnă:

- (a) întreaga cantitate de apă, fie în starea sa inițială, fie după tratare, destinată băutului, gătitului, preparării de alimente sau oricărui alt scop casnic, indiferent de originea acesteia și indiferent dacă este furnizată dintr-o rețea de distribuție, dintr-un camion-cisternă sau dintr-un vapor-cisternă, în sticle sau recipiente;
- (b) întreaga cantitate de apă folosită în orice întreprindere de producție alimentară pentru producerea, prelucrarea, conservarea sau comercializarea produselor sau a substanțelor destinate consumului uman, cu excepția cazurilor în care autoritățile naționale competente constată că salubritatea produselor alimentare în forma lor finită nu poate fi afectată de calitatea apei;

▼B

2. „sistem casnic de distribuție” înseamnă instalația de țevi, garnituri și dispozitive instalate între robinetele care sunt folosite în mod normal pentru consum uman și rețeaua de distribuție, dar numai dacă acestea nu constituie responsabilitatea furnizorului de apă, în calitatea acestuia de furnizor de apă, în conformitate cu legislația internă aplicabilă.

*Articolul 3***Excepții**

- (1) Prezenta directivă nu se aplică:
- (a) apelor minerale naturale recunoscute ca atare de autoritățile naționale competente, în conformitate cu Directiva 80/777/CEE a Consiliului din 15 iulie 1980 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind exploatarea și comercializarea apelor minerale naturale ⁽¹⁾;
 - (b) apelor medicinale în sensul Directivei 65/65/CEE a Consiliului din 26 ianuarie 1965 privind apropierea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la produsele medicamentozes brevetate ⁽²⁾.
- (2) Statele membre pot excepta de la aplicarea dispozițiilor prezentei directive:
- (a) apele destinate exclusiv acelor scopuri în cazul cărora autoritățile competente constată că calitatea apei nu are nici o influență, directă sau indirectă, asupra sănătății consumatorilor vizati;
 - (b) apele destinate consumului uman și care provin dintr-o rezervă distinctă care furnizează sub 10 m³ pe zi în medie sau care deservește mai puțin de 50 de persoane, cu excepția cazurilor în care apa este furnizată în cadrul unei activități comerciale sau publice.
- (3) Statele membre care recurg la excepțiile prevăzute la alineatul (2) litera (b) se asigură că populația vizată este informată în această privință, precum și cu privire la orice măsură care poate fi luată pentru a ocroti sănătatea umană împotriva efectelor nefaste ale contaminării apelor destinate consumului uman. În plus, atunci când apare un potențial pericol pentru sănătatea umană generat de calitatea acestor ape, populația vizată este consiliată cu promptitudine în mod corespunzător.

*Articolul 4***Obligații generale**

- (1) Fără a aduce atingere obligațiilor care le revin în temeiul altor dispoziții comunitare, statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura salubritatea și puritatea apei destinate consumului uman. În sensul cerințelor minime din prezenta directivă, apa destinată consumului uman este salubră și pură dacă:
- (a) nu conține microorganisme, paraziți și orice alte substanțe care, prin numărul sau concentrația lor, constituie un pericol potențial pentru sănătatea umană și
 - (b) sunt în conformitate cu cerințele minime prevăzute la anexa I părțile A și B

și dacă, în conformitate cu dispozițiile relevante ale articolelor 5-8 și ale articolului 10 și cu tratatul, statele membre iau toate celelalte măsuri

⁽¹⁾ JO L 229, 30.8.1980, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 96/70/CE (JO L 299, 23.11.1996, p. 26).

⁽²⁾ JO 22, 9.2.1965, p. 369. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 93/39/CEE (JO L 214, 24.8.1993, p. 22).

▼B

necesare pentru a se asigura că apa destinată consumului uman îndeplinește cerințele prezentei directive.

(2) Statele membre se asigură că măsurile luate pentru punerea în aplicare a prezentei directive nu determină în nici o situație, direct sau indirect, nici o deteriorare a calității actuale a apei destinate consumului uman în măsura în care acest lucru este relevant pentru protecția sănătății umane, nici o creștere a poluării apelor folosite pentru producerea apei potabile.

*Articolul 5***Standardele de calitate**

(1) Statele membre stabilesc valori aplicabile apei destinate consumului uman pentru parametrii prevăzuți la anexa I.

(2) Valorile stabilite în conformitate cu alineatul (1) nu sunt mai puțin stricte decât cele care figurează la anexa I. În ceea ce privește parametrii prevăzuți la anexa I partea C valorile trebuie să fie stabilite doar în scopul monitorizării și pentru îndeplinirea obligațiilor impuse de articolul 8.

(3) Statele membre stabilesc valori pentru parametrii suplimentari care nu figurează la anexa I, dacă acest lucru se impune pentru ocrotirea sănătății umane pe teritoriul său național sau într-o zonă a acestuia. Valorile stabilite trebuie să îndeplinească cel puțin cerințele prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a).

*Articolul 6***Punctul de conformitate**

(1) Valorile parametrilor stabilite în conformitate cu articolul 5 trebuie respectate:

- (a) în cazul apei furnizate printr-o rețea de distribuție, în punctul, din interiorul unei incinte sau al unei unități, în care aceasta curge din robinetele folosite în mod normal pentru consumul uman;
- (b) în cazul apei furnizate dintr-un rezervor, în punctul în care aceasta curge din rezervor;
- (c) în cazul apei îmbuteliate în sticle sau recipiente destinate comercializării, în punctul în care aceasta este îmbuteliată în sticle sau recipiente;
- (d) în cazul apei folosite într-o întreprindere alimentară, în punctul în care apa este utilizată în întreprindere.

(2) În cazul apei care intră sub incidența alineatului (1) litera (a), se consideră că statele membre și-au îndeplinit obligațiile care le revin în sensul prezentului articol, precum și în sensul articolului 4 și al articolului 8 alineatul (2), dacă se poate stabili că nerespectarea parametrilor valorici stabiliți în temeiul articolului 5 se datorează sistemului casnic de distribuție sau întreținerii acestuia, cu excepția incintelor și a unităților în care apa este furnizată publicului, cum ar fi școlile, spitalele și restaurantele.

(3) În cazurile în care se aplică dispozițiile alineatului (2) și există riscul ca apa care intră sub incidența alineatului (1) litera (a) să nu respecte parametrii valorici stabiliți în conformitate cu articolul 5, statele membre se asigură, cu toate acestea, că:

- (a) se iau măsuri corespunzătoare pentru a reduce sau a elimina riscul de nerespectare a parametrilor valorici, cum ar fi consilierea proprietarilor cu privire la orice măsură de remediere posibilă pe care o pot întreprinde și/sau

▼B

se iau alte măsuri, cum ar fi tehnici adecvate de tratare, pentru a modifica natura sau proprietățile apei înainte ca aceasta să fie furnizată, astfel încât să se reducă sau să se elimine riscul ca apa să nu respecte parametrii valorici după furnizare

și

- (b) consumatorii vizați sunt informați în mod corespunzător și sunt consiliați cu privire la orice măsură de remediere posibilă pe care trebuie să o întreprindă.

Articolul 7

Controlul

(1) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că se efectuează un control periodic al calității apei destinate consumului uman, cu scopul de a verifica dacă apa furnizată consumatorilor respectă cerințele stabilite în prezenta directivă și, în special, parametrii valorici stabiliți în conformitate cu articolul 5. Probele trebuie prelevate astfel încât să fie reprezentative pentru calitatea apei consumate pe întreg parcursul unui an. În plus, statele membre iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că, în cazul în care prepararea sau distribuția apei destinate consumului uman cuprinde și operațiunea de dezinfecție, se controlează eficiența tratamentului aplicat și că orice contaminare cu produse secundare rezultate în urma dezinfecției se menține la cel mai scăzut nivel posibil, fără a afecta operațiunea de dezinfecție.

(2) Pentru a îndeplini obligațiile impuse la alineatul (1), autoritățile competente instituie programe corespunzătoare de control pentru întreaga cantitate de apă destinată consumului uman. Programele de control în cauză îndeplinesc cerințele minime prevăzute la anexa II.

(3) Autoritățile competente stabilesc punctele de prelevare, iar acestea îndeplinesc cerințele relevante prevăzute la anexa II.

(4) Orientările comunitare pentru controlul prevăzut de prezentul articol pot fi definite în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 12.

(5) (a) Statele membre respectă specificațiile privind analiza parametrilor care figurează la anexa III.

(b) Se pot utiliza metode diferite de cele precizate la anexa III partea 1, cu condiția să se poată demonstra că rezultatele obținute sunt cel puțin la fel de fiabile ca și cele obținute prin metodele indicate. Statele membre care recurg la metode alternative furnizează Comisiei toate informațiile pertinente privind aceste metode și caracterul echivalent al acestora.

(c) Pentru parametrii menționați la anexa III părțile 2 și 3, se poate utiliza orice metodă de analiză, cu condiția ca aceasta să îndeplinească cerințele prevăzute de anexa menționată.

(6) Statele membre se asigură că se efectuează un control suplimentar de la caz la caz pentru substanțele și microorganismele pentru care nu s-au stabilit parametri valorici în conformitate cu articolul 5, dacă există motive care să indice prezența acestor substanțe sau microorganisme într-o cantitate sau un număr care să reprezinte un potențial pericol pentru sănătatea umană.

Articolul 8

Măsurile de remediere și restricțiile de utilizare

(1) Statele membre se asigură că, în cazul nerespectării parametrilor valorici stabiliți în conformitate cu articolul 5, este efectuată o anchetă în vederea identificării cauzei acestuia.

▼B

(2) În cazul în care, în ciuda măsurilor luate pentru a îndeplini obligațiile impuse la articolul 4 alineatul (1), apa destinată consumului uman nu respectă parametrii valorici stabiliți în conformitate cu articolul 5 și sub rezerva dispozițiilor articolului 6 alineatul (2), statul membru în cauză se asigură că se întreprind cât mai curând posibil măsurile de remediere necesare pentru a restabili calitatea apei și acordă prioritate aplicării acestora, luând în considerare, între altele, măsura în care parametrul valoric în cauză a fost depășit, precum și pericolul potențial pentru sănătatea umană.

(3) Indiferent dacă parametrii valorici au fost respectați sau nu, statele membre asigură interzicerea distribuției apei destinate consumului uman care constituie un potențial pericol pentru sănătatea umană sau limitarea utilizării acesteia sau adoptarea oricărei alte măsuri necesare pentru a proteja sănătatea umană. În astfel de cazuri consumatorii sunt informați de îndată în această privință și li se oferă consilierea necesară.

(4) Autoritățile competente sau celelalte instanțe corespunzătoare decid măsurile care trebuie adoptate în temeiul alineatului (3), având în vedere riscurile pentru sănătatea umană care ar putea fi provocate de o întrerupere a alimentării cu apă sau de o limitare a utilizării apei destinate consumului uman.

(5) Statele membre pot defini orientări pentru a sprijini autoritățile competente în îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alineatul (4).

(6) În cazul nerespectării parametrilor valorici sau a specificațiilor prevăzute la anexa I partea C, statele membre analizează dacă nerespectarea vizată prezintă vreun risc pentru sănătatea umană. Statele membre întreprind măsuri de remediere pentru a restabili calitatea apei, dacă acest lucru este necesar pentru a proteja sănătatea umană.

(7) Statele membre se asigură că, în cazul în care se întreprind măsuri de remediere, consumatorii sunt informați în această privință, cu excepția cazurilor în care autoritățile competente consideră că nerespectarea parametrului valoric în cauză este nesemnificativă.

*Articolul 9***Derogări**

(1) Statele membre pot prevedea derogări de la parametrii valorici stabiliți la anexa I partea B sau stabiliți în conformitate cu articolul 5 alineatul (3), până la o valoare maximă pe care acestea o stabilesc, în măsura în care nici o astfel de derogare nu constituie un pericol potențial pentru sănătatea umană și în cazul în care alimentarea cu apă destinată consumului uman în zona vizată nu poate fi menținută prin nici un fel de mijloace rezonabile. Derogările sunt cât mai limitate în timp posibil și nu depășesc trei ani, la încheierea acestei perioade fiind întocmit un bilanț pentru a determina dacă s-a înregistrat un progres suficient. În cazul în care un stat membru intenționează să acorde o a doua derogare, acesta transmite Comisiei bilanțul întocmit, împreună cu motivele care justifică decizia de a acorda o a doua derogare. Nici o astfel de a doua derogare nu depășește trei ani.

(2) În cazuri excepționale, un stat membru poate solicita Comisiei o a treia derogare pentru o perioadă de cel mult trei ani. Comisia hotărăște cu privire la această solicitare în termen de trei luni.

(3) Orice derogare acordată în conformitate cu alineatul (1) sau (2) trebuie să cuprindă următoarele informații:

- (a) motivele derogării;
- (b) parametrul în cauză, rezultatele pertinente ale controalelor anterioare și valoarea maximă permisă în temeiul derogării;

▼B

- (c) zona geografică, cantitatea de apă distribuită în fiecare zi, populația vizată și existența unor eventuale repercusiuni asupra întreprinderilor de producție alimentară în cauză;
- (d) un program de control corespunzător, care să prevadă, după caz, controale mai frecvente;
- (e) un rezumat al planului de măsuri de remediere necesare, care să cuprindă un calendar al lucrărilor și o estimare a costurilor, precum și dispoziții în materie de bilanț;
- (f) durata necesară a derogării.

(4) Dacă autoritățile competente consideră că nerespectarea parametrului valoric în cauză este nesemnificativă și dacă măsurile întreprinse în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) permit remedierea situației în termen de cel mult 30 de zile, cerințele prevăzute la alineatul (3) nu trebuie aplicate.

În acest caz, autoritățile competente sau alte instanțe interesate stabilesc doar valoarea maximă permisă pentru parametrul în cauză și intervalul de timp acordat pentru remedierea situației.

(5) Nu se mai poate recurge la dispozițiile alineatului (4) în cazul în care același parametru valoric aplicabil unei distribuții date a apei nu a fost respectat pe o perioadă mai lungă de 30 de zile cumulate pe parcursul ultimelor 12 luni.

(6) Orice stat membru care recurge la derogările prevăzute de prezentul articol se asigură că populația afectată de o astfel de derogare este informată rapid și în mod corespunzător cu privire la derogare și la condițiile care o reglementează. În plus, dacă este necesar, statul membru se asigură că se oferă consiliere, după caz, unor grupuri de populație specifice pentru care derogarea ar putea prezenta un risc deosebit.

Aceste obligații nu se aplică situației menționate la alineatul (4), cu excepția cazului în care autoritățile competente decid altfel.

(7) Cu excepția derogărilor acordate în conformitate cu alineatul (4), statele membre informează Comisia, în termen de două luni, cu privire la orice derogare privind o distribuție de peste 1 000 m³ pe zi în medie sau care deservește peste 5 000 de persoane și îi comunică informațiile menționate la alineatul (3).

(8) Prezentul articol nu se aplică apei destinate consumului uman oferite spre vânzare în sticle sau recipiente.

Articolul 10

Asigurarea calității tratării, a echipamentului și a materialelor

Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că nici un fel de substanțe sau materiale pentru instalațiile noi, folosite la prepararea sau distribuția apei destinate consumului uman, precum și impuritățile asociate acestor substanțe sau materiale pentru instalațiile noi nu rămân în apa destinată consumului uman în concentrații mai mari decât este necesar în scopul utilizării lor și că acestea nu reduc, direct sau indirect, protecția sănătății umane prevăzută de prezenta directivă; documentele de interpretare și specificațiile tehnice prevăzute la articolul 3 și articolul 4 alineatul (1) din Directiva 89/106/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește produsele pentru construcții ⁽¹⁾ respectă cerințele prezentei directive.

⁽¹⁾ JO L 40, 11.2.1989, p. 12. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 93/68/CEE (JO L 220, 30.8.1993, p. 1).

▼B*Articolul 11***Revizuirea anexelor**

- (1) Cel puțin la fiecare cinci ani, Comisia revizuieste anexa I în baza progresului științific și tehnic și propune, dacă este necesar, modificări, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 189c din tratat.
- (2) Cel puțin la fiecare cinci ani, Comisia adaptează anexele II și III la progresul științific și tehnic. Modificările necesare se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 12.

▼M1*Articolul 12*

- (1) Comisia este asistată de un comitet.
 - (2) Atunci când se face trimitere la prezentul articol, se aplică articolele 4 și 7 din Decizia 1999/468/CE ⁽¹⁾, cu respectarea dispozițiilor articolului 8.
- Perioada prevăzută la articolul 4 alineatul (3) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.
- (3) Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

▼B*Articolul 13***Informare și raportare**

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura că li se furnizează consumatorilor informații adecvate și actualizate privind calitatea apei destinate consumului uman.
- (2) Fără a aduce atingere Directivei 90/313/CEE a Consiliului din 7 iunie 1990 privind libertatea de acces la informații privind mediul ⁽²⁾, fiecare stat membru publică la fiecare trei ani un raport privind calitatea apei destinate consumului uman în vederea informării consumatorilor. Primul raport se referă la anii 2002, 2003 și 2004. Fiecare raport se referă cel puțin la toate furnizările distincte de apă care depășesc 1 000 m³ pe zi în medie sau care deservesc peste 5 000 de persoane; fiecare raport se referă la trei ani calendaristici și se publică în termen de un an calendaristic de la sfârșitul perioadei de raportare.
- (3) Statele membre transmit raportul Comisiei în termen de două luni de la publicarea acestora.
- (4) Formatele și informațiile minime care trebuie cuprinse în rapoartele menționate la alineatul (2) se determină luând în special în considerare măsurile menționate la articolul 3 alineatul (2), articolul 5 alineatele (2) și (3), articolul 7 alineatul (2), articolul 8, articolul 9 alineatele (6) și (7) și articolul 15 alineatul (1) și, dacă este necesar, se modifică în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 12.
- (5) Comisia examinează rapoartele statelor membre și, la fiecare trei ani, publică un raport de sinteză cu privire la calitatea apei destinate consumului uman în cadrul Comunității. Raportul menționat se publică în termen de nouă luni de la primirea rapoartelor din partea statelor membre.
- (6) Alături de primul raport prevăzut la alineatul (2), statele membre întocmesc, de asemenea, un raport, care trebuie înaintat Comisiei, cu privire la măsurile pe care le-au luat sau intenționează să le ia pentru a-și îndeplini obligațiile care le revin în temeiul articolului 6 alineatul (3) și al anexei I partea B nota 10. Comisia înaintează, după caz, o

⁽¹⁾ Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (JO L 184, 17.7.1999, p. 23).

⁽²⁾ JO L 158, 23.6.1990, p. 56.

▼B

propunere privind formatul raportului menționat anterior, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 12.

*Articolul 14***Termenul limită pentru conformare**

Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura conformitatea calității apei destinate consumului uman cu dispozițiile prezentei directive în termen de cinci ani de la intrarea în vigoare a acesteia, fără a aduce atingere notelor 2, 4 și 10 din anexa I partea B.

*Articolul 15***Situații excepționale**

(1) În situații excepționale și pentru zone geografice delimitate, statele membre pot înainta o cerere specială Comisiei pentru a obține o prelungire a termenului prevăzut la articolul 14. Perioada suplimentară nu depășește trei ani; la încheierea acestei perioade, are loc o reexaminare, ale cărei rezultate se înaintează Comisiei, care poate, pe baza reexaminării, să autorizeze o a doua prelungire a termenului cu până la trei ani. Prezenta dispoziție nu se aplică apei destinate consumului uman, oferite spre vânzare în sticle sau recipiente.

(2) Cererea, motivată corespunzător, expune dificultățile întâmpinate și cuprinde cel puțin toate informațiile indicate la articolul 9 alineatul (3).

(3) Comisia examinează cererea în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 12.

(4) Orice stat membru care recurge la dispozițiile prezentului articol se asigură că populația afectată de cerere este informată rapid și în mod corespunzător cu privire la rezultatul cererii. În plus, dacă este necesar, statul membru se asigură că se oferă consiliere anumitor grupuri din cadrul populației pentru care cererea ar putea prezenta un risc deosebit.

*Articolul 16***Abrogarea**

(1) Directiva 80/778/CEE se abrogă după cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive. Sub rezerva alineatului (2), această abrogare nu aduce atingere obligațiilor statelor membre privind termenele limită pentru transpunerea în dreptul intern și pentru aplicarea directivei conform anexei IV.

Orice trimitere la directiva abrogată se interpretează ca trimitere la prezenta directivă și se citește în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa V.

(2) De îndată ce un stat membru a pus în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive și a luat măsurile prevăzute la articolul 14, prezenta directivă se aplică calității apei destinate consumului uman în statul membru vizat, și nu Directiva 80/778/CEE.

*Articolul 17***Transpunerea în dreptul intern**

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive în termen de doi ani de la intrarea în vigoare a acesteia. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

▼B

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

*Articolul 18***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

*Articolul 19***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

ANEXA I

PARAMETRI ȘI PARAMETRI VALORICI

PARTEA A

Parametri microbiologici

Parametri	Parametru valoric (număr/100 ml)
<i>Escherichia coli</i> (<i>E. coli</i>)	0
Enterococi	0

Următoarele se aplică apei oferite spre vânzare în sticle sau recipiente:

Parametri	Parametru valoric
<i>Escherichia coli</i> (<i>E. coli</i>)	0/250 ml
Enterococi	0/250 ml
<i>Pseudomonas aeruginosa</i>	0/250 ml
Număr de colonii 22 °C	100/ml
Număr de colonii 37 °C	20/ml

PARTEA B
Parametri chimici

Parametru	Parametru valoric	Unitate	Note
Acrilamidă	0,10	µg/l	Nota 1
Antimoniu	5,0	µg/l	
Arsenic	10	µg/l	
Benzen	1,0	µg/l	
Benzo(a)piren	0,010	µg/l	
Bor	1,0	mg/l	
Bromat	10	µg/l	Nota 2
Cadmiu	5,0	µg/l	
Crom	50	µg/l	
Cupru	2,0	mg/l	Nota 3
Cianură	50	µg/l	
1,2-diclorețan	3,0	µg/l	
Epiclorhidrină	0,10	µg/l	Nota 1
Fluorură	1,5	mg/l	
Plumb	10	µg/l	Notele 3 și 4
Mercur	1,0	µg/l	
Nichel	20	µg/l	Nota 3
Azotat	50	mg/l	Nota 5
Azotit	0,50	mg/l	Nota 5
Pesticide	0,10	µg/l	Notele 6 și 7
Pesticide – Total	0,50	µg/l	Notele 6 și 8
Hidrocarburi aromatice policiclice	0,10	µg/l	Suma concentrațiilor compușilor specificați Nota 9
Seleniu	10	µg/l	
Tetraclorețenă și triclorețenă	10	µg/l	Suma concentrațiilor parametrilor specificați;
Trihalometani – Total	100	µg/l	Suma concentrațiilor compușilor specificați Nota 10
Clorură de vinil	0,50	µg/l	Nota 1

Nota 1: Parametrul valoric se referă la concentrația reziduală de monomer din apă, calculată conform specificațiilor privind emisia maximă din polimerul corespondent în contact cu apa.

Nota 2: Dacă este posibil, statele membre trebuie să depună eforturi pentru a atinge o valoare mai scăzută, fără însă a compromite operațiunea de dezinfecție.

În cazul apei menționate la articolul 6 alineatul (1) literele (a), (b) și (d), valoarea trebuie atinsă în termen de 10 ani calendaristici de la intrarea în vigoare a prezentei directive. Parametrul valoric pentru bromat este 25 µg/l în cursul unei perioade cuprinse între cinci și 10 ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive.

▼B

Nota 3: Valoarea se aplică unei probe de apă destinată consumului uman obținută printr-o metodă de eșantionare corespunzătoare ⁽¹⁾ de la robinet și recoltată astfel încât să fie reprezentativă pentru valoarea săptămânală medie ingerată de consumatori. După caz, metodele de eșantionare și de control trebuie să se aplice într-un mod armonizat stabilit în conformitate cu articolul 7 alineatul (4). Statele membre trebuie să ia în considerare frecvența nivelurilor maxime care pot avea efecte negative asupra sănătății umane.

Nota 4: În cazul apei menționate la articolul 6 alineatul (1) literele (a), (b) și (d), valoarea trebuie atinsă în termen de 15 ani calendaristici de la intrarea în vigoare a prezentei directive. Parametrul valoric pentru plumb este 25 µg/l în cursul unei perioade cuprinse între cinci și 15 ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive.

Statele membre se asigură că se iau toate măsurile adecvate pentru a reduce cât mai mult posibil concentrația de plumb din apa destinată consumului uman în cursul perioadei necesare pentru conformarea la parametrul valoric.

La punerea în aplicare a măsurilor destinate respectării valorii menționate, statele membre trebuie să acorde în mod progresiv prioritate cazurilor în care concentrațiile plumbului din apa destinată consumului uman sunt cele mai ridicate.

Nota 5: Statele membre trebuie să se asigure că se respectă condiția $[\text{azotat}]/50 + [\text{azotit}]/3 \leq 1$ [concentrația în mg/l pentru azotat (NO₃) și azotit (NO₂) este indicată între paranteze pătrate], precum și că se respectă valoarea de 0,10 mg/l pentru azotiți la ieșirea apei din stațiile de tratare.

Nota 6: „Pesticide” reprezintă:

- insecticide organice;
- erbicide organice;
- fungicide organice;
- nematocide organice;
- acaricide organice;
- algicide organice;
- rodenticide organice;
- produse organice de combatere a mușcăiului;
- produse conexe (*inter alia*, regulatori de creștere)

și metabolizii lor, produșii de degradare și de reacție corespunzători.

Numai pesticidele care pot fi prezente într-o anumită rezervă de apă trebuie monitorizate.

Nota 7: Parametrul valoric se aplică fiecărui pesticid în parte. Parametrul valoric este 0,030 µg/l pentru aldrin, dieldrin, heptaclor și heptaclor epoxid.

Nota 8: „Pesticide – Total” reprezintă suma tuturor pesticidelor detectate și cuantificate în cadrul procedurii de control.

Nota 9: Compușii specificați sunt următorii:

- benzo(b)fluoranten;
- benzo(k)fluoranten;
- benzo(ghi)perilen;
- indeno(1,2,3-cd)piren.

Nota 10: Dacă este posibil, statele membre trebuie să depună eforturi pentru a atinge o valoare mai scăzută, fără însă a afecta operațiunea de dezinfecție.

Compușii specificați sunt: cloroform, bromoform, dibromoclorometan, bromdiclorometan.

În cazul apei menționate la articolul 6 alineatul (1) literele (a), (b) și (d), valoarea trebuie atinsă în termen de 10 ani calendaristici de la data intrării în vigoare a prezentei directive. Parametrul valoric pentru total trihalometani este 150 µg/l în cursul perioadei cuprinse între cinci și 10 ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive.

Statele membre se asigură că se iau toate măsurile corespunzătoare pentru a reduce cât mai mult posibil concentrația de trihalometani din apa destinată consumului uman în cursul perioadei necesare pentru a se conforma parametrului valoric.

La punerea în aplicare a măsurilor destinate respectării valorii menționate, statele membre trebuie să acorde prioritate în mod progresiv cazurilor în care concentrațiile trihalometanilor din apa destinată consumului uman sunt cele mai ridicate.

⁽¹⁾ Urmează să se adauge în funcție de rezultatul studiului aflat în desfășurare în prezent.

PARTEA C
Parametri indicatori

Parametru	Parametru valoric	Unitate	Note
Aluminiu	200	µg/l	
Amoniu	0,50	mg/l	
Clorură	250	mg/l	Nota 1
<i>Clostridium perfringens</i> (inclusiv sporii)	0	număr/100 ml	Nota 2
Culoare	Acceptabil pentru consumatori și fără modificări anormale		
Conductivitate	2 500	µS cm ⁻¹ la 20 °C	Nota 1
Concentrația ionilor de hidrogen	≥ 6,5 și ≤ 9,5	unități pH	Notele 1 și 3
Fier	200	µg/l	
Mangan	50	µg/l	
Miros	Acceptabil pentru consumatori și fără modificări anormale		
Oxidabilitate	5,0	mg/l O ₂	Nota 4
Sulfat	250	mg/l	Nota 1
Sodiu	200	mg/l	
Gust	Acceptabil pentru consumatori și fără modificări anormale		
Număr de colonii 22°	Fără modificări anormale		
Bacterii coliforme	0	număr/100 ml	Nota 5
Carbon organic total (COT)	Fără modificări anormale		Nota 6
Turbiditate	Acceptabil pentru consumatori și fără modificări anormale		Nota 7

RADIOACTIVITATE

Parametru	Parametru valoric	Unitate	Note
Tritiu	100	Bq/l	Notele 8 și 10
Total doză orientativă	0,10	mSv/an	Notele 9 și 10

Nota 1: Apa nu trebuie să fie agresivă.

Nota 2: Acest parametru trebuie măsurat doar dacă apa provine din sau este influențată de apa de suprafață. În cazul în care acest parametru valoric nu este respectat, statul membru vizat trebuie să investigheze rezerva de apă pentru a se asigura că nu există nici un pericol potențial pentru sănătatea umană, care ar rezulta din prezența microorganismelor patogene, cum ar fi criptosporidium. Statele membre trebuie să includă rezultatele tuturor acestor investigații în rapoartele pe care le prezintă în conformitate cu articolul 13 alineatul (2).

Nota 3: În cazul apei plate îmbuteliate în sticle sau recipiente, valoarea minimă poate fi redusă la 4,5 unități pH. În cazul apei naturale gazoase sau îmbogățite artificial cu dioxid de carbon și îmbuteliate în sticle sau recipiente, valoarea minimă poate fi mai scăzută.

▼B

- Nota 4:* Acest parametru nu trebuie măsurat dacă se analizează parametrul COT.
- Nota 5:* În cazul apei îmbuteliate în sticle sau recipiente, unitatea este numărul total de bacterii coliforme/250 ml.
- Nota 6:* Acest parametru nu trebuie măsurat în cazul distribuțiilor cu un debit mai mic de 10 000 m³ pe zi.
- Nota 7:* În cazul tratării apei de suprafață, statele membre trebuie să vizeze un parametru valoric care să nu depășească 1,0 NTU (unități de turbiditate nefelometrică) în apă la ieșirea din stațiile de tratare.
- Nota 8:* Frecvența controalelor va fi stabilită ulterior la anexa II.
- Nota 9:* Cu excepția tritiului, a potasiului-40, a radonului și a produselor de descompunere ale radonului. Frecvența controalelor, metodele de control și punctele de control cele mai adecvate vor fi stabilite ulterior la anexa II.
- Nota 10:*
1. Propunerile necesare în temeiul notelor 8 și 9 cu privire la frecvența controalelor, metodele de control și punctele de control cele mai adecvate (anexa II) se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 12. La elaborarea propunerilor în cauză, Comisia ia în considerare, *inter alia*, dispozițiile corespunzătoare prevăzute de legislația existentă sau programele de control corespunzătoare, inclusiv rezultatele controalelor care decurg din acestea. Comisia prezintă propunerile în cauză în termen de cel mult 18 luni de la data menționată la articolul 18 din directivă.
 2. Un stat membru nu are obligația de a controla prezența tritiului în apa destinată consumului uman sau radioactivitatea acesteia pentru a stabili doza totală orientativă, dacă constată, pe baza altor controale efectuate, că nivelurile tritiului sau doza totală orientativă calculată sunt net inferioare parametrului valoric. În acest caz, statul membru informează Comisia cu privire la motivele deciziei sale, inclusiv cu privire la rezultatele celorlalte controale efectuate.

ANEXA II

CONTROLUL

TABELUL A

Parametrii care trebuie analizați

1. Controlul de rutină

Scopul controlului de rutină este de a furniza în mod periodic informații privind calitatea organoleptică și microbiologică a apei destinate consumului uman, precum și informații privind eficiența tratării apei potabile (în special a dezinfecției), dacă se recurge la aceasta, pentru a determina dacă apa destinată consumului uman respectă sau nu parametrii valorici corespunzători prevăzuți de prezenta directivă.

Următorii parametri fac obiectul controlului de rutină. Statele membre pot adăuga și alți parametri la această listă, în cazul în care consideră că acest lucru este necesar.

Aluminiu (Nota 1)

Amoniu

Culoare

Conductivitate

Clostridium perfringens (inclusiv sporii) (Nota 2)

Escherichia coli (*E. coli*)

Concentrația ionilor de hidrogen

Fier (Nota 1)

Azotit (Nota 3)

Miros

Pseudomonas aeruginosa (Nota 4)

Gust

Număr de colonii 22 °C și 37 °C (Nota 4)

Bacterii coliforme

Turbiditate

Nota 1: Necesar numai când este utilizat ca flocluant. (*)

Nota 2: Necesar numai dacă apa provine din sau este influențată de apa de suprafață. (*)

Nota 3: Necesar numai când tratarea cu cloramină este folosită pentru dezinfecție. (*)

Nota 4: Necesar numai în cazul apei oferite spre vânzare în sticle sau recipiente.

(*) În toate celelalte cazuri, parametrii figurează în lista pentru controlul complet.

2. Controlul complet

Scopul controlului complet este de a furniza informațiile necesare pentru a determina dacă toți parametrii valorici prevăzuți de prezenta directivă sunt respectați sau nu. Toți parametrii stabiliți conform articolului 5 alineatele (2) și (3) trebuie să facă obiectul controlului complet, cu excepția cazurilor în care autoritățile competente pot stabili că, pe parcursul unei perioade de timp fixate de ele, nu există probabilitatea ca un anumit parametru să fie prezent într-o anumită rezervă de apă în concentrații care ar putea compromite respectarea parametrilor valorici corespunzători. Prezentul punct nu se aplică parametrilor de radioactivitate care, în temeiul notelor 8, 9 și 10 din anexa I, partea C, sunt controlați în conformitate cu cerințele de control adoptate în temeiul articolului 12.

TABELUL B1

Frecvența minimă de prelevare și de analiză a apei destinate consumului uman furnizate dintr-o rețea de distribuție sau dintr-un camion-cisternă sau utilizate în întreprinderi de producție alimentară

Statele membre trebuie să preleveze probe în punctele de conformitate definite la articolul 6 alineatul (1) pentru a se asigura că apa destinată consumului uman îndeplinește cerințele prezentei directive. Cu toate acestea, în cazul unei rețele de distribuție, statul membru poate preleva probe în zona de distribuție sau la stațiile de tratare pentru anumiți parametri, dacă se poate demonstra că nu va interveni nici o modificare defavorabilă a valorii măsurate a parametrilor în cauză.

Volumul de apă distribuit sau produs în fiecare zi în interiorul unei zone de distribuție (Notele 1 și 2) m ³	Control de rutină: număr de prelevări pe an (Notele 3, 4 și 5)	Control complet: număr de prelevări pe an (Notele 3 și 5)
≤ 100	(Nota 6)	(Nota 6)
> 100 ≤ 1 000	4	1
> 1 000 ≤ 10 000	4 +3 pentru fiecare tranșă de 1 000 m ³ /zi din volumul total	1 +1 pentru fiecare tranșă de 3 300 m ³ /zi din volumul total
> 10 000 ≤ 100 000		3 +1 pentru fiecare tranșă de 10 000 m ³ /zi din volumul total
> 100 000		10 +1 pentru fiecare tranșă de 25 000 m ³ /zi din volumul total

Nota 1: O zonă de distribuție este o zonă geografică determinată în care apa destinată consumului uman provine din una sau mai multe surse și în care calitatea apei se poate considera că este aproximativ uniformă.

Nota 2: Volumele se calculează ca medii pe parcursul unui an calendaristic. Un stat membru poate folosi numărul de locuitori dintr-o zonă de distribuție în loc de volumul de apă pentru a determina frecvența minimă, pe baza unui consum de apă de 200 l/zi/persoană.

Nota 3: În cazul furnizării intermitente pe termen scurt, frecvența controalelor apei distribuite din camioane-cisternă sau vapoare-cisternă trebuie decisă de statul membru în cauză.

Nota 4: În cazul diversilor parametri din anexa I, statele membre pot reduce numărul de prelevări indicat în tabel dacă:

- (a) valorile rezultatelor obținute din probele prelevate pe o perioadă de cel puțin doi ani consecutivi sunt constante și semnificativ mai bune decât valorile limită prevăzute la anexa I și
- (b) nici un factor nu poate să provoace o deteriorare a calității apei.

Cea mai scăzută frecvență aplicată nu trebuie să fie sub 50 % din numărul de prelevări indicat în tabel, cu excepția cazului de la nota 6.

Nota 5: În măsura în care este posibil, numărul prelevărilor trebuie distribuit egal în timp și în spațiu.

Nota 6: Frecvența trebuie stabilită de statul membru în cauză.

▼B

TABELUL B2

Frecvența minimă de prelevare și de analiză a apei îmbuteliate în sticle și recipiente destinate comercializării

Volumul de apă produs pe zi pentru a fi oferit spre vânzare în sticle sau recipiente ⁽¹⁾ m ³	Control de rutină: număr de prelevări pe an	Control complet: număr de prelevări pe an
≤ 10	1	1
> 10 ≤ 60	12	1
> 60	1 pe tranșă de 5 m ³ din volumul total	1 pe tranșă de 100 m ³ din volumul total

⁽¹⁾ Volumele se calculează ca medii pe parcursul unui an calendaristic.

ANEXA III

SPECIFICAȚII PENTRU ANALIZA PARAMETRILOR

Fiecare stat membru trebuie să se asigure că orice laborator în care se analizează probele dispune de un sistem analitic de control al calității, care face obiectul unor verificări periodice realizate de către o persoană care nu se află în subordinea laboratorului și care este aprobată în acest scop de autoritatea competentă.

1. PARAMETRII PENTRU CARE SE SPECIFICĂ METODELE DE ANALIZĂ

Următoarele principii pentru metode de calcul al parametrilor microbiologici sunt prezentate fie ca referință ori de câte ori se indică o metodă CEN/ISO, fie orientativ, până la eventuala adoptare în viitor, în conformitate cu procedura definită la articolul 12, a unor metode internaționale CEN/ISO pentru parametrii în cauză. Statele membre pot folosi metode alternative, cu condiția respectării dispozițiilor articolului 7 alineatul (5).

Bacterii coliforme și *Escherichia coli* (*E. coli*) (ISO 9308-1)

Enterococi (ISO 7899-2)

Pseudomonas aeruginosa (prEN ISO 12780)

Enumerarea microorganismelor care pot fi obținute în cultură – Număr de colonii 22 °C (prEN ISO 6222)

Enumerarea microorganismelor care pot fi obținute în cultură – Număr de colonii 37 °C (prEN ISO 6222)

Clostridium perfringens (inclusiv sporii)

Filtrare prin membrană urmată de incubarea anaerobă a membranei pe m-CP agar (Nota 1) la 44 ± 1 °C timp de 21 ± 3 ore. Se numără coloniile de culoare galben opac care devin roz sau roșii după expunerea la vapori de hidroxid de amoniu timp de 20-30 de secunde.

Nota 1: Compoziția m-CP agar este:

Mediu bazic

Triptoză	30 g
Extras de drojdie	20 g
Zaharoză	5 g
Hidroclorură de L-cisteină	1 g
MgSO ₄ ·7H ₂ O	0,1 g
Purpură de bromcrezol	40 mg
Agar	15 g
Apă	1 000 ml

Se dizolvă ingredientele mediului bazic, se ajustează pH-ul la 7,6 și se introduce în autoclavă la 121 °C timp de 15 minute. Se lasă mediul să se răcească și se adaugă:

D-cicloserină	400 mg
Polimixină-B sulfat	25 mg
Indoxil-β-D-glucozid care se dizolvă în 8 ml apă distilată înainte de adăugare	60 mg
Soluție de difosfat de fenofaleină la 0,5 % sterilizată prin filtrare	20 ml
6H ₂ O la 4,5 % FeCl ₃ sterilizată prin filtrare	2 ml

▼B**2. PARAMETRII PENTRU CARE SE SPECIFICĂ CARACTERISTICILE DE PERFORMANȚĂ**

2.1. În cazul următorilor parametri, caracteristicile de performanță specificate constau în faptul că metoda de analiză utilizată trebuie să aibă cel puțin capacitatea de a măsura concentrații egale cu parametrul valoric cu exactitatea, precizia și limita de detecție specificate. Indiferent de sensibilitatea metodei de analiză utilizate, rezultatul trebuie exprimat folosind cel puțin același număr de zecimale ca și în cazul parametrului valoric prevăzut la anexa I părțile B și C.

Parametri	Exactitatea % a parametrului valoric (Nota 1)	Precizia % a parametrului valoric (Nota 2)	Limita de detecție % a parametrului valoric (Nota 3)	Condiții	Note
Acrilamidă				A se controla în funcție de criteriile de calitate specificate pentru produs	
Aluminiu	10	10	10		
Amoniu	10	10	10		
Antimoniu	25	25	25		
Arsenic	10	10	10		
Benzo(a)piren	25	25	25		
Benzen	25	25	25		
Bor	10	10	10		
Bromați	25	25	25		
Cadmiu	10	10	10		
Cloruri	10	10	10		
Crom	10	10	10		
Conductivitate	10	10	10		
Cupru	10	10	10		
Cianuri	10	10	10		Nota 4
1,2-diclorețan	25	25	10		
Epiclorhidrină				A se controla în funcție de criteriile de calitate specificate pentru produs	
Fluoruri	10	10	10		
Fier	10	10	10		
Plumb	10	10	10		
Mangan	10	10	10		
Mercur	20	10	20		
Nichel	10	10	10		

▼B

Parametri	Exactitatea % a parametrului valoric (Nota 1)	Precizia % a parametrului valoric (Nota 2)	Limita de detecție % a parametrului valoric (Nota 3)	Condiții	Note
Azotați	10	10	10		
Azotiți	10	10	10		
Oxidabilitate	25	25	10		Nota 5
Pesticide	25	25	25		Nota 6
Hidrocarburi aromatice policiclice	25	25	25		Nota 7
Seleniu	10	10	10		
Sodiu	10	10	10		
Sulfați	10	10	10		
Tetracloretilenă	25	25	10		Nota 8
Tricloretilenă	25	25	10		Nota 8
Total trihalometani	25	25	10		Nota 7
Clorură de vinil				A se controla în funcție de criteriile de calitate specificate pentru produs	

2.2. În cazul concentrației ionilor de hidrogen, caracteristicile de performanță specificate constau în faptul că metoda de analiză utilizată trebuie să aibă capacitatea de a măsura concentrații egale cu parametrul valoric, cu o exactitate de 0,2 unități pH și o precizie de 0,2 unități pH.

Nota 1 (*): Exactitatea este eroarea sistematică și reprezintă diferența dintre valoarea medie a unui număr mare de măsurări repetate și valoarea exactă.

Nota 2 (*): Precizia este eroarea aleatorie și se exprimă de obicei ca deviație standard (în cadrul lotului și între loturi) a gamei de rezultate față de valoarea medie. Precizia acceptabilă este egală cu dublul deviației standard relative.

(*) Acești termeni sunt definiți mai detaliat în ISO 5725.

Nota 3: Limita de detecție este fie:
— de trei ori deviația standard în cadrul lotului pentru o probă naturală care conține o concentrație scăzută din parametrul vizat
fie
— de cinci ori deviația standard în cadrul lotului pentru o probă martor.

Nota 4: Metoda trebuie să permită determinarea cantității totale de cianură sub toate formele.

Nota 5: Oxidarea trebuie să se desfășoare timp de 10 minute la 100 °C în mediu acid, folosindu-se permanganat.

Nota 6: Caracteristicile de performanță se aplică pentru fiecare pesticid în parte și depind de pesticidul în cauză. Este posibil ca limita de detecție să nu poată fi atinsă în prezent pentru toate pesticidele, dar statele membre trebuie să depună eforturi pentru a atinge acest standard.

Nota 7: Caracteristicile de performanță se aplică fiecărei substanțe specificate la 25 % din parametrul valoric care figurează la anexa I.

Nota 8: Caracteristicile de performanță se aplică fiecărei substanțe specificate la 50 % din parametrul valoric care figurează la anexa I.

▼B

3. PARAMETRII PENTRU CARE NU SE SPECIFICĂ NICI O METODĂ DE ANALIZĂ

Culoare

Miros

Gust

Carbon organic total

Turbiditate (Nota 1)

Nota 1: Pentru controlul turbidității apei de suprafață tratate, caracteristicile de performanță specificate constau în faptul că metoda utilizată trebuie să aibă cel puțin capacitatea de a măsura concentrații egale cu parametrul valoric cu o exactitate de 25 %, o precizie de 25 % și o limită de detecție de 25 %.

ANEXA IV

TERMENE DE TRANSUNERE ÎN DREPTUL INTERN ȘI DETALII DE APLICARE

Directiva 80/778/CEE	Directiva 81/858/CEE (Modificare ca urmare a aderării Greciei)	Actul de aderare a Spaniei și a Portugaliei	Directiva 90/656/CEE pentru noile <i>Länder</i> din Germania	Actul de aderare a Austriei, a Finlandei și a Suediei	Directiva 91/692/CEE
Transpunere 17.7.1982 Aplicare 17.7.1985 Toate statele membre cu excepția Spaniei, Portugaliei și a noilor <i>Länder</i> din Germania		Spania: transpunere 1.1.1986 aplicare 1.1.1986 Portugalia: transpunere 1.1.1986 aplicare 1.1.1989		Austria: transpunere 1.1.1995 aplicare 1.1.1995 Finlanda: transpunere 1.1.1995 aplicare 1.1.1995 Suedia: transpunere 1.1.1995 aplicare 1.1.1995	
Articolul 1-14			Aplicare 31.12.1995		
Articolul 15	Modificat cu intrare în vigoare de la 1.1.1981	Modificat cu intrare în vigoare de la 01.01.1986		Modificat cu intrare în vigoare de la 1.1.1995	
Articolul 16					
Articolul 17					Articolul 17a inserat
Articolul 18					
Articolul 19		Modificat	Modificat		
Articolul 20					
Articolul 21					

ANEXA V

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Prezenta directivă	Directiva 80/778/CEE
Articolul 1 alineatul (1)	Articolul 1 alineatul (1)
Articolul 1 alineatul (2)	—
Articolul 2 alineatul (1) literele (a) și (b)	Articolul 2
Articolul 2 alineatul (2)	—
Articolul 3 alineatul (1) literele (a) și (b)	Articolul 4 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (2) literele (a) și (b)	—
Articolul 3 alineatul (3)	—
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 7 alineatul (6)
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 11
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 7 alineatul (1)
Articolul 5 alineatul (2) prima teză	Articolul 7 alineatul (3)
Articolul 5 alineatul (2) a doua teză	—
Articolul 5 alineatul (3)	—
Articolul 6 alineatul (1)	Articolul 12 alineatul (2)
Articolul 6 alineatele (2)-(3)	—
Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 12 alineatul (1)
Articolul 7 alineatul (2)	—
Articolul 7 alineatul (3)	Articolul 12 alineatul (3)
Articolul 7 alineatul (4)	—
Articolul 7 alineatul (5)	Articolul 12 alineatul (5)
Articolul 7 alineatul (6)	—
Articolul 8	—
Articolul 9 alineatul (1)	Articolul 9 alineatul (1) și articolul 10 alineatul (1)
Articolul 9 alineatele (2)-(6)	—
Articolul 9 alineatul (7)	Articolul 9 alineatul (2) și articolul 10 alineatul (3)
Articolul 9 alineatul (8)	—
Articolul 10	Articolul 8
Articolul 11 alineatul (1)	—

▼B

Prezenta directivă	Directiva 80/778/CEE
Articolul 11 alineatul (2)	Articolul 13
Articolul 12 alineatul (1)	Articolul 14
Articolul 12 alineatele (2) și (3)	Articolul 15
Articolul 13 alineatul (1)	—
Articolul 13 alineatele (2)-(5)	Articolul 17a (inserat de Directiva 91/692/CEE)
Articolul 14	Articolul 19
Articolul 15	Articolul 20
Articolul 16	—
Articolul 17	Articolul 18
Articolul 18	—
Articolul 19	Articolul 21

Директива 98/83/ЕС Совета от 3 ноября 1998 года

Директива 98/83/ЕС Совета от 3 ноября 1998 года, о качестве воды, предназначенной для употребления людьми

Директива Совета

от 3 ноября 1998 г.

о качестве воды, предназначенной для употребления людьми

(98/83/ЕС)

Принимая во внимание Договор Европейского Сообщества и, в частности, статью 130s(1),

Принимая во внимание предложение Комиссии,

Принимая во внимание мнение Экономического и Социального Комитета,

Принимая во внимание мнение Комитета Регионов

Действуя в соответствии с процедурой, заложенной в статье 189с,

(1) Поскольку необходимо привести Директиву Совета 80/778/ЕЕС от 15.07.80 г. по качеству воды, предназначенной для употребления людьми, в соответствие с достижениями науки и техники; поскольку опыт, полученный по выполнению этой Директивы показывает, что необходимо создать достаточно гибкую и прозрачную законодательную основу для государств - членов Сообщества, чтобы достичь соответствия стандартам; поскольку, кроме того, эта Директива должна быть пересмотрена в свете Договора Европейского Сообщества и, в частности, принципа подчиненности;

(2) Поскольку, в соответствии со статьей 3b Договора, устанавливающей, что никакие действия Сообщества не должны выходить за рамки целей Договора, необходимо пересмотреть Директиву 80/778/ЕЕС, чтобы согласовать основные параметры, имеющие коренное значение для качества воды и здоровья людей, оставив возможность Государствам-Членам устанавливать второстепенные параметры, как они считают нужным;

(3) Поскольку, в соответствии с принципом подчиненности, деятельность Сообщества должна поддерживать и дополнять деятельность властей Государств-Членов;

(4) Поскольку, в соответствии с принципом подчиненности, национальные и социально-экономические различия между регионами Сообщества требуют, чтобы большинство решений по мониторингу, анализу и измерениям принимались на местном, региональном или национальном уровне, если эти различия не умаляют основ законов, постановлений и норм, заложенных в данной Директиве;

(5) Поскольку стандарты Сообщества по основным параметрам качества воды для употребления людьми, от которых зависит здоровье людей, являются необходимыми, если достигнуты минимальные природоохранные цели совместно с другими действиями Сообщества для безопасного и успешного применения такой воды;

(6) Поскольку, ввиду важности качества воды, предназначенной для употребления людьми, для здоровья людей, необходимо установить на уровне Сообщества основные стандарты качества, которым должна соответствовать вода для употребления людьми;

(7) Поскольку необходимо включить воду, используемую в пищевой промышленности, если нельзя установить, что использование такой воды не влияет на полезность конечного продукта;

(8) Поскольку для обеспечения соответствия предприятий водоснабжения стандартам по качеству питьевой воды должны быть предприняты подходящие водозащитные меры, чтобы гарантировать чистоту поверхностных и подземных вод; поскольку та же цель может быть достигнута подходящими методами водообработки перед распределением воды;

(9) Поскольку направление Европейской политики по воде предполагает, что будет принята соответствующая основа Директивы по воде;

(10) Поскольку необходимо исключить из области действия этой Директивы природные минеральные воды и воду для медицинских целей, поскольку для этих вод установлены специальные нормы;

(11) Поскольку необходимы меры в отношении всех параметров, прямо влияющих на здоровье, и других параметров, если происходит ухудшение качества; поскольку, кроме того, такие меры должны быть тщательно скоординированы с выполнением Директивы 91/414/ЕЕС от 15.07.91 г., касающейся размещения на рынке средств защиты растений и Директивы 98/8/ЕС Европейского Парламента и Совета от 16.02.98 г., касающейся размещения на рынке биологических продуктов;

(12) Поскольку необходимо установить индивидуальные параметрические величины для веществ, важных для всего Сообщества, на уровне, точно обеспечивающем достижение целей данной Директивы;

(13) Поскольку параметрические величины основаны на доступных научных данных и принципы предосторожности также приняты во внимание; поскольку эти величины были выбраны с тем, чтобы, обеспечить безопасное пожизненное употребление воды с высокой степенью защиты здоровья;

(14) Поскольку необходим баланс для предотвращения и микробиологической, и химической опасности; поскольку, с этой стороны, и в свете будущего рассмотрения параметрических величин, установление параметрических величин для воды, предназначенной для употребления людьми, должно быть основано на соображениях здоровья и методах оценки риска;

(15) Поскольку в настоящее время невозможно установить основные параметрические величины для химикатов, воздействующих на эндокринную систему, на уровне Сообщества, и меняется оценка влияния вредного воздействия веществ на здоровье человека:

(16) Поскольку, в частности, стандарты Приложения I в большинстве основаны на «Руководстве по качеству питьевой воды» Всемирной Организации Здравоохранения, и, по мнению Научного Консультативного Комитета, надлежит исследовать токсичность и экотоксичность химических веществ;

(17) Поскольку Государства-Члены должны устанавливать величины других дополнительных параметров, не включенных в Приложение I, когда это необходимо для защиты здоровья людей на их территориях;

(18) Поскольку Государства-Члены могут устанавливать величины других дополнительных параметров, не включенных в Приложение I, когда считают это необходимым для обеспечения качества производства, распределения и проверки воды, предназначенной для употребления людьми;

(19) Поскольку, когда Государства-Члены считают необходимым принять стандарты, более строгие, чем приведенные в Приложении 1, части А и В, или стандарты на дополнительные параметры, не включенные в Приложение I, но необходимые для охраны здоровья людей, они могут поставить Комиссию в известность об этих стандартах;

(20) Поскольку Государства-Члены связаны между собой, введение или утверждение более строгих защитных мер для соблюдения принципов и правил Договора производится по мере рассмотрения их судебным органом;

(21) Поскольку параметрические величины для воды, предназначенной для употребления людьми, должны приниматься в интересах пользователя;

(22) Поскольку качество воды, предназначенной для употребления людьми, может зависеть от домашней распределительной системы; поскольку, более того, ни домашняя система распределения, ни ее техническое обслуживание не находятся в сфере ответственности Государств-Членов;

(23) Поскольку каждое Государство-Член должно принять программу мониторинга для проверки соответствия воды, предназначенной для употребления людьми, требованиям данной Директивы; поскольку такие программы мониторинга должны отвечать местным нуждам и удовлетворять минимальным требованиям мониторинга, заложенным в данной Директиве;

(24) Поскольку методы анализа качества воды, предназначенной для употребления людьми, должны обеспечивать получение надежных и сопоставимых результатов:

(25) Поскольку в случае несоответствия стандартам Директивы Государство-Член должно исследовать причину и немедленно принять меры к восстановлению качества воды:

(26) Поскольку важно предотвратить распространение загрязненной воды, представляющей потенциальную опасность для здоровья людей, и ограничить ее использование;

(27) Поскольку в случае несовпадения с параметром, служащим индикатором. Государство-Член должно рассмотреть, представляет ли это несоответствие потенциальную угрозу здоровью людей; поскольку необходимо принять меры по восстановлению качества воды там, где это необходимо для защиты здоровья людей;

(28) Поскольку, если необходимы действия по восстановлению качества воды, предназначенной для употребления людьми, в соответствии со статьей 130g (2) Договора, предпочтение отдается действиям, устраняющим причину проблемы;

(29) Поскольку Государствам-Членам может при определенных условиях быть разрешено ослабление требований Директивы; поскольку, кроме того, необходимо установить соответствующие рамки этих отступлений, при условии, что это не повлечет потенциальной угрозы здоровью людей, и при условии, что иными способами в данной области не достигается снабжение водой, предназначенной для употребления людьми:

(30) Поскольку, так как приготовление или распределение воды, предназначенной для употребления людьми, предполагает использование некоторых веществ или материалов, нужны правила их применения для предотвращения возможного негативного влияния на здоровье людей;

(31) Поскольку научный и технический прогресс может потребовать быстрого пересмотра технических требований, заложенных в Приложениях II и III; поскольку, далее, для обеспечения необходимых для этого мер создается комитет, состоящий из представителей Государств-Членов;

(32) Поскольку потребители должны быть информированы о качестве воды, предназначенной для употребления людьми, обо всех отступлениях, принятых Государством-Членом, и о восстановительных мероприятиях, предпринятых компетентными органами; поскольку следует учитывать технические и статистические нужды Комиссии, а также права индивидуума на

получение достаточной информации относительно качества воды, предназначенной для употребления людьми;

(33) Поскольку данная Директива не налагает на Государства-Члены обязательств ни по времени внедрения в национальное законодательство, ни по применению, как показано в Приложении IV,

ПРИНИМАЕТ ДАННУЮ ДИРЕКТИВУ:

Статья 1 Цель

1. Данная Директива касается качества воды, предназначенной для употребления людьми.
2. Целью данной Директивы является защита здоровья людей от вредного влияния загрязняющих веществ в воде, предназначенной для употребления людьми, путем обеспечения ее чистоты и полезности.

Статья 2 Определения

Для целей данной Директивы:

1. "Вода, предназначенная для употребления людьми" означает:
 - а) вода, природная или после обработки, предназначенная для питья, приготовления пищи или других домашних целей, независимо от ее происхождения и от того, поступает ли она из распределительной сети, цистерны, из бутылок или контейнеров;
 - б) вода, используемая в производстве пищевых продуктов или веществ, предназначенных для употребления людьми, если нет гарантии компетентных органов в том, что эта вода не влияет на полезность пищевых продуктов в их конечной форме;
2. "Домашняя распределительная система" означает трубопровод, арматуру и электрооборудование, которое установлено между кранами, которые обычно используются для потребления воды, и распределительной сетью, если за них не отвечает потребитель, в соответствии с национальным законодательством.

Статья 3 Исключения

I. Данная Директива не применяется:

- а) к природным минеральным водам, которые признаны таковыми компетентными национальными органами, в соответствии с Директивой Совета 80/777/ЕЕС от 15 июля 1980 в соответствии с законами Государств-Членов относительно эксплуатации и маркетинга природных минеральных вод;

б) воде, являющейся медицинским продуктом, подпадающей под действие Директивы Совета 65/65/ЕЕС от 26 января 1965 в соответствии с положениями законов, постановлений и административных действий, распространяющихся на медицинские продукты.

2. Государства-Члены могут исключать из действия данной Директивы:

а) воду предназначенную исключительно для тех целей, для которых компетентные органы гарантируют, что качество воды не оказывает прямого или косвенного влияния на здоровье потребителей;

б) воду, предназначенную для употребления людьми, из индивидуального источника производительностью менее 10 м³ в день или обслуживающего менее 50 человек, если эта вода не попадает в коммерческую или общественную сеть.

3. В случае, если Государство-Член делает исключение для воды, упомянутой в параграфе 2 (b), население данной местности должно быть поставлено в известность об этом и о мерах по защите здоровья людей, которые следует предпринять в случае загрязнения воды, предназначенной для употребления людьми. Кроме того, когда качество такой воды может представлять потенциальную опасность для здоровья людей, население должно быть срочно уведомлено, и даны соответствующие рекомендации.

Статья 4 Общие обязательства

1. Без ущерба в отношении других обязательств перед Сообществом Государства-Члены должны принять необходимые меры для того, чтобы вода, предназначенная для употребления людьми, была полезной и чистой. В соответствии с минимальными требованиями настоящей Директивы вода, предназначенная для употребления людьми, считается полезной и чистой, если:

(а) не содержит микроорганизмов и паразитов, а также любых веществ, представляющих потенциальную опасность для здоровья людей и

(b) отвечает минимальным требованиям Приложения I, частей А и В;

и если в соответствии с положениями Статей 5 – 8 и 10 и в соответствии с Договором, Государства-Члены принимают все меры для того, чтобы вода, предназначенная для употребления людьми, отвечала требованиям данной Директивы.

2. Государства-Члены должны быть уверены, что меры по выполнению настоящей Директивы ни при каких обстоятельствах не приведут ни к снижению существующего качества воды, предназначенной для употребления людьми- поскольку от нее зависит здоровье людей, ни к повышению загрязнения воды, используемой для производства питьевой воды.

Статья 5 Стандарты качества

1. Государства-Члены устанавливают величины, применимые к воде, предназначенной для употребления людьми, для параметров, указанных в Приложении I.
2. Величины, установленные в соответствии с параграфом 1, не должны быть менее строгими, чем указанные в Приложении I. Что касается параметров, представленных в Приложении I, часть C, величины устанавливают только в целях мониторинга и для исполнения обязательств Статьи 8.
3. Государство-Член устанавливает на своей территории или ее части величины для дополнительных параметров, не включенных в Приложение I, там, где это необходимо для защиты здоровья людей. Эти величины должны, как минимум, удовлетворять требованиям Статьи 4 (1) (a).

Статья 6 Точки отбора проб

1. Параметрические величины, установленные в соответствии со Статьей 5, следует проверять:
 - (a) в случае поступления воды из распределительной системы, в помещениях - на выходе из крана, где обычно отбирают воду, используемую для употребления людьми;
 - (b) в случае воды в цистерне - в точке выхода из цистерны;
 - (c) в случае воды в бутылках или контейнерах для продажи - в точке, из которой вода поступает в бутылки или контейнеры;
 - (d) в случае, если вода используется на предприятии по производству продуктов питания - в точке использования.
2. Для воды, упоминаемой в параграфе 1 (a), Государства-Члены могут считать свои обязательства по этой статье и статьям 4 и 8 (2) выполненными в случае несовпадения параметрических величин, установленных в соответствии со статьей 5, из-за домашней распределительной системы или содержания, исключая помещения и учреждения, где вода подается населению, такие как школы, больницы и рестораны.
3. Если применяется параграф 2, и существует опасность, что вода, упоминаемая в параграфе 1 (a), не соответствует параметрическим величинам, установленным в соответствии со статьей 5, Государства-Члены должны убедиться, что:
 - (a) предприняты меры по снижению или уничтожению этой опасности несоответствия параметрических величин, такие как инструктаж владельцев собственности о восстановительных действиях, которые они могут предпринять, и/или

другие меры, такие как подходящая техническая обработка для исправления сорта (природы) или свойств воды перед распределением для снижения опасности несовпадения требуемых параметров после распределения:

и

(b) потребители должны быть должным образом оповещены и проинструктированы обо всех возможных дополнительных восстановительных действиях, которые они могут предпринять.

Статья 7 Мониторинг

1. Государства-Члены должны принять все меры для проведения регулярного мониторинга воды, предназначенной для употребления людьми, чтобы убедиться, что вода, поступающая к потребителю, отвечает требованиям данной Директивы, особенно параметрические величины, установленные в соответствии со статьей 5. Отбираемые образцы должны быть представительными относительно качества воды, поставляемой в течение года.

Кроме того, если при приготовлении и распределении воды, предназначенной для употребления людьми, используется дезинфекция, Государства-Члены должны принять все меры, чтобы загрязнение воды побочными продуктами дезинфекции было по возможности минимальным (и не компрометирующим дезинфекцию).

2. Для выполнения обязательств, изложенных в параграфе 1. компетентными органами должны быть разработаны программы мониторинга всей воды, предназначенной для употребления людьми. Эти программы мониторинга должны отвечать минимальным требованиям Приложения II

3. Точки отбора проб должны быть определены компетентными органами и должны отвечать соответствующим требованиям Приложения 11.

4. Руководства Сообщества по мониторингу, описанному в данной статье, могут быть написаны в соответствии с процедурой, установленной в статье 12.

5.(a) Государства-Члены должны соблюдать технические условия анализов параметров, установленных в Приложении III.

(b) Методы, отличные от установленных в Приложении III, можно применять при условии, что они дают результаты столь же достоверные, что и установленные методы. Государства-Члены, применяющие альтернативные методы, должны представлять Комиссии всю информацию относительно этих методов и их эквивалентности.

(c) Для параметров, перечисленных в Приложении III, части 2 и 3, можно применять любые методы анализов при условии, что они отвечают установленным требованиям.

6. Государства-Члены должны обеспечить проведение время от времени дополнительного мониторинга по веществам и микроорганизмам, для которых не установлено параметрических величин в соответствии со статьей 5, если есть подозрение, что они могут присутствовать в количествах, представляющих потенциальную опасность для здоровья людей.

Статья 8 Устранение недостатков и ограничения пользования

1. При несоответствии параметрических величин установленным в соответствии со статьей 5 Государства-Члены должны гарантировать немедленное исследование с целью определения причины.

2. Если, несмотря на меры, принятые для выполнения обязательств, приведенных в статье 4 (2), вода, предназначенная для употребления людьми, не отвечает требованиям статей 5 и 6 (2), данное Государство-Член должно обеспечить немедленное исправление недостатков для восстановления качества воды, отдавая предпочтение принудительным мерам, в зависимости от степени превышения параметрических величин и потенциальной опасности для жизни людей.

3. В случае несоответствия параметрическим величинам Государства-Члены должны обеспечить запрет распространения воды, предназначенной для употребления людьми, или ограничить ее использование, или принять другие необходимые меры для защиты здоровья людей. Потребители должны быть немедленно извещены и проинструктированы.

4. Компетентные органы должны решить, какие действия из параграфа 3 следует предпринять, принимая во внимание риск для здоровья людей, который может быть вызван прерыванием снабжения или ограничением использования воды, предназначенной для употребления людьми.

5. Государства-Члены могут устанавливать руководства в помощь компетентным органам для выполнения их обязательств по параграфу 4.

6. В случае несовпадения с параметрическими величинами или техническими условиями Приложения I, части C Государства-Члены должны рассмотреть, представляет ли это несовпадение опасность для здоровья людей. Там, где это необходимо для защиты здоровья людей, должны быть предприняты восстановительные меры.

7. Государства-Члены должны гарантировать, что там, где предприняты восстановительные действия, потребители извещены, кроме тех случаев, когда компетентные органы считают несовпадение параметрических величин несущественным.

Статья 9 Отступления от закона

1. Государства-Члены могут предусматривать отступления от закона по параметрическим величинам, установленным в Приложении I, части B или установленным в соответствии со стать-

ей 5 (3), до максимальных величин, установленных ими, при условии, что не будет угрозы здоровью людей, и при условии, что в противном случае невозможно обеспечить в соответствующей области снабжение водой, предназначенной для употребления людьми. Отступления от закона должно распространяться по возможности на как можно меньший отрезок времени, это время не должно превышать трех лет, к концу этого периода должен быть проведен пересмотр, чтобы определить, достигнут ли существенный прогресс. Если Государство-Член собирается провести повторное отступление, то представляет в Комиссию рецензию с обоснованием своего решения по повторному отступлению от закона. Никакое повторное отступление не должно превышать трех лет.

2. В исключительных обстоятельствах Государство-Член может запросить Комиссию о третьем отступлении от закона на период, не превышающий трех лет. Комиссия должна принять решение по такой просьбе в течение трех месяцев.

3. Любое отступления от закона, данное в соответствии с параграфами 1 или 2, должно содержать следующее:

(a) основание для отступления;

(b) параметр, результаты предыдущего мониторинга и максимальную разрешенную величину для отступления;

(c) географическую область, количество воды, поставляемой ежедневно, население области и будет ли затронуто какое-либо производство пищевых продуктов;

(d) подходящую схему мониторинга с повышенной частотой мониторинга там, где это необходимо;

(e) краткое содержание планируемых восстановительных мероприятий- включая график работы, оценку стоимости и обеспечение проверки;

(f) требуемый срок отступления от закона.

4. Если компетентные органы находят несовпадение параметрических величин незначительным, и если действия, предпринятые в соответствии со статьей 8 (2), достаточны для разрешения проблемы в течение 30 дней, требования параграфа 3 можно не применять. В этом случае только максимально возможная величина для рассматриваемого параметра и время для разрешения проблемы устанавливается компетентными органами.

5. Параграф 4 нельзя более применять в случае, если по какой-либо одной параметрической величине несовпадение превышает 30 дней в целом за последние 12 месяцев.

6. Государство-Член, обращающееся к отступлению, предусмотренному данной статьей, должно гарантировать, что население, которого касается отступление, будет должным образом информировано об отступлении и условиях регулирования. Кроме того, при необходимости Государство-Член должно гарантировать, что населению, для которого отступление может представлять особенный риск, даны необходимые инструкции

Эти обязательства не применимы к обстоятельствам, описанным в параграфе 4. если компетентные органы не решат иначе.

7. За исключением отступлений, сделанных в соответствии с параграфом 4, Государство-Член информирует Комиссию в течение двух месяцев о любом отступлении, касающемся индивидуального водоснабжения, превышающего в среднем 1000 м³ в день или обслуживающего более 5000 человек, включая информацию, перечисленную в параграфе 3.

8. Данная статья не применяется к воде, предназначенной для употребления людьми, продаваемой в бутылках или контейнерах.

Статья 10 Гарантии качества обработки, оборудования и материалов

Государства-Члены должны принять все необходимые меры, чтобы гарантировать, что никакие вещества или материалы для новых установок, используемых для приготовления или распределения воды, предназначенной для употребления людьми, или примеси, связанные с этими веществами или материалами для новых установок, не остаются в воде, предназначенной для употребления людьми, в концентрациях более высоких, чем это необходимо для их использования и не снижают, прямо или косвенно, защиту здоровья населения, предусмотренную данной Директивой; пояснительные документы и технические условия в соответствии со статьями 3 и 4 (1) Директивы Совета 89/106/ЕЕС от 21 декабря 1988 по сближению законов, норм и административных постановлений Государств-Членов в отношении строительных материалов должны отвечать требованиям данной Директивы

Статья 11 Пересмотр Приложений

1. Как минимум раз в пять лет, Комиссия пересматривает Приложение I в свете достижений научного и технического прогресса и, при необходимости, вносит предложения по исправлениям по процедуре, заложенной в статье 189с Договора.

2. Как минимум раз в пять лет. Комиссия пересматривает Приложения II и III в свете достижений научного и технического прогресса. Такие изменения при необходимости должны проводиться в соответствии с процедурой, заложенной в статье 12.

Статья 12 Процессуальные нормы Комиссии

1. В помощь комиссии создается комитет, состоящий из представителей Государств-Членов под председательством представителя Комиссии.

2. Представитель Комиссии выносит на рассмотрение комитета проект мер, которые должны быть приняты. Комитет выражает свое мнение по проекту в срок, определяемый председателем в зависимости от неотложности проблемы. Мнение принимается большинством голосов по статье 148 (2) Договора в случае, если совет требует прислушаться к предложениям Комиссии. Голоса представителей Государств-Членов подсчитывают внутри комитета по процедуре, установленной в этой статье. Председатель не голосует.

3. Комиссия утверждает меры, которые должны быть приняты немедленно. Однако, если эти меры не совпадают с мнением комитета, Комиссия немедленно передает их в Совет. В этом случае:

(a) Комиссия задерживает проведение принятых мероприятий на трехмесячный период со дня совещания:

(b) Совет, действуя квалифицированным большинством, может принять другое решение в период времени, указанный в пункте а).

Статья 13 Информация и отчетность

1. Государства-Члены должны гарантировать, что приняты все необходимые меры для снабжения потребителей достаточной и современной информацией относительно качества воды, предназначенной для употребления людьми.

2. Без ущерба для Директивы Совета 90/313/ЕЕС от 7 июня 1990 по свободе доступа к информации по окружающей среде каждое Государство-Член публикует доклад по качеству воды, предназначенной для употребления людьми, каждые три года с обязательством по информированию населения. Первый доклад должен охватывать годы 2002, 2003 и 2004. Каждый доклад должен включать как минимум все индивидуальные источники водоснабжения объемом в среднем более 1000 м³ в день или обслуживающие более 5000 человек, охватывать период в три календарных года и публиковаться в течение одного календарного года от конца отчетного периода.

3. Государства-Члены посылают свои отчеты в Комиссию в течение двух месяцев со дня публикации.

4. Размер и минимальный объем информации докладов, предусмотренных параграфом 2, определяется исходя из мер, перечисленных в статьях 3 (2), 5 (2) и (3), 7 (2), 8, 9 (6) и (7) и 15

(1) и может при необходимости быть исправлен в соответствии с процедурой, положенной в основу статьи 12.

5. Комиссия рассматривает отчеты Государств-Членов, и каждые три года публикует суммарный отчет о качестве воды, предназначенной для употребления людьми, в Сообществе. Этот отчет должен быть опубликован в течение девяти месяцев по получению отчетов Государств-Членов.

6. Вместе с первым отчетом по этой Директиве, как указано в параграфе 2, Государства-Члены также составляют отчеты для направления в Комиссию по мерам, которые предприняты или планируются для выполнения обязательств в соответствии со статьей 6 (3) и Приложением I, часть В, примечание 10. Комиссия представляет на рассмотрение предложения по объему этого доклада в соответствии с процедурой, заложенной в статье 12.

Статья 14 График соответствия

Государства-Члены принимают меры, необходимые для того, чтобы гарантировать соответствие качества воды, предназначенной для употребления людьми, в течение пяти лет с момента вступления ее в силу, без ущерба для примечаний 2, 4 и 10 в Приложении I, часть В.

Статья 15 Исключительные обстоятельства

1. Государства-Члены могут, в исключительных обстоятельствах и для географически ограниченной местности, внести на рассмотрение Комиссии специальный запрос на период больший, чем заложенный в статье 14. Дополнительный период не должен превышать трех лет, в конце этого периода проводится проверка, и результаты направляются в Комиссию, которая может на основании этой проверки предоставить второй дополнительный период на срок до трех лет. Этот запрос не может распространяться на воду для употребления людьми, предназначенную для продажи в бутылках или контейнерах.

2. Такой запрос, для которого должно быть дано основание, должен устанавливать трудности и включать, как минимум, всю информацию, предусмотренную статьей 9 (3).

3. Комиссия рассматривает этот запрос в соответствии с процедурой, заложенной в статье 12.

4. Всякое Государство-Член, обращающееся к данной статье, гарантирует, что население, на которое распространяется запрос, должным образом информировано о последствиях этого запроса. Кроме того, Государство-Член гарантирует, при необходимости, что та часть населения, для которой запрос может представлять особый риск, должным образом проинструктирована.

Статья 16 Отмена

1. Действие Директивы 80/778/ЕЕС отменяется по прошествии пяти лет с момента вступления в силу данной Директивы. Касательно параграфа 2, данная Директива не ущемляет обязательств Государств-Членов относительно конечных сроков внедрения в качестве национальных стандартов и применения, как показано в приложении IV.

Любая ссылка на отмененную Директиву должна интерпретироваться как ссылка на данную Директиву и должна читаться в соответствии таблицей, приведенной в Приложении V.

2. Как только в Государстве-Члене вступили в силу законы, нормы и административные положения, необходимые по данной Директиве, и приняты меры, предусмотренные статьей 14, в данном Государстве-Члене к качеству воды, предназначенной для употребления людьми, применяется данная директива, а не Директива 80/778/ЕЕС.

Статья 17 Преобразование в национальный закон

1. Государство-Член вводит в силу законы, нормы и административные положения, необходимые по данной Директиве, в течение двух лет со вступления ее в силу. Комиссию немедленно ставят в известность.

Когда Государство-Член проводит эти мероприятия, они сопровождаются ссылками на данную Директиву или сопровождаются такими ссылками в случае их официальной публикации. Метод приведения таких ссылок устанавливается Государством-Членом.

2. Государство-Член передает Комиссии тексты положений национального закона, принимаемого в области действия данной Директивы.

Статья 18 Вступление в силу

Данная Директива вступает в силу на 20-й день после ее опубликования в Официальном Журнале Европейского Сообщества.

Статья 19 Адресаты

Данная Директива предназначена для Государств-Членов.

Подписано в Брюсселе 3 ноября 1998.

От Совета
Президент
Б. Праммер

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ПАРАМЕТРЫ И ПАРАМЕТРИЧЕСКИЕ ВЕЛИЧИНЫ

ЧАСТЬ А

Микробиологические параметры

Параметр	Параметрическая величина (число/100 мл)
Escherichia coli (E. coli)	0
Enterococci	0

Для воды, предложенной для продажи в бутылках или контейнерах:

Параметр	Параметрическая величина
Escherichia coli (E. coli)	0/250 мл
Enterococci	0/250 мл
Pseudomonas aeruginosa	0/250 мл
Подсчет колоний при 22°C	100/мл
Подсчет колоний при 37°C	20/мл

Часть В

Химические параметры

Параметр	Параметрическая величина	Единица измерения	Примечания
Акриламид	0,10	мкг/л	Примечание 1
Сурьма	5,0	мкг/л	
Мышьяк	10	мкг/л	
Бензол	1,0	мкг/л	
Бенз(а)пирен	0,010	мкг/л	
Бор	1 0	мг/л	
Бромат	10	мкг/л	Примечание 2
Кадмий	5,0	мкг/л	
Хром	50	мкг/л	
Медь	2,0	мг/л	Примечание 3
Цианид	50	мкг/л	
1,2-дихлорэтан	3,0	мкг/л	
Эпихлоргидрин	0,10	мкг/л	Примечание 1
Фторид	1,5	мг/л	
Свинец	10	мкг/л	Примечания 3 и 4
Ртуть	1,0	мкг/л	
Никель	20	мкг/л	Примечание 3
Нитрат	50	мг/л	Примечание 5
Нитрит	0,50	мг/л	Примечание 5
Пестициды	0,10	мкг/л	Примечания 6 и 7
Пестициды общее содержание	0,50	мкг/л	Примечания 6 и 8
Полициклические ароматические углеводороды	0,10	мкг/л	Сумма концентраций установленных веществ. Примечание 9

Параметр	Параметрическая величина	Единица измерения	Примечания
Селен	10	мкг/л	
Тетрахлорэтилен и трихлорэтилен	10	мкг/л	Сумма концентраций установленных веществ
Тригалометаны - общее содержание	100	мкг/т	Сумма концентраций установленных веществ
Винилхлорид	0,50	мкг/л	Примечание 1

Примечание 1

Параметрические величины, относящиеся к остаточным концентрациям мономера в воде рассчитанные по максимальному выделению из соответствующего полимера при контакте с водой.

Примечание 2

Где возможно без компромиссной дезинфекции, Государства-Члены должны стараться ориентироваться на более низкую величину.

Для воды, относящейся к статье 6 (1) (a), (b) и (d), величины должны удовлетворять требованиям, самое позднее, 10 календарных лет после вступления в силу данной Директивы. Параметрическая величина для бромата с пяти лет вступления в силу данной Директивы до 10 лет после вступления ее в силу равняется 25 мкг/л.

Примечание 3

Величина относится к пробе воды, предназначенной для употребления людьми, отобранной соответствующим методом из крана и представляющим среднюю недельную величину, поглощаемую потребителем. Где уместно, применяемые методы отбора образцов и мониторинга должны соответствовать статье 7 (4) Государства-Члены должны принимать во внимание пиковые уровни, которые могут оказывать негативное влияние на здоровье людей.

Примечание 4

Для воды, относящейся к статье 6 (1) (a), (b) и (d), величины должны удовлетворять требованиям, самое позднее, 15 календарных лет после вступления в силу данной Директивы. Параметрическая величина для свинца с пяти лет вступления в силу данной Директивы до 15 лет после вступления ее в силу равняется 25 мкг/л.

Государства-Члены должны гарантировать, что на период, необходимый для достижения соответствия параметрических величин, для снижения загрязнения свинцом воды, предназначенной для употребления людьми, приняты все необходимые меры.

При выполнении мер по достижению соответствия указанной величине Государства-Члены должны отдавать предпочтение тем случаям, где концентрация свинца в воде, предназначенной для употребления людьми, наивысшая.

Примечание 5

Государства-Члены должны гарантировать, что удовлетворяется условие $\frac{[\text{нитрат}]}{50} + \frac{[\text{нитрит}]}{3} \leq 1$, квадратные скобки означают концентрацию, в мг/л, для нитрата (NO_3) и нитрита (NO_2), и что величина 0,10 мг/л удовлетворяется для воды после обработки.

Примечание 6

Термин "пестициды" означает:

- органические инсектициды,
- органические гербициды,
- органические фунгициды,
- органические нематоциды,
- органические акарициды,
- органические альгициды,
- органические родентициды,
- органические симициды,
- родственные продукты (среди них регуляторы роста)

и их метаболиты, продукты реакции и распада

Предметом мониторинга являются только те пестициды, которые могут присутствовать в данном источнике водоснабжения.

Примечание 7

Параметрические величины применяются к каждому индивидуальному пестициду. В случае алдрина, диэldrина, гептахлора и гептахлорэпоксида параметрическая величина равна 0.030 мкг/л.

Примечание 8

Термин «Общее содержание пестицидов» означает сумму индивидуальных пестицидов, определенных и подсчитанных в процессе мониторинга.

Примечание 9

Под установленными веществами понимают:

- бенз(b)фторантрен,
- бенз(k)фторантрен,
- бенз(ghi)перилен,
- индено(1,2,3-cd)пирен.

Примечание 10

Где возможно обойтись без дезинфекции, Государствам-Членам следует ориентироваться на более низкие величины.

Под установленными веществами понимают хлороформ, бромформ, дибромохлорметан, бромодихлорметан.

Часть С

Индикаторные параметры

Параметр	Параметрическая величина	Единица измерения	Примечания
Алюминий	200	мкг/л	
Аммоний	050	мг/л	
Хлорид	250	мг/л	Примечание 1
Clostridium perfringens (включая споры)	0	число/100 мл	Примечание 2
Цвет	Приемлемый для потребителей без аномальных изменений		
Проводимость	2500	мкС/см при 20°C	Примечание 1
Концентрация ионов водорода	³ 6,5 и £9,5	единицы pH	Примечание 1 и 3
Железо	200	мкг/л	
Марганец	50	мкг/л	
Запах	Приемлемый для потребителей без аномальных изменений		
Окисляемость	50		Примечание 4
Сульфат	250		Примечание 1
Натрий	200	мг/л	
Вкус	Приемлемый для потребителей без аномальных изменений		
Подсчет колоний при 22°C	Без аномальных изменений		
Колиформы	0	число/100 мл	Примечание 5
Общий органический углерод (ООУ)	Без аномальных изменений		Примечание 6
Мутность	Приемлемая для потребителей без аномальных изменений		Примечание 7

РАДИОАКТИВНОСТЬ

Параметр	Параметрическая величина	Единица измерения	Примечания
Тритий	100	Бк/л	Примечания 8 и 10
Общая индикационная доза	0,10	мСв/год	Примечания 9 и 10

Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

► **B**

DIRECTIVA CONSILIULUI
din 21 mai 1991
privind tratarea apelor urbane reziduale
(91/271/CEE)
(JO L 135, 30.5.1991, p. 40)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
► <u>M1</u>	Directiva 98/15/CE a Comisiei din 27 februarie 1998	L 67	29	7.3.1998
► <u>M2</u>	Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 septembrie 2003	L 284	1	31.10.2003

DIRECTIVA CONSILIULUI**din 21 mai 1991****privind tratarea apelor urbane reziduale****(91/271/CEE)**

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 130s,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽³⁾,

întrucât Rezoluția Consiliului din 28 iunie 1998 privind protecția Mării Nordului și a altor ape ale Comunității ⁽⁴⁾ a invitat Comisia să prezinte propuneri privind măsurile necesare la nivelul Comunității în domeniul tratării apelor urbane reziduale;

întrucât poluarea cauzată de tratarea insuficientă a apelor reziduale dintr-un stat membru influențează adesea apele altor state membre și întrucât, prin urmare, se impune o acțiune la nivelul Comunității, în conformitate cu articolul 130r;

întrucât, pentru a se evita deteriorarea mediului prin evacuarea apelor urbane reziduale insuficient tratate, este, în general, necesară tratarea secundară a acestor ape;

întrucât este necesar să se impună o tratare mai riguroasă în zonele sensibile, în timp ce în zonele mai puțin sensibile se poate considera corespunzătoare o tratare primară;

întrucât apele industriale uzate care intră în sistemele de colectare, precum și evacuarea apelor reziduale și a nămolurilor care provin de la stațiile de tratare a apelor urbane reziduale trebuie să facă obiectul unor norme generale, reglementări și/sau autorizații specifice;

întrucât evacuările de ape industriale uzate biodegradabile care provin din anumite sectoare industriale și care nu intră în stațiile de tratare a apelor urbane reziduale înaintea evacuării în ape receptoare trebuie să facă obiectul unor cerințe corespunzătoare;

întrucât trebuie încurajată reciclarea nămolurilor care provin din tratarea apelor reziduale; întrucât trebuie eliminată treptat evacuarea nămolurilor în apele de suprafață;

întrucât este necesară supravegherea instalațiilor de tratare, a apelor receptoare și a evacuării nămolurilor, pentru a proteja mediul de efectele negative ale evacuării apelor reziduale;

întrucât este necesar să se asigure informarea publicului cu privire la evacuarea apelor urbane reziduale și a nămolurilor, sub formă de rapoarte periodice;

întrucât statele membre trebuie să stabilească și să prezinte Comisiei programe naționale în vederea punerii în aplicare a prezentei directive;

întrucât trebuie constituit un comitet pentru sprijinirea Comisiei în problemele care se raportează la punerea în aplicare a prezentei directive și la adaptarea sa la progresul tehnic,

⁽¹⁾ JO C 1, 4.1.1990, p. 20 și

JO C 287, 15.11.1990, p. 11.

⁽²⁾ JO C 260, 15.10.1990, p. 185.

⁽³⁾ JO C 168, 10.7.1990, p. 36.

⁽⁴⁾ JO C 209, 9.8.1988, p. 3.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Prezenta directivă se aplică colectării, tratării și evacuării apelor urbane reziduale, precum și tratării și evacuării apelor uzate care provin din anumite sectoare industriale.

Prezenta directivă are ca obiect protejarea mediului împotriva deteriorării datorate evacuărilor de ape reziduale menționate anterior.

Articolul 2

În sensul prezentei directive:

1. „ape urbane reziduale” înseamnă apele menajere uzate sau amestecul de ape menajere uzate cu ape industriale uzate și/sau ape de scurgere;
2. „ape menajere uzate” înseamnă apele uzate care provin de la așezări și servicii rezidențiale și care sunt generate, în special, de metabolismul uman și de activitățile menajere;
3. „ape industriale uzate” înseamnă toate apele uzate care provin din spațiile utilizate în scopuri comerciale sau industriale, altele decât apele menajere uzate sau apele de scurgere;
4. „aglomerare” înseamnă o zonă în care populația și/sau activitățile economice sunt concentrate suficient, astfel încât să fie posibilă colectarea apelor urbane reziduale în vederea dirijării lor către o stație de epurare sau un punct final de evacuare;
5. „sistem de colectare” înseamnă un sistem de canalizare care adună și transportă apele urbane reziduale;
6. „echivalent-locuitor (EL)” înseamnă încărcarea organică biodegradabilă cu o cerere biochimică de oxigen în cinci zile (CBO5) de 60 de grame de oxigen pe zi;
7. „tratare primară” înseamnă tratarea apelor urbane reziduale printr-un procedeu fizic și/sau chimic care cuprinde decantarea materiilor solide în suspensie sau prin alte procedee prin care CBO5 a apelor reziduale care intră se reduce cu cel puțin 20 % înaintea evacuării, și totalul materiilor solide în suspensie al apelor reziduale care intră, cu cel puțin 50 %;
8. „tratare secundară” înseamnă tratarea apelor urbane reziduale printr-un procedeu care conține în general o tratare biologică cu decantare secundară sau printr-un procedeu care permite respectarea condițiilor din tabelul 1 din anexa I;
9. „tratate corespunzătoare” înseamnă tratarea apelor urbane reziduale prin orice procedeu și/sau sistem de evacuare care să permită, pentru apele receptoare de deșeuri, respectarea obiectivelor de calitate reținute, precum și conformarea la dispozițiile corespunzătoare ale prezentei directive și ale altor directive comunitare;
10. „nămoluri” înseamnă nămolurile reziduale, tratate sau nu, care provin de la stațiile de epurare a apelor urbane reziduale;
11. „eutrofizare” înseamnă îmbogățirea apei cu elemente nutritive, în special cu compuși ai azotului și/sau ai fosforului, provocând o dezvoltare accelerată a algelor și a vegetalelor din specii superioare, care duce la o perturbare nedorită a echilibrului organismelor prezente în apă și la o degradare a calității apei respective;
12. „estuar” înseamnă zona de tranziție la gura de vărsare a unui curs de apă, între apa dulce și apele litorale. Statele membre stabilesc limitele exterioare (maritime) ale estuarelor în sensul prezentei directive, în cadrul programului de punere în aplicare, conform articolului 17 alineatele (1) și (2);

▼B

13. „ape litorale” înseamnă apele din afara etiajului sau a limitei exterioare a unui estuar.

Articolul 3

- (1) Statele membre veghează ca toate aglomerările să fie echipate cu sisteme de colectare a apelor urbane reziduale:

- până la 31 decembrie 2000, pentru cele al căror echivalent-locuitor (EL) este mai mare de 15 000 și
- până la 31 decembrie 2005, pentru cele al căror EL se situează între 2 000 și 15 000.

Pentru evacuările de ape urbane reziduale în ape receptoare considerate ca „zone sensibile”, definite la articolul 5, statele membre asigură instalarea unor sisteme de colectare până la 31 decembrie 1998, pentru aglomerările al căror EL este mai mare de 10 000.

Atunci când instalarea unui sistem de colectare nu se justifică, fie pentru că nu ar prezenta interes pentru mediu, fie pentru că instalarea sa presupune un cost excesiv, se utilizează sisteme individuale sau alte sisteme corespunzătoare care să asigure un nivel identic de protecție a mediului.

- (2) Sistemele de colectare descrise la alineatul (1) trebuie să respecte cerințele din anexa I punctul A. Aceste cerințe se pot modifica în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18.

Articolul 4

- (1) Statele membre veghează ca apele urbane reziduale care intră în sistemele de colectare, înainte de a fi evacuate, să facă obiectul unei tratări secundare sau echivalente, în următoarele împrejurări:

- până la 31 decembrie 2000, pentru toate evacuările care provin de la aglomerări cu EL mai mare de 15 000;
- până la 31 decembrie 2005, pentru toate evacuările care provin de la aglomerări cu EL cuprins între 10 000 și 15 000;
- până la 31 decembrie 2005, pentru evacuările în apele dulci și în estuare, care provin de la aglomerări cu EL cuprins între 2 000 și 10 000.

- (2) Evacuările de ape urbane reziduale în apele situate în regiuni muntoase (la o altitudine mai mare de 1 500 m), unde este dificil să se aplice o tratare biologică eficientă din cauza temperaturilor scăzute, pot face obiectul unei tratări mai puțin riguroase decât cea prevăzută la alineatul (1), cu condiția să se indice pe baza unor studii aprofundate că aceste evacuări nu deteriorează mediul.

- (3) Evacuările din stațiile de epurare a apelor urbane reziduale prevăzute la alineatele (1) și (2) respectă condițiile din anexa I punctul B. Aceste condiții se pot modifica în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18.

- (4) Încărcarea exprimată în EL se calculează pe baza încărcării medii maxime săptămânale care intră în instalația de tratare în cursul anului, cu excepția situațiilor neobișnuite, cum ar fi cele produse de precipitații intense.

Articolul 5

- (1) În sensul alineatului (2), statele membre identifică, până la 31 decembrie 1993, zonele sensibile pe baza criteriilor definite la anexa II.

- (2) Statele membre veghează ca apele urbane reziduale care intră în sistemele de colectare, înainte de a fi evacuate în zonele sensibile, să facă obiectul unei tratări mai riguroase decât cea descrisă la articolul 4,

▼B

până la 31 decembrie 1998, pentru toate evacuările care provin din aglomerări cu EL mai mare de 10 000.

(3) Evacuările care provin de la stațiile de epurare a apelor urbane reziduale menționate la alineatul (2) respectă condițiile corespunzătoare din anexa I punctul B. Aceste condiții se pot modifica în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18.

(4) Cu toate acestea, condițiile impuse unei stații de epurare în conformitate cu alineatele (2) și (3) nu se aplică în mod obligatoriu zonelor sensibile, dacă se poate dovedi că procentul minim de reducere a încărcării globale care intră în toate stațiile de epurare a apelor reziduale urbane din această zonă atinge cel puțin 75 % pentru cantitatea totală de fosfor și cel puțin 75 % pentru cantitatea totală de azot.

(5) Pentru evacuările de la stațiile de epurare a apelor urbane situate în bazinele hidrografice corespunzătoare zonelor sensibile și care contribuie la poluarea acestor zone, se aplică alineatele (2), (3) și (4).

Atunci când bazinele hidrografice menționate la primul paragraf se situează, în totalitate sau parțial, într-un alt stat membru, se aplică articolul 9.

(6) Statele membre veghează ca lista zonelor sensibile să fie revizuită cel puțin la fiecare patru ani.

(7) Statele membre veghează ca zonele identificate ca sensibile ca urmare a revizuirii prevăzute la alineatul (6) să se conformeze condițiilor menționate anterior în termen de șapte ani.

(8) Un stat membru nu este obligat să identifice zonele sensibile în sensul prezentei directive, dacă acest stat aplică pe întreg teritoriul său tratarea prevăzută la alineatele (2), (3) și (4).

Articolul 6

(1) În sensul alineatului (2), statele membre pot identifica, până la 31 decembrie 1993, zone mai puțin sensibile pe baza criteriilor stabilite la anexa II.

(2) Evacuările de ape urbane reziduale care provin din aglomerări cu EL cuprins între 10 000 și 150 000 în apele litorale și între 2 000 și 10 000 în estuarele situate în zonele prevăzute la alineatul (1) pot face obiectul unei tratări mai puțin riguroase decât cea prevăzută la articolul 4, cu condiția ca:

- aceste evacuări să fi făcut obiectul cel puțin unei tratări primare în temeiul articolului 2 alineatul (7), conform procedurilor de control stabilite la anexa I punctul D;
- să se demonstreze, pe baza unor studii aprofundate, că aceste evacuări nu vor deteriora mediul.

Statele membre pun la dispoziția Comisiei orice informație importantă privind aceste studii.

(3) În cazul în care Comisia estimează că nu se îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (2), aceasta prezintă Consiliului o propunere corespunzătoare.

(4) Statele membre veghează ca lista zonelor mai puțin sensibile să fie revizuită cel puțin la fiecare patru ani.

(5) Statele membre veghează ca zonele care nu mai sunt considerate mai puțin sensibile să se conformeze condițiilor corespunzătoare din articolele 4 și 5 în termen de șapte ani.

Articolul 7

Statele membre veghează ca, până la 31 decembrie 2005, apele urbane reziduale să fie tratate, înainte de a fi evacuate, în mod corespunzător, în conformitate cu articolul 2 punctul 9, în următoarele cazuri:

- evacuări în ape dulci și estuare, care provin din aglomerări cu EL mai mic de 2 000;
- evacuări în ape litorale, care provin din aglomerări cu EL mai mic de 10 000.

Articolul 8

(1) În cazuri excepționale datorate unor probleme tehnice și în sprijinul grupurilor de populație determinate în funcție de considerente geografice, statele membre pot prezenta Comisiei o cerere specială de prelungire a termenului pentru conformarea la dispozițiile articolului 4.

(2) Această cerere, care trebuie motivată în mod corespunzător, expune problemele tehnice întâmpinate și propune un program de acțiuni care trebuie întreprinse conform unui calendar corespunzător pentru a atinge obiectivul prezentei directive. Acest calendar se include în programul de punere în aplicare prevăzut la articolul 17.

(3) Se pot accepta numai motive tehnice, iar termenul prelungit prevăzut la alineatul (1) nu poate depăși data de 31 decembrie 2005.

(4) Comisia examinează această cerere și ia măsurile corespunzătoare conform procedurii prevăzute la articolul 18.

(5) În împrejurări excepționale, atunci când se poate dovedi că o tratare mai riguroasă nu prezintă interes pentru mediu, evacuările, în zonele mai puțin sensibile, de ape reziduale care provin din aglomerări cu EL mai mare de 150 000 pot face obiectul tratării prevăzute la articolul 6 pentru apele reziduale care provin din aglomerări cu EL cuprins între 10 000 și 150 000.

În astfel de împrejurări, statele membre prezintă în prealabil Comisiei un dosar. Comisia examinează situația și ia măsurile corespunzătoare conform procedurii prevăzute la articolul 18.

Articolul 9

În cazul în care apele care țin de jurisdicția unui stat membru sunt alterate de evacuările de ape urbane reziduale care provin de la un alt stat membru, statul membru ale cărui ape sunt poluate poate notifica faptele celui alt stat membru și Comisiei.

Statele membre în cauză facilitează, eventual împreună cu Comisia, concertarea necesară pentru identificarea sursei evacuărilor și a măsurilor care trebuie luate la sursă în favoarea apelor poluate, pentru a asigura conformitatea cu prezenta directivă.

Articolul 10

Statele membre veghează ca stațiile de epurare a apelor urbane reziduale, construite în conformitate cu condițiile prevăzute la articolele 4, 5, 6 și 7, să fie concepute, construite, exploatate și întreținute astfel încât să aibă un randament suficient în toate condițiile climatice normale ale locului în care sunt amplasate. Este necesar să se țină seama de variațiile sezoniere ale încărcării în momentul conceperii acestor instalații.

Articolul 11

(1) Statele membre veghează ca, până la 31 decembrie 1993, evacuarea de ape industriale uzate în sistemele de colectare și stațiile

▼B

de epurare a apelor urbane reziduale să facă obiectul unor reglementări prealabile și/sau al unor autorizații specifice din partea autorităților competente sau a organismelor corespunzătoare.

(2) Reglementările și/sau autorizațiile specifice trebuie să respecte condițiile prevăzute la anexa I punctul C. Aceste condiții se pot modifica în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18.

(3) Reglementările și autorizațiile specifice se reexaminează și, dacă este necesar, se adaptează la intervale regulate.

Articolul 12

(1) Apele uzate tratate se reutilizează, dacă acest lucru se dovedește adecvat. Căile de evacuare trebuie să reducă la maximum efectele negative asupra mediului.

(2) Autoritățile competente sau organismele corespunzătoare se asigură că evacuarea apelor uzate care provin de la stațiile de epurare a apelor urbane reziduale face obiectul unor reglementări prealabile și/sau al unor autorizații specifice.

(3) Reglementările prealabile și/sau autorizațiile specifice privind evacuările care provin de la stațiile de epurare a apelor urbane reziduale și care se efectuează în conformitate cu alineatul (2) în aglomerările cu EL cuprins între 2 000 și 10 000, pentru evacuările în ape dulci și în estuare, și în aglomerări cu EL de 10 000 sau mai mult, pentru toate evacuările, definesc condițiile necesare pentru a respecta condițiile corespunzătoare din anexa I punctul B. Aceste condiții se pot modifica în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18.

(4) Reglementările și/sau autorizațiile se reexaminează și, dacă este necesar, se adaptează la intervale regulate.

Articolul 13

(1) Statele membre veghează ca, până la 31 decembrie 2000, apele industriale uzate biodegradabile care provin de la instalațiile sectoarelor industriale enumerate la anexa III și care nu intră în stațiile de epurare a apelor urbane reziduale înainte de a fi evacuate în apele receptoare să respecte, înainte de evacuare, condițiile stabilite în reglementările prealabile și/sau autorizațiile specifice ale autorității competente sau ale organismului corespunzător pentru toate evacuările care provin din instalații prevăzute pentru un EL de cel puțin 4 000.

(2) Până la 31 decembrie 1993, autoritatea competentă sau organismul corespunzător din fiecare stat membru stabilește condițiile pentru evacuarea acestor ape uzate în funcție de natura sectorului industrial în cauză.

(3) Comisia efectuează un studiu comparativ al condițiilor impuse de statele membre până la 31 decembrie 1994. Comisia își publică concluziile într-un raport și prezintă, dacă este necesar, o propunere corespunzătoare.

Articolul 14

(1) Nămolurile de epurare se reutilizează atunci când acest lucru se dovedește necesar. Căile de evacuare trebuie să reducă la maximum efectele negative asupra mediului.

(2) Autoritățile competente sau organismele corespunzătoare veghează ca, până la 31 decembrie 1998, evacuarea nămolurilor care provin de la stațiile de epurare a apelor urbane reziduale să facă obiectul unor norme generale sau al înregistrării, al sau autorizării.

▼B

(3) Statele membre asigură, până la 31 decembrie 1998, eliminarea nămolurilor de epurare în apele de suprafață prin deversare de pe vapoare, evacuare prin conducte sau prin orice alt mijloc.

(4) Până la eliminarea formelor de evacuare menționate la alineatul (3), statele membre asigură autorizarea și reducerea treptată a cantităților totale de substanțe toxice, persistente sau bioacumulabile conținute în nămolurile evacuate în apele de suprafață.

Articolul 15

(1) Autoritățile competente sau organismele corespunzătoare supraveghează:

— evacuările care provin de la stațiile de tratare a apelor urbane reziduale, pentru a verifica respectarea condițiilor din anexa I punctul B, în conformitate cu procedurile de control stabilite la anexa I punctul D;

— cantitățile și compoziția nămolurilor de epurare evacuate în apele de suprafață.

(2) Autoritățile competente sau organismele corespunzătoare supraveghează apele receptoare de deșeuri provenind de la stațiile de epurare a apelor urbane reziduale și din evacuări directe, cum ar fi cele descrise la articolul 13, atunci când există temeri că mediul receptor va fi puternic deteriorat de aceste evacuări.

(3) În cazul evacuărilor conforme cu dispozițiile articolului 6 și în cazul evacuării de nămoluri în apele de suprafață, statele membre stabilesc o supraveghere și efectuează orice studiu care poate fi necesar pentru a garanta că deversarea sau evacuarea de nămoluri nu deteriorează mediul.

(4) Informațiile colectate de autoritățile competente sau de organismele corespunzătoare în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3) se păstrează în statul membru și se pun la dispoziția Comisiei în decurs de șase luni de la primirea unei cereri în acest sens.

(5) Principiile directe pentru supravegherea prevăzută la alineatele (1), (2) și (3) pot fi stabilite în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18.

Articolul 16

Fără a aduce atingere punerii în aplicare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului din 7 iunie 1990 privind libertatea de acces la informații privind mediul ⁽¹⁾, statele membre asigură publicarea la fiecare doi ani, de către autoritățile și organismele în cauză, a unui raport de situație privind evacuarea apelor urbane reziduale și a nămolurilor din sectorul lor. Statele membre transmit aceste rapoarte Comisiei îndată după publicarea lor.

Articolul 17

(1) Statele membre stabilesc, până la 31 decembrie 1993, un program de punere în aplicare a prezentei directive.

(2) Statele membre transmit Comisiei informațiile privind programul până la 30 iunie 1994.

(3) După caz, statele membre transmit Comisiei, la fiecare doi ani, o actualizare a informațiilor prevăzute la alineatul (2), până la 30 iunie.

(4) Metodele și modelele de prezentare care trebuie adoptate pentru rapoartele privind programele naționale se determină în conformitate cu

⁽¹⁾ JO L 158, 23.6.1990, p. 56.

▼B

procedura prevăzută la articolul 18. Orice modificare a acestor metode și modele de prezentare se adoptă în conformitate cu aceeași procedură.

(5) Comisia efectuează, la fiecare doi ani, o examinare și o evaluare a informațiilor pe care le-a primit în conformitate cu alineatele (2) și (3) și publică un raport în acest sens.

▼M2*Articolul 18*

(1) Comisia este asistată de un comitet.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul articol, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE ⁽¹⁾, cu respectarea dispozițiilor articolului 8.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(3) Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

▼B*Articolul 19*

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 30 iunie 1993. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

(2) Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(3) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care la adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 20

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

⁽¹⁾ Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (JO L 184, 17.7.1999, p. 23).

ANEXA I

DISPOZIȚII PRIVIND APELE URBANE REZIDUALE

A. Sistemele de colectare ⁽¹⁾

Sistemele de colectare țin seama de dispozițiile din domeniul tratării apelor uzate.

Conceperea, construirea și întreținerea sistemelor de colectare se întreprind pe baza celor mai avansate cunoștințe tehnice, fără a atrage costuri excesive, în special în ceea ce privește:

- volumul și caracteristicile apelor urbane reziduale;
- prevenirea scurgerilor;
- limitarea poluării apelor receptoare care rezultă din supraîncărcarea cu apă ca urmare a furtunilor.

B. Evacuările provenind de la stațiile de epurare a apelor urbane reziduale în apele receptoare ⁽¹⁾

1. Stațiile de epurare a apelor uzate sunt concepute sau modificate astfel încât probele reprezentative din apele uzate care intră și din efluenții tratați să se poată obține înaintea evacuării în apele receptoare.
2. Evacuările provenind de la stațiile de tratare a apelor urbane reziduale, tratate în conformitate cu articolele 4 și 5 din prezenta directivă, corespund dispozițiilor din tabelul 1.
3. Evacuările instalațiilor de tratare a apelor urbane reziduale în zonele sensibile predispuse la eutrofizare, cum ar fi cele identificate la anexa II punctul A litera (a), respectă, în afară de aceasta, dispozițiile care figurează în tabelul 2 din prezenta anexă.
4. După caz, pentru a garanta că apele receptoare respectă dispozițiile oricărei alte directive din domeniu, se aplică dispoziții mai riguroase decât cele care figurează în tabelele 1 și/sau 2.
5. Punctele de evacuare a apelor urbane reziduale se aleg, în măsura posibilului, astfel încât să reducă la minimum efectele asupra apelor receptoare.

C. Apele industriale uzate

Apele uzate industriale care intră în sistemele de colectare și în stațiile de epurare a apelor urbane reziduale fac obiectul unei tratări prealabile necesare pentru:

- a proteja sănătatea personalului care lucrează în sistemele de colectare și în stațiile de epurare;
- a asigura că sistemele de colectare, stațiile de epurare a apelor uzate și echipamentele conexe nu sunt deteriorate;
- a asigura că funcționarea stației de epurare a apelor uzate și tratarea nămolurilor nu sunt împiedicate;
- a asigura că evacuările de la stațiile de epurare nu deteriorează mediul sau nu împiedică apele receptoare să respecte dispozițiile altor directive comunitare;
- a asigura evacuarea nămolurilor în condiții de securitate și într-un mod acceptabil pentru mediu.

D. Metodele de referință pentru urmărirea și evaluarea rezultatelor

1. Statele membre asigură aplicarea unei metode de supraveghere care să corespundă cel puțin cerințelor descrise mai jos.

⁽¹⁾ Dat fiind că în practică nu este posibilă construirea sistemelor de colectare și a stațiilor de epurare care să permită tratarea tuturor apelor uzate în situații precum cele provenite din precipitații extrem de intense, statele membre decid ce măsuri trebuie adoptate pentru limitarea poluării care rezultă din supraîncărcarea cu apă ca urmare a furtunilor. Aceste măsuri se pot baza pe procente de diluare sau pe capacitatea în raport cu debitul pe timp uscat sau pot indica un număr acceptabil de supraîncărcări în fiecare an.

▼B**D. Metodele de referință pentru urmărirea și evaluarea rezultatelor**

1. Statele membre asigură aplicarea unei metode de supraveghere care să corespundă cel puțin cerințelor descrise mai jos.

Se pot folosi alte metode decât cele prevăzute la punctele 2, 3 și 4, cu condiția să se poată dovedi că acestea permit obținerea unor rezultate echivalente.

Statele membre transmit Comisiei toate informațiile corespunzătoare privind metodele aplicate. Dacă estimează că nu se îndeplinesc condițiile prevăzute la punctele 2, 3 și 4, Comisia prezintă Consiliului o propunere corespunzătoare în această privință.

2. Pe o perioadă de 24 de ore se prelevează probe, proporțional cu debitul sau la intervale regulate, într-un punct bine determinat la ieșirea din și, dacă este necesar, la intrarea în instalația de tratare, pentru a se verifica dacă se respectă dispozițiile prezentei directive în domeniul evacuărilor de ape uzate.

Se vor aplica practici internaționale de laborator corecte, pentru a reduce la minimum degradarea probelor între momentul colectării și cel al analizei.

3. Numărul minim de probe care trebuie prelevate la intervale regulate într-un an se fixează în funcție de mărimea stației de epurare:

— EL cuprins între 2 000 și 12 probe în cursul primului an 9 999:
4 probe în anii următori, dacă se poate demonstra că apele respectă dispozițiile prezentei directive în primul an; dacă una dintre cele 4 probe nu corespunde normelor, în anul următor se vor preleva 12 probe.

— EL cuprins între 10 000 și 12 probe 49 999:

— EL de 50 000 sau mai mult: 24 probe

4. Se consideră că apele uzate tratate respectă valorile fixate pentru diferiți parametri dacă, pentru fiecare parametru în parte, eșantioanele prelevate arată că se respectă valorile corespunzătoare, în funcție de următoarele dispoziții:

(a) pentru parametrii care figurează în tabelul 1 și la articolul 2 punctul 7, numărul maxim de probe care pot să nu corespundă valorilor de concentrație și/sau procentelor de reducere indicate în tabelul 1 și la articolul 2 punctul 7 este precizat în tabelul 3;

(b) pentru parametrii care figurează în tabelul 1 și care sunt exprimați în valori de concentrație, numărul maxim de probe prelevate în condiții de exploatare normale nu trebuie să se abată cu mai mult de 100 % de valorile parametrilor. Pentru valorile de concentrație care se raportează la totalul de materii solide în suspensie, abaterea poate merge până la 150 %;

(c) pentru parametrii care figurează în tabelul 2, media anuală a probelor trebuie să respecte valorile corespunzătoare, pentru fiecare parametru.

5. Pentru calitatea apei avută în vedere, nu se ține seama de valorile extreme, dacă acestea se datorează unor circumstanțe excepționale, cum ar fi precipitațiile intense.

▼B

Tabelul 1: Dispoziții privind evacuările provenind de la stații de epurare a apelor urbane reziduale în conformitate cu dispozițiile articolelor 4 și 5 din prezenta directivă. Se va aplica valoarea concentrației sau procentul de reducere.

Parametri	Concentrație	Procent minim de reducere ⁽¹⁾	Metodă de măsurare de referință
Cerere biochimică de oxigen (CBO5 la 20 °C) fără nitrificare ⁽²⁾	25 mg/l O ₂	70-90 40 conform articolului 4 alineatul (2)	Probă omogenizată, nefiltrată, nedecantată. Determinarea oxigenului dizolvat înainte și după o incubare de 5 zile la 20 °C ± 1 °C, în întuneric complet. Adăos de inhibitor de nitrificare.
Cerere chimică de oxigen (CCO)	125 mg/l O ₂	75	Probă omogenizată, nefiltrată, nedecantată. Bicromat de potasiu.
Totalul materiilor solide în suspensie	35 mg/l ⁽³⁾ 35 conform articolului 4 alineatul (2) (peste 10 000 EL) 60 conform articolului 4 alineatul (2) (de la 2 000 la 10 000 EL)	90 ⁽³⁾ 90 conform articolului 4 alineatul (2) (peste 10 000 EL) 70 conform articolului 4 alineatul (2) (de la 2 000 la 10 000 EL)	— Filtrarea unei probe reprezentative pe o membrană de 0,45 μm, uscare la 105 °C și cântărire. — Centrifugarea unei probe reprezentative (timp de cel puțin 5 minute, cu accelerare medie de 2 800-3 200 g), uscare la 105 °C, cântărire.

⁽¹⁾ Reducere în raport cu valorile la intrare.

⁽²⁾ Acest parametru se poate înlocui cu un altul: carbon organic total (COT) sau cerere totală de oxigen (CTO), dacă se poate stabili o relație între CBO5 și parametrul înlocuitor.

⁽³⁾ Această cerință este facultativă.

Analizele privind evacuările care provin din depozite lagunare trebuie efectuate pe probe filtrate; cu toate acestea, concentrația totalului de materii solide în suspensie în probele de apă nefiltrată nu trebuie să depășească 150 mg/l.

▼ **M1**

Tabelul 2: Cerințe pentru evacuările din uzinele de tratare a apelor urbane reziduale în zone sensibile expuse eutrofizării, identificate în anexa II punctul (A) litera (a). În funcție de condițiile locale, se aplică unul sau doi parametri. Se aplică valorile concentrației sau procentajul de reducere.

Parametri	Concentrație	Procentaj minim de reducere ⁽¹⁾	Metodă de măsurare de referință
Total fosfor	2 mg/l (10 000-100 000 e.p.) 1 mg/l (e.p.> 100 000)	80	Spectrofotometrie de absorbție moleculară
Total azot ⁽²⁾	15 mg/l (10 000-100 000 e.p.) ⁽³⁾ 10 mg/l (e.p.> 100 000) ⁽³⁾	70-80	Spectrofotometrie de absorbție moleculară

⁽¹⁾ Reducere în raport cu cantitatea de efluent.

⁽²⁾ Total azot reprezintă suma dintre totalul de azot Kjeldahl (azot organic și amoniacal), azotul din nitrați și azotul din nitriți.

⁽³⁾ Aceste valori pentru concentrație sunt mediile anuale prevăzute în anexa I alineatul D punctul 4 litera (c). Totuși, cerințele pentru azot pot fi verificate folosindu-se medii zilnice atunci când se dovedește, în conformitate cu anexa I alineatul D punctul 1, că se obține același nivel de protecție. În acest caz, media zilnică nu trebuie să depășească 20 mg/l de total azot pentru toate mostrele când temperatura efluentului din reactorul biologic este mai mare sau egală cu 12 °C. Condițiile de temperatură pot fi înlocuite printr-o limitare a timpului de operare ținând cont de condițiile climatice regionale.

▼B*Tabelul 3*

Număr de probe prelevate într-un an	Număr maxim admis de probe neconforme
4-7	1
8-16	2
17-28	3
29-40	4
41-53	5
54-67	6
68-81	7
82-95	8
96-110	9
111-125	10
126-140	11
141-155	12
156-171	13
172-187	14
188-203	15
204-219	16
220-235	17
236-251	18
252-268	19
269-284	20
285-300	21
301-317	22
318-334	23
335-350	24
351-365	25

ANEXA II

CRITERII DE IDENTIFICARE A ZONELOR SENSIBILE ȘI MAI PUȚIN SENSIBILE

A. Zonele sensibile

O masă de apă trebuie identificată ca zonă sensibilă dacă aparține uneia dintre următoarele grupe:

- (a) lacuri naturale cu apă dulce, alte mase de apă dulce, estuare și ape litorale, despre care s-a stabilit că sunt eutrofe sau ar putea deveni în curând eutrofe, dacă nu se iau măsuri de protecție.

Se poate ține seama de următoarele aspecte în cursul examinării elementelor nutritive care trebuie reduse printr-o tratare complementară:

- (i) lacuri și cursuri de apă care se varsă în lacuri/bazine de acumulare/golfuri închise unde s-a constatat că schimbul de apă este slab, ceea ce poate genera un fenomen de acumulare. Este necesar să se prevadă o eliminare a fosforului din aceste zone, cu excepția cazului în care se poate demonstra că această eliminare nu va avea efecte asupra eutrofizării. Se poate, de asemenea, preconiza eliminarea azotului în cazul evacuărilor care provin de la marile aglomerări;
- (ii) estuare, golfuri și alte ape litorale unde s-a constatat că schimbul de apă este slab sau care primesc mari cantități de elemente nutritive. Evacuările care provin din mici aglomerări prezintă, în general, puțină importanță în aceste zone, dar, în ceea ce privește marile aglomerări, trebuie prevăzută eliminarea fosforului și/sau a azotului, cu excepția cazului în care se demonstrează că această eliminare nu are efecte asupra nivelului de eutrofizare;
- (b) ape dulci de suprafață destinate captării apei potabile și care ar putea conține o concentrație de nitrați superioară celei prevăzute de dispozițiile corespunzătoare ale Directivei 75/440/CEE a Consiliului din 16 iunie 1975 privind cerințele de calitate pentru apa de suprafață destinată preparării apei potabile în statele membre ⁽¹⁾, dacă nu se iau măsuri în acest sens;
- (c) zone pentru care este necesară o tratare complementară celei prevăzute la articolul 4 din prezenta directivă pentru a respecta directivele Consiliului.

B. Zonele mai puțin sensibile

O masă sau o zonă de apă marină poate fi identificată ca zonă mai puțin sensibilă dacă evacuarea de ape uzate nu deteriorează mediul având în vedere morfologia, hidrologia sau condițiile hidraulice specifice zonei respective.

În cursul identificării zonelor mai puțin sensibile, statele membre țin seama de faptul că încărcătura evacuată riscă să fie transferată spre zonele adiacente unde aceasta ar putea altera mediul. Statele membre recunosc prezența zonelor sensibile din afara jurisdicției lor naționale.

Se ține seama de următoarele elemente în cursul identificării zonelor mai puțin sensibile:

golfuri deschise, estuare și alte ape litorale cu un schimb bun de apă și fără risc de eutrofizare sau de pierdere de oxigen sau despre care se consideră că este puțin probabil să devină eutrofe sau să piardă oxigen în urma evacuării apelor urbane reziduale.

⁽¹⁾ JO L 194, 25.7.1975, p. 26. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 79/869/CEE (JO L 271, 29.10.1979, p. 44).

*ANEXA III***SECTOARE INDUSTRIALE**

1. Prelucrarea laptelui.
2. Fabricarea de produse pe bază de fructe și legume.
3. Fabricarea și îmbutelierea băuturilor nealcoolice.
4. Prelucrarea cartofilor.
5. Industria cărnii.
6. Fabricarea berii.
7. Producerea alcoolului și a băuturilor alcoolice.
8. Fabricarea de alimente destinate animalelor pe baza unor produse vegetale.
9. Fabricarea de gelatină și lipici din piei și oase.
10. Fabricarea malțului.
11. Industria de prelucrare a peștelui.

СВОДНЫЙ ТЕКСТ

Директива Совета 91/271/ЕЕС от 21 мая 1991 г. об очистке городских стоков, дополненная Директивой 98/15/ЕС

Официальный Вестник L 135 , 30/05/1991 стр. 0040 - 0052

ДИРЕКТИВА СОВЕТА от 21 мая 1991 г. об очистке городских стоков (91/271/ЕЕС).

СОВЕТ ЕВРОПЕЙСКОГО СООБЩЕСТВА,
принимая во внимание Договор об образовании Европейского Экономического Сообщества, в частности, статьи 130s,
принимая во внимание предложение Комиссии (1),
принимая во внимание мнение Европарламента (2),
принимая во внимание мнение Комитета по экономическим и социальным вопросам (3), а также,

УЧИТЫВАЯ,

- что Резолюция Совета от 28 июня 1988 г. о защите акватории Северного моря и прочих водоемов Сообщества (4) предложила Комиссии представить соображения по мерам, необходимым на уровне Сообщества для обеспечения очистки городских стоков;
- что загрязнение окружающей среды из-за недостаточной очистки стоков в одном государстве-члене ЕС часто влияет на ситуацию в водоемах других государствах-членах ЕС, в то время как, согласно Статье 130г необходимо принимать меры на уровне Сообщества;
- что для защиты окружающей среды от воздействия утилизации недостаточно очищенных городских стоков имеется общая необходимость в организации вторичной очистки городских стоков;
- что имеется необходимость ужесточить процедуру очистки стоков для наиболее важных участков, в то время, как для некоторых менее важных участков, достаточно будет обойтись первичной очисткой;
- что для промышленных стоков, попадающих в системы сбора, а также для сбросов с сооружений очистки городских стоков и утилизируемого шлама должны быть выработаны общие правила или нормативные акты и / или конкретные разрешения;
- что для способных к биологическому разложению промышленных стоков с предприятий ряда отраслей, которые не направляются на сооружения очистки городских стоков перед их сбросом в принимающие водотоки, необходимо установить соответствующие требования;
- что следует поощрять рециркуляцию шлама, образующегося после очистки стоков, сопровождая этот процесс постепенным прекращением утилизации шлама в поверхностных водоемах;
- что имеется необходимость проводить мониторинг очистных сооружений, принимающих водотоков и утилизации шлама для обеспечения защиты окружающей среды от вредного воздействия сброса сточных вод;
- что важно обеспечить доступность для общественности информации об утилизации стоков и шлама в форме периодических отчетов;
- что государства-члены ЕС обязаны разработать и представить в Комиссию

национальные программы по имплементации данной Директивы;
- что необходимо создать Комитет, который оказывал бы помощь Комиссии в ее работе по имплементации данной Директивы и ее адаптации в условиях технического прогресса,

УТВЕРДИЛ СЛЕДУЮЩУЮ ДИРЕКТИВУ:

Статья 1

Данная Директива касается сбора, очистки и удаления городских стоков, а также очистки и удаления стоков предприятий некоторых отраслей промышленности. Целью данной Директивы является защита окружающей среды от вредного воздействия сбросов вышеупомянутых стоков.

Статья 2

В рамках данной Директивы

1. Термин 'городские стоки' означает стоки бытового происхождения или смесь бытовых стоков с промышленными и / или дождевыми стоками;
2. 'Стоки бытового происхождения' - стоки из систем канализации населенных пунктов, по большей части составлены из продуктов человеческой жизнедеятельности;
3. 'Промышленные стоки' - любые стоки с объектов, занятых какой-либо коммерческой или промышленной деятельностью, кроме стоков бытового происхождения и дождевых стоков;
4. 'Агломерация' - район сосредоточения населения и /или экономической деятельности, достаточного для сбора городских стоков и их отвода на очистные сооружения или на пункт окончательного сброса;
5. 'Система сбора' означает канализационную систему, которая собирает и отводит городские сточные воды;
6. '1 ЭН (эквивалент населения)' – органический, способный к биологическому разложению объем загрязнителей, имеющий 5-дневный показатель биохимического потребления кислорода (БПК₅), равный 60 г кислорода в день;
7. 'Первичная очистка' – очистка городских сточных вод путем физического и /или химического процесса, который обеспечивает осаждение взвешенных твердых частиц или другие процессы, при которых показатель БПК₅ для неочищенных стоков в процессе очистки как минимум снижается на 20%, а общее содержание взвешенных твердых частиц в неочищенных стоках - на 50 %;
8. 'Вторичная очистка' – очистка городских стоков путем, как правило, биологического процесса, сопровождаемого вторичным осаждением или другого процесса, при котором соблюдаются требования Таблицы 1 Приложения I;
9. 'Соответствующая очистка' – очистка городских стоков путем любого процесса и /или системы удаления, в результате которой водотоки, принимающие сбросы, отвечают соответствующим требованиям к качеству и положениям этой и прочих Директив Сообщества;
10. 'Шлам' - очищенный или неочищенный осадок, остающийся после очистки городских стоков очистными сооружениями;
11. 'Эвтрофикация' – процесс накопления в водоеме питательных веществ, в особенности нитраты и фосфаты, что приводит к быстрому росту водорослей и водных растений и нежелательным нарушениям баланса водных организмов, а также изменениям качества воды;
12. 'Устье реки' – переходный участок в месте впадения пресной речной воды в

прибрежные воды. В рамках данной Директивы определение внешних (морских) границ для устья рек является для государств-членов ЕС частью программы имплементации в соответствии с положениями Статьи 17 (1) и (2);

13. 'Прибрежные воды' – воды за пределами линии отлива или предельной границей устья.

Статья 3

1. Государства-члены ЕС обязаны обеспечить, чтобы все агломерации оснащались системами сбора городских стоков,
- не позднее 31 декабря 2000 г. – для агломераций с эквивалентом населения (ЭН) более 15000,

- не позднее 31 декабря 2005 г. – для агломераций со значением ЭН 2000 - 15000. Для городских стоков, сбрасываемых в принимающие водотоки, статус которых определяется Статьей 5 как 'наиболее важные участки', государства-члены ЕС обязаны не позднее 31 декабря 1998 г. обеспечить обустройство систем сбора для агломераций со значением ЭН более 10000.

Там, где обустройство системы сбора является неоправданным в силу отсутствия какой-либо выгоды для окружающей среды или чрезмерной стоимости проекта, для достижения того же уровня защиты окружающей среды должны использоваться индивидуальные или другие подходящие системы.

2. Системы сбора, упомянутые в параграфе 1, должны отвечать требованиям Приложения I (A). В эти требования могут быть внесены изменения в соответствии с процедурой, изложенной в Статье 18.

Статья 4

1. Государства-члены ЕС обязаны обеспечить, чтобы городские стоки, попадающие в систему сбора, перед сбросом подвергались вторичной или эквивалентной ей очистке:

- не позднее 31 декабря 2000 г. - для всех сбросов из агломераций со значением ЭН более 15000,

- не позднее 31 декабря 2005 г. - для всех сбросов из агломераций со значением ЭН 10000 – 15000,

- не позднее 31 декабря 2005 г. - для всех сбросов в пресные водоемы и устья рек из агломераций со значением ЭН 2000 – 10000.

2. Сбросы городских стоков в водоемы, расположенные в высокогорных районах (выше 1500 м над уровнем моря), где использование эффективной биологической очистки затруднительно из-за низких температур, могут подвергаться менее строгой процедуре очистки, чем предписано параграфом 1, при условии предоставления доказательств, что такие сбросы не будут оказывать вредного воздействия на окружающую среду.

3. Сбросы с сооружений очистки городских стоков, упомянутые в параграфах 1 и 2, должны отвечать соответствующим требованиям Приложения I В. В эти требования могут быть внесены изменения в соответствии с процедурой, изложенной в Статье 18.

4. Объем загрязнителей, выраженный в ЭН, должен рассчитываться на основе максимальной средней недельной нагрузки на очистные сооружения, зафиксированной в течение года, за исключением аномальных ситуаций, например, обильного выпадения осадков.

Статья 5

1. Применительно к параграфу 2, государства-члены ЕС обязаны к 31 декабря 1993 г. идентифицировать наиболее важные участки в соответствии с критериями, определенными в Приложении II.
2. Государства-члены ЕС обязаны обеспечить, чтобы городские стоки, попадающие в систему сбора, перед сбросом в наиболее важные участки подвергались более строгой процедуре очистки, чем предписано Статьей 4 – не позднее 31 декабря 1998 для всех сбросов из агломераций со значением ЭН более 10000.
3. Сбросы с сооружений очистки городских стоков, упомянутые в параграфе 2, должны отвечать соответствующим требованиям Приложения I B. В эти требования могут быть внесены изменения в соответствии с процедурой, изложенной в Статье 18.
4. С другой стороны, требования к отдельным предприятиям, изложенные в параграфах 2 и 3, могут не применяться для наиболее важных участков, если обеспечено, что минимальный процент снижения общего объема загрязнителей на всех сооружениях очистки городских стоков в данном районе достигает, по меньшей мере, 75% для фосфатов и 75% - для нитратов.
5. Сбросы с сооружений очистки городских стоков, расположенных на соответствующих площадях водосбора наиболее важных участков и загрязняющих окружающую среду данных участков, должны регулироваться положениями параграфов 2, 3 и 4.
В случаях, когда вышеупомянутые площади водосбора частично или полностью располагаются на территории другого государства-члена ЕС, применяется Статья 9.
6. Государства-члены ЕС обязаны обеспечить, чтобы идентификация наиболее важных участков проводилась как минимум раз в течение 4 года.
7. Государствам-членам ЕС отводится 7-летний срок для того, чтобы обеспечить соответствие вышеупомянутым требованиям всех участков, идентифицированных согласно параграфу 6 как наиболее важные.
8. Государство-член ЕС не обязано идентифицировать наиболее важные участки в рамках данной Директивы, если она применяет процедуру очистки согласно параграфам 2, 3 и 4 на всей своей территории.

Статья 6

1. Применительно к параграфу 2, государства-члены ЕС могут к 31 декабря 1993 г. идентифицировать менее важные участки в соответствии с критериями, определенными в Приложении II.
2. Сбросы городских стоков из агломераций со значением ЭН в 10000 – 15000 в прибрежные воды и сбросы из агломераций со значением ЭН в 2000 – 10000 в устья рек, расположенные в районах, упомянутых в параграфе 1, могут подвергаться менее строгой процедуре очистки, предписанной Статьей 4, при условии, что:
 - такие сбросы проходят как минимум первичную очистку согласно Статье 2 (7) в соответствии процедурами контроля, изложенными в Приложении I D,
 - результаты проведенных исследований показывают, что такие сбросы не будут оказывать вредного воздействия на окружающую среду.Государства-члены ЕС обязаны предоставить в Комиссию всю необходимую информацию относительно вышеупомянутых исследований.
3. Если Комиссия сочтет, что условия, изложенные в параграфе 2, не выполнены,

она представит в Совет соответствующие предложения.

4. Государства-члены ЕС обязаны обеспечить, чтобы идентификация менее важных участков проводилась как минимум раз в течение 4 года.

5. Государствам-членам ЕС отводится 7-летний срок для того, чтобы обеспечить соответствие участков, которые утратили свой статус 'менее важных' соответствующим требованиям Статей 4 и 5.

Статья 7

Государства-члены ЕС обязаны обеспечить, чтобы к 31 декабря 2005 г. городские стоки, попадающие в систему сбора, перед сбросом проходили соответствующую очистку согласно положениям Статьи 2 (9) в следующих случаях:

- при сбросе в пресные водоемы и устья рек из агломераций со значением ЭН менее 2000;
- при сбросе в прибрежные воды из агломераций со значением ЭН менее 10000.

Статья 8

1. Государства-члены ЕС могут в исключительных случаях, в силу технических проблем и только для части населения, проживающей в определенном географическом районе, подать в Комиссию запрос на продление срока, установленного для выполнения положений Статьи 4.

2. В таком запросе, который должен быть надлежащим образом обоснован, необходимо ясно изложить имеющиеся технические проблемы и представить программу действий с графиком их выполнения для обеспечения имплементации данной Директивы. Такой график должен быть включен в программу имплементации, упоминаемой в Статье 17.

3. Приниматься во внимание могут только технические причины, и продление срока, упомянутое в параграфе 1, не может устанавливаться позже 31 декабря 2005 года.

4. Комиссия должна рассмотреть такой запрос и принять соответствующие меры согласно процедуре, изложенной в Статье 18.

5. В исключительных обстоятельствах, когда может быть продемонстрировано, что более тщательная очистка стоков не принесет пользу окружающей среде, сбросы в менее важные участки стоков из агломераций со значением ЭН более 150000 могут подвергаться очистке согласно положениям Статьи 6 о стоках из агломераций со значением ЭН 10000 – 15000.

В таких случаях, государства-члены ЕС должны заранее представить в Комиссию всю необходимую документацию. Комиссия рассмотрит каждый случай и примет соответствующие меры согласно процедуре, изложенной в Статье 18.

Статья 9

В том случае, когда воды, находящиеся под юрисдикцией какого-либо государства-члена ЕС, подвергаются вредному воздействию городских стоков из другого государства-члена ЕС, пострадавшее государство-член ЕС может уведомить другую страну и Комиссию о происходящем.

В этом случае государства-члены ЕС, имеющие отношение к данному вопросу, обязаны при необходимости организовать необходимые консультации с Комиссией для уточнения сбросов и мер, которые необходимо принять на местах для защиты водоемов с тем, чтобы обеспечить соответствие положениям данной Директивы.

Статья 10

Государства-члены ЕС обязаны обеспечить, чтобы сооружения очистки городских стоков, возводимые в соответствии с требованиями Статей 4, 5, 6 и 7, проектировались, строились и эксплуатировались так, чтобы обеспечить их бесперебойное функционирование при любых нормальных местных климатических условиях. При проектировании станций должны учитываться сезонные колебания нагрузки.

Статья 11

1. Государства-члены ЕС обязаны обеспечить, чтобы до 31 декабря 1993 г. сбросы промышленных стоков в системы сбора и на сооружения очистки городских стоков проводились в соответствии с ранее принятыми нормативными актами и /или конкретными разрешениями, полученными от компетентного органа или соответствующих организаций.
2. Нормативные акты и /или конкретные разрешения должны отвечать требованиям Приложения I С. В эти требования могут быть внесены изменения в соответствии с процедурой, изложенной в Статье 18.
3. Нормативные акты и /или разрешения должны регулярно пересматриваться и, при необходимости, в них должны вноситься соответствующие изменения.

Статья 12

1. Очищенные стоки должны по возможности привлекаться к повторному использованию. Маршруты их утилизации должны быть разработаны так, чтобы свести к минимуму отрицательное воздействие на окружающую среду.
2. Компетентные органы или соответствующие организации обязаны обеспечить, чтобы утилизация городских стоков, прошедших очистку на очистных сооружениях, проводилась согласно ранее принятым нормативным актам и / или конкретным разрешениям.
3. Ранее принятые нормативные акты и / или конкретные разрешения на сбросы с сооружений очистки городских стоков согласно параграфу 2 для агломераций со значением ЭН 2000-10000 (в случае сброса в пресноводные водоемы и устья рек), а также со значением ЭН более 10000 (для всех сбросов), должны отвечать соответствующим требованиям Приложения I В. В эти требования могут быть внесены изменения в соответствии с процедурой, изложенной в Статье 18.
4. Нормативные акты и /или разрешения должны регулярно пересматриваться и, при необходимости, в них должны вноситься соответствующие изменения.

Статья 13

1. Государства-члены ЕС обязаны обеспечить, чтобы к 31 декабря 2000 г. способные к биологическому разложению промышленные стоки с предприятий отраслей, перечисленных в Приложении III, которые сбрасываются в принимающие водотоки, минуя очистные сооружения, перед сбросом соответствовали требованиям ранее принятых нормативных документов и / или разрешений компетентных органов или соответствующих организаций - для всех сбросов с предприятий, значение ЭН которых соответствует 4000 или более.
2. К 31 декабря 1993 г. компетентный орган или соответствующая организация в каждом государстве-члене ЕС обязаны определить требования к сбросам таких стоков в соответствии со спецификой конкретных отраслей.
3. Комиссия должна провести сравнительный анализ требований, установленных странами ЕС к 31 декабря 1994 г. Результаты анализа должны быть

опубликованы в отчете и, при необходимости, сопровождаться соответствующими предложениями.

Статья 14

1. Шлам, остающийся после процесса очистки стоков, должен по возможности привлекаться к повторному использованию. Маршруты его утилизации должны быть разработаны так, чтобы свести к минимуму отрицательное воздействие на окружающую среду.
2. Компетентные органы или соответствующие организации обязаны обеспечить, чтобы до 31 декабря 1998 г. утилизация шлама с очистных сооружений проводилась в соответствии с общими правилами, регистрацией или разрешением.
3. Государства-члены ЕС обязаны обеспечить, чтобы к 31 декабря 1998 г. была полностью прекращена утилизация шлама в поверхностные водоемы путем его сваливания с морских судов, сбросов из трубопроводов, а также прочими способами.
4. До прекращения способов утилизации, упомянутых в параграфе 3, государства-члены ЕС обязаны обеспечить их лицензирование, а также прогрессивное снижение общего содержания токсичных, стойких или биоаккумулируемых веществ в утилизируемом в поверхностных водоемах шламе.

Статья 15

1. Компетентные органы или соответствующие организации обязаны вести мониторинг:

-сбросов с сооружений очистки городских стоков для проверки соблюдения требований Приложения I.B в соответствии с контрольными процедурами, изложенными в Приложении I.D,

- объемов и химического состава шлама, утилизируемого в поверхностных водоемах.

2. Компетентные органы или соответствующие организации обязаны вести мониторинг стоков, сбрасываемых с очистных сооружений, а также прямых сбросов согласно требованиям Статьи 13 в тех случаях, когда возможно значительное воздействие на окружающую среду.
3. В случае сбросов, проводимых в соответствии с положениями Статьи 6 и утилизации шлама в поверхностных водоемах, государства-члены ЕС обязаны вести мониторинг и любые другие релевантные исследования для проверки того, что такие сбросы или утилизация не оказывают вредного воздействия на окружающую среду.
4. Информация, собираемая компетентными органами или соответствующими организациями в исполнение требований параграфов 1, 2 и 3, должна оставаться в конкретном государстве-члене ЕС и предоставляться Комиссии в течение шести месяцев с момента получения запроса на нее.
5. Инструкции по мониторингу, упомянутому в параграфах 1, 2 и 3, могут формулироваться в соответствии с процедурой, изложенной в Статье 18.

Статья 16

Не ущемляя имплементацию положений Директивы Совета 90/313/ЕЕС от 7 июня 1990 г. о свободе доступа к информации, касающейся окружающей среды (5), государства-члены ЕС должны обеспечить, чтобы раз в два года

соответствующие органы или организации публиковали отчеты о текущей ситуации в своих регионах по утилизации городских стоков и шлама. Отчеты должны направляться в Комиссию государствами-членами ЕС сразу после их опубликования.

Статья 17

1. Государства-члены ЕС обязаны к 31 декабря 1993 г. разработать программу имплементации данной Директивы.
2. Государства-члены ЕС обязаны к 30 июня 1994 г. предоставить Комиссии информацию об этой программе.
3. При необходимости, государства-члены ЕС обязаны раз в два года к 30 июня предоставлять в Комиссию информацию, упомянутую в параграфе 2.
4. Методы и структура отчетности по национальным программам должны определяться в соответствии с процедурой, изложенной в Статье 18. Любые изменения и дополнения к этим методам и структуре должны разрабатываться в соответствии с той же процедурой.
5. Комиссия должна раз в два года проводить анализ и оценку информации, полученной в исполнение параграфов 2 и 3 данной Статьи и публиковать соответствующий отчет.

Статья 18

1. Деятельности Комиссия должен оказывать содействие специальный Комитет, образованный из представителей государств-членов ЕС и возглавляемый представителем Комиссии.
2. Представитель Комиссии должен представить на рассмотрение комитета проект предлагаемых мер. Комитет обязан высказать свое мнение по проекту в установленный срок, который может быть определен председателем в зависимости от срочности вопроса. Мнение комитета должно определяться большинством в соответствии с процедурой, изложенной в Статье 148 (2) Договора для случаев, когда предложения, утверждаемые Советом, должны исходить от Комиссии. Подсчет голосов представителей государств-членов ЕС в комитете должен вестись в соответствии с процедурой, изложенной в этой Статье. Председатель не имеет права голоса.
3. (a) Комиссия обязана утвердить предлагаемые меры, если они поддержаны комитетом.
(b) Если комитет выскажется против предлагаемых мер или не придет к определенному мнению, Комиссия обязана без промедления представить в Совет свои предложения по предпринимаемым мерам. Совет должен голосовать квалифицированным большинством. Если по истечении трех месяцев со дня подачи предложения в его адрес Совет не предпримет никаких действий, Комиссия обязана утвердить предлагаемые меры, за исключением случаев, когда Совет выскажется против них простым большинством.

Статья 19

1. Государства-члены ЕС обязаны ввести в действие законы, нормативные документы и административные положения, необходимые для соблюдения требований данной Директивы не позднее 30 июня 1993 г., о чем должны поставить в известность Комиссию.
2. Меры, принятые государствами-членами ЕС в исполнение параграфа 1, должны содержать ссылку на данную Директиву или должны сопровождаться

такой ссылкой при их официальной публикации. Способы опубликования такой ссылки должны определяться самими государствами-членами ЕС.

3. Государства-члены ЕС должны довести до сведения Комиссии тексты основных положений национальных законов, которые будут приняты в области, относящейся к компетенции данной Директивы.

Статья 20

Данная Директива адресована государствам-членам ЕС. Подготовлена в Брюсселе 21 мая 1991 г. От имени Совета,
Президент
Р. СТЕЙХЕН

(1) OJ №C 1, 4. 1. 1990, с. 20 и OJ №C 287, 15. 11. 1990, с. 11.

(2) OJ №C 260, 15. 10. 1990, с. 185.

(3) OJ № C 168, 10. 7. 1990, с. 36.

(4) OJ № C 209, 9. 8. 1988, с. 3.

(5) OJ № L 158, 23. 6. 1990, с. 56.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ТРЕБОВАНИЯ К ГОРОДСКИМ СТОКАМ

А. системы сбора (1)

Системы сбора должны учитывать требования к очистке стоков.

Проектирование, строительство и эксплуатация систем сбора должны вестись с использованием последних технических достижений, но без чрезмерных затрат и с учетом:

- объема и характеристик городских стоков,
- предотвращения утечек,
- ограничения загрязнения принимающих водотоков из-за переполнения очистных сооружений дождевыми стоками.

В. Сброс с сооружений очистки городских стоков в принимающие водотоки (1)

1. Очистные сооружения должны быть перепроектированы или модифицированы так, чтобы обеспечить получение репрезентативных образцов как неочищенных, так и очищенных стоков до момента их сброса в принимающие водотоки.

2. Сбросы с сооружений очистки городских стоков, подлежащие очистке в соответствии со Статьей 4 и 5, должны отвечать требованиям, изложенным в Таблице 1.

3. Сбросы с сооружений очистки городских стоков в наиболее важные участки, подверженные эвтрофикации согласно Приложению II.A (а), должны кроме прочего, отвечать требованиям, изложенным в Таблице 2 этого Приложения.

4. Более строгие требования, чем те, которые изложены в Таблице 1 и /или

Таблице 2, должны применяться по необходимости для обеспечения того, чтобы принимающие водотоки соответствовали требованиям всех прочих релевантных Директив.

5. Пункты сброса городских стоков должны сооружаться как можно дальше с тем, чтобы свети к минимуму воздействие на принимающие водотоки.

С. Промышленные стоки

Промышленные стоки, попадающие в системы сбора и сооружения очистки городских стоков, должны подвергаться такой степени очистки, которая необходима для:

- защиты здоровья персонала очистных сооружений и систем сбора,
- исключения повреждений систем сбора, очистных сооружений и их оборудования,
- обеспечения бесперебойного функционирования сооружений по очистке сточных вод и шлама,
- исключения воздействия сбросов с очистных сооружений на окружающую среду или такого воздействия на принимающие водотоки, в результате которого они перестают соответствовать условиям прочих Директив Сообщества,
- обеспечения способов утилизации шлама, безопасных для окружающей среды.

D. Методы мониторинга и оценки результатов

1. Государства-члены ЕС обязаны обеспечить применение метода мониторинга, как минимум, соответствующего уровню перечисленных далее требований. Методы, альтернативные упомянутым в параграфах 2, 3 и 4 также могут использоваться, если будет доказано, что они дают эквивалентные результаты. Государства-члены ЕС обязаны предоставить Комиссии всю необходимую информацию о применяемых методах. Если Комиссия сочтет, что условия, оговоренные параграфами 2, 3 и 4, не выполнены, она представит соответствующее предложение в Совет.

2. Образцы (пропорционально нагрузке на очистные сооружения или отбираемые в определенные часы) должны отбираться в одном и том же установленном месте на выходе и, при необходимости, на входе очистных сооружений для обеспечения соблюдения требований данной Директивы в части сбрасываемых стоков.

В процессе работы должны применяться общепринятые лабораторные методы с тем, чтобы свести к минимуму деградацию образцов за период времени с отбора до анализа.

3. Минимальное годовое количество образцов должно устанавливаться в соответствии с размерами очистных сооружений и отбираться регулярно в течение всего года:

- для ЭН 2000 - 9999: 12 образцов в течение 1-го года, по 4 образца в последующие годы, если будет доказано, что стоки в течение первого года соответствуют положениям Директивы для параметров из Таблицы; если один из четырех образцов не уложится в норму, в последующий год отбираются 12 образцов.
- для ЭН 10000 - 49999: 12 образцов.
- для ЭН 50000 и выше: 24 образца.

4. Очищенные стоки будут считаться отвечающими норме, если для каждого

отдельно взятого параметра образцы стоков покажут, что они соответствуют конкретному параметру следующим образом:

(а) для параметров из Таблицы 1 и Статьи 2 (7), максимальное количество образцов, не соответствующих нормам концентрации и снижения процентного содержания, перечисленным в таблице 1 и Статье 2 (7), указано в Таблице 3;

(b) для параметров из Таблицы 1, выраженных значениями концентрации, количество образцов, отобранных при нормальных условиях и не соответствующих нормам, не должно отклоняться от указанных значений более, чем на 100%. Для значений параметров концентрации, относящихся к общему содержанию взвешенных твердых частиц, могут приниматься отклонения до 1250%;

(с) для параметров из Таблицы 2 среднегодовые показатели образцов по каждому параметру не должны превышать предельных значений, установленных для конкретного параметра.

5. Экстремальные значения параметров, относящихся к качеству воды, не должны приниматься во внимание, если они получены в результате аномальных ситуаций, например, обильного выпадения осадков.

Table 1: Ограничения для сбросов с сооружений очистки городских стоков, подлежащих очистке в соответствии со Статьями 4 и 5 Директивы. Необходимо обеспечить безусловное соблюдение ограничений концентраций или снижения % содержания.

Параметры	Концентрация	Минимальный % снижения содержания (1)	Метод измерения
взвешенных твердых частиц	35 согласно Статье 4 (2) (ЭН более 10000)	90 согласно Статье 4 (2) (ЭН более 10000)	образца через мембрану 0,45 μm . Сушка при 105 $^{\circ}\text{C}$ и взвешивание

	60 согласно Статье 4 (2) (ЭН 2000-10000)	70 согласно Статье 4 (2) (ЭН 2000-10000)	- помещение репрезентативного образца в центрифугу (минимум на 4 минут со средним ускорением 2800 to 3200 g), сушка при 105 °C и взвешивание
(1) Снижение по отношению к содержанию в поступающих на очистку стоках. (2) Этот параметр можно заменить другим: общее содержание органического углерода или общее потребление кислорода (ОПК), если можно установить, что между БПК ₅ и замещающим параметром имеется связь. (3) Данное требование не является обязательным.			

Анализ сбросов с отстойников должен проводиться на фильтрованных образцах, однако, концентрация взвешенных твердых веществ в нефильтрованных образцах не должна превышать 150 mg/l.

Таблица 2: Ограничения для сбросов с сооружений очистки городских стоков в наиболее важные участки, подверженные эвтрофикации согласно Приложению П.А(а). В зависимости от местной ситуации, могут использоваться один или несколько параметров. Необходимо обеспечить безусловное соблюдение ограничений концентраций или снижения % содержания.

Параметры	Концентрация	Минимальный % снижения содержания (1)	Метод измерения
Всего фосфаты	2 mg/l (ЭН 10000-100000)	80	Спектрофотометрия методом молекулярной абсорбции
	1 mg/l (ЭН более 100000)		
Всего нитраты (2)	15 mg/l (ЭН 10000-100000) (3)	70-80	Спектрофотометрия методом молекулярной абсорбции
	10 mg/l (ЭН более 100000) (3)		

(1) Снижение по отношению к содержанию в поступающих на очистку стоках.

(2) Всего нитраты означает: общее содержание нитратов по Кьелдалю (органические и аммониевые азотные вещества), нитраты и нитриты.

(3) Данные значения концентрации являются среднегодовыми, как указано в Приложении I, параграф D.4(с). Однако, можно использовать и

среднедневные значения, если, в соответствии в Приложении I, параграф D.1, будет доказано, что достигается тот же уровень защиты. В этом случае, среднедневные значения общего содержания нитратов не должны превышать 20mg/l для всех образцов, когда температура стоков в биологическом реакторе выше или равна 12⁰С. Температурные условия могут быть заменены ограничением времени операции для учета местных климатических условий.

Таблица 3

Серии образцов, отбираемых в любой год	Максимальное допустимое число образцов, не соответствующих норме
4-7	1
8-16	2
17-28	3
29-40	4
41-53	5
54-67	6
68-81	7
82-95	8
96-110	9
111-125	10
126-140	11
141-155	12
156-171	13
172-187	14
188-203	15
204-219	16
220-235	17
236-251	18
252-268	19
269-284	20
285-300	21
301-317	22
318-334	23
335-350	24
351-365	25

(1) OJ № L 194, 25. 7. 1975, с. 26, исправленная и дополненная Директивой 79/869/ЕЕС (OJ № L 271, 29. 10. 1979, с. 44). (1) Учитывая невозможность сооружения на практике систем сбора и очистных сооружений для обеспечения очистки всех стоков во время аномальных ситуаций (обильные осадки), государства-члены ЕС должны определить меры по ограничению загрязнения окружающей среды из-за переполнения очистных сооружений дождевыми стоками. Такие меры могут основываться, например, на определении какого-то допустимого количества таких переполнений в течение года.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

КРИТЕРИИ ОПРЕДЕЛЕНИЯ НАИБОЛЕЕ ВАЖНЫХ И МЕНЕЕ ВАЖНЫХ УЧАСТКОВ

А. Наиболее важные участки

Водоем попадает под определение наиболее важного участка, если он является одним из ниже перечисленного:

(а) природные пресноводные озера, прочие пресноводные водоемы, устья рек и прибрежные воды, являющиеся эвтропичными или могущие стать таковыми в ближайшем будущем, если не будут предприняты защитные меры.

При определении того, содержание каких питательных веществ необходимо понизить в процессе очистки, необходимо принимать во внимание следующие характеристики:

(i) озера и ручьи, впадающие в озера / резервуары / закрытые заливы с плохим водообменном, в результате чего может возникнуть накопление питательных веществ. На этих участках необходимо обеспечить удаление фосфатов, если не будет доказано, что такое удаление не окажет никакого положительного эффекта на уровень эвтрофикации. Там, где имеет место сброс стоков из крупных агломераций, следует также рассмотреть необходимость удаления нитратов.

(ii) устья рек, заливы и прочие прибрежные воды с плохим водообменном или получающие большое количество питательных веществ. Для таких участков сбросы из малых агломераций обычно не слишком важны, однако для крупных агломераций необходимо обеспечить удаление фосфатов и нитратов, если не будет доказано, что такое удаление не окажет никакого положительного эффекта на уровень эвтрофикации;

(b) поверхностные пресные водоемы, предназначенные для забора питьевой воды, концентрация нитратов в которых может превысить значения, определенные соответствующими положениями Директивы Совета 75/440/ЕЕС от 16 июня 1975 г. о качестве поверхностных вод, предназначенных для забора питьевой воды в странах ЕС (1), если не предпринять защитные меры;

(с) участки, на которых для выполнения условий Директив Совета необходима более тщательная очистка, чем предписано Статьей 4 данной Директивы.

В. Менее важные участки

Морской водоем или его участок подпадает под определение менее важного участка, если сброс стоков не оказывает влияние на окружающую среду с точки зрения морфологии, гидрологии или прочих специфических условий в данном районе.

При определении менее важных участков, государства-члены ЕС обязаны принимать во внимание риски того, что сбрасываемые стоки могут переместиться на соседние участки, где могут нанести ущерб окружающей среде. Государства-члены ЕС должны признать наличие наиболее важных участков вне зоны их национальной юрисдикции.

При определении менее важных участков необходимо учитывать следующие характеристики:

открытые заливы, устья рек и прочие прибрежные воды с хорошим водообменом и не подверженные эвтрофикации или кислородному истощению, а также те, которым не грозит эвтрофикация или кислородное истощение из-за сброса

городских стоков.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ОТРАСЛИ ПРОМЫШЛЕННОСТИ

1. Производство молочной продукции
2. Переработка фруктов и овощей
3. Производство и розлив безалкогольных напитков
4. Переработка картофеля
5. Мясопереработка
6. Пивоваренная промышленность
7. Производство спирта и спиртных напитков
8. Производство кормов для скота из растительного сырья
9. Производство желатина и клея из шкур и костей животных
10. Солодовни
11. Переработка рыбной продукции